

00044174

पुरातन परमपवित्र लेखांतले

काव्यग्रंथ.

44174

THE POETICAL BOOKS

OF THE
OLD TESTAMENT.

Translated by

J. B. DICKSON;

ASSISTED BY

DAJEE SHASTREE SHOOKL.

BOMBAY:

PRINTED AT THE AMERICAN MISSION PRESS.

M.DCCC.XXXIX.

ORISE
S. A. WEBSTER
P. A. WEBSTER
E. A. WEBSTER, PRINTER

00044174

इय्योबाचें म्हुस्तक

अध्याय १

१ इय्योबाची पुण्यता जायतार आणि त्याच्या लेकरांविषयीची चिंतने. शैतान देवांसघोर विषयमान जाऊन दोषारोप करून इशेबाची प्रीक्षा करायाला अदुशा पावता. १२ इय्योब आपलें धन व अपत्ये यांची दानि घ्या की असें वसमान ऐकून शाचैना करि त्या देवाचें सुवदन करितो.

१ उज देशेंत एक मनुष्य होता त्याचें नाम इय्येब होतें आणि तो मनुष्य साधुशील व यथार्थ देवव्रत व पापवर्जक होता.

२ आणि त्याला सप्त पुत्र आणि तिघी कन्या हीं जन्मलीं.

३ आणि त्याचें धन सत्स हजार मेंढरें आणि तीस हजार उंट आणि बैलांच्या जोड्या पांचशें आणि पांचशें गाढवी आणि घरचीं दारचीं माणसें पुष्कळ असें होतें द्यणून तो मनुष्य पूर्व्वेच्यां सर्व जनांतला परमाढ्य होता.

४ आणि त्याचे पुत्र एकमेकांच्या घरास एक एक आपआपत्ये दिवसीं जाऊन भोजन करीत असत आणि निद्रोप पाठवून आपत्ये विधीं बहिरीस आपत्ये संगतीं खायाप्यायाला बोलवीत असे.

५ आणि असें झालें कीं त्यांच्या सहभोजनाचे विषय फिरत जाऊन समाप्त झाले तेव्हां इय्योब निद्रोप पाठवून झाला पवित्र करीत असे आणि मोठ्या पाहां टेस उठून त्यां सर्वांचे संख्येप्रमाणें अग्निष्टोम करीत असें आणि इय्योब द्यणे कृतचित माझ्या लेकरांनीं पाप केलें असेल आणि आपल्या मनांत देवाला अवमानिलें असेल इय्योब सर्वदा असेंच करीत असे.

६ आणि एके दिवसीं असें झालें कीं देवाचे पुत्र ईश्वरासमोर उभे राहायाला आले आणि त्यांमध्ये शैतानहि आला.

७ तेव्हां ईश्वरानें शैतानाला द्यटलें तूं कोठून आला आहेस तेव्हां शैतान ईश्वराला उत्तर करीत द्यणाला पृथ्वींत हिंडून आणि तींत पर्यटन करून मी आलों.

८ आणि ईश्वरानें शैतानाला द्यटलें माझा सेवक जो इय्योब त्याजकडे तूं आपलें मन लावून समजला आहेस काय कीं पृथ्वीवर त्यासारखा कोणी नाहीं तो साधुशील व यथार्थ देवव्रत व पापवर्जक मनुष्य आहे.

९ तेव्हां शैतान ईश्वराला उत्तर करीत. ह्यणाला इय्योब देवाची भीति फुकट धरितो काय

१० त्यां त्याजभोंवतें आणि त्याचे घराभोंवतें आणि जें कांहीं त्याचें आहे त्याजभोंवतें समंतात कुंपण म्हातलें नाहीं. काय त्यां त्याचे हस्तकर्मीला आशी दिली आणि त्याचें धन देशांत प्रवृद्ध झालें आहे

११ परंतु तूं आपला हात प्रतत करून जें कांहीं त्याचें आहे त्याला स्पर्श ह्यणजे तो निश्चयें स्वदभिमुख तुला शापील

१२ आणि ईश्वरानें शैतानाला झटलें पाहा जें कांहीं त्याचें आहे तें तुझे हातीं दिलें आहे इय्योबाला मात्र तूं आपला हात लावूं नको मग शैतान ईश्वरासमोरून बाहेर गेला

१३ आणि एके दिवसीं असें झालें कीं त्याचे पुत्र व त्याच्या कन्या हीं आपल्या ज्येष्ठ भावाचे घरीं खात आणि द्राक्षारस पीत होती.

१४ आणि इय्योबाकडेस एक गाढव येऊन ह्यणाला बैल नांगरीत होते आणि गाढवें त्यांजवळ चरत होती

१५ आणि शेबा लोकानीं दरवर्षी घालून त्याला हरून नेलें आणि गडी तरवारीनें हाणिले आहेत आणि तुला वर्तमान सांगायला मीं मात्र एकलाच सुटून आलों आहे

१६ तो बोलत असतांच दुसरा येऊन ह्यणतो देवाग्नीनें आकाशांतून पडून मेंढरांला आणि गड्यांला जाळून नष्ट केलें आहे आणि तुला वर्तमान सांगायला मीं मात्र एकलाच वांचलों आहे

१७ तो बोलत असतांच तिसरा येऊन ह्यणतो खास्यानीं तीन टोळ्या केल्या आणि उंटोंवर तरवंडा घालून तीं हरून नेलीं आहेत आणि गड्यांला तरवारीनें हाणिलें आहे आणि तुला वर्तमान सांगायला मीं मात्र एकलाच सुटून आलों आहे

१८ तो बोलत आहे तोंच अन्य येऊन ह्यणतो तुझे पुत्र आणि तुझ्या कन्या हीं आपल्या ज्येष्ठ भावाचे घरीं खात आणि द्राक्षारस पीत होती

१९ आणि पाहा जंगलावरून मोठा वारा आला आणि घराच्या चोहों कों पड्यांला लागला तेव्हां तें त्यां तरण्यांवर पडलें ह्यणून तीं मरून गेलीं आहेत आणि तुला वर्तमान सांगायला मीं मात्र एकलाच वांचलों आहे

२० तेव्हां इय्योबानें आपला झगा फाडिला आणि आपली डोई कातरिली आणि भूमीवर पडून भजन केलें

२१ आणि झटलें मीं आपल्ये आईच्या उदरांतून नग्न आलों आणि तिकडे हि नग्न परत जाईन ईश्वरानें दिलें आणि ईश्वरानें परत घेतलें आहे ईश्वराचें नाम सुवंदित असो

२२ या सर्वांत इय्योबानें पाप केलें नाहीं आणि तो देवाला अपवाद बोलिला नाहीं

अध्याय २

१ शैतान पुनः देवासमोर विद्यमान होऊन इय्योबाचो परीक्षा करायाला अपण्णी अनुज्ञा पावतलें. ७ तो त्याच्या अंगी उबाळवें उरपन्न करून त्याला पाडितो. ८ इय्योबानें देवाला शाप द्यावा म्हणून त्याची बायको त्याचें उचें जन करित्ये यामुळें तो तिचें गर्हण करितो. ११ त्याचे तिचे मित्र त्यासंगतीं जेान घडून शोचना करितात.

१ अपण्णी एके दिवसां असें झालें कीं देवाचे पुत्र ईश्वरासमोर उभे राहा यास आले आणि त्यांमध्ये शैतानहि ईश्वरासमोर उभा राहायाला आला.

२ आणि ईश्वरानें शैतानाला झटलें तूं कोठून आला आहेस तेव्हां शैतान ईश्वराला उत्तर करीत झणाला पृथ्वीत हिंडून आणि तीत पर्यटन करून मी आलों.

३ आणि ईश्वरानें शैतानाला झटलें माझा सेवक जो इय्योब त्याजकडे तूं आपलें मन लावून समजला आहेस काय कीं पृथ्वीवर त्यासारखा कोणी नाहीं तो साधुशील व यथार्थ देवव्रत व पापवर्जक मनुष्य आहे आणि निष्कारण त्याचा नाश करावा म्हणून त्वां जरीं मला त्याजवर उत्तेजित केलें तरीं अजूनपर्यंत तो आपलें साधुत्व अखंडित धरितो.

४ तेव्हां शैतान ईश्वराला उत्तर करीत झणाला त्वेचेप्रत त्वचा होय जें कां हीं मनुष्याचें असेल तें तो आपल्ये जीवाचे स्थानीं देईल.

५ परंतु आपला हात प्रतत करून त्याचे हाडांला व त्याचे मांसाला स्पर्श झणजे तो निश्चयें त्वदभिमुख तुला शापील.

६ आणि ईश्वरानें शैतानाला झटलें पाहा तो तुझ हाता दळ्य आहे परत त्याचा जीव वांचूं दे.

७ मग शैतानानें ईश्वरासमोरून बाहेर जाऊन इय्योबाला त्याच्या पादंतला पासून त्याचे शिरशिरवेपर्यंत दुसह उबाळवानीं पाडिलें.

८ तदनंतर त्यानें आपलें अंग खंजवावें म्हणून एक धुवापरी घेतली आणि तो रक्षेवर बसला.

९ तेव्हां त्याची स्त्री त्याला झणाली तूं अजूनपर्यंत आपलें साधुत्व धारतास काय देवाला शाप दे आणि मरून जा.

१० परंतु त्यानें तिला झटलें जेशीं मूर्ख स्त्रियांतली कोणी बोलत असत्ये तशीं तूं बोलत्येस आह्मीं देवापासून हित घ्यावें आणि अरिष्ट न घ्यावें काय या सर्वांत इय्योबानें आपल्ये आंठानीं पाप केलें नाहीं.

११ तर जें सारें अरिष्ट इय्योबावर आलें याचें वर्तमान जेव्हां त्याच्या तिघां मित्रानीं ऐकिलें तेव्हां ते प्रत्येक झणजे एलीफाज जो तेमानी तो आणि बिन्द्याद जो शूही तो आणि जोफार जो नाअमाथी तो हे आपआपल्या स्थानाहून आले कांकीं

त्यानीं परस्पर संकेत केला होता कीं आपण येउन त्यासंगतीं शोचना करावी आणि त्याचें सात्वन करावें

१२ जेव्हां त्यानीं दूरून आपली दृष्टि लावून त्याला वळखिलें नाहीं तेव्हां ते आपली वाणी उंचावून रडले आणि त्यानीं प्रत्येकानें आपआपला झगा फाडिला आणि आपल्या मस्तकांवर आकाशाकडे धूलि फेंकिली

१३ मग ते त्याजवळ सात दिवस आणि सात रात्रि भूमीवर बसले आणि त्याशीं कोणी कांहीं बोलिलेला नाहीं कांकीं त्याचें दुःख फार आहे असें त्यानीं पाहिलें

अध्याय ३

१ इय्योव आपला जन्मदिवस आणि जन्माचे उपचाड यांचें शपन करितो तो ११ मृत्युव्यतीतली वित्रांति वर्णिली जात्ये १० तो आपल्या क्लेशामुळें जीवनाविषयीं विस्मय करितो

१ तदनंतर इय्योव आपलें तोंड उघडून आपल्या दिवसाचें शपन करूं लागला

२ तर इय्योव बोलत झणाला

३ ज्या दिवसीं मी जन्मलों तो नष्ट होवो आणि ज्या रात्रीं कोण्हीएकानें सांगितलें कीं पुरुषाचें गर्भधारण झालें तीहि

४ तो दिवस अंधकार अग्नो त्याला देवानें वरतून मानूं नये आणि त्याजवर उजेडानें प्रकाशूं नये

५ अंधकार व मृत्युच्छाया त्याजवर स्वत्व करोत त्याजवर मेषतिमिर राहो हीं दिवसांच्या आपदाप्रमाणें त्याला भेडावोत

६ त्या रात्रीला कळोख धरो ती वर्षाच्या दिवसांशीं मिळूं नये मासांचे संख्येत येऊं नये

७ पाहा ती रात्रि शून्य असो तींत हर्षशब्द येऊं नये दिनशापक तिला ज्ञापित जे अजगराला उत्तेजित करायाला निपुण अर्हेत तेहि

९ तिच्या सायान्हाचे तारे खलुडमय असाते ती प्रकाशाची प्रतीक्षा करो आणि तो तिला कांहीं मिळूं नये आणि प्रभाताचा उदय तिला दिसूं नये

१० कांकीं तिनें माझ्या गर्भाशयाचीं द्वारे बंद केलीं नाहीं आणि माझे दृष्टीपासून कष्ट आच्छादिले नाहीं

११ मी गर्भाशयापासून कां मेलों नाहीं म्यां गर्भाशयांतून निघतांच कां प्राण सोडिला नाहीं

१२ गुडघ्यानीं कां मला आधार दिला आणि म्यां चौखावें झणून स्तनें मज पुढें कां आलीं

१३ असें जर घडलें असेतें तर आतां मी निजून स्वस्थ राहिलों असतो निद्रायमान झालों असतो तेव्हां मी आराम पावलों असतो

१४ पृथ्वीतल्या ज्यां राजानीं व मंत्र्यानीं आपणांसाठीं ओसाड स्थानें बांधलीं त्यांशीं

१५ अथवा ज्यां अधिपतीला सुवर्ण हात ज्याना आपलीं घरे रूष्यभरित केलीं त्यांशीं

१६ अथवा मी झालों नसतो जेसा गुप्त पतितगर्भ ज्यां बालांस उजेड कर्डी दिसला नाही तेहि बसे तसा

१७ दुष्ट तेथें इन्मथापासून विरंत होतात आणि श्रांत तेथें विसांवा पावतात

१८ ब्रह्मिवाचन तेथें एकत्र स्वस्थ राहतात ते पीडकाचा शब्द ऐकत नाहींत

१९ कश्चिष्ट श्रेष्ठ तेथें आहेत आणि दास आपल्ये धन्यापासून मुक्त आहे

२० कष्टयाला उजेड आणि विमनस्काला जीवन कां दिलें आहे

२१ जे ते मरणाची आशंसा करितात परंतु तें येत नाहीं आणि ते त्यासाठीं गुप्त द्रव्याच्या खननापेक्षा अधिक खनन करितात

२२ ज्यां त्याला कर्बुर मिळालीं ह्यणजे उच्छासानें हर्षून आनंदतात

२३ ज्या पुरुषाचा मार्ग गुप्त आहे ज्याला देवानें झांकिलें आहे त्याला उजेड कां दिला आहे

२४ कांकीं माझे खाण्यापूर्वीं माझा उच्छ्वास येतो आणि माझ्या ओरडी जलांवाणीं बाहेर पडतात

२५ कारण ज्याविषयीं मी शंकांनित होतो तें मजवर आलें आहे आणि ज्या विषयीं मी भयभीत होतो तें मला लागलें आहे

२६ मी निश्चित नव्हतो स्वस्थ नव्हतो विश्रांत नव्हतो तथापि पीडा आली

अध्याय ४

१ इथ्योव अधार्मिक आहे असें जेणत एलीफाज त्याचें गर्हण करितो ७ देवाचीं आशनें सालिकांकरितां नाहींत परंतु दुष्टांकरितां आहेत असें कां गते १९ देवासमेर मनुष्यानीं आपण कांहीं नाहीं असें समजावें म्हणून भयंकरसमदर्शन सांगते

- १ आणि एलीफाज तेमानी उत्तर करीत ह्यणाला
- २ आर्हीं जर तुशीं बोलायला यल केला तर कंटाळशील काय परंतु कोण आपली वाचा बंद राखूं केल
- ३ पाहा तूं बहुतांला बोद्ध करीस आणि दुर्बलहस्तांला सुशक्त करीस
- ४ जो पडणार होता झालां तुशीं वचनें उभें राखीत आणि तूं लटपटीत गुडघे दृढ करीस

५ परंतु आतां तुजवर पीडा आली ह्मणून कंटाळतोस ती तुला लागली ह्मणून व्याकुल झाला आहेस

६ तुझी भीति तुझा भाव तुझी आशा आणि तुझ्या आचरणाची यथार्थता अशीच नाही काय

७ आठवण कर कोण निर्दोष असतांना कधी नष्ट झाला आणि यथार्थजन कोठे कधी विलुप्त झाले

८ जसेंहि म्यां पाहिलें आहे तसें असतें कीं जे अन्याय नांगरितात आणि दुष्कर्म पेरितात ते त्यांचीच कापणी करितात

९ देवाच्या श्वासानें ते नाश पावतात आणि त्याच्याच नासिकेधमानें नाहीसे होतात

१० सिंहाची गर्जना तीव्रसिंहाचा शब्द आणि तरुणसिंहाचें दांत हीं मोडलीं आहेत

११ आहार नाही ह्मणून बलिष्ठसिंह नाश पावतो आणि महासिंहाचीं पिलें विखरिलीं जातात

१२ तर एक गोष्ट हळूच मजकडे आली आणि तींतला शब्दांश माझ्या का नीं पडला

१३ रात्रिस्वप्नांतल्या भावनांत मनुष्यांला निद्रा पडण्याच्या वेळेस

१४ मला भीषण व कंपन लागलें त्यानें माझीं सर्व हाडे थरथरविलीं

१५ तेव्हां एक आत्मा माझ्या मुखावरून गेला मी रोमांचित झालों

१६ तो उभा राहिला परंतु म्यां त्याचें रूप संलक्षित केलें नाही एक आकार माझ्या नेत्रांपुढें होता श्रांतशब्दांश होता आणि म्यां वाणी ऐकिली कीं

१७ मनुष्य देवापेक्षां न्यायी ठरेल काय पुरुष आपल्ये उत्पन्नकर्त्यापेक्षां पवित्र निवेल काय

१८ पाहा तो आपल्या सेवकांवर विश्वासत नाही आणि आपल्या दूतांला मूढता लावितो

१९ तर मृत्तिकगृहवाशांवर ज्यांचा पाया धूर्लित आहे जे किड्यापुढें ठेंबिले जातात त्यांजवर तो विश्वासेल काय

२० ते सकाळपासून संध्याकाळपर्यंत भग्न केले जातात कोणी न मानितां ते सर्वकाळपर्यंत नष्ट होतात

२१ जी विशिष्टता त्यांचे ठायीं असेल ती जात नाही काय ते सुबोधसंपन्न नसून मरून जातात

अध्याय ५

१ अविचाराचें अहितकारित्व २ दुष्टांचा परिणाम दुःखच आहे ३ कष्टसमर्थी देवाकडेच मन लाविलें पाहिजे ४ देवानें केलेल्ये शिक्षेचा सुखाचा परिणाम

- १ हाक मार कदाचित कोणी तुला उत्तर करील आणि पवित्रांतल्या कोणा कडेस तूं आपलें मन लाविशील
- २ कांकीं रोष मूर्खाला वधितो आणि मत्सर निर्बुद्धाला मारितो
- ३ म्यां मूर्खाला मुळावित्तां पाहिलें तेव्हां लागलेंच म्यां त्याचे निवासाला शप्त झटलें
- ४ त्याचे वंश कुशलासून दूर आहेत ते वेशींत विमर्दित होतात आणि त्याला मुक्त करायाला कोणी नाही.
- ५ ज्या त्यांचें झालेलें पीक भुकेला खातो आणि कांट्यांतूनहि ते काढून घेतो आणि त्यांचे घनांवर पाडक तोंड वासतो
- ६ जरी आपदा धूर्तांतून निघत नाही आणि कष्ट भूर्मींतून उगवत नाही
- ७ तरी मनुष्य कृष्टासाठीं जन्मनो आणि खत्रांति उंच उडतात
- ८ तथापि मी देवाकडेस अन्वेषण करीन आणि देवाजवळ मी आपला वाद निवेदीन
- ९ तो असमीक्ष्य महत्कर्म अंख्य आश्चर्यकर्म करितो
- १० तो पृथ्वीवर पाऊस पाडितो आणि शेतांवर जलें पाठवितो
- ११ अशासाठीं कीं नीचांला उच्चस्थानांत ठेवावें आणि शोकात्त कुशलानें उछित व्हावे
- १२ तो धूर्तांचे संकल्प भ्रम करितो झणून त्यांच्या हातांच्यानें त्यांचें सुमंत्रितकार्य साधवत नाही
- १३ तो निपुर्णाला त्यांचे धूर्ततेत गृहीत करितो आणि कुटिलांचें संमंत्रण उतावळीनें फिसकतें
- १४ दिवसास ते काळोखानें ठोकर खातात आणि जसे रात्री तसे मध्याह्नी चांचपतात
- १५ परंतु तो दरिद्राला तरवारीपासून त्यांचे तडापासून आणि दृढाचे हातापासून तारितो
- १६ झणून दीनाला आशा होत्ये आणि अन्याय आपलें तोंड मिटतो
- १७ पाहा ज्या मनुष्याला देव शिक्षितो तो धन्य झणून तूं सर्वसमर्थीचि शिक्षेला कंटाळूं नको
- १८ कांकीं तो दुखवितो आणि पट्टी बांधितो तो क्षत करितो आणि त्याचेच हात बरे करितात
- १९ तो साहा संकटांतून तुला मुक्त करील होय सातांत तुला कांहीं अहित बाधणार नाही
- २० दुष्कालांत तो तुला मरणापासून आणि युद्धांत तरवारीचे धारेपासून उद्धरील
- २१ तूं जिव्हेचे कशेपासून गुप्त केला जाशील आणि अभिमर्द येईल तेव्हां त्यामुळें तूं भयभीत होणार नाहीस

- २२ अवमहीला व दुष्कालास हांसशील आणि भूमिष्ठपशूला भिणार नाहीस
 २३ कांकी रानांतल्ये धोंड्यांशीं तुझी संधा ठरल आणि वनपशु तुशीं
 अहिंसक राहतील
 २४ आणि जाणशील कीं तुझा डेरा सुस्थित राहिल आणि तूं आपला
 निवास पाहशील आणि पाप करणार नाहीस
 २५ आणि जाणशील कीं तुझी संतति पुष्कल आणि तुझा वंश भूस्युद्धिदां
 सारखा होईल
 २६ तूं सुवृद्धत्वांत कबरेत येशील जसा धान्याचा भारा स्वसमयीं आंत
 येतो तसा
 २७ हें पाहा आझीं हें शोधून घेतलें आहे हें असेंच आहे हें तूं ऐकून
 समजून घे

अध्याय ६

१ इय्योव सांगतो कीं माझे विलाप निष्कारण झालीत मी मेल्यावर
 समाहित चोईन असें समजून तो मरणाची आशंसा धरितो १४ माझे मित्र
 अप्रिय आहेत असें बोलते तो त्यांचे गर्हण करितो

- १ मग इय्योव उत्तर करित झणाला
 २ जर माझा खेद होऊन पाहिला आणि एकदां माझी आपदा तागडींत
 धरिली तर बरें
 ३ कां तर आतां तो समुद्राचे कळवेपेक्षां भारी असेल झणून माझीं वचनें
 विषादयुक्त होतीं
 ४ कांकीं सर्वसमर्थींचे तीर माझे अर्गी आहेत ज्यां त्यांचें विष माझे आ-
 स्यास पिऊन टाकितें देवाचीं धोषणें मजवर व्युढ आहेत
 ५ अरण्यगर्हभ गवतावर ओरडेल काय अथवा वृष आपले आंबवणावर
 हंबरुल काय
 ६ जें विरस तें मिठाचांचून खावें काय अथवा अंडसेतांशांत रस आहे काय
 ७ ज्यां पदार्थाला माझा जीव स्पर्शाला अमान्य असे ते माझे दुःखाचें
 अन्नसे आहेत
 ८ हंहंहं माझे विनंतीप्रमाणें मला प्राप्त व्हावें आणि ज्याची आशंसा धरितों
 तें देवानें मला द्यावें
 ९ आणि देवानें मान्य होऊन मला ध्वस्त करावें त्यानें आपला हात सुटूं
 देऊन मला विलस करावें
 १० झणजे मला पुनः सांवन प्राप्त होईल आणि मी क्लेशांत उल्लासेन त्यानें
 शांति करूं नये कांकीं म्यां पवित्राचीं वचनें गुप्त राखिलीं नाहीत

- ११ म्यां अपेक्षा करावी असें माझे बल काय आहे आणि म्यां आपला जीव सहिष्णु राखावा असा माझा अंत काय आहे
- १२ माझे बल दगडाचें बलसें आहे काय माझा देह पित्तल आहे काय
- १३ मजवळ माझा कांहीं उपाश्रय नाही काय आणि उपाय मजपासून उडविला गेला आहे काय
- १४ क्षीणावर त्याच्या सविधानें दया करावी परंतु तो सर्वसमर्थार्थी सद्गति सोडितो
- १५ माझ्या माव्यानीं ओषळावार्णीं वंचन केलें आहे ते ओषळांच्या प्रवाहा-
वार्णीं जातात
- १६ जें ते हिमांनीं गढूळ आहेत आणि त्यांत हिमसंहति गुप्त आहे
- १७ कांहीं वेळानें ते क्षीण होऊन नष्ट होतात त्याच्या उष्णानें ते आपल्या
ठिकाणांतून आटून जातात
- १८ सार्थ आपल्या मार्गांतून वळतात ते रिकामे वर येऊन नाश पावतात
- १९ तेमाच्या सार्थांनीं अक्लोकन केलें शेबाच्या पथिकसंहतीनीं त्यांची
अपेक्षा केली
- २० त्यानीं भाव धरिला होता ह्मणून त्याला लाज वाटली ते तथें पोंहचून
त्रपार्त्त झाले
- २१ तर आतां तुम्ही कांहीं नाहीं तुम्ही विषाद पाहतां आणि भितां
- २२ मजसाठीं उपदा द्या अथवा तुम्ही आपल्ये द्रव्यांतून मजकरितां लांच
द्या असें म्यां झटलें काय
- २३ अथवा शत्रूचे हातांतून मला मुक्त करा आणि बलाकाऱ्यांचे हातांतून
मला उद्धरा असेंहि म्यां झटलें काय
- २४ मला शिकवा ह्मणजे मीन धरीन आणि ज्याविषयीं मी भ्रांत झालों तें
मला समजवा
- २५ यथार्थवचनें किति दुर्बल आहेत आणि तुमचें वादसाधन काय ठरवितें
- २६ शब्द आणि निराशाचीं वायुर्व्ये वचनें ताडायला तुम्ही कल्पितां कथीं
- २७ होय तुम्ही अनाथावर अभ्यापातन करितां आणि आपल्या मित्रार्थींच
खणितां
- २८ तर आतां तुम्ही मान्य होऊन मला पाहा ह्मणजे मी असत्य बोलतां
किं काय हें तुम्हाला दिसेल
- २९ तुम्ही फिरा कांहीं अन्याय नसा होय पुनः फिरा यांत माझा न्याय आहे
- ३० माझे जिव्हेंत अन्याय आहे काय माझे रसन निकृत गोष्टींचा विवेक
करूं शकत नाही काय

अध्याय ७

१ मी मरणाची इच्छा धरून निर्दोष आचें असें इथ्याव म्हणतो ११ त्या-
ला समाधान वाटत नाहीं म्हणून विज्ञाप करितो १७ आणि देव त्याजवर
दृष्टि ठेवितो म्हणून

११ मनुष्याला पृथ्वीवर कष्टस्थिति नाहीं काय जसे मोलकन्याचे दिवस तसे
त्याचे दिवस नाहींत काय

१२ जसा सेवक छायेची आशासा धरितो आणि जसा मोलकरी आपल्या
वेतनाची अपेक्षा करितो

१३ तसे मला विपदेचे महिने भोगायला दिले जातात आणि व्यथेच्या रात्री
मला नेमिलेल्या आहेत

१४ मी आडवा पडलों ह्मणजे ह्मणतों कीं मी केव्हां उठेन रात्रि केव्हां
जाईल आणि पहांटेपर्यंत मी लोलमान असतों

१५ माझा देह किड्यानीं व धुळीच्या गोळ्यानीं आच्छादिला आहे मला नवी
त्वचा येऊन अणखी विगडत्ये

१६ माझे दिवस घोट्यापेक्षां त्वरित आहेत आणि आशेविना संपून जातात

१७ माझा जीव वारा आहे असें स्मर माझा डोळा कुशल पुनः पाहणार नाहीं

१८ ज्यानें मला पाहिलें त्याचें नेत्र मजकडे पुनः दृष्टि लावणार नाहीं तुझीं
नेत्रें मजवर असलीं ह्मणजे मी नाहींसा होतों

१९ जसा भेघ नष्ट होऊन जातो तसा जो मृत्युलोकांत उतरला तो पुनः वर
येणार नाहीं,

२० तो आपल्ये वरीं परत येणार नाहीं आणि त्याचें स्थान त्याला पुनः
ओळखणार नाहीं

२१ ह्मणून मी आपलें मुख आकळणार नाहीं मी आपल्ये आत्म्याचे
संकष्टेंत बोलें मी आपल्ये जीवाचे खेदांत आक्रंदें

२२ मी समुद्र अथवा मकर आहे ह्मणून तूं मजवर पहारा करितोस
किं काय

२३ माझा पलंग मला समाधान देईल माझा मंचक माझे आक्रंदन शांत
करील असें मी ह्मणालों ह्मणजे

२४ तूं स्वप्नानीं मला भीषाक्रांत करितोस आणि दृष्टांतानीं मला बिचकावतोस

२५ ह्मणून माझा जीव माझ्या हाडांपेक्षां गलहस्त व मरण वर्ध्मानितो

२६ मी क्षीण झालों आहे सर्वकालपर्यंत जीवणार नाहीं मला असूं दे
कांकीं माझे दिवस व्यर्थता आहेत

२७ तूं मनुष्य थोर मानावें आणि त्याजकडे आपलें मन लावावें

१८ आणि त्यां प्रतिप्रातःकालीं त्याचें संदर्शन आणि प्रतिक्षणीं त्याचें परीक्षण करावें एवढें तें काय आहे

१९ केव्हांपर्यंत तूं मला सोडणार नाहीस आणि मी आंवढा गिळीपर्यंत मला असूं देणार नाहीस

२० म्यां पाप केलें आहे हे मनुष्यसमीक्षका मी तुझें काय करूं त्यां आपणा-पुढें मला प्रतिरोधरूप कां ठेविलें आहे आणि मी आपणाला भाररूप आहे

२१ आणि माझ्या पातकाची क्षमा कां करीत नाहीस आणि माझा अन्याय कां दूर करीत नाहीस कांकीं आतां मी धुळींत आडवा पडेन मग तूं मला शोधिशील परंतु मी नाहीसा होईन

अध्याय ८

१ देव मनुष्यांकडेस त्यांच्या कर्मांप्रमाणें वर्तते त्याचें न्याय्यत्व बिल्दाद प्रमाण देत सांगते ८ अधार्मिकांचा सत्यनाश होईल याचें प्रमाण दाखवायला तो पुरातनकालाची गोष्ट सांगतो १० देव न्यायी असतांना इय्योबाकडेस न्यायाने वर्तेल असेंचि म्हणतो

१ मग बिल्दाद शूही उत्तर करीत झणाला

२ केव्हांपर्यंत अशा गोष्टी बोलशील आणि तुझीं मुखवचनें केव्हांपर्यंत मोठ्या वाऱ्यावाणीं चालतील

३ देव न्याय निकृत करितो काय अथवा सर्वसमर्थ यथार्थता कुटिल करितो काय

४ जर तुझ्या लेकरांनीं त्याजकडे वाप केलें असलें तर त्यानें त्यांला त्यांच्या पातकाचे स्वाधीन केलें असेल

५ जर तूं देवाकडेस अन्वेषण करितास आणि सर्वसमर्थांपाशीं विनंती करितास

६ जर तूं पुण्यवान व यथार्थ असतास तर आतां तो तुजसाठीं उत्तोजित होता तुझा पुण्यनिवास तो कुशलविशिष्ट करिता

७ जरीं तुझी पूर्वस्थिति कनिष्ठ असती तरीं तुझी अंत्यस्थिति परमाढ्य होती

८ कांकीं तूं पूर्व पिढीला विचार आणि त्यांच्या वडिलांचें अन्वेषण करायला सिद्ध हो

९ (कां तर आढीं कालचे आहों आणि कांहीं जाणत नाहीं कारण आमचे दिवस पृथ्वीवर छायासे आहेत)

१० ते तुला शिकविणार नाहीत ते सांगणार नाहीत आणि आपल्या मनांतून वचनें बोलणार नाहीत काय

११ पयोधर पंकाविना उचंगेल काय जलधर पाण्यावांचून वाढेल काय

- १२ तो आपल्या हिरवेपणांत असतांना कापिला जात नाही तथापि तो कोणत्याहि इतर उद्दिदापूर्वीं सुकून जातो
- १३ जे देषाला विसरतात त्यां सर्वांचे मार्ग तसेच आहेत आणि अधार्मि काची आशा नष्ट होईल
- १४ ज्या त्याची अपेक्षा विलुप्त होईल आणि त्याचा भाव अष्टपादाचें घर सा निघेल
- १५ तो आपल्ये घराशीं टेंकेल परंतु तें टिकणार नाही तो तें दृढ धरील परंतु तें स्थिर राहणार नाही
- १६ तो सूर्यापुढें टवटवीत असतो आणि त्याचे उपवनांत त्याचा कोंब पसरतो
- १७ त्याचीं मुळें टिगाभोंवतीं गुंततात आणि तो दगडांचें घर पाहतो
- १८ जर त्यानें त्याला त्याचे स्थानांतून ग्रस्त करून टाकिलें तर तो त्याची ओळख चोरून झणेल म्यां तुला पाहिलें नाही
- १९ पाहा त्याचे मार्गाचा आनंद हाच आहे आणि धुळींतून दुसरे उगव तील
- २० पाहा देव यथार्थजनाला अब्हेरणार नाही आणि दुष्कर्मांचें साहाय्य तो करणार नाही
- २१ जोंपर्यंत तो तुझे मुख हास्यानें आणि तुझे ओंठ उत्सवानें भरी तोंपर्यंत
- २२ तुझे द्वेषी लज्जाच्छादित होतील आणि दुष्टांची वसती नाहीशी होईल

अध्याय ९

१ इय्योब देवाचें न्याय्यल, अंगीकारून त्याचीं कांचीं विवाद घालायला नाही असें म्हणतो १९ मनुष्यावर आपदा येतात म्हणून तो दोषी ठरतो असें नव्हे

आणि इय्योब उत्तर करित झणाला

- २ निश्चयें मी जाणतो कीं तसेंच आहे परंतु मनुष्य देवाजवळ कसा न्यायी ठरेल
- ३ जर त्यानें त्याचीं विवाद करायाला इच्छिलें तर हजार गोष्टींतल्या एका गोष्टीचें उत्तर तो त्याला देऊं शकणार नाही
- ४ तो मनाचा विवेकी आणि शक्तीचा पराक्रमी आहे कोण त्याजप्रतिकूल आपलें मन दृढ करून निभावला आहे
- ५ जो पर्वतांला सरकावतो आणि ते जाणत नाहीत जो आपल्या कोपानें त्यांला उलंडितो

६ जो पृथ्वीला तिचे स्थानांतून विधूनित करितो तेव्हां तिचे स्तंभ थरथरतात
 ७ जो सूर्याला आज्ञा करितो तेव्हां तो उगवत नाही आणि तारे मुद्रांकित करून झांकितो

८ जो एकलाच आकाशें वितत करितो आणि समुद्राच्या लहरांवर चालतो

९ ज्यानें सप्तर्षि अगस्त्य आणि बहुला हीं नक्षत्रें आणि दक्षिणांतर्गुहें उत्पन्न केलीं

१० जो असमीक्ष्य महत्कर्म आणि असंरच्य आश्चर्यकर्म करितो

११ पाहा तो मजकडून जातो आणि मी त्याला पाहत नाहीं होय तो ज्वळून जातो परंतु मी त्याला लक्षित नाहीं

१२ पाहा तो हरून घेतो तेव्हां त्याला कोण अटकावूं शकेल तूं काय करितोस असें त्याला कोण झणेल

१३ देवांनं आपला क्रोध परावृत्त न केला तर त्याखालीं बलशाली खचतील

१४ तर मी कसा त्याला उत्तर करूं त्यापाशीं मी आपलीं वचनें कसा निवडूं

१५ ज्या त्याला जरीं मी न्यायी असलों तरीं मी उत्तर करणार नाहीं परंतु मी आपल्या न्यायाधीशापाशीं विनंती करीनें

१६ जरीं म्यां आहूति केली असती आणि त्यानें मला उत्तर दिलें असतें तरीं त्यानें माझे शब्दाकडे कान लाविला आहे असें मी न विश्वासतां

१७ कांकीं तो मला वादळानें हाणितो आणि एरव्हींच माझीं क्षतें बहुत करितो

१८ तो मला श्वास ओढूं देत नाहीं परंतु मला कटुताभरित करितो

१९ जर पराक्रमाविषयीं बोलें तर पाहा तो बलिष्ठ आहे जर न्याया विषयीं तर मला वादसमय कोण नेमील

२० मी न्यायी आहे असें जर मी झणाला तर माझच मुख मला अन्यायी ठरवील मी यथार्थ आहे असें जर झटलें तर हेंच माझ्या कुटिलतेचें प्रमाण दाखवील

२१ जरीं मी यथार्थ असतां तरीं मी आपल्ये आल्याला न जाणतों मी आपल्ये जीवाला तुच्छ मानितों

२२ ही एक गोष्ट आहे झणून मी झणालों आहे तो यथार्थांला आणि दुष्टाला नष्ट करितो

२३ जर दंडानें अकस्मात मारून टाकिलें तर तो निर्दोषांच्या परीक्षेचा उपहास करील

२४ पृथ्वी दुष्टाचे हातीं दिली आहे तो तीतल्या न्यायाधीशांचीं मुखें आच्छादितो नाहीं तर तो कोठें तो कोण आहे

२५ तर माझे दिवस बेग्यापेक्षां त्वरित आहेत ते पळून गेले आहेत त्यानीं कांहीं कुशल पाहिलें नाहीं

- २६ ते लघुनीकांवाणीं क्रमून गेले आहेत बसा खत्रांति आहारावर झडप घालितो तसे
- २७ मी आपलें आक्रंदन विसरेन मी आपली मुखम्लानि सोडून सतेज होईन असें जर मी झणालों तर
- २८ मी आपल्या सर्वपीडांमुळे भयभीत आहे तूं मला निर्दोष मानणार नाहीस असें मी जाणतो
- २९ जर मी दुष्ट आहे तर हे व्यर्थ श्रम मी कां करितों
- ३० जरी म्यां आपलें अंग हिमजलानें धुवून घेतलें आणि आपले हात क्षारानें स्वच्छ केले
- ३१ तरी मला पंककर्वटांत बुचकळशील आणि मला माझीं वस्त्रें अघोर मानितील
- ३२ कांकीं म्यां त्याला उत्तर करावें अथवा आर्त्तां न्यायांत एकत्र यावें असा तो मजसारखा मनुष्य नव्हे
- ३३ ज्यानें आद्व्या उभयांवर आपला हात ठेवावा असा कोणी मध्यस्थ आद्व्यामध्ये नाही
- ३४ त्यानें मजवरून आपला दंड सारावा आणि त्याच्या धाकानें मला भीष्माक्रांत करूं नये
- ३५ झणजे मी बोलेंन आणि त्यामुळे भयभीत असणार नाही परंतु मी असा आत्मवान नाही

अध्याय १०

- १ इथोव विलाप करण्याचे घेयें धरून आपल्या पीडांविषयीं देवापार्शीं विवाद करितो १८ तो जीवनाविषयीं विलाप करितो आणि सरणापूर्वीं थोडासा आराम पावावा म्हणून विनंती करितो
- २ माझा आत्मा माझ्या जीवनाला कंटाळतो मी आपणाविषयीं आपलें आक्रंदन मुटूं देईन मी आपल्ये-जीवाचे खेदांत बोलेंन
- ३ मी देवाजवळ झणेंन मला दोषी ठरवूं नको तूं कशामुळे मशीं विवाद करितोस हें मला कळीव
- ४ त्वां पीडावें अथवा त्वां आपलें हस्तकर्म तुच्छ मानावें आणि दुष्टांच्या संमंत्रणावर प्रकाशावें हें तुला बरें वाटतें काय
- ५ तुला मर्त्यनेत्रें आहेत काय जसें मनुष्य पाहतें तसा तूं पाहतोस काय
- ६ जसे मनुष्याचे दिवस तसे तुझे दिवस आहेत काय जसे पुरुषाचे दिवस तशीं तुझीं वर्षे आहेत काय

६ झणून तूं माझा अन्यमय अन्वेषितोस आणि माझे पाप शोधितोस किं काय

७ मी दुष्ट नाही असें तुला कळलें आहे आणि कोणी तुझे हातांतून मुक्त करूं शकत नाही

८ तुझ्या हातांनीं मला एकसारखें सभोंवतें घडून निर्माण केलें तथापि तूं मला नष्ट करीत आहेस

९ त्वां स्मरावें कीं त्वां मला मृत्तिकेप्रमाणें घडिलें आणि तूं मला पुनः धुळीस मिळविशील काय

१० त्वां मला दुग्धाप्रमाणें ओतिलें नाही काय आणि खव्यासारखें मला आळविलें नाही काय

११ त्वचनें व मांसानें त्वां मला आच्छादिलें आहे आणि हाडांनीं व स्नायूंनीं त्वां मला सन्नद्ध केलें आहे

१२ त्वां मला जीवंत करून मजवर अनुग्रह केला आहे आणि तुझे समीक्षेनें माझा आत्मा रक्षिला आहे

१३ आणि हे अर्थ त्वां आपल्ये मनांत गुप्त राखिले आहेत हें तुजपाशीं आहे असें मी जाणतों

१४ जर म्यां पाप केलें तर त्वां मला लक्षिलें आहे आणि मला माझे अन्यायापासून निर्दोष मानीत नाहीस

१५ जर मी दुष्ट आहे तर मला हाय जरीं मी न्यायी असलों तरीं मी आपलें डोकें उभारणार नाहीं मी अप्रतिष्ठाभरितं आहे झणून तूं माझी पीडा पाहा

१६ कांकीं ती वाढत्ये तूं सिंहावाणीं माझी मृगया करितोस मग तूं फिरून आपणाला मजकडे आश्चर्य्य असें दाखवितोस

१७ तूं मजप्रतिकूळ साक्षी नवे करितोस तूं आत्म्यां रोष मजवर वाढवितोस परिवर्त आणि अभिसंपात मजविरुद्ध आहेत

१८ तर तूं मला गर्भाशयांतून कां निघूं दिलेंस जर म्यां प्राण सोडिल्लो असता आणि कोणत्याहि डोळ्यानें मला पाहिलें नसतें तर बरें असतें

१९ मी कर्त्री झालों नाहीं असा झालों असतों मी गर्भाशयापासून कबरेला वाहिला गेलों असतों

२० मी ज्यांतून परत येणार नाहीं असल्या अंधकाराच्या आणि मृत्युच्छायेच्या देशांत

२१ अंधकाररूप काळोखाच्या देशांत मृत्युच्छायेच्या असंस्थित देशांत ज्यांतला उदय अस्तसा आहे त्यांत मी जायाच्या पूर्वी

२२ तूं माझ्या आयुष्यांतले थोडेदिवसपर्यंत मजपासून विरत राहणार नाहींस काय म्यां थोडसें सतेब व्हावें झणून मला असूं दे

अध्याय ११

१ इथ्योबाचें आपणाला न्यायी ठरविलें म्हणून जोफार त्याचें मर्ण करितो
 ५ देवाचो बुद्धि असोक्ष्य आहे १२ पश्चात्ताप केल्लानें निश्चयें दित
 व्हांल

१ तेव्हां जोफार नाअमाथी उत्तर करित द्वाणाला

२ वचनांच्या बहुत्वाचें उत्तर देऊं नये काय आणि वाचालमनुष्य न्यायी
 ठरवावा काय

३ मनुष्यें मौन धरीत असें तुझ्या अनृतानीं करावें काय जेव्हां तूं उपहास
 करितोस तेव्हां कोणी तुला लज्जित करूं नये काय

४ कारण तूं द्वाणाला आहेस किं माझा संबोध शुद्ध आहे आणि मी तुझे
 दृष्टींत पवित्र आहे

५ परंतु हंहं जर देव बोलिल आणि आपले ओंठ तुजकडे उघडिल

६ आणि ज्ञानाचीं रहस्यें बुद्धीहून दुप्पट आहेत असें तुला प्रव्यक्त करील
 तर बरें देव तर तुझ्या अन्यायापेक्षां थोडे तुझ्यापासून मागून घेतो असें तूं जाण

७ तूं समीक्षा करून देवाचा शोध लावूं शकशील काय सर्वसमर्थ्याचा शोध
 समाप्तिपर्यंत तुला लागेल काय

८ ती आकाशाच्या उच्चतेपर्यंत आहे तूं काय करिशील ती पातालापेक्षां
 खोल आहे तूं काय जाणशील

९ तिचें परिमाण भूमीपेक्षां लांब आणि समुद्रापेक्षां रुंद आहे

१० जर तो अभिहार करून संरुद्ध करील अथवा एकवटील तर त्याचा
 विरोध कोण करील

११ कांकीं तो दुर्जनाला जाणतो आणि दुराचाराला पाहतो तर तो त्याचा
 विचार करणार नाहीं काय

१२ जरी मनुष्य अरण्यगर्दभाचे शिगराप्रमाणें जन्मतें तरी पोळळ मनुष्य
 आपणाला बुद्धिमान मानितें

१३ जर त्वां आपलें मन सिद्ध केलें आणि त्याजकडे आपले हात पसरिले

१४ तर तुझे हातांत दुष्कर्म असलें तर तें दूर करावें आणि तूं आपल्यां
 डेव्यांत अन्याय राहूं देऊं नको

१५ द्वाणजे तूं निर्दोष आपलें मुख उभारशील होय तूं स्थिर राहशील
 आणि भिणार नाहींस

१६ कांकीं तूं आपले कष्ट विसरशील जीं जलें वाहून गेलीं आहेत त्यां
 सारिखे ते स्मरशील

१७ आणि तुझे आयुष्य मध्यान्हापेक्षां अधिक चढेल तुझा अंधकार प्रभा-
तसा होईल

१८ आणि आशा आहे द्वाणून तूं भाव धरिशील जरीं तूं लज्जार्त झालास
तरीं निर्भय निजशील

१९ जेव्हां तूं आडवा पडशील तेव्हां कोणी तुला भयार्त करणार नाही
होय बहुत लोक तुजपाशीं विनंती करतील

२० परंतु दुष्टांचे डोळे थकतील आणि त्यांचा आश्रय नष्ट होईल आणि
त्यांची आशा प्राणविसर्गशी होईल

अध्याय १२

- १ इय्योबाचे जे मित्र त्यांचे गर्हण करितात त्यांप्रतिक्कल तो घैर्य करितो
२ देव सर्वसमर्थ आहे जें सामान्यमत तो अंगीकारितो

१ आणि इय्योब उत्तर करित द्वाणाला

२ निश्चयें तुझी विशिष्ट लोक आहां आणि तुझ्यासहित बुद्धि मरून जाईल

३ तथापि जशी तुझाला तशी मलाहि बुद्धि आहे मी तुझ्यापेक्षां नीच नाहीं
आणि कोणत्याला असल्या गोष्टी ठासक नाहीत

४ जो आपल्ये सविधाला उपहासार्थ आहे जो देवाला आहूति करितो
आणि तो त्याला उत्तर देतो असा मी झालों आहे सात्विक व यथार्थ जन
उपहासार्थ झाला आहे

५ जो समाहित आहे आणि पादविचलनाविषयीं सिद्ध आहे त्याचे मते दीप
तुच्छ मानिला आहे

६ लुटारूंचे डेरे सुस्थित आहेत आणि जे देवाचा क्षोभ करितात त्यांला
स्वास्थ्य आहे ज्यां त्यांचे हातांत देव जें पाहिजे तें आणितो.

७ परंतु पशूला पूस द्वाणजे ते तुला शिकवितील आणि विहायसांतल्या
पक्ष्यांला विचार द्वाणजे ते तुला प्रव्यक्त करतील

८ अथवा पृथ्वीशीं बोल द्वाणजे ती तुला सुचवील आणि समुद्रांतले मासे
तुला कथितील

९ यां सर्वांकडून कोण जाणत नाहीं कीं ईश्वराचे हातानें हें केलें आहे

१० ज्या त्याचे हातांत प्रत्येक जीवाचा प्राण आणि साय्ये मनुष्यजातीचा
आत्मा आहे

११ कान वचनें पारखीत नाहीं आणि तालु आपल्ये अन्नाचा स्वाद घेत
नाहीं काय

१२ वृद्धांचे ठायीं सुबोध असतो आणि आयुर्दीर्घत्वांत विवेक असतो

१३ त्याचे ठायीं बुद्धि व पराक्रम आहेत त्याला समंत्रणशक्ति व विवेक
आहेत

१४ पाहा तो मोडून टाकितो मग तें बांधिलें जायाचें नाहीं तो मनुष्याला संरुद्ध करितो तेव्हां तो मुक्त केला जाऊं शकत नाहीं

१५ पाहा तो जलें अन्नगृहीत करितो तेव्हां तीं आटून जातात आणि त्यानें तीं सुटूं दिलीं द्यगजे तीं भूमि उलंडून टाकितात :

१६ त्याचे ठायीं सामर्थ्य व सुबोध अहित बहकणारा आणि बहकावणारा व्याच्या सत्तेत आहेत

१७ मंत्री हरून नेले जात असें करितो आणि न्यायाधीशांला मूढ करितो

१८ तो राजांचा अधिकार मोडितो आणि त्यांची कटी बंधानें बांधितो

१९ अधिपति हरून नेले जात असें करितो आणि समर्थांला विपादित करितो

२० तो प्रगल्भांचें प्रवचन नाहींसें करितो आणि महत्तरांचा विवेक काढून टाकितो

२१ तो महात्म्यांवर अपमान घालितो आणि प्रताप्यांचा कटीबंध सोडितो

२२ तो खोल गोष्टी अंधकारातून काढून प्रव्यक्त करितो आणि मृत्युच्छाया मंकाशाकडे बाहेर आणितो

२३ तो जातींला वाढवितो मग त्यांला नष्ट करितो तो जातींला विस्तरितो तदनंतर त्यांला आकळितो

२४ तो पृथ्वीच्या लोकांतल्या मुख्यांची बुद्धि भ्रष्ट करितो आणि त्यांला निर्मार्ग शून्य जंगलांत भ्रमवितो

२५ ते अंधकारांत चांचपतात आणि कांहीं प्रकाश मिळत नाहीं आणि ते मद्यप्रस्तावाणीं झोंकत चालत असें तो करितो

अध्याय १३

१ इथ्योब आपल्या मित्रांच्या पक्षपातामुळे त्यांचें गर्जन करितो १४ तो देवावरला आपला भाव सांगतो १० आणि त्याला आपलीं पातके कळवावीं आणि देव कष्टासाठीं त्याला पोडितो जेचि त्याला समजाचें न्णून विनंतो करितो

१ पाहा हें सर्व माझ्या नेत्रांनें पाहिलें आहे माझा कान हें ऐकून समजला आहे

२ जें तुझाला कळलें तें मलाहि कळलें आहे मी तुझापेक्षां नीच नाहीं

३ तर मी सर्वसमर्थांजवळ बोलें आणि देवाशीं वितर्क करायला मी इच्छितों

४ परंतु तुझी अनृतसंस्कृतें आहां तुझी सर्व व्यर्थचिकित्सक आहां

५ हंहं जर तुझी उगेच राहिलां तर बरें हें तुमची बुद्धिमत्ता होईल

- ६ माझा वितर्क एका आणि माझ्या ओंठांच्या वादांकडे कान द्या
- ७ तुझी देवासाठीं अन्याय बोलाल काय त्याजकरितां कपटाचें भाषण कराल काय
- ८ तुझी त्याचा पक्षपात धराल काय देवासाठीं विवाद कराल काय
- ९ त्यानें तुमची समीक्षा करावी हें बरें आहे काय अथवा जसा कोणी मनुष्य अन्याया फसावितो तसे तुझीं त्याला फसवाल काय
- १० जर तुझी गुप्ततः पक्षपात करितां तर निश्चयें तो तुमचें गर्हण करील
- ११ त्याचें ऐश्वर्य तुझाला भीष्माक्रांत करणार नाहीं काय त्याचें भीषण तुझावर पडणार नाहीं काय
- १२ तुमचीं स्मर्त्तव्यवाक्यें रक्षेसारिखीं तुमचे प्राकार धूलीकेदारासारिखे आहेत
- १३ मला असूं देऊन उगेच राहा झणजे मी बोलें मग जें मजवर येईल तें येवो
- १४ कशामुळे मी आपला देह आपल्या दांतांत घेतों आणि आपला जीव आपल्या मुठींत ठेवितों
- १५ जरीं त्यानें मला बघिलें तरीं मी त्याजवर आशा धरीन होय मी आपल्या मार्गांविषयीं त्याजवळ वाद करीन
- १६ तो माझे तारणहि होईल कांकीं अधार्मिक त्यापुढें यावयाचा नाहीं
- १७ तुझी जपून माझे वचन आणि कान देऊन माझी सूचना ऐका
- १८ पाहा म्यां आपला वाद सिद्ध केला आहे मी न्यायी ठरेन असें मला कळलें आहे
- १९ मशीं वाद करील असा कोण आहे कांकीं आतां जर मी मौन धरिलें तर प्राण सोडीन
- २० केवळ दोन अर्थ मजकडे करूं नको झणजे मी तुजपासून लपणार नाहीं
- २१ तूं आपला हात मजवरून काढून घे आणि तुझ्या भीषणानें मला भीष्माक्रांत करूं नये
- २२ मग तूं आहूति कर झणजे मी तुला उत्तर करीन अथवा मी बोलें तेंव्हां तूं मला प्रतिवाक्य कर
- २३ माझे अन्याय व पापें किति आहेत माझा अपराध व माझे पातक मला कळीव
- २४ तूं आपलें मुख कां आच्छादितोस आणि मला आपला वैरी कां मानितोस
- २५ उडविलेल्या पत्राला भेडाविशील काय शुष्क घसाचे पाठीस लागशील काय
- २६ कांकीं मजप्रतिकूल कटु अर्थ लिहितोस आणि मी आपल्या यौवनाच्या अन्यायांचें फल भोगीं असे करितोस

२७ तूं माझे पाय बिडीत घालितोस आणि माझ्या सर्व मार्गाला जपतोस
माझ्या पादतलांवर लक्षणें करितोस

२८ आणि तो जसा रडीनें तसा जीर्ण होतो जें वस्त्र किडे खातात
त्याप्रमाणेंहि

अध्याय १४

१ इथ्योबा आयुष्याचो अल्पता आणि सरणाचें निश्चितत्व सांगून देवानें
कृपा करावो म्हणून विनंती करितो ७ जरीं आयुष्य संपल्यावर पुनः व्हा-
वयाचें नाहीं तरीं तो आपल्या निर्गमाचो अपेक्षा करितो ११ पापामुळें
मृत्ति क्षयिष्णु आचें

१ खीजात मनुष्य अल्यायु व कष्टभरित आहे

२ तो फुलावाणीं निघतो आणि म्लान होऊन जातो तो छायेप्रमाणें पळतो
आणि टिकत नाहीं

३ तर तूं असल्या जनावर आपलीं नेत्रें उघडितोस काय तूं आपल्यापुढें
मला न्यायांत आणितोस काय

४ मलिनांतून स्वच्छपदार्थ कोण काढूं शकेल कोणीहि नाहीं शकणार

५ त्याचे दिवस ठरले आहेत त्याच्या मासांची संख्या तुजवळ आहे त्वां
त्याच्या सीमा नेमिल्या आहेत आणि त्याच्यानें त्या अतिक्रमवत नाहींत

६ तर तो विराम पावावां धणून त्याला असूंदे तो मोलकन्याप्रमाणें आपला
दिवस समाप्त करीपर्यंत

७ कांकीं वृक्ष जरीं तोडिला गेला तरीं पुनः फुटेल आणि त्याचा कोंब उगवतां
राहणार नाहीं अशी त्याची आशा असत्ये

८ जरीं त्याचें मूळ भूमींत जीर्ण झालें आणि त्याचें स्थाणु धुळींत मरून गेलें

९ तरीं तो जलवासानें फुटेल आणि रोपावाणीं पालवेल

१० परंतु पुरुष मरतो आणि क्षीण होऊन जातो होय मनुष्य प्राण सोडितो
मग तो कोठें आहे

११ जशीं समुद्राचीं जलें खचतात आणि नदी आटून शुष्क होत्ये

१२ तसा मनुष्य आडवा पडल्यावर पुनः उठत नाहीं आकाशें नाहींशीं होत
तोंपर्यंत तीं जागृत होणार नाहींत आणि आपल्ये निर्द्वैतून उठविलीं जाणार नाहींत

१३ हंहंहं तुझा क्रोध जाई तोंपर्यंत जर त्वां मला मृत्युलोकांत गुप्त केलें जर
मला आच्छादून राखिलें जर मजसाठीं समय नेमिला आणि मला स्मरलें तर बरें

१४ जर मनुष्य मेला तर पुनः जीवेल काय माझा पर्यय येई तोंपर्यंत मी
आपल्ये कष्टदशेचे सर्व दिवस अपेक्षा धरीत राहीन

१५ तूं हाक मारिशील तेव्हां मी तुला उत्तर करीन तूं आपल्या हस्तकर्माची
आशंसा धरिशील

१६ कांकीं आतां माझे पदक्रम गणितोस तूं माझे पातकाला जपत नाहींस काय

१७ माझा अपराध गांठोड्यांत मुद्रित आहे आणि तूं माझ्या अन्यायाचा सूक्ष्मव्यवहार करितोस

१८ परंतु पर्वत पडून नष्ट होतो आणि खडक आपल्या स्थानांतून ढळून जातो

१९ जलें दगड झिजवितात त्यांचे प्रवाह भूमीची धूलि धुवून नेतात आणि तूं मनुष्याची आंशां नाहींशी करितोस

२० तूं सदा त्याजवर प्रबल आहेस आणि तो जातो तूं त्याचें वदन विकृत करून त्याला पाठवून देतोस

२१ त्याचे पुत्र गौरवित होतात हें तो जाणत नाहीं अथवा ते कनिष्ठ होतात परंतु ही त्यांची दशा त्याला कळत नाहीं

२२ परंतु श्याचा देह त्याच्या ठायीं दुःखित होईल आणि त्याजमध्ये त्याचा जीवात्मा शोचना करील

अध्याय १५

१ इथ्याबाने आपणाला त्याची ठरविले म्हणून एलीफाज त्याचें गर्हण करितो १० दुष्टमनुष्यांचें समाधान जेत नाहीं याचें प्रमाण तो इतिहासांतून देतो

१ मग एलीफाज तेमानी उत्तर करित झणाला

२ बुद्धिमानांनं अनर्थकज्ञान बोलवें आणि आपलें उदर पूर्वेच्या वाऱ्यांनं भरावें काय

३ त्यांनं व्यर्थभाषण आणि ज्यानीं तो कार्यें साधणार नाहीं तीं वचनें बोलतांना नितर्क करावा काय

४ होय तूं भय सोडिलें आहेस आणि देवासमोर प्रार्थना उणी करितोस

५ कांकीं तुझें मुख तुझा अन्याय बोलतें आणि धूर्तांची जिह्वा वर्ष्य मानून घेतोस

६ तुझेंच मुख तुला अन्यायी ठरवितें मी नाहीं आणि तुझेच ओंठ तुजप्रतिकूल प्रत्युत्तर करितात

७ तूं आद्यमनुष्य जन्मला आहेस काय आणि डोंगरांचे पूर्वीं प्रसविला गेलास काय

८ तूं देवाचें संमंत्रण ऐकिलें आहेस काय तूं आपणासाठीं बुद्धि गिळून टाकिली आहेस काय

९ तूं काय जाणतोस आणि आदमी तें जाणत नाहीं तूं काय समजतोस आणि तें आमच्या ठायीं नाहीं

- १० पद्मकेश आणि परमवृद्धजन तुझ्या बापापेक्षां बहुतादिवसांचे महत्तर जन आद्याजवळ आहेत
- ११ देवार्ची सांत्वनें आणि जें वचन तुजपाशीं लीनतः बोलिलें गेलें आहे हीं तुला तुच्छ वाटतात काय
- १२ त्वां आपलें मन देवाप्रतिकूल फिरविलें आहे आणि अशीं वचनें आपल्ये मुखांतून निघूं दिलीं आहेत
- १३ तर तुझ्या मनानें तुला कां संहृत केलें आहे आणि तुझे डोळे कशाकडे निमीलन करितात
- १४ मनुष्य निर्मल ठरावा एवढा तो काय आहे आणि जो स्त्रीकडून जन्म-लेला तो न्यायी ठरावा एवढा तो काय आहे
- १५ पाहा तो आपल्या पवित्रांवर विश्वास ठेवीत नाही आणि आंकाशें त्याचे दृष्टीस स्वच्छ नाहीत
- १६ तर मनुष्य जो पाण्याप्रमाणें अन्याय पितो तो केवढा अधिक अमंगल आणि दूषित आहे
- १७ मी तुला सूचना करीन माझे ऐक हाणजे जें म्यां पाहिलें आहे तें सांगेन
- १८ जें तें बुद्धिमंतांनीं आपल्या पूर्वजांपासून ऐकून प्रव्यक्त केलें आहे गुप्त राखिलें नाही
- १९ ज्यां त्यांला मात्र पृथ्वी दिली होती आणि काणताहि परकीय त्यांजमधून गेला नाही
- २० दुष्ट आपलें आयुष्यभर वेदनार्त्त असतो आणि द्रोह्याला थोडी वर्षे ठेविली असतात
- २१ भीषणांचा शब्द त्यांच्या कानांत असतो तो स्वास्थ्यांत असतांना त्याज-वर अवमर्दक येतो
- २२ तो अंधकारांतून परत येण्यास विश्वासत नाही आणि तो तरवारीसाठीं प्रतीक्षिला जातो
- २३ तो अन्नार्थं भ्रमतांना हाणतो तें कोठें आहे अंधकाराचा दिवस त्याच्या हाताजवळ सिद्ध आहे असें तो जाणतो
- २४ क्लेश व संकट त्याला भीष्माक्रांत करितील हीं युद्धार्थसिद्ध राजावाणी त्याजर प्रबल होतील
- २५ कांकीं तो देवाप्रतिकूल आपला हात प्रतत करितो आणि सर्वसमर्थावि-रुद्ध धृष्टतेनें वर्त्ततो
- २६ तो आपली मान ताठ करून त्याजवर धांवतो त्याच्या ढालांच्या दृढ बोंडांवरहि
- २७ कांकीं त्यानें आपलें मुख मेदाने आच्छादिलें आहे आणि आपली कटी पावर केली आहे

२८ तो ओसाड गांवांत ज्यां घरांत कोणी राहत नाहींत जीं ढीग व्हायला सिद्ध आहेत त्यांत वसत असतो

२९ तो धनवान होणार नाहीं आणि त्याचें द्रव्य टिकणार नाहीं आणि त्यांची संपत्ति पृथ्वींत विस्तरणार नाहीं

३० तो अंधकारांतून निभावणार नाहीं ज्वाला त्याचा कोंब वाळवून टाकील आणि तो त्याच्या मुखश्वासानें नष्ट होऊन जाईल

३१ जो फसलेला त्यानें शून्यतेवर भाव ठेवूं नये कांकीं अनर्थता त्याचें प्रतिदान होईल

३२ त्याचा समय आला नसतां तें पूर्ण होईल आणि त्याचा पल्लव हिरवा असणार नाहीं

३३ तो द्राक्षीवाणीं आपलें कोंबळें फल गळूं देईल आणि जाईताप्रमाणें आपलें पुष्प उडवील

३४ कांकीं अधार्मिकाची पंक्ति विध्वस्त होईल आणि अग्नि उपदानाचे डेरे खाऊन टाकील

३५ ते अरिष्टाचें गर्भधारण करून दुष्कर्म प्रसवितात आणि त्यांचें उदर कपट सिद्ध करितें

अध्याय १६

१ इय्योब आपल्या मित्रांचे निर्दयतेमुळे त्यांचें गर्हण करितो • तो आपलें दर्शनेची कृपायोग्यता सांगतो १० जो निर्दोष आहे असें मत दृढ करून सांगतो

१ आणि इय्योब उत्तर करित द्याणाला

२ म्यां अशा बहुत गोष्टी ऐकिल्या आहेत मुद्दी सर्व कष्टद सांत्वनकर्ते आहां

३ व्यर्थ वचनांचा अंत होईल काय अथवा तुला काय शुभ्य करितें द्याणून तूं उत्तर करितोस

४ जर तुमचा जीव माझ्या जीवाचे स्थानीं असता तर मीहि तुझावाणीं बोलूं शकतो तुझाप्रत वाक्यें रचूं शकतो आणि तुझावर आपली डोई हालवूं शकतो

५ तथापि मी आपल्या मुखानें तुझाला धीर देतो आणि माझे ओष्ठचलन तुझाला समाहित करितें

६ जरीं मी बोलिलों तरीं माझा खेद शांत होत नाहीं जरीं मी उगाच राहिलों तरीं माझे काय दुःख जातें

७ परंतु आतां त्यानें मला ग्लान केलें आहे त्यां माझी सर्व पंक्ति विमनस्क केली आहे

८ आणि त्यां मला बद्ध केलें आहे हें साक्षी झालें आहे आणि माझे रोडण माझे ठायीं उठून मजसम्मुख उत्तर करितें

९ त्यानें आपल्ये क्रोधानें मला फाडिलें आहे आणि माझा द्रोह केला आहे त्यानें मजवर आपले दांत कडकडविले आहेत माझा शत्रु मजवर आपले डोळे तोंव करितो

१० त्यानीं मजवर आपलें तोंड वासलें आहे त्यानीं निंदा करून माझ्या गालांवर चपराका मारिल्या आहेत ते मजवर एकत्र मिळाले आहेत

११ देवानें मला अन्याय्याचे स्वाधीन केलें आहे आणि मला दुष्टांचे हार्ती सोंपून दिलें आहे

१२ मी स्वस्थ होतो परंतु त्यानें मला विभिन्न केलें आहे त्यानें माझी मान धरून मला ठेंचून टाकिलें आहे आणि मला आपलें लक्ष्य असें ठेविलें आहे

१३ त्याचे धनुर्धर मला घेरितात तो माझीं आंतडीं छेदितो आणि क्षांति करित नाही तो माझे पित्त भूमीवर ओतितो

१४ तो भंगानंतर भंगानें मला भग्न करितो महावीरावार्णीं मजवर धांवतो

१५ म्यां तरट शिवून आपल्ये त्वचेवर घातलें आहे म्यां आपलें शृंग भूमीत खुपसलें आहे

१६ रडून माझे तोंड तांबडें झालें आणि माझे पांण्यांवर मृत्युच्छाया आहे

१७ माझ्यां हातांतल्ये द्रोहासुळें असें नव्हे आणि माझी प्रार्थना शुद्ध आहे

१८ अगे भूमि माझे रक्त आच्छादूं नको आणि माझे आरोळीला स्थान असावें

१९ आतांहि पाहा माझा साक्षी आकाशांत आहे आणि माझा प्रत्यक्षदर्शन उच्चैर्गतीत आहे

२० माझे मित्र माझा उपहास करितात परंतु माझा डोळा देवाकडेस आसवें वाहूं देतो

२१ जसा मनुष्य आपल्ये सविधासाठीं वाद करितो तसा जर पुरुषासाठीं देवापार्शीं कोणी वाद केला तर बरें

२२ थोडी वर्षे आलीं ह्यणजे ज्या वाटेनें मी परत येणार नाहीं तिनें जाईन

अध्याय १७

१ इत्योव मनुष्यांकडेस नाहीं परंतु देवाकडेस निवेदन करितो १ पीडितांकडेस जी मनुष्यांचो निर्दय वर्तणूक तिनें जरीं कदाचित् स्यालिकांला विस्मित केलें तरीं त्यांचा विममसूक करणार नाहीं ११ इत्योव जीवनाची आशा नाहीं परंतु मरणाची धरितो

१ माझा स्वास बिगडला आहे माझे दिवस मावळले आहेत मजसाठीं कबरा सिद्ध आहेत

२ नाहीं तर मजपार्शीं भुलथापा आहेत आणि माझे नेत्र त्यांशीं कलह करित राहते

३ तूं ठेव तूं मला आपणाशीं प्रतिभू कर माझे हातावर टाळी देई असा कोण आहे

४ कांकीं त्यांच्या हृदयांत बुद्धि शिरू नये झणून त्यां तें झांकिलें आहे यामुळें त्यांला उंचावणार नाहीस

५ जर कोणी आपले मित्र शत्रूच्या हातीं लोत्ररूप दिले तर त्याच्या लेकराचे डोळे थकतील

६ त्यानें मला लोकांच्या दृष्टांतार्थ ठेविलें आहे आणि मी धिक्कारार्थ झालों आहे

७ खेदांमुळें माझा डोळा धुंद झाला आहे आणि माझे सर्व अवयव छाया असे झाले आहेत

८ यथार्थजन यामुळें विस्मित होतील आणि अभार्मिकांवर पुण्यवान आपणाला उत्तेजित करील

९ आणि सात्विक आपला मार्ग धरून चालत जाईल आणि हातांचा स्वच्छ उत्तरोत्तर बलवत्तर होतें चालेल

१० परंतु तुझी सर्व फिरून या कां तर तुझामध्ये एकहि बुद्धिमान मला सांपडत नाही

११ माझे दिवस सरले आहेत माझे संकल्प माझे मनोरथहि मोडिले आहेत

१२ ते रात्रीचा दिवस करितात प्रकाश अंधकारापासून जवळ आहे

१३ जर मी आशा धरितों तर मृत्युलोक माझा आश्रय आहे निश्चयें मी आपली गादी अंधकारांत आंथरीन

१४ म्यां क्षयाला झटलें आहे कीं तूं माझा बाप आहेस आणि किडीला तूं माझी आई आणि माझी बहीण आहेस

१५ तर माझी आशा कोठें आहे आणि माझी अपेक्षा कोण पाहील

१६ त्या मृत्युलोकाच्यां रहस्थानांत उतरतील हाय त्यांची विश्र्वांति धुळींत एकत्र होईल

अध्याय १८

- १ बिन्दाद इय्योवाचें गर्हण अतिप्रगल्भतेमुळें आणि अक्षांतीमुळें करितो
५ दुष्टांचा विपदा

- १ मग बिन्दाद शूही उत्तर करित झणाला
२ केव्हांपर्यंत बोलून तुझी वाक्यांची समाप्ति कराल विवेक करा झणजे आद्वी बोलूं
३ आद्वी पशूवारीं कां मोजले जातों तुमचे दृष्टींत कां कुत्सित आहों

- ४ तो आपल्ये क्रोधानें आपणाला फाडितो आहे तुजकरितां पृथ्वी विहीन होईल काय आणि खडक आपल्या स्थानांतून ढळेल काय
- ५ होय दुष्टांचा प्रकाश मावळेल आणि त्याचे अभीची ज्वाला प्रदीप्त राहणार नाही
- ६ त्याच्या डेऱ्यांत प्रकाश खलुडऱ्मय होईल आणि त्याजवरतीं त्याचा दिवा विझेल
- ७ त्याच्या सामर्थ्याचीं प्रवर्तनें संकोचित होतील आणि त्याचा संकल्प त्याला ध्वस्त करील
- ८ कांकीं तो आपल्या पायांनीं जाळ्यांत गुंततो आणि तो पाशावर चालतो
- ९ पाश त्याचे टांचेला धरील सांपळा त्याला गृहीत करील
- १० त्यासाठीं भूमीवर पाश आणि वाटेवर सांपळा गुप्त केला आहे
- ११ समंतात भीषणें त्याला बिचकावतील आणि त्याच्या पायांला मेळून त्याला भडकवतील
- १२ त्याचें बल क्षुधार्त्त होईल आणि आपदा त्याचे पार्श्वजवळ सिद्ध असेल
- १३ ती त्याच्या त्वचेचे विभाग खाईल मृत्यूचा प्रथमजात त्याचे अवयव खाऊन टाकील
- १४ त्याचा भरंवसा त्याच्या डेऱ्यांतून व्याहत केला जाईल आणि ती त्याला भीषणांच्या राजाकडेस पांचवील
- १५ ती त्याच्या डेऱ्यांत राहील तो त्याचा नाहीं झणून त्याच्या निवासावर गंधक विखरिला जाईल
- १६ खालतीं त्याचीं मुळें सुकतील आणि वरतीं त्याचे पल्लव म्लान होऊन जातील
- १७ त्याचें स्मरण धुईतून नाहींसें होईल आणि त्याचें नाम आर्ळांत असणार नाही
- १८ लोक त्याला प्रकाशांतून अंधकारांत घालवतील आणि जगांतून त्याला पळवतील
- १९ त्याला आपल्या लोकांमध्ये लेंक अथवा नातू असणार नाहीं आणि त्याच्यां निवासांत कोणी शेष राहणार नाहीं
- २० त्याचे दशेमुळें त्याचे उत्तरज विस्मित होतील आणि त्याचे पूर्वज भीष्म पावतील
- २१ निश्चयें अन्याय्याच्या वसत्या अशाच असतात आणि जो देवाला जाणत नाहीं त्याचें स्थान असेंच असतें

अध्याय १९

१ इय्योब आपल्या मित्रांचें निर्दयतेमुळे विलाप करीत सांगतो कीं त्यांची निर्दयता ब्रह्म करायासाठीं काझे कष्ट पुढें आचेत ११ दया करावी म्हणून विनंती करितो १५ तो पुनःत्यानाविषयी आपला विश्वास सांगतो

१ आणि इय्योब उत्तर करीत ह्याणाला

२ केव्हांपर्यंत तुझी माझा जीव पीडाल, आणि वाक्यांनीं मला ठेंचून टाकाल

३ या दाहा खेपा तुझीं मला भस्मिलें आहे तुझाला लाज वाटत नाही तुझी मला विमूढ करितां

४ आणि निश्चयें मी भ्रांत झालों असलों तर असो माझी भ्रांति मजकडे राहिल

५ जर निश्चयें तुझी आपलें महत्त्व मजवर मिरवितां आणि मजप्रतिकूल माझे अप्रतिष्ठेचा वाद करितां

६ तर तुझी जाणा कीं देवानें मला वळिलें आहे आणि आपल्या जाळ्यानें मला वेढिलें आहे

७ पाहा मी द्रोहामुळें आरोळी करितों परंतु मला उत्तर केलें जात नाही मी वरडतो परंतु कांहीं न्याय नाही

८ त्यानें माझे मार्गाला कुंपण घातलें आहे म्हणून मी पार जाऊं शकत नाही आणि त्यानें माझ्या वाटांवर अंधकार पाडिला आहे

९ त्यानें माझे गौरव मजपासून काढिलें आहे आणि माझे मस्तकावरचा मुकुट दूर केला आहे

१० तो मला समंतात विपादित करीत आहे आणि मी नाहीसा होत आहे त्यानें माझी आशा झाडाप्रमाणें उपटून टाकिली आहे

११ आणि मजवर त्यानें आपला क्रोध संतप्त केला आहे आणि मला आपल्या शत्रूंतल्या एकासारिखें मोजिलें आहे

१२ त्याचीं दले एकत्र येतात आणि खणून मजप्रत आपला मार्ग बांधितात आणि माझ्या डेऱ्याभोंवती छावणी घालितात

१३ त्यानें माझे भाऊ मजपासून दूर केले आहेत आणि निश्चयें माझ्या वळखीच्यांचें मन मशीं तुटलें आहे

१४ माझे भाऊबंद दूर राहिले आहेत आणि माझे खेही मला विसरले आहेत

१५ माझ्या घरचे राहणारे आणि माझ्या दासी मला परकीय असें मोजितात मी त्यांच्या दृष्टींत विदेशी आहे

१६ म्यां आपल्ये दासाला बोलाविलें परंतु त्यानें उत्तर केलें नाही म्यां आपल्या मुखानें त्यापाशीं विनंती केली

१७ जरीं म्यां आपल्या अंगच्या लेंकरांमुळें तिगीं विनंती केली तरीं माझी स्त्री माझे श्वासाला कंटाळली.

१८ होय पोरें मला अवेरितात जर मी उठलों तर तीं मला बोलतात

१९ माझे पंक्तीचे सर्व मला अघोर मानितात आणि ज्यांला म्यां प्रिय मानिलें ते मजवर उंठले आहेत

२० माझी त्वचा आणि माझे मांस यांशीं माझीं हाडें चिकटलीं आहेत आणि मी आपल्या दांतांच्या हिरड्यांसुद्धां मुक्त झालों आहे

२१ माझ्या मित्रांनीं तुझी मजवर दया करा करा दया कांकीं देवाचा हात मला बाधला आहे

२२ तुझी देवासारखे माझ्या पाठीस कां लागतां आणि माझ्या मांसांनं कां तुझी तृप्त होत नाहीं

२३ हंहंहं जर माझीं वचनें लिहिलीं हंहंहं जर तीं पत्रावर कोरलीं

२४ जर तीं लोखंडाच्या खचरणीनें आणि शिंशानें सर्वकालपर्यंत खडकांत खोदलीं तर बरें

२५ कां तर मी जाणतो कीं माझा उद्धरणारा जीवंत आहे आणि अंत्य-कालीं भूमीवर उभा राहील

२६ आणि माझी त्वचा नष्ट झाल्यानंतर जरीं किड्यांनीं हें शरीर नाशिलें तरीं मी आपल्या देहाचे ठायीं देवाला पाहीन

२७ ज्या त्याला मी आपणासाठीं स्वतां पाहीन आणि माझ्या स्थानीं दुसरा असें नाहीं परंतु माझेच डोळे अवलोकन करितील जरीं माझ्या उदरीं माझीं आंतडीं नष्ट झालीं तरीं

२८ तर तुझीं झणावें कीं आपण कां त्याचे पाठीस लागतो आणि माझ्या ठायीं काय वादाचें कारण सांपडलें आहे

२९ तुझी तरवारीमुळें भयभीत असा कांकीं कोपानें तरवारीचीं दंडनें होत असतात न्याय आहे हें तुझीं जाणावें झणून

अध्याय २०

जोफार दुष्टांची अवस्था आणि प्राप्ति सांगणे

१ आणि जोफार नाअमाथी उत्तर करित झणाला

२ याकरितां मी उत्तर करीं असें माझ्या कल्पना करितात आणि माझे ठायीं जो माझा उद्देग त्यामुळेंहि

३ म्यां आपल्ये निंदेचें गर्हण ऐकिलें आहे आणि माझ्या विवेकाचा आत्मा मला उत्तर करितो

४ आदीपासून जेव्हां मनुष्य पृथ्वीवर ठेविला गेला तेव्हांपासून जें आहे हें तूं जाणत नाहीस काय

५ कीं दुष्टांचा उत्सव अत्यकालिक असतो आणि अधार्मिकांचा हर्ष क्षणिक असतो.

६ जरी त्याचा उत्कर्ष आकाशापर्यंत चढला आणि त्याचें मस्तक आभाळ्याशीं लागलें

७ तरी तो आपल्ये विष्टेप्रमाणें सर्वकालपर्यंत नष्ट होईल ज्यानीं त्याला पाहिलें आहे ते द्वाणतील तो कोठें आहे

८ तो स्वभावार्णां उडून जाईल आणि कोणालाहि सांपडणार नाही होय रात्रींतल्ये स्वप्नदर्शनाप्रमाणें तो उडविला जाईल

९ जो डोळा त्याला लक्षी तो पुनः त्याला लक्षणार नाही आणि त्याचें स्थान त्याला पुनः पाहणार नाही

१० त्याचीं लेंकरें दरिद्रांला संतुष्ट करायला झटतील आणि त्याचे हात त्यांचें द्रव्य परत देतील

११ त्याचीं हाडें त्याच्या यौवनानें भरलीं आहेत आणि तीं त्याशीं धुळींत पडून राहतील

१२ जरी दुष्टता त्याचे मुखाला गोड वाटली जरी ती त्यानें आपल्ये जिव्हे-खालीं लपविली

१३ जरी त्यानें ती राखिली आणि नसोडितां आपल्ये तालूमध्यें अडकवून ठेविली

१४ तरी त्याचें अन्न त्याच्यां आंतड्यांत विकृत आहे तें त्यामध्ये फुरशांचें विष असें आहे

१५ त्यानें धन गिळिलें आहे आणि तें तो ओकून देईल देव तें त्याच्या उदरांतून घालवून देईल

१६ तो फुरशांचें विष चोंखील कवड्यासर्पाची जिव्हा त्याला मारून टाकील

१७ तो नद्यांला मधु आणि नवनीत यांच्या खोऱ्यांच्या ओषळांला पाहणार नाही

१८ तो आपल्या प्रतिदानसामर्थ्याप्रमाणें आपलें श्रमफल परत देईल आणि गिळणार नाही आणि तो उल्लासणार नाही

१९ त्यानें दरिद्री पीडिले आणि निराश्रित सोडिले आणि जें घर त्यानें बांधिलें नाही तें त्यानें हरून घेतलें

२० द्वाणून तो आपणामध्यें स्वास्थ्य अनुभवणार नाही तो आपला इष्ट-विषय मुक्त करणार नाही

२१ त्याच्या अन्नांतलें कांहीं उरत नाही द्वाणून त्याचें कुशल टिकणार नाही

२२ त्याचे पुष्कलतेचे पूर्तींत त्याला संकट पडेल प्रत्येक कष्ट्याचा हात त्याजवर येईल

२३ जेव्हां तो आपलें उदर भरणार आहे तेव्हां देव आपल्या क्रोधाची तीव्रता त्याजवर पडूं देईल त्याच्या भोजनाचे वेळेस तो त्याजवर तिची वृष्टि करील

२४ तो लोहकवचापासून पळेल पित्तलाचें धनुष्य तीर त्याच्या अंगांतून आरपार करील

२५ कोणी तो काढील आणि तो त्याच्या अंगांतून निघेल होय चमकती तरवार त्याच्या पित्तांतून पार जाईल त्याजवर भीषणें येतील

२६ सर्वप्रकारची विपदा त्याच्या निर्धोसाठीं गुप्त रूपें सिद्ध आहे जो अभि फुंकलेला नाहीं तो त्याला खाऊन टाकील जो पळाला तो त्याचे डेंब्याचा फडशा करील

२७ आकाशें त्याचा अन्याय प्रकट करितील आणि पृथ्वी त्याजवर उठेल

२८ त्याच्या घरची संपत्ति जाईल त्याच्या क्रोधाच्या दिवसीं त्याचें द्रव्य गळून जाईल

२९ दुष्टमनुष्याला जो वांटा देवापासून प्राप्त होत असतो आणि त्याचा जो विभाग देवाकडून नेमिला जातो तो हाच आहे

अध्याय २१

१ इथ्योब सांगतो कीं मनुष्याच्या मत्ताप्रमाणेंच मला शोकाचें कारण प्राप्त झालें ७ दुष्ट कधींमधीं रवडे धनसमृद्ध होतात कीं ते देवाला अवमानितात ११ कधींमधीं त्यांचा नाश प्रकट होतो १९ मरणसमयीं सुखी आणि दुःखी सारिखेच होतात २७ दुष्टांचें शासन परलोकीं होईल

१ मग इथ्योब उत्तर करित द्यणाला

२ तुमचीं सांत्वनें अशींच आहेत तर माझे वचन कान देऊन ऐका

३ मजवर क्षांति करा द्यणजे मी बोलेंन आणि मी बोलिल्यानंतर तूं थड्डा करित जा

४ मी काय द्यणूं माझा विलाप मनुष्याकडे आहे काय जर असता तर माझा आत्मा कां थकत नाहीं

५ तुझी मजकडे पाहा आणि विस्मित व्हा आणि आपल्या मुखावर आपला हात ठेवा

६ जर म्यां स्मरण केलें तर मी व्याकुल होतों आणि माझे अंगाला कांपरी सुटत्ये

७ दुष्ट कां जीवत राहतात ते वृद्ध होतात होय शक्तीनेंही दृढ असतात

८ त्यांची संतति त्यांजवळ त्यांच्या समक्ष आणि त्यांचीं अपत्यें त्यांचे दृष्टीपुढें स्थापिलीं जातात

९ त्यांचीं घरें निर्भय सुस्थित असतात आणि देवाचा दंड त्यांजवर नसतो

- १० त्यांची गाय गाभत्ये आणि खाव होऊं देत नाही त्यांची कालवड वित्ये आणि गाभटत नाही
- ११ ते आपलीं पोरें कळपावार्णीं बाहेर पाठवितात आणि त्यांचीं लेंकरें, नाचतात
- १२ ते डफ आणि चंग हातीं घेतात आणि यंत्रवाद्याचा शब्द ऐकून हर्षतात
- १३ ते क्षेमविशिष्ट आपलें आयुष्य दवडितात आणि क्षणांत मृत्युलोकांत उतरतात
- १४ आणि ते देवाला झणतात तूं आद्म्यापासून दूर जा कांकीं तुझ्या मार्गांचें ज्ञान आद्म्याला आवडत नाही
- १५ सर्वसमर्थ काय असा आहे कीं आद्मी त्याची सेवा करावी आणि त्याची प्रार्थना जर आद्मीं केली तर आद्म्याला काय प्राप्ति होईल
- १६ पाहा त्यांचें कुशल त्यांचे सत्तेत नाही दुष्टांचा संकल्प मजपासून दूर असो
- १७ दुष्टांचा दिवा कितिदां विझून जातो आणि त्यांची आपदा त्यांजवर येत्ये देव आपल्या क्रोधानें पीडा वांटून देतो
- १८ ते वाऱ्यापुढें काडीसारखे आणि जें भूंस वायुगुल्म घेऊन जातो त्यासारखेहि होतात
- १९ देव त्याच्या अन्यायाचें फल त्याच्या लेंकरांसाठीं ठेवितो तो त्याला फल देईल हें तो जाणेल
- २० त्याचीं नेत्रें त्याचें विपादन पाहतील आणि तो सर्वसमर्थाचे कोपांतला काहींसा पिईल
- २१ कांकीं त्याचे थोडे महिने विलुप्त झाले असतां त्याच्या मार्गें त्याचे घरांत काय त्याचा संतोष होईल
- २२ देव उन्नतांचा न्याय करितो तर कोणी त्यालां ज्ञान शिकवील काय
- २३ एक सर्वतः समाहित आणि स्वस्थ असतां आपल्ये पूर्णसुस्थितींतच मरून जातो
- २४ त्याच्या गोठणी दुग्धभरित असत आणि त्याचीं हाडें मज्जापूर्ण असत आणि दुसरा कांहीं सुख न भोगितां मनःखेदांत मरून जातो
- २६ ते सारखेच धुळींत आडवे पडतात आणि किडे त्यांला आच्छादितात
- २७ पाहा मी तुमच्या कल्पना जाणतों आणि माझा द्रोह करावा झणून जे संकल्प तुझीं करितां तेहि
- २८ कांकीं तुझी झणतां अधिपतीचें घर कोठें आहे आणि दुष्टांची वसतिस्थानें कोठें आहेत
- २९ तुझीं मार्गस्थांला पुसलें नाही काय आणि त्यांचीं चिन्हें तुझी वळखत नाही काय

- ३० कांकीं नाशाच्या दिवसासाठीं दुष्ट राखिला जातो ते रोषाच्या दिवसासाठीं बाहेर आणिले जातील
- ३१ त्याच्या अभिमुख त्याचा मार्ग कोण प्रकट करील आणि त्यानें जें केले आहे त्याचें फल त्याला कोण देईल
- ३२ तथापि तो कबरांकडे नेला जाईल आणि थड्यांत ठेविला जाईल
- ३३ खोऱ्याचीं टेंकळें त्याला गोड वाटतील आणि त्यानंतर प्रत्येक मनुष्य त्याचें धारण करील आणि त्यापूर्वीं असंख्य आहेत
- ३४ तुमचीं उत्तरे कपटयुक्त राहतात तर मग तुझी कसे वृथा माझे सांवन करितां

अध्याय २२

१ मनुष्याची सुद्धति देवाचें चित करीत नाहीं असें एलीफाज सांगतो
 ५ तो इथ्योबाकडे अनेक पातकांचा आरोप लावितो ११, इथ्योबानें अनुताप करावा म्हणून एलीफाज त्याला दयेच्या प्रतिज्ञा सुचवून उपदेशितो

- १ मग एलीफाज तेमानी उत्तर करीत झणाला
- २ जसा बुद्धिमान आपणाला हितकर असेल तसा मनुष्य देवाला हितकर होऊं शकेल काय
- ३ तूं सात्विक आहेस झणून सर्वसमर्थाला संतोष वाटेल काय अथवा तूं आपले मार्ग यथार्थ करितोस यामुळें त्याला लाभ होईल काय
- ४ तो तुला भिऊन तुझी शिक्षा करील काय तो तुशीं न्यायविवाद करील काय
- ५ तुझी दुष्टता अत्यंत आणि तुझे अन्याय अनंत नाहींत काय
- ६ कांकीं खां निष्कारण आपल्या भाव्वापासून गहाण घेतलें आहे आणि उघड्यांचीं वस्त्रें काढून घेतलीं आहेत
- ७ तूं श्रांताला पाणी प्यायला देत नसस आणि भुकेल्यापासून अन्न अडकवून ठेवीत असस
- ८ परंतु जो जन बलाकारी त्याला भूमि असत्ये आणि प्रामाण्यरत तीत वसत असतो
- ९ खां विधवा रिक्त जाऊं दिल्या आहेत आणि अनाथांचे बाहु मोडिले गेले आहेत
- १० यामुळें पाश तुजभोंवते आहेत आणि आकस्मिक भीषण तुला व्याकुल करितें
- ११ अथवा अंधकारामुळें तुला दिसत नाहीं आणि जलांचें विपुलत्व तुला झांकितें
- १२ देव आकाशाचे उच्चतेवर नाहीं काय आणि ताऱ्यांची उच्छ्रुति पाहा ते किति उंच आहेत

१३ आणि तूं द्यणाला आहेस कीं देव कसा जाणतो तो मेघतिमिराचे आड न्याय करूं शकतो काय

१४ निबिडमेघ त्याला अंतर्द्धान आहेत द्यणून त्याला दिसत नाही आणि तो आकाशमंडलांत वर्ततो

१५ ज्या पुरातनमार्गांत दुष्टमनुष्य चालत असत त्याला तूं लक्षिलें आहेस काय

१६ जे ते अकालीं संहत झाले त्यांचा पाया पुरानें अवदीर्ण झाला

१७ ते देवाला द्यणत तूं आद्मपासून दूर जा आणि त्यांचें सर्वसमर्थ काय करील

१८ तथापि तो त्यांचीं घरे उत्तमवस्तूनें भरीत असे परंतु दुष्टांचा संकल्प मजपासून दूर आहे

१९ सात्विक हें पाहून हर्षतात आणि निर्दोष त्यांला उपहासतो

२० निश्चयें आमचा शत्रु विलुप्त झाला आहे आणि त्यांचा उत्कर्ष अग्नीनें खाल्ला आहे

२१ तूं त्याशीं मित्रत्व आणि साम कर यांकडून तुला कुशल प्राप्त होईल

२२ त्याच्या मुखापासून धर्मविधि घे आणि त्याचीं वचनें तूं आपल्ये हृदयांत ठेव

२३ सर्वसमर्थाकडेस जर फिरशील तर समृद्ध होऊन स्थापिला जाशील तूं आपल्या डेऱ्यांपासून अन्याय दूर करशील

२४ आणि तूं रुपें धुळीवारी आणि ओफिराचें सोनें ओघांतल्या दगडा वारी मान

२५ द्यणजे सर्वसमर्थ तुझे बहुद्रव्य असा होईल आणि तुला निर्धोचें रुपें होईल

२६ कांकीं तेव्हां सर्वसमर्थाविषयीं आनंदशील आणि आपलें मुख देवाकडेस उंचाविशील

२७ तूं त्याला प्रार्थिशील तेव्हां तो तुझे ऐकेल आणि तूं आपले नवस फेडिशील

२८ आणि तूं गोष्ट संकल्पिशील तेव्हां ती तुझी ठरेल आणि उजेड तुझ्या मार्गावर प्रकाशेल

२९ कोणी तुला पीडिलें द्यणजे तूं द्यणशील कीं उंचावणें आहे आणि तो विषण्णवदनाला तारील

३० तो अनिर्दोषाला मुक्त करील आणि तुझ्या हस्तस्वच्छतेनें तो मुक्त केला जाईल

अध्याय २३

१ देवासमोर विद्यमान व्हावे म्हणजे इत्योव आग्रसा करितो १ देव दया करील असा भाव तो धरितो २ देव अदृश्य असून सर्वांच्या मार्गांला जपतो ११ इत्योव आपली निर्दोषता सांगतो १२ देवाचा निर्णय अनिर्वर्तितच आहे

१ तदनंतर इय्योव उत्तर करित हाणाला

२ अद्यापि माझ्या विलापाचें उत्तेजन आहे माझ्या उच्छ्वासामुळें माझा हात जड आहे

३ हंहंहं तो मला कोठें सांपडेल असें जर मला कळलें तर बरें अशासाठीं कीं म्यां त्यांच्या आसनाजवळच यावें

४ हाणजे मी त्यासमोर आपला वाद निवेदीन आणि आपलें मुख वादसाधनांनीं भरिन

५ ज्यां वचनांनीं तो मला उत्तर करील तीं मी जाणेन आणि तो मला काय हाणेल तेंहि समजेन

६ तो महापराक्रमानें मर्शां विवाद करील काय नाहीं परंतु तो आपलें मन मजकडे लावील

७ तेथें यथार्थजनानें त्याशीं विवाद करावा हाणजे मी आपल्या न्यायाधीशापासून सर्वकालपर्यंत मुक्त होईन

८ पाहा मी पुढें चाललों तरी तो सांपडत नाहीं आणि मार्गें चाललों तरी तो मला दिसत नाहीं

९ जेथें तो कर्म करितो तेथें डाव्येकडेस मी चाललों तरी माझ्यानें त्याला पाहवत नाहीं उजव्येकडे तो आपणाला समावृत करितो हाणून तो मला दिसत नाहीं

१० परंतु माझा सामान्यमार्ग त्याला कळला आहे त्यानें मला पारखिलें हाणजे मी सुवर्णाप्रमाणें निघेन

११ माझ्या पायांनें त्याचा पदक्रम धरिला आहे त्याच्या मार्गांत मी जपून चालत आलों आहे वळलों नाहीं

१२ त्याच्या ओंठांच्या आज्ञेप्रमाणेंहि मी जपून चालत आलों आहे आणि ती सोडिली नाहीं म्यां आपल्या संकल्पापेक्षां त्याच्या मुखचीं वचनें अधिक संभाविलीं आहेत

१३ परंतु त्याचा संकल्प एकच आहे तर त्याला कोण फिरवूं शकेल आणि त्याच्या जीवानें जें इच्छिलें तेंच तो करितो

१४ कांकीं मजविषयीं जें ठरलें आहे तें तो साधितो आणि त्याजवळ बहुत अशा गोष्टी आहेत

१५ हाणून त्याजमुळें मी भीष्माक्रांत आहे म्यां ध्यान केलें हाणजे त्याजपुढें मी भयभीत होतो

१६ होय देवानें माझे हृदय विलीन केलें आहे आणि सर्वसमर्थानें मला भीषणाक्रांत केलें आहे

१७ कांकी मी अंधकाराचे पूर्वी विलुप्त झालों नाहीं आणि त्यानें माझ्या मुखापासून काळोख आच्छादिला नाहीं

अध्याय २४

१ बडधा असें घडतें कीं दुष्कर्मास योग्य दंड नाहीं १० तथापि दुष्टांचें शासन रखादे प्रकारें होत असतें

१ सर्वसमर्थपासून समय गुप्त नाहींत तर जे त्याला जाणतात ते त्याच्या दिवसांला कां पाहात नाहींत

२ कितीएक सीमा सारितात कठप हरून चारितात

३ ते अनाथांचा गाढव नेतात आणि विधवेचा बैल गहाणवट घेउन ठेवितात

४ ते निर्धनांला मार्गांतून ढकलून देतात पृथ्वीतल्या दरिद्र्यांला एकत्र लपवें लागतें

५ पाहा जसे रानांतले गाढव तसे ते आहार शोधित आपल्या कामासाठीं बाहेर जातात त्यांला आणि त्यांच्या लेकरांला जंगल अन्नार्थ आहे

६ ते प्रत्येक आपलें धान्य शेतांत कापितात आणि दुष्टाच्या मळ्यांतलीं द्राक्षें तोडून घेतात

७ ते उघड्यांला रात्रीं निर्वस्त्र आणि थंडींत निराच्छादन राहूं देतात

८ ते पर्वतांतल्ये वृष्टीनें भिजतात आणि आश्रय नाहीं द्याणून खडकास लगटतात

९ ते अनाथाला स्तनापासून हरून घेतात आणि दरिद्र्यापासून गहाण घेउन ठेवितात

१० त्यांला वस्त्र नाहीं द्याणून ते उघडे चालतात आणि भुकेले आहेत द्याणून मूठभर धान्य घेतात

११ ते आपल्या भितीच्या आंत तेल काढितात द्राक्षारस पात्रांत तुडवून ताऱ्हेले राहतात

१२ मनुष्ये नगरांतून उच्छ्वास टाकितात आणि क्षतांचा जीवात्मा आरोळी मारितो तथापि देव त्यांला मूढता आरोपीत नाहीं

१३ जे प्रकाशावर अनर्गल आहेत त्यांतले ते आहेत ते त्याच्या मार्गांला अंगिकारीत नाहींत आणि त्याच्या वाटांत राहात नाहींत

१४ घातक पहांटे उठून दीन व दरिद्री यांला वधितो आणि रात्री चोरा-वाणीं असतो

१५ जारकर्मांचा डोळा सायान्हीं जपतो कोणत्याहि नेत्रानें मला न पाहावें असें द्याणून तो आपलें मुख आच्छादितो

१६ अंधकारांत ते खणून घरें फोडितात दिवसा ते आपणांला कोंडून घेतात ते प्रकाश जाणत नाहींत

१७ कांकीं त्यांला प्रभात केवल मृत्युच्छाया असें असतें कोणी त्यांला ओळखिलें ह्मणजे ते मृत्युच्छायेच्या भीषणांत पडतात

१८ तो जलावरला हलका पदार्थ असणें आहे पृथ्वींत त्यांचा विभाग शश आहे तो द्राक्षींच्या मळ्यांचे वाटेकडे पाहात नाहीं

१९ अवग्रह आणि उष्ण हिमजलांस विलुप्त करितात तसाच ज्यानीं पाप केलें आहे त्यांला मृत्युलोक विलुप्त करितो

२० गर्भाशय त्याला विसरेल किडा रुचीनें त्याला खाईल तो पुढें स्मरला जाणार नाहीं आणि अन्याय वृक्षावाणीं मोडिला जाईल

२१ जी वंध्या प्रसवत नाहीं तिला तो उपद्रव करितो आणि विधवेचें हित करित नाहीं

२२ तो आपल्या पराक्रमानें बलवानांस गृहीत करून ठेवितो तो उठतो तेव्हां कोणी आपल्ये जीवावर भरंवसा ठेवीत नाहीं

२३ तो त्याला निर्भय राहूं देतो ह्मणून तो भरंवसा धरितो तथापि त्याचीं नेत्रें त्यांच्या मार्गींवर आहेत

२४ ते अल्पकाल उंचाविले जातात मग नाहींसे होतात आणि जे सर्व संहत होतात त्यांवाणीं ते क्षीण होऊन जातात आणि कणसांच्या टोंकांप्रमाणें विलुप्त होतात

२५ आणि असें जर नसलें तर कोण मला असत्यवादी ठरवील आणि माझे वचन निरर्थ करील

अध्याय २७

१ मनुष्य देवासोदर न्यायी ठरायाचा नाहीं असें बिल्दाद सांगतो

१ मग बिल्दाद शूही उत्तर करित ह्मणाला

२ त्याजवळ प्रभुत्व आणि भयदत्व आहेत तो आपल्या उच्चस्थानांत स्वास्थ्य करितो

३ त्याच्या सैन्यांची कांहीं संख्या आहे काय आणि त्याचा प्रकाश कोणावर उगवत नाहीं

४ तर मनुष्य देवाजवळ कसा न्यायी ठरेल आणि जो स्त्रीकडून जन्मलेला तो कसा स्वच्छ निघेल

५ चंद्रहि पाहा तो प्रकाशत नाहीं होय त्याचे दृष्टींत तारे स्वच्छ नाहींत

६ तर मनुष्य जो किडा आणि मनुष्यसंतान जो कृमि तो कसा स्वच्छ निघेल

अध्याय २६

१ इय्योव बिल्लुदादाथा अभियखसावाचें गर्हण करुन देवाची शक्ति अनंत व असमोक्ष्य आचे असें अंगीकारितेः

१, तेव्हां इय्योव उत्तर करीत ह्याणाला

२ त्वां अशक्ताचें साहाय्य कसें केलें अबलाचा भुज त्वां कसा दृढ केला आहे

३ त्वां निर्बुद्धीला कसा उपदेश केला आणि सबोध त्वां बहुशः कसा दाखविला आहे

४ कोणाला त्वां वचनें सांगितलीं आहेत आणि तुजपासून कोणाचा श्वास निघाला

५ पितर थरथरतात खालतीं जलें आणि त्यांतले निवासीहि

६ त्यासमोर मृत्युलोक उघडा आहे आणि नाशाशयावर कांहीं आच्छादन नाही

७ त्यानें उत्तराकाश शून्यावर वितत केलें आणि पृथ्वी निराधार लंबित केली आहे

८ तो आपल्या निबिडमेघांत जलें संबद्ध करितो आणि त्यांखालीं अभ्र फाटत नाही

९ त्यानें आपल्या सिंहासनाचें मुख समावृत केलें आणि त्याजवर आपलें अभ्र विस्तारिलें आहे

१० दिवस आणि रात्रि समाप्तीस ग्रेत तोंपर्यंत त्यानें जलें सीमेनें नियत केलीं आहेत

११ त्याच्या धमकीमुळें आकाशस्तंभ क्रांपतात आणि विव्हल होतात

१२ तो आपल्या पराक्रमानें समुद्र खळबळितो आणि आपल्ये बुद्धीनें लहरा दाबून शांत करितो

१३ त्यानें आपल्या आल्याकडून आकाशें शोभाविशिष्ट केलीं आहेत त्याच्या हातानें वळवळता सर्प घडिला आहे

१४ पाहा हे त्याच्या मार्गांचे अंचल आहेत आणि त्याजविषयीं कसा अत्याल्पशब्द ऐकिला आहे तर त्याच्या बलाचें स्तनित कोण समजेल

अध्याय २७

१ इय्योव आपलें वास्तविकत्व सांगतो न अर्थात्मिक आश्वाद्योन आचे
२१ दुष्टाचीं चिंतें अनर्थक होतात

१ इय्योव आपलें वचन पुनः आरंभून ह्याणाला

२ ज्या देवानें माझा वाद दूर केला आहे आणि ज्या सर्वसमर्थानें माझा जीव खिन्न केला आहे त्याचे जीवाचा शपथ मी वाहतों कीं

३ जोंपर्यंत माझा श्वास माझे ठायीं असेल आणि देवाचा आत्मा माझ्या नाकपुड्यांत असेल

४ तोंपर्यंत निश्चयें माझे ओंठ अन्याय बोलणार नाहीत आणि माझी जिह्वा वपट उच्चारणार नाही

५ म्यां तुझाला सत्यवादी झणावें असें मला होऊं नये मी प्राण सोडीपर्यंत मी आपलें यथार्थत्व आपणापासून दूर करणार नाहीं

६ म्यां आपलें सात्विकत्व धरिलें आहे तें मी सोडणार नाहीं यावज्जीव माझे हृदय माझे गर्हण करणार नाहीं

७ माझा वैरी दुष्टासारखा आणि माझा शत्रु अन्याय्याप्रमाणें होईल

८ कांकीं देवानें अधार्मिकाचा जीव विच्छिन्न करून संवत केला झणजे त्याची आशा काय होईल

९ त्याला क्लेश लागला झणजे देव त्याची आरोळी ऐकेल काय

१० तो सर्वसमर्थाविषयीं आनंदेल काय तो देवाला सर्वदा आहूति करील काय

११ जें देवाचे सत्तेत आहे तें मी तुझाला शिकवीन जें सर्वसमर्थाजवळ आहे तें मी गुप्त राखणार नाहीं

१२ पाहा तुझीं सर्वांनीं हें पाहिलें आहे तर तुझी कां असे केवळ निरर्थक आहां

१३ देवाकडेस दुष्टमनुष्याचा वांटा आणि सर्वसमर्थापासून जो विभाग द्रोह्यांला प्राप्त होईल तो हाच आहे

१४ जर त्याचीं लेंकरें बहुत झालीं तर तरवारीसाठीं झालीं आणि त्याचीं अपत्यें भाकरीनें तृप्त होणार नाहीत

१५ त्याचे जे वांचेलेले ते मरून पुरिले जातील आणि त्याच्या विधवा रडणार नाहीत

१६ जर तो धुळीप्रमाणें रुपें सांठवील आणि मातीप्रमाणें वस्त्र सिद्ध करील

१७ तर सिद्ध करो परंतु सात्विक तें धारण करील आणि निर्दोष तें रुपें वांटून देईल

१८ त्यानें कृमीप्रमाणें आणि जो मंडप क्षेत्ररक्षक करित असतो त्यासारखें आपलें घर बांधिलें आहे

१९ धनवान आडवा पडेल परंतु समाहृत होणार नाही त्यानें आपले डोळे उघडिले झणजे तो नाहीं

२० भीषणें जलावाणीं त्याला लागतील रात्रौ वायुगुल्म त्याला हरून नेईल

२१ पूर्वेचा वारा त्याला घेऊन जाईल आणि त्याला त्याच्या स्थानांतून उडवील

२२ तो त्याला तार मारील आणि क्षांति करणार नाहीं ते त्याच्या हातापासून पळायाला झटेलच झटेल

२३ तो त्याजवर टाळ्या वाजवील आणि सीत्कार करून त्याला त्याच्या स्थानांतून घालवील

अध्याय २८

१ प्राकृतिक पदार्थांविषयीं मनुष्यांला कांहींसें ज्ञान असतें खरें १९ परंतु सत्यज्ञान देवाचा सुदाय आहे

१ तर रूप्यासाठीं खनि आणि सुवर्णासाठीं गाळण्याचें स्थान आहे
२ लोह भूर्मीतून काढिलें जातें आणि दगडांतून पित्तल गाळिलें जातें
३ तो अंधकारासाठीं अंत नेमितो आणि सर्व समाप्तीचें समीक्षण करितो काळोखाचे दगड आणि मृत्युच्छाया यांचेंहि

४ जे कडे पायाच्या वहिवाटीवांचून झुकतात मनुष्यावांचून तोलतात त्यांतून नदी सुटत्ये

५ भूर्मीतून अन्न उत्पन्न होतें आणि तिजखालतीं अभीसारिखें कांहीं उकळतें

६ तीतले दगड नीलमणींचें आस्यद आहेत आणि तींत सुवर्णमय धूलि आहे

७ ज्याला खभांति ओळखत नाही आणि गृधाच्या डोळ्यानें पाहिलें नाही असा एक मार्ग आहे

८ त्यांत तीव्रपशु कर्द्वी चालले नाहीत आणि सिंह त्याकडून कर्द्वी गेला नाही

९ तो खडकाला आपला हात लावून पर्वतांला समूल उलंडून टाकितो

१० खडकांमध्ये नद्या सुटत असें तो करितो आणि त्याचें नेत्र प्रत्येक महामूल्यपदार्थ पाहतें

११ नद्या न वाहाव्या झरणून तो त्या बंद करितो आणि जें गुप्त तें प्रकाशांत बाहेर आणितो

१२ परंतु ज्ञान कोठें सांपडेल आणि बुद्धीचें आस्यद कोठें आहे

१३ मनुष्य त्याचें मूल्य जाणत नाही आणि तें जीवतांच्या भूर्मीत सांपडत नाही

१४ अस्थागजलाशय झरणतो तें माझ्या ठायीं नाही आणि समुद्र झरणतो तें मजवळहि नाही

१५ जरीं सुवर्ण दिलें तरीं तें मिळणार नाही आणि त्याच्या मूल्यार्थ रूप्य तोलायाचें नाही

१६ ओफीराचें सुवर्ण महामूल्यश्वेतधातु आणि नीलमणि यांशीं तें तुल्य मानायाचें नाही

१७ सुवर्ण आणि काचमणि तत्तुल्य नाहीत आणि त्याचा विनिमय उक्कृष्ट सुवर्णाच्या अलंकारानीं व्हायाचा नाही

१८ प्रवाल आणि मुक्ता यांचीं नामें ध्यायाचीं नाहीत कां तर माणिक्यांच्या मूल्यापेक्षां ज्ञानाचें मूल्य श्रेष्ठ आहे

१९ खूशाचा पीतमणि तत्तुल्य नाही आणि स्वच्छसुवर्णाशी तें तुल्य गणा-
याचें नाही

२० तर ज्ञान कोठून यायाचें आणि बुद्धीचें आस्पद कोठें आहे

२१ कां तर तें प्रत्येक जीवताच्या दृष्टीपासून गुप्त आहे आणि विहायसां-
तल्या पक्ष्यांपासूनहि गूढ आहे

२२ नाश आणि मृत्यु ह्मणतात आर्द्धी आपल्या कानांनी त्याची कीर्ति
ऐकिली आहे

२३ देव त्याचा मार्ग समजतो तोच त्याचें आस्पद जाणतो

२४ कांकीं तो पृथ्वीच्या सीमा अवलोकितो आणि सकलाकाशाखालतीं
पाहतो

२५ जेव्हां त्यानें वाऱ्यासाठीं तुला नेमिली आणि जलें परिमाणानें तोलिलीं

२६ जेव्हां त्यानें पर्जन्यासाठीं नियम आणि स्तनितवियुक्तेसाठीं मार्ग केला

२७ तेव्हां त्यानें तें पाहून प्रव्यक्त केलें त्यानें तें सिद्ध केलें होय त्याचें
समीक्षणहि केलें

२८ आणि मनुष्याला ह्मटलें पाहा प्रभूची सद्गीति हीच ज्ञान आणि दुष्कर्म
सोडणें बुद्धि आहे

अध्याय २९

१ इत्योव आपलें पूर्व क्षेम आणि सन्मान स्वरूप विलाप करितो

१ आणि इय्योव आपलें वचन पुनः आरंभून ह्मणाला

२ हंहंहं गतमासांत ज्यां दिवसांत देव माझे संरक्षण करित होता

३ जेव्हां त्याचा दीप्त माझ्या डोईवरतीं प्रकाशत होता आणि त्याचे प्रका-
शानें मी अंधकारांतून चालत असें तेव्हां जसा मी होतो तसा जर आतां असतो
तर बरें

४ जसा मी आपल्ये यौवनाच्यां दिवसांत होतो तसा जेव्हां देवाची मित्रता
माझे डेऱ्याकडे होती

५ जेव्हां सर्वसमर्थ मजसहित होता आणि माझीं लेंकरें मजभोंवतीं होती

६ जेव्हां मी आपले पदक्रम सायीनें धूत असें आणि खडक मजसाठीं
तैलनद्या वाहू देई

७ जेव्हां मी निघून दारांतून नगरांत जाईं आणि आपलें आसन चौकांत
स्थापीं

८ तेव्हां तरणे मला पाहून लपत आणि वृद्ध उठून उभे राहात

९ अधिपति आपली वाचा बंद करित आणि आपल्ये मुखावर हात ठेवित

१० श्रेष्ठजन उगेच राहात आणि त्यांची जिह्वा त्यांचे तालूस चिकटे

११ कान माझे ऐकून मला धन्य ह्मणे डोळा मला पाहून मजसाठीं साक्ष देई

१२ कांकीं मी आरोळीकरिल्या दीनाला आणि अनाथाला आणि ज्याचें साहाय्य करायाला कोणी नव्हता त्याला मुक्त करीं

१३ जो नाशाचे लागस आला होता त्याचा आशीर्वाद मजवर येई आणि मी विधवेचें हृदय उत्सवहृष्ट करीं

१४ मी सात्विकत्व परिधान करीं आणि तें मला परिहित करी इगा आणि मुकुट यांप्रमाणें माझा न्याय असे

१५ मी आंधळ्याला डोळे आणि पांगळ्याला पाय असें

१६ मी दरिद्रांला बाप असें आणि जो विवाद मी समजलों नाहीं त्याचें समीक्षण करीं

१७ आणि मी अन्याय्याचे हनु मोडीं आणि त्याच्या दांतांमधून लोत्र काढून टाकीं

१८ आणि मी आपल्या निवासांत प्राण सोडीन आणि आपले दिवस वाळू-प्रमाणें वाढवीन असें ह्मणें

१९ माझें मूळ जलांकडेस पसरलेलें होतें आणि दाहिवर सारी रात्र माझे डाहळीवर राही

२० माझें गौरव माझे ठायीं ताजें असे आणि माझें धनुष्य माझे हातांत नव्य होई

२१ लोक माझें ऐकत आणि अपेक्षा करीत आणि मीन धरून माझ्या संबो-धाकडे कान देत

२२ मी बोलिल्यानंतर ते प्रत्युत्तर करीनात आणि माझें वचन त्यांजवर गळे

२३ आणि ते जशी पर्जन्याची तशी माझी अपेक्षा करीत आणि जसे उत्तर-पर्जन्यासाठीं तसे ते आपलें तोंड पसरीत

२४ जरी मी त्यांला हंसलों तरी ते हें विश्वासेनात आणि माझें मुखतेज उतरीनात

२५ मी त्यांचा मार्ग निवडून काढीं आणि मुख्य बसें होय जसा राजा सैन्यांत तसा मी बसें जो शोकार्त्तांचें सांखन करितो तो जसा तसाहि

अध्याय ३०

१ इर्योबाच्या सन्मानाचा अत्यंत अवमान झाला १५ त्याच्या क्षेमाची विपत्ति झाली

१ परंतु जे मजपेक्षां अल्पवयस्क आहेत ज्यांचे बाप मी आपल्या कळपाच्या कुन्यांसहित ठेवायाला मान्य होईना ते मला हांसतात

२ होय ज्यांचें वृद्धत्व दुर्गत झालें त्यांची हस्तशक्ति माझ्या काय कामाची

३ जी भूमि पूर्वी ओसाड व उद्वस्त झाली तिच्या ते दारिद्रानें आणि क्षुधेनें चावत

- ४ ते झुडपांजवळचे पाले खुडून घेत आणि झुडपांचीं मुळें त्यांचें अन्न असत
- ५ ते मनुष्यांमधून घालविले गेले त्यांची जशी चोराची तशी लोकानीं हुयों हुयों केली
- ६ त्यानीं खोऱ्यांच्या कडांत भूर्मीतल्या गुहांत आणि खडकांत वस्ती करावी झणून
- ७ ते झुडपामध्यें गाढवांवाणीं ओरडत विषकटक झाडांमध्यें ते आडवे पडून हात पाय पसरीत
- ८ ते मूर्खांचे लेंक होय अधमांचे लेंक होते ते पृथ्वीतून हुसकले गेले
- ९ परंतु आतां मी त्यांचें गीत झालों आहे होय मी त्यांची झण झालों आहे
- १० ते मला कंटाळतात मजपासून दूर राहतात आणि माझ्या मुखावर थुंकायाला भीत नाहींत
- ११ त्यानें माझी दोरी फेडून मला पीडिलें आहे झणून त्यानीं मजसमोर मुखयंत्रण सोडिलें आहे
- १२ माझ्या उजव्या हाताकडेस दुर्ज्जन उभे राहतात ते माझे पाय ढकलित्तात आणि मजविरुद्ध आपले बाधकमार्ग बांधितात
- १३ ते माझी वाट बिघडितात माझी विपदा प्रवृत्त करितात त्यांला साहाय्यकर्त्ता नाहीं
- १४ ते विस्तीर्णजलप्लावनावार्णीं मजवर आले अवमर्द्दांत ते मजवर लोटले
- १५ भीषणें मजवर व्यावर्त्त करितात तूं वाऱ्यावाणीं माझा अधिकार उडवितोस आणि माझे कुशल मेघाप्रमाणें उडून जातें
- १६ आणि आतां माझ्या ठायीं माझा जीव विलीन झाला आहे मला पीडेचे दिवस लागले आहेत
- १७ रात्रीं माझीं हाडें माझ्या ठायीं वेधिलीं जातात आणि माझ्या वेदना शांत होत नाहींत
- १८ महाबलानें वेदना माझे वस्त्रावाणीं मला वेष्टिल्ये माझे अंगरख्याप्रमाणें मला बांधिल्ये
- १९ त्यानें मला पंक्रामध्यें टाकिलें आहे आणि धूलि व रक्षा यासारखा मी झालों आहे
- २० मी तुला आरोळी मारितों परंतु तूं उत्तर करित नाहींस मी उभा राहतों तथापि तूं मला मानित नाहींस
- २१ तूं मजवर क्रूर झाला आहेस तूं आपल्या हस्तबलानें माझा द्रोह करितोस
- २२ तूं मला उचलून वाऱ्यावर वाहिला जाऊं देतोस आणि माझे सव विलीन करितोस
- २३ तर मी जाणतों कीं मृत्यूकडेस आणि जें घर सर्व जीवंतांसाठीं नेमिलेलें आहे त्यांत मला फिरविशील

- २४ तथापि विनंती चालायाची नाही जरी त्याच्या नाशनामुळें त्यानीं आरोळी केली तरी तो आपला हात प्रतत करील
- २५ निश्चयें मी दुर्गतामुळें रडें दरिद्र्यामुळें माझा जीव खिन्न असे
- २६ जेव्हां म्यां कुशल प्रतीक्षिलें तेव्हां अरिष्ट आलें आणि प्रकाश अपेक्षिला तेव्हां काळोख आला
- २७ माझीं आंतडीं उकळत आणि शांत होईनात पीडेचे दिवस मजपुढें आले
- २८ मी निस्तेज होऊन सूर्यप्रकाशहीन फिरें मी सभेंत उभा राहून आरोळी करीं-
- २९ मी अजगरांचा भाऊ आणि उष्ट्रपक्ष्यांचा मित्र झालों आहे
- ३० मजवरली माझी त्वचा काळी झाली आहे आणि उष्णतेनें माझीं हाडें जळतात
- ३१ आणि माझ्या चंगाचें आक्रंदन झालें आणि माझ्या यंत्रवाद्याचा रड्यांचा शब्द झाला आहे

अध्याय ३१

इशोब आपलीं कितोरक कामें सांगून आपलें यथार्थत्व वर्णितो

- १ म्यां कुमारीकडे चित्त नलावावें द्वागून म्यां आपल्या नेत्रांशीं संधा केली
- २ कां तर वरतून देवाकडचा वांटा आणि उंचून सर्वसमर्थीकडचा विभाग काय आहे
- ३ अन्याय्याला आपदा आणि दुष्कर्म्यांला विपदा प्राप्त होत नाही काय
- ४ तो माझे मार्ग पाहात नाही काय आणि माझे सर्व पदक्रम गणीत नाही काय
- ५ जर मी अनृतानें वर्तलों आहे आणि कपट करायला माझ्या पायानें त्वरा केली आहे
- ६ तर देवानें माझे यथार्थत्व जाणावें म्हणून मला तंत तागडीनें तोलावें
- ७ जर माझा पदक्रम मार्गांतून वळला आणि माझे हृदय जर माझ्या नेत्रांमागून गेलें आहे अथवा माझ्या हाताला जर कांहीं कलंक लागला आहे
- ८ तर म्यां पेरावें आणि दुसऱ्यानें खावें आणि माझीं अपत्यें उपटिलीं जावीं
- ९ जर माझे चित्त फसून स्त्रीकडेस लागलें अथवा मी आपत्ये शेजाऱ्याचे द्वारार्शीं जर टपलों
- १० तर माझी स्त्री दुसऱ्याचें दळो आणि इतर पुरुष तिजशीं निजोत
- ११ कांकीं हें महापातक आहे होय न्यायाधीशानीं याचा दंड करावा एवढा मोठा अन्याय हें आहे
- १२ कारण ज्या अमीनें नाश होईपर्यंत खावें आणि माझी सारी संपत्ति उपटून टाकावी ती हें आहे

१३ जेव्हां माझ्या दासानें अथवा दासीनें भरीं वाद केला तेव्हां म्यां जर त्यांचा न्याय तुच्छ मानिला

१४ तर देव उठेल तेव्हां मी काय करूं आणि त्यानें झडती केली झणजे त्याला काय उत्तर देऊं

१५ ज्यानें मला पोटांत निर्माण केलें त्यानें त्याला निर्माण केलें नाहीं काय आणि एकानेंच आह्मा उभयतांला गर्भाशयांत घडिलें नाहीं काय

१६ जर म्यां दरिद्रांला त्यांचा मनोरथ प्राप्त नव्हावा झणून अडकविलें अथवा विधवेचे डोळे शिणविले

१७ जर म्यां एकट्यानेंच आपला तुकडा खाह्या आणि अनाथानें त्यांतलें कांहीं खाल्लें नाहीं

१८ (कांकीं माझ्या यौवनापासून तो जसा बापाजवळ तसा मजवळ वाढत आला आहे आणि मी आपल्ये आईच्या उदरांतून आलों तेव्हांपासून तिला संभाळीत आलों आहे)

१९ जर म्यां कोणाला वस्त्र नाहीं झणून नाश पावतां पाहिलें अथवा दरिद्राला आच्छादन नाहीं असें पाहिलें तर

२० तेव्हां त्याच्या कटीनें जर मला आशीर्वाद दिला नाहीं आणि माझ्या मेंढरांच्या उर्गेनें जर त्याला उब आली नाहीं

२१ जर वेशींत म्यां आपलें साहाय्य पाहून अनाथावर आपला हात उगारिला

२२ तर माझा बाहु खांद्यापासून गळून पडो आणि माझा भुज हाडापासून तोडिला जावा

२३ कांकीं देवापासून घडणारी आपदा मला भयंकर झाली आणि त्याचें ऐश्वर्य माझ्यानें साहवत नाहीं

२४ जर म्यां सुवर्ण आपला आशाबंध असें केलें अथवा तूं माझी भरंवशाची मोट आहेस असें जर उक्कूष्टसुवर्णाला द्यालें

२५ माझे धन विपुल झालें आणि माझा हात विपुलद्रव्य पावला आहे झणून जर मी हर्षलों

२६ म्यां सूर्याला प्रकाशतां आणि चंद्राला विभासेनें चालतां पाहिलें तेव्हां

२७ जर माझे हृदय गुह्यतः फसलें आणि माझ्या हातानें माझे मुख चुंबिलें

२८ तर हेंहि न्यायाधीशानें दंडायाचा अन्याय असतें कांकीं असें करून म्यां वरचे देवाला असत्य झटलें असतें

२९ जर मी आपल्या द्वेषकाच्या नाशामुळें हर्षलों अथवा त्याजवर अरिष्ट आलें तेव्हां जर मी उल्लासलों

३० परंतु त्याच्या जीवाला शाप व्हावा असें मागून म्यां आपल्ये मुखाला पाप करूं दिलें नाहीं

३१ त्याच्या मांसांतलें कांहींसे आड्याला कोण देईल आड्या तृप्त होत नाही असें जर माझ्या डेऱ्यांतलीं मनुष्यें नहणतीं

३२ आळींतल्ये वाटेंत हिदेशी रात्रौ वस्ती करीत नसे मी आपल्या द्वार-शाखा वाटसरूला उघडीं

३३ जर म्यां आपला अध्याय आपल्या उरांत गुप्त राखून आदामाप्रमाणें आपलीं पातकें आच्छादिलीं

३४ तर म्यां महाप्रणादामुळें थरथरावें आणि कुलांच्या धिक्कारानें मला विमनस्क करावें आणि म्यां मीन धरावें आणि दारांतून बाहेर नजावें

३५ हंहंहं जर कोणी माझे ऐकिलें तर बरें माझे प्रमाण पाहावें झणून सर्व-समर्थानें मला उत्तर द्यावें आणि माझ्या विवादाथ्यांनें वादपत्र लिहावें

३६ झणजे मी तें निश्चयें आपल्ये खांद्यावर घेईन आणि मुकुटाप्रमाणें तें आपणाला बांधीन

३७ मी आपल्या पदक्रमांची संख्या त्याला दाखवीन जसा अधिपति तसा मी त्याला जवळ येऊं देईन

३८ जर माझे भूमीनें मजवर आरोळी केली अथवा तिचीं तासें रडलीं

३९ जर म्यां पैका दिल्यावांचून तिचा सार खाला अथवा तिचे धनी आपला प्राण सोडित असें म्यां केलें

४० तर गव्हांच्या स्थानीं उंटकटारा आणि जवांच्या स्थानीं निदण निघो इय्योबाचीं वचनें समाप्त झालीं आहेत

अध्याय ३२

१ एलीह इय्योबावर आणि त्याच्या तिघां मित्रांवर बसतो ६ केवळ वृद्धत्वांनं प्रज्ञान घडतें असें नाहीं म्हणून तो आपल्या चौवनाचे प्रगल्भतेचा प्रत्यवसकंद करितो ११ त्यानीं इय्योबाला सिद्ध प्रत्युत्तर केले नाहीं म्हणून तो त्यांचें मर्हेण करितो १६ एलीह बोलायाला उत्सुक आहे

१ तर त्यां तिघां जनांनीं इय्योबाला उत्तर करायार्चें सोडिलें कांकीं तो स्वदृष्टीनें सात्विक होता

२ मग बारखएल बूजी जो रामाच्या कुलांतला त्याचा पुत्र एलीहू त्याचा क्रोध तप्त झाला इय्योबावर याचा क्रोध तापला कारण कीं त्यानें देवाला नाहीं आपणाला सात्विक झटलें

३ त्याच्या तिघां मित्रांवरहि याचा क्रोध तापला कारण कीं त्यांला जरीं कांहीं उत्तर सुचलें नाहीं तरीं त्यानीं इय्योबाला दोषी ठरविलें होतें

४ तर जोंपर्यंत इय्योब बोलत होता तोंपर्यंत एलीहू उगाच राहिला कांकीं ते जन त्यापेक्षां वयोवृद्ध होते

५ तर त्यां तिघां जनांच्या मुखांत कांहीं उत्तर नाहीं असें एलीहूनें पाहिलें तेव्हां त्याचा क्रोध तप्त झाला

६ आणि बारखएल जो बूजी त्याचा पुत्र एझीहू उत्तर करीत झणाला मी अत्यवयस्क आहे आणि तुझी वृद्ध आहां झणून मी त्रस्त राहिलों आणि आपलें मत तुझाला दाखवायला म्यालों

७ मी झणालों वृद्धवयस्कानीं बोलावें आणि वर्षिष्ठानीं ज्ञान शिकवावें

८ तथापि मनुष्यांच्या ठायीं तोच आत्मा आहे आणि सर्वसमर्थांचा आत्म-
ज्ञास त्यांला बुद्धि देतो

९ महत्तर ज्ञानी असावे आणि वृद्धानीं न्याय समजावा किं नाही

१० झणून मी झणालों माझे ऐकावें मीहि आपलें मत दाखवीन

११ पाहा म्यां तुमच्या वाक्यांची अपेक्षा केली काय बोलावें झणून जोंपर्यंत तुझी समीक्षण करीत होते तोंपर्यंत म्यां तुमच्या वितर्कांकडे कान दिला

१२ होय म्यां तुझाकडे मन लाविलें आणि पाहा तुझांतल्या कोणत्यानें हि इय्योबाला कुंठित केलें नाही आणि त्याच्या वचनांचें प्रत्युत्तर केलें नाही

१३ आपणाला ज्ञान प्राप्त झालें असें तुझीं नहण्णावें झणून मनुष्य नाही परंतु देव त्याला कुंठित करील

१४ तो तर आपलीं वाक्यें रचून मजप्रत बोलिला नाही आणि तुमचीं वचनें बोलून मी त्याला उत्तर करणार नाही

१५ ते व्याहत झाले त्यानीं पुनः उत्तर केलें नाही त्यानीं बोलायाचें सोडिलें

१६ तर म्यां अपेक्षा केली असतां ते बोलेनात आणि उभे राहून पुनः उत्तर करीनात

१७ मीहि आपल्या प्रकरणाचें उत्तर करीन मीहि आपलें मत दाखवीन

१८ कांकीं मी वाक्यभरित आहे माझा अंतरात्मा माझे संपीडन करितो

१९ पाहा ज्या उकळत्या द्राक्षारसाला सुटका मिळत नाही त्यासारखें माझे अंतर्याम आहे तें नव्यां बुधल्यांप्रमाणें फाटण्याचे लागस आलें आहे

२० मी आराम पावावा झणून बोलेन मी आपले ओंठ उघडून उत्तर करीन

२१ म्यां श्रेष्ठांचा पक्षपात धरूं नये आणि कनिष्ठाचें आर्जव करूं नये

२२ म्यां आर्जव करावें असें मी जाणत नाही अल्पकालानें माझा उत्पन्नकर्त्ता मला संदत करील

अध्याय ३३

१ आपण इय्योबाशीं वितर्क करावा म्हणून एझीहू सत्यता आणि मजता धरून पुढें येतो ८ देवानें आपल्या मजत्त्वासुळें मनुष्याला आपले संकल्प मकळ-
वाचे हें योग्य आहे असें एझीहू सांगतो १४ मनुष्यानीं पश्चात्ताप करावा म्हणून देव त्याला दृष्टांतांकडून १९ पीडांकडून २१ आणि उपदेशांकडून रूचना करितो २१ इय्योबानें मन लावावें म्हणून एझीहू त्यास उपेक्षित करितो

१ तर हे इय्योबा माझीं वाक्यें ऐकू आणि माझ्या सर्व वचनांकडे कान दे

२ पाहा म्यां आपलें मुख उघडिलें आहे माझ्या तालूमध्यें माझी जिह्वा बोलूं लागली आहे

३ माझ्या हृदयाचे यथार्थतेने माझीं वचनें होतील आणि माझे ओंठ पुण्यतः
ज्ञान बोलतील

४ देवाच्या आत्म्यानें मला उत्पन्न केलें आणि सर्वसमर्थाच्या आत्मज्ञासानें
माझ्या ठायीं जीव घातला

५ जर समर्थ आहेस तर मला प्रत्युत्तर कर मजसमोर आपली वादरचना
कर उभा ठाक

६ पाहा मी तुजसारखा देवापुढें आहें मीहि मातीचा घडलेला आहें

७ पाहा माझे भीषण तुला भेडावणार नाहीं आणि माझे ओझे तुजवर भारी
असणार नाहीं

८ मी निर्मल निरपराध आहें मी स्वच्छ आहें आणि माझ्या ठायीं
अन्याय नाहीं

९ पाहा तो मला उपद्रव करण्याचीं कारणें शोधितो तो मला आपला वैरी
मानितो

१० तो माझे पाय खोड्यांत घालितो तो माझ्या सर्व वाटांला जपतो

११ असें माझ्या कानीं पडायोजोगें तूं ह्मणालाच आहेस आणि असा तुझ्या
वचनांचा शब्द म्यां ऐकिला आहे

१२ पाहा यांत तूं सात्विक नाहीस देव मनुष्यापेक्षां थोर आहे असें मी तुला
उत्तर करितों

१३ तूं त्याशीं कां विवाद करितोस तो तर आपल्या कार्य्यंतल्या कोणत्याचें-
हि कारण कळवीत नाहीं

१४ कांकीं देव एकदां गोष्ट बोलतो आणि दोनदां तिचा विचार करित नाहीं

१५ स्वप्नांत रात्रींतल्या दृष्टांतांत मंचकावरल्या उपनिद्रांत जेव्हां मनुष्यांला
निद्रा पडली आहे

१६ तेव्हां तो मनुष्यांचा कान उघडितो त्यांचा संबोध ठसवितो

१७ अशासाठीं कीं त्यानें नीचमनुष्य आपलें कार्य्य सोडी असें करावें आणि
थोर पुरुषापासून गर्व आच्छादावा

१८ तो त्याचे प्राणाला खांचेंत पडायाला आणि त्याचे जीवाला अस्ताकडून
नाश पावायला देत नाहीं

१९ आणि तो आपल्या मंचकावर क्लेशानें शिक्षिला जातो आणि त्याचीं
बहुत हाडें भारी दुखतात

२० ह्मणून त्याचा जीव अन्नाला आणि त्याचा प्राण इष्टान्नाला कंटाळतो

२१ त्याचे मांस दिसेना असें क्षीण झालें आहे आणि त्याचीं जीं हाडें दिसत
नसत तीं उघडीं पडलीं आहेत

२२ आणि त्याचा प्राण गतेंजवळ आणि त्याचा जीव मारकांजवळ पोंचला

२३ जर मनुष्याला स्वयथार्थत्व प्रव्यक्त करायाला मध्यस्थ दूत सहस्त्रांमध्यें
एक त्याजवळ असला

२४ तर तो त्याला प्रसन्न होईल आणि झणेल त्याला गर्त्ताधोगतीपासून उद्धर मला खंडणी मिळाली आहे

२५ त्याचा देह बालाच्यापेक्षां दुलदुलीत होईल तो आपल्ये यौवनदशेस परत येईल

२६ त्यानें देवाची प्रार्थना केली झणजे तो त्याला मान्य करील आणि तो त्याचें मुख उत्सवानें पाहील आणि तो मनुष्याला त्याच्या सात्विकत्वाचें फल देईल

२७ तो मनुष्यांवर अवलोकन करितो आणि म्यां पाप केलें आहे आणि जें यथार्थ तें कुटिल केलें आहे आणि असें करून माझे हित झालें नाहीं असें जर कोणी झटलें

२८ तर तो त्याच्या प्राणाला गर्त्ताधोगतीपासून उद्धरील आणि त्याचा जीव प्रकाश पाहील

२९ पाहा हे सर्व अर्थ देव बहुवार पुरुषाजवळ करितो

३० त्याचा प्राण गर्त्तापासून परत आणायसाठीं तो जीवंतांच्या उजेडानें प्रकाशित व्हावा झणून

३१ हे इय्योबा सावधान अस माझे ऐक मीन धर झणजे मी बोलें

३२ कांहीं जर बोलायाचें असलें तर मला उत्तर कर बोल कांकी तुला न्यायी ठरवायाला मी इच्छितों

३३ नाहीं तर तूं माझे ऐक उगाच राहा झणजे मी तुला ज्ञान शिकवीन

अध्याय ३४

१ इय्योबानें देवावर अन्यायाचा आळ घातला असा दोष एलोह त्याला लावितो १० सर्वसमर्थ देवाच्यानें अन्यायी होववत नाहीं ११ देवाकडेस मनुष्याला नम्र असावें लागतें १४ एलोह इय्योबाचें गर्भेण करितो

१ आणि एलीहू उत्तर करित झणाला

२ विद्वानांनीं माझीं वचनें ऐका आणि ज्ञान्यांनीं मजकडे कान द्या

३ कांकी जशी तालु अन्न चाखित्ये तसा कान वचनें पारखतो

४ आपण न्याय निवडून घेऊं जें उत्तम तें आपणांमर्थ्ये जाणूं

५ कारण इय्योब झणाला आहे मी न्यायी आहे आणि देवानें माझा वाद दूर केला आहे

६ मी आपल्या वादाविषयीं असत्य बोलेंन काय अपराध नसतां माझे क्षत दुःसाध्य आहे

७ कोणता पुरुष इय्योबासारखा आहे तो उपहास पाण्याप्रमाणें पितो

८ आणि त्यानें दुष्कर्मांशीं सहाय्य आणि दुष्टमनुष्यांशीं सहवर्त्तन केलें आहे

९ कांकी तो झणाला आहे देवाकडेस आनंदून मनुष्याचें हित घडत नाहीं

१० तर बुद्धिमान मनुष्यांनीं माझें एका देवाच्यानें दुष्कर्म आणि सर्वसम-
र्थाच्यानें अन्याय करवत नाहीं असें मानावें

११ कांकीं कनिष्ठमनुष्याच्या कर्माचें फल तो त्याला भरून देईल आणि
श्रेष्ठजनाच्या आचरणाप्रमाणें त्याला प्राप्त होई असें तो करील

१२ होय निश्चयें देव दुष्कर्म करणारच नाहीं आणि सर्वसमर्थ न्याय निकृत
करणार नाहीं

१३ त्याला पृथ्वीचा अधिकार कोणी दिला अथवा सारें जग कोणी विहित
केलें आहे

१४ जर त्यानें त्याजकडे आपलें मन लावून आपला आत्मा आणि आपला
श्वास आपणाकडेस परत घेतला

१५ तर सर्व देही एकदांच प्राण सोडितील आणि मनुष्य धुळीत परत
जाईल

१६ जर तुला बुद्धि आहे तर हें एक माझ्या वचनांच्या शब्दाकडे कान दे

१७ जो न्यायाला द्वेषितो तो नियमन करील काय आणि तूं परमसात्विकाला
अन्यायी ठरविशील काय

१८ वाडटारे असें राजाला अथवा दुष्टानोंरे असें प्रधानांला ह्मणणें योग्य
आहे काय

१९ तर जो अधिपतींचा पक्षपात करित नाहीं आणि दरिद्रापेक्षां धनवा-
नांला अधिक मानीत नाहीं ते सर्व त्याचें हस्तकर्मच आहेत ह्मणून त्याला असें
ह्मणणें योग्य आहे काय

२० ते एका क्षणांत मरतील आणि मध्यरात्री लोक विव्दल होतील आणि
नष्ट होऊन जातील आणि पराक्रमी काढिले जातील परंतु हातानें असें नाहीं

२१ कांकीं त्याचीं नेत्रें मनुष्याच्या मार्गांवर आहेत आणि त्यांच्या सर्व गति
तो पाहतो

२२ दुष्कर्मी त्यांत लपावे असा कांहीं अंधकार अथवा मृत्युच्छाया नाहीं

२३ कांकीं मनुष्यानें देवाकडेस जाऊन न्यायविवाद करावा एवढें अधिक तो
त्याजवर घालणार नाहीं

२४ तो असंख्य महाबलांस भ्रम करील आणि त्यांच्या स्थानीं इतरांला
स्थापील

२५ याकरितां तो त्यांचीं कर्मे ओळखितो आणि रात्री त्यांला उलंडून टा-
कितो तेव्हां ते विपादित केले जातात

२६ तो त्यांला दुष्कर्मांमुळें पाहणाऱ्यांच्या स्थानांत फटके मारितो

२७ कांकीं ते त्यापासून परावृत्त झाले आणि त्यांच्या मार्गांतला कोणताहि
ध्यानांत आणीनात

२८ ह्मणून दरिद्राची आरोळी त्याजकडे येई असें ते करितात आणि तो
दुर्गतांची आरोळी ऐकतो

२९ तो शांति देत असतां कोण उपद्रव् करील आणि त्यानें आपलें मुख आच्छादिलें झणजे त्याला कोण पाहील हें जातीविषयी असो अथवा एकाच मनुष्याविषयी असो

३० अधार्मिक मनुष्यानें राज्य नकरावें लोकां पागांत नपडावे झणून

३१ मी शिक्षा पावलों आहे मी पुनः दुष्टता करणार नाहीं

३२ जें मला दिसत नाहीं तें मला शिकीव म्यां जर अन्याय केला तर मी पुनः करणार नाहीं असें देवाकडेस झणणें योग्य आहे

३३ तुझ्या मनोरथाप्रमाणें व्हावें काय तूं नाकार अथवा स्वीकार मी नाहीं परंतु तोच फल भरून देईल तर जें जाणतोस तें बोल

३४ बुद्धिमान मनुष्यें मला सांगोत आणि विद्वान पुरुष माझें एको

३५ इय्योब ज्ञानाविना बोलिला आहे आणि त्याचीं वचनें बोधहीन होतीं

३६ इय्योबानें दुष्टमनुष्यांचा पक्ष धरून प्रत्युत्तरें केलीं आहेत झणून तो पुरतेपणें पारखिला जावा अशी माझी इच्छा आहे

३७ कांकीं तो आपल्ये पातकाला अनर्गलता लावितो तो आद्वामध्यें टाळ्या वाजवितो आणि देवावर आपलीं वचनें विशाल करितो

अध्याय ३५

१ आमचें बरें किंवा वाईट देवाला पोचत नाहीं म्हणून त्याशीं सन्मिति करायाची नाहीं हे बळत लोक घोडा पावून आरोळी करितात परंतु ते भाव धरीत नाहीत म्हणून देव त्यांचें रेकत नाहीं

१ आणि एलीहू उत्तर करित झणाला

२ त्वां न्यायानें हें कल्पिलें आहे काय तूं झणाला आहेस माझें सात्विकत्व देवाच्यापेक्षां अधिक आहे

३ कारण तूं झणाला आहेस मला काय प्राप्ति होईल मी पाप सोडून काय हित पावेन

४ मी तुला आणि तुजसहित तुझ्या सख्यांला प्रत्युत्तर करीन

५ तूं आकाशाकडे अवलोकन करून पाहा आणि जें आभाळ तुजपेक्षां उच्छिद्रत आहे तेंहि ध्यान करीत पाहा

६ त्वां जर पाप केलें तर त्याजप्रत काय करितोस आणि तुझे अपराध जर बहुत झाले तर त्याजप्रत काय साधितोस

७ तूं जर सात्विक असलास तर त्याला काय देतोस अथवा तुझ्या हातापासून तो काय घेतो

८ जो मनुष्य तुजसारखा आहे त्याला तुझी दुष्टता बाधेल आणि तुझें सात्विकत्व मनुष्यसंतानाचें हित करील

९ बहुत पीडांमुळें ते ओरडतात बलिष्ठांच्या भुजांमुळें ते आरोळी करितात

१० परंतु देव जो माझा उत्पन्नकर्ता जो रात्रीं गीतें देत असतो

११ ज्यानें आद्दाला भूमीवरल्या पशूपेक्षां अधिक शिकविलें आणि विहाय-सांतल्या पक्ष्यांपेक्षां आद्दाला, विद्वान् केलें आहे तो कोठें आहे असें कोणी झणत नाहीं

१२ तेंयें ते आरोळी करितात परंतु कोणी उत्तर करीत नाहीं दुष्टांच्या गर्वामुळें

१३ निश्चयें देव अनृत ऐकणार नाहीं आणि सर्वसमर्थ त्याकडे मन लावणार नाहीं

१४ मी त्याला पाहणार नाहीं असें जरीं झणालास तरीं त्यासमोर न्याय आहे झणून तूं त्याची अपेक्षा करीत राहा

१५ परंतु आतां असें नाहीं झणून त्यानें आपल्या क्रोधानें शासन केलें आहे तथापि त्यानें अत्यंत तीव्रता जाणली नाहीं

१६ तर इय्योव उगीच आपलें तोंड उघडितो आणि ज्ञानाविना वचनांचा विस्तार करितो

अध्याय ३६

१ देव आपल्या मार्गांत न्यायी आहे असें एखोझ दाखवितो १६ इष्टोवाचीं पातकें देवाच्या आशींचा प्रतिरोध करितात असेंहि सांगतो २४ देवाच्या कर्मांचें महत्त्व वर्णाचास योग्य आहे

१ एलीहू अणखी प्रवृत्त होऊन झणाला

२ तूं मजकडे थोडसें मन लाव झणजे मला देवासाठीं अणखी कांहीं बोलोंवें लागतें असें तुला कळवीन

३ पुरातनकालापासून मी आपलें मत घेईन आणि आपला उद्यत्नकर्ता न्यायी आहे असें ठरवीन

४ तर निश्चयें माझीं वचनें असत्य असणार नाहींत जो ज्ञानसमापन्न आहे तो तुजवळ आहे

५ पाहा देव बलिष्ठ आहे आणि कोणाला तुच्छ मानीत नाहीं तो पराक्रमानें व बुद्धीनें समर्थ आहे

६ तो दुष्टाला वांचवीत नाहीं परंतु तो दरिद्रांचा न्याय ठरवितो

७ तो सात्त्विकारून आपलीं नेत्रें काढीत नाहीं परंतु ते सिंहासनावरल्या राजांकडेस असतात होय तो त्याला सर्वकालपर्यंत प्रतिष्ठित करितो आणि ते उंचाविले जातात

८ आणि ते जर विड्यानीं बांधिले आणि पीडेच्या बंधानीं गृहीत झाले

९ तर तो त्याला त्यांचें कर्म आणि त्यांचे अपराध प्रकट करितो ते अनर्गल झाले झणून

१० आणि त्यानीं शिक्षा घ्यावी झणून तो त्यांचा कान उघडितो आणि ते अन्यायापासून फिरावे अशी तो त्याला आज्ञा करितो

११ जर त्यानीं ऐकून सेवा केली तद्द्वारे आपले दिवस कुशलांत आणि आपलीं वर्षे अनेक आनंदांत समाप्त करितील

१२ परंतु त्यानीं जर नऐकिलें तर तरचारीनें नष्ट होतील आणि ज्ञानाचांचून मरून जातील

१३ परंतु मनाचे अधार्मिक क्रोध सांठवितात जरी त्यांनीं त्यांला बांधिलें तरी ते आरोळी करीत नाहींत

१४ यौवनांत त्यांचा प्राण जातो आणि त्यांचें जीवन अपवित्रांमध्ये असतें

१५ तो दरिद्राला त्याच्यां कष्टांत मुक्त करितो आणि पीडेंत त्यांचा कान उघडितो

१६ आणि त्यां जर ऐकिलें असतें तर त्यांनीं तुलाहि संकटस्थलांतून ज्या स्थलांत कांहीं संकट नाहीं त्यांत काढून घेतलें असतें आणि तुझ्या भेजावर जें ठेविलें तें स्निग्धाभरित असतें

१७ परंतु त्यां दुष्टाचा वाद पूर्ण केला आहे वाद आणि न्याय संसक्त आहेत

१८ कोप आहे ह्मणून त्यांनीं तुला प्रहारानें संदत नकरावें ह्मणून सावध अस मग मोठ्या खंडणीमुळेहि तो तुला प्रसन्न होणार नाहीं

१९ तो तुझें द्रव्य ताडून पाहील काय सुवर्ण आणि सारें महाधन तो मानणार नाहीं

२० लोक आपल्या स्थानांत नष्ट होत असतांना रात्रीची आशंसा धरूं नको

२१ तूं सावध अस अन्यायाकडे मन लावूं नको कांकीं त्यां याला पीडेपेक्षां वर्च्य मानिलें आहे

२२ पाहा देव आपल्या पराक्रमानें उच्छिस्त करितो त्यासारखा कोण शिकवितो

२३ त्यासाठीं त्याचा मार्ग कोणी नेमिला आहे अथवा तूं अन्याय केला आहेस असें कोण ह्मणेल

२४ त्याचें जें कर्म मनुष्यें ध्यान करीत पाहतात त्याचें महत्त्व त्यां वर्णावें असें स्मर

२५ सर्व मनुष्यें तें पाहतात त्याजकडे मनुष्य दूरून अवलोकन करितें

२६ पाहा देव थोर आहे आणि आद्री त्याला जाणत नाहीं आणि त्याच्या वर्षांची संख्या असमीक्ष्य आहे

२७ कांकीं जलविंदु आकर्षिले जात असें तो करितो ते आपल्या मेघतिमिराप्रमाणें पर्जन्य पडूं देतात

२८ ज्या त्याला अन्नं गळूं देतात तीं बहुशः मनुष्यावर वर्षतात

२९ आणि मेघांचे विस्तार अथवा त्याच्या मंडपाचे धडाके कोणी समजूं शकतो काय

३० पाहा तो त्याजवर आपला प्रकाश विस्तारितो आणि समुद्रतल आच्छादितो

३१ कांकीं तो त्यांकडून लोकांचें शासन करितो तो पुष्कळपणें अन्न देतो

३२ तो आपल्या हातानीं मभ्र आच्छादितो अथवा तिजप्रत अंतर्दान व्हावें
द्वणून आज्ञा करितो

३३ त्याची गर्जना त्याविषयीं सुचविल्ये आणि धुकटाविषयीं गुरें सुचवितात

अध्याय ३७

१ देवाच्या विशालकर्मांमुळे त्याचें भय घरणें योग्य आहे १५ त्याच्या कर्मांत
त्याचें ज्ञान अससीक्ष्य आहे

१ यामुळेंहि माझें हृदय थरथरतें आणि आपल्या स्थानांतून स्फुरून उडतें

२ त्याच्या शब्दाचा धडाड आणि त्याच्या मुखांतून जी गर्जना निघत्ये तीहि
जपून ऐका

३ तो ती सान्ये आकाशाखालतीं आणि आपला प्रकाश पृथ्वीच्या सीमां-
पर्यंत प्रेरितो

४ त्यानंतर स्तनित गर्जतें तो आपल्या ऐश्वर्याच्या शब्दानें गडगडवितो
जेव्हां त्याचा शब्द ऐकिला जातो तेव्हां तो त्याला स्तब्ध करित नाही

५ देव आपल्या शब्दानें आश्चर्यतः गडगडवितो तो महत्कर्म करितो आणि
तीं आह्मी समजूं शकत नाहीं

६ कांकीं तो हिमाला द्वाणतो तूं भूमीवर पड आणि पर्जन्यवृष्टीला होय
आपल्ये विपुलपर्जन्यवृष्टीला असें द्वाणतो

७ तो प्रत्येक मनुष्याच्या हस्ताला मुद्रा लावून बंद करितो सर्व मनुष्यानीं
त्याचें कर्म जाणावें द्वाणून

८ तेव्हां पशु गुहांत शिरतात आणि आपल्यां आश्रयांत राहतात

९ दक्षिणेंतून वायुगुल्म येतो आणि उत्तरेच्या वाऱ्यांकडून थंडी होत्ये

१० देवाच्या श्वासाकडून हिम पडूं दिलें जातें आणि जलव्यास संकुचित
होतो

११ आणि शिंपायासाठीं तो निबिडमेघाला प्रेरितो तो आपलें प्रकाश-
मय अश्र उडवितो

१२ आणि पृथ्वीभूमीचे पाठीवर जें कांहीं तो त्यां मेघाला आज्ञापितो तें
त्यानीं करावें द्वाणून ते त्याच्या नियोगांप्रमाणें फिरत फिरत चालतात

१३ ते दंडार्थ अथवा त्याचे भूम्यर्थ अथवा प्रसादार्थ येत असें तो
करितो

१४ हे इय्योवा याकडे कान दे उभा राहून देवाच्या आश्चर्यकर्मांचें ध्यान कर

१५ देव त्याला कसा रचून ठेवितो आणि आपल्ये मेघाचा प्रकाश पडूं
देतो हें तूं जाणतोस काय

१६ निबिडमेघांचीं तोलनें सर्वज्ञान्यांचीं आश्चर्यकर्मे तूं समजतोस काय

१७ जेव्हां दक्षिणेच्या वाऱ्याकडून भूमि शांत होत्ये तेव्हां तुझीं वस्त्रें कशीं
उष्ण होतात हें तुला कळलें आहे काय

१८ जें आभाळ दृढ आणि ओतीव आदर्शासारिखें आहे तें त्वां त्यासंगतीं विस्तारिलें आहे काय

१९ आर्द्धी त्याला काय द्वणवें हें आद्दाला कळीव कां तर अंधकारामुळें आमच्यानें आपलें वचन रचवत नाहीं.

२० मी बोललों असें त्याला सांगावें काय जर मनुष्य बोलिला तर तो संहत केला जाईल

२१ तर जो प्रकाश मेर्घाच्या आड विभासित आहे तो लोकांला आतां दिसत नाहीं परंतु वारा चालूं लागला द्वणजे त्यांला स्वच्छ उडवितो

२२ उत्तरेतून विभासा येत्ये देवाकडेस भयंकर माहात्म्य आहे

२३ सर्वसमर्थाविषयीं काय द्वणूं त्याचा शोध आद्दाला लागत नाहीं तो महापराक्रमी आहे आणि त्याच्या ठायीं न्याय व महासात्विकत्व आहे द्वणून तो अतिपीडन करणार नाहीं

२४ याकरितां मनुष्यें त्याला भिवोत तो कोणत्याहि मनाचे विद्वानांकडे मन लावीत नाहीं

अध्याय ३८

१ देव इय्योबाला मनुष्यत्तर करायाला आव्हान करितो ४ इय्योब आपल्या अज्ञानाविषयीं मान्य होई असें देव आपलीं सचत्त्वें वणून करितो ११ आणि अशक्ततेविषयींचि

१ मग ईश्वर वायुगुल्मांतून इय्योबाला उत्तर करित द्वणाला

२ जो अज्ञानवचनें बोलून आदेश अंधकारावृत्त करितो हा कोण आहे

३ तर तूं पुरुषावर्णीं आपली कटी बांध द्वणजे मी तुला विचारिन मग तूं मला ज्ञानाचें उत्तर कर

४ जेव्हां म्यां पृथ्वीचा पाया घातला तेव्हां तूं कोठें होतास जर तूं बुद्धि-संपन्न असलास तर हें प्रकट कर

५ तिचीं परिमाणें कोणी नेमिलीं असें जाणतोस काय अथवा तिजवर सूत्र कोणी ताणिलें

६ तिचीं तलें कशावर मांडलीं आहेत अथवा तिचा कोंपऱ्याचा दगड कोणी घातला

७ जेव्हां प्रभातींच्या ताऱ्यानीं एकदां गाडलें आणि देवाच्या पुत्रांनीं हर्ष-प्रणाद केला तेव्हां

८ आणि समुद्र द्वारशाखानीं कोणी झांकिला जेव्हां सुटून तो गर्भाशयांतून निघाला

९ जेव्हां म्यां मेघ त्याचें वस्त्र केलें आणि निबिड अंधकार त्याचें बाळंतें केला

- १० जेव्हां म्यां त्यासाठीं आपली सीमा परिमित केली आणि अडसर व द्वारशाखा हीं स्थापिलीं
- ११ आणि द्वारालें अथपर्यंत तूं येशील याचे आलिकडे नाहीं आणि एथें तुझ्या लहरांचे उच्चटेप्रत मर्यादा ठेविली आहे
- १२ त्वां आपल्या जन्मापासून सकाळीस आज्ञा केली आहे काय त्वां पहां-
टेला तिचें स्थान कळविलें आहे काय
- १३ अशासाठीं कीं तिनें पृथ्वीच्या सीमा अभिव्याप्त कराव्या आणि तींतून
दुष्ट विधूत व्हावे
- १४ जशी माती मुद्रेनें तशी ती आपलें रूप पालटिल्ये आणि ते वस्त्राप्रमाणें
ठीक बसतात
- १५ आणि दुष्टांपासून त्यांचा प्रकाश आकळिला जाईल आणि उन्नतभुज
मोडिला जाईल
- १६ तूं समुद्रांतल्यां कपारांत शिरलास काय अथवा अस्थागजलाशयाच्या
गुह्यस्थानांत चाललास काय
- १७ मृत्यूचीं द्वारें तुला उघडिलीं गेलीं आहेत काय अथवा त्वां मृत्यूच्छा-
यचीं द्वारें पाहिलीं आहेत काय
- १८ त्वां पृथ्वीचा सारा व्यास लक्ष्य लावून पाहिला आहे काय जर ती
सारी तुला कळली तर प्रव्यक्त कर
- १९ ज्या गर्तीत प्रकाश राहतो ती कोठें आहे आणि अंधकार याचें आस्पद
कोठें आहे
- २० त्वां त्याला त्याचे सीमेवर न्यावें आणि त्याच्या घराकडच्या वाटांला
ओळखावें झणून
- २१ तूं तेव्हां जन्मलास आणि तुझ्या दिवसांची संख्या बहुत आहे झणून
तूं जाणतोस काय
- २२ तूं हिमाच्यां निर्धोत शिरलास काय अथवा त्वां गारांचे निधि पाहिले
आहेत काय
- २३ जे म्यां संकटसमयार्थ आणि संग्राम व युद्ध यांच्या दिवसार्थ राखून
ठेविले आहेत ते
- २४ ज्या गर्तीत प्रकाश प्रकीर्ण होतो आणि पूर्वेचा वारा पृथ्वीवर पसरतो
ती कोठें आहे
- २५ जलप्रवाहासाठीं पाट आणि स्तनितविद्युतेसाठीं मार्ग कोणी विभिन्न
केला आहे
- २६ मनुष्यहीनभूमीवर मनुष्यजातिहीन जंगलावर पर्जन्य पाडायला
- २७ उद्वस्त व आसाड स्थल तृप्त करायला आणि गवताचा अंकुर फुटे
असें करायला

२८ पञ्ज्याला बाप आहे काय अथवा दहिंवराच्या बुंदांला कोणी जन्म दिला आहे

२९ कशाच्या गर्भाशयांतून हिमानी निघाली आणि विहायसांतली हिमसंहति कोणी जन्मविली

३० जशीं दगडानें तशीं जलें गुप्त होतात आणि अस्थायजलाशयाचें मुख थिजलें जातें

३१ तूं बहुलांचे मनोरम उपाधि बंद करूं शकतोस काय अथवा तुझ्यानें अगस्त्याचे बंध सोडवतील काय

३२ तूं नक्षत्रें प्रत्येक स्वसमयीं काढूं शकतोस अथवा सप्तर्षि पुत्रांसुद्धां तुला चालवितां येतील काय

३३ तूं आकाशाचीं विधानें जाणतोस काय त्याचा अधिकार पृथ्वीवर स्थापूं शकतोस काय

३४ जलांच्या विपलत्वानें तुला झांकावें झणून तुझ्यानें आपला शब्द मेघांपर्यंत उंचाववेल काय

३५ विजा चालव्या झणून तूं त्या पाठवूं शकतोस काय पाहा आह्मी येथें आहों असें त्या तुला झणतील काय

३६ अंतःकरणांत ज्ञान कोणी घातलें अथवा मनाला बुद्धि कोणी दिली

३७ ज्ञानानें मेघ कोण गणितो आणि आकाशांतले बुधले कोण ओतितो

३८ जेव्हां धूलि विघरून मिळून जात्ये आणि टेंकळें एकत्र चिकटतात तेव्हां

३९ तूं सिंहासाठीं आहाराची मृगया करिशील काय आणि तरुणांसिंहांचा जीव तृप्त करिशील काय

४० जेव्हां ते आपल्यां आश्रयांत अंग टाकून बसतात आणि आपल्ये लपण्याचे जाळींत राहतात तेव्हां

४१ कृष्णकाकासाठीं त्याचा आहार कोण सिद्ध करितो जेव्हां त्याचीं अपत्यें देवाकडेस ओरडतात आणि खायाला कांहीं नाहीं झणून भ्रमतात तेव्हां

अध्याय ३९

१ रानभेरेडें आणि हरिण ५ रानगाढवें ९ एकचर ११ उष्टूपक्षी आणि प्रथोपत्य १९ घोडा २६ श्येन २७ खधांति यांची गोष्ट

१ कड्यांवरील रानशेव्यांचे विण्याचा समय तुला कळला आहे काय हरिणींचें विणें तूं लक्ष्य लावून पाहूं शकतोस काय

२ जे महिने त्या समाप्त करितात ते तुला गणतां येतात काय आणि त्यांचे विण्याचा समय तूं जाणतोस काय

३ त्या ओणवतात आपलीं अपत्यें वितात आपले गर्भ बाहेर पाडतात

४ त्यांचीं अपत्यें दुलदुलीत होतात तीं अरण्यांत वाढतात तीं बाहेर गेलीं झणजे त्यांजकडे परत येत नाहींत

५ रानगाढव कोणी मोकाट सोडिला आहे अथवा अरण्यगर्दभाची बंधने कोणी फेडिली आहेत

६ ज्या त्याचें घर म्यां जंगल केलें आहे आणि खारखळ त्याचे आश्रय असतें

७ तो नगरांतल्ये समुदायाचा उपहास करितो तो हाकणाऱ्याच्या हाका ऐकत नाही

८ पर्वतांचा प्रसर त्याची चरण आहे आणि तो सर्व हिरवें अन्वेषितो

९ एकचर तुझी सेवा करायला मान्य होईल काय तो तुझ्या ओयरणीपाशी राहिल काय

१० तूं एकचराला त्याचे जुंवालीनें तासांत बांधूं शकतोस काय तो तुझ्या पाठीमागून खोरीं गुठावील काय

११ त्याचा पराक्रम मोठा आहे झणून तूं त्याजवर भरंवसा ठेविशील काय अथवा तूं आपलें श्रमकार्य त्याजकडे टाकशील काय

१२ तो तुझें बीज परत आणिल आणि तुझ्या खळ्यांत तें गोळा करून ठेवील असा विश्वास तूं त्याजवर ठेविशील काय

१३ उष्ट्रपक्ष्यांचे पक्ष फडफडतात होय प्रेयोपत्याचीं पिसें आणि पिसाराहि

१४ ती तर आपलीं आंडीं भूर्मीत सोडिल्ये आणि धुळीत उबविल्ये

१५ आणि कदाचित कोणीएकाचा पाय तीं ठेंवील अथवा वनपशु तीं तुडवील हें विसरत्ये

१६ ती आपल्या अपत्यांशीं तीं तिचीं नसल्याप्रमाणें कठोर असत्ये तिचे श्रम भयाविना व्यर्थ आहेत

१७ कांकीं देवानें तिला ज्ञान पावूं दिलें नाहीं आणि तिला बुद्धि वांटिली नाहीं

१८ जेव्हां ती उर्चीं खरितगति करित्ये तेव्हां अज्ञाला आणि त्याच्या आरूढाला हांसत्ये

१९ त्वां घोड्याला पराक्रम दिला आहे काय त्वां त्याची मान माहात्म्यवेष्टित केली आहे काय

२० तो पतंगाप्रमाणें थरथरे असें तूं करूं शकतोस काय त्याच्या फुरफुराटाचें माहात्म्य भयंकर आहे

२१ तो खोऱ्यांत टांपा मारितो आणि आपल्या पराक्रमाविषयीं आनंदतो तो क्वचयुक्तयोध्यांला भेटायला पुढें चालतो

२२ तो भीषणाला हांसतो आणि भीष्माक्रांत होत नाहीं आणि तरवारीपासून पराडमुख होत नाहीं

२३ बाणकोष चमकता भाला आणि ढाल हीं त्याजप्रत खणखणतात

२४ उत्सव व उक्त यानीं तो भूमि गिळितो आणि कर्ण्याचा शब्द आहे असें तो विश्वासत नाहीं

- २५ कर्णा वाजतांना तो अहा झणतो युद्धनायकांचें स्तनित आणि प्रणाद हीं तो दूरून हंगतो
- २६ स्येन तुझे बुद्धीनें उडतो आणि आपलें पक्ष दक्षिणेकडेस पसरितो काय
- २७ तुझे आज्ञेनें खत्रांति उंचावतो उर्ची आपलें कोटें करितो काय
- २८ तो खडकावर वसतो आणि रात्रौ राहतो खडकाचा कडा आणि शिखर यांवरहि
- २९ तेथून तो आहाराला निरेखितो त्याचे डोळे दूरून पाहतात
- ३० त्याचीं पिलें रक्त चोंखितात आणि जेथें वधलेले असतील तेथें तो असतो

अध्याय ४०

१ इय्योब देवाकडेस नम्रता करितो ६ त्यानें देवाचें न्याय्यल सामर्थ्य आणि ज्ञान वर्णोचें म्हणून देव त्याला उजेजित करितो १५ नवग्रहाची गोष्ट

- १ अणखी ईश्वर इय्योबाला उत्तर करीत झणाला
- २ सर्वसमर्थीं विवाद करायला कोणी शिक्षाकर आहे काय जो देवाचा परिवाद करितो तो त्याविषयीं उत्तर करो
- ३ तेव्हां इय्योब ईश्वराला उत्तर करीत झणाला
- ४ पाहा मी कुत्सित आहे मी तुला काय उत्तर करूं मी आपला हात आपल्ये मुखावर ठेवीन
- ५ मी एकदां बोलिलों आहे परंतु मी उत्तर करणार नाही होय दोनदां परंतु अणखी बोलणार नाही
- ६ मग ईश्वर इय्योबाला वायुगुल्मांतून उत्तर करीत म्हणाला
- ७ तूं पुरुषावार्णी आपली कटी बांध मी तुला प्रश्न करीन तेव्हां तूं मला ज्ञानाचें उत्तर कर
- ८ तूं माझा न्याय नाहीसा करिशील काय तूं न्यायी ठरावा झणून मला दोष लाविशील काय
- ९ देवाच्या सारखा तुला भुज आहे काय तसदृश शब्दानें तूं गडगडवूं शकतोस काय
- १० तूं ऐश्वर्य व उत्कर्ष लेऊन घे आणि माहात्म्य व विराजत्व धारण कर
- ११ तूं आपल्या क्रोधाचे प्रवाह पसरूं दे आणि प्रत्येक गर्विष्ठाला पाहून त्याला नीच कर
- १२ प्रत्येक गर्विष्ठाला पाहून त्याला दबीव आणि दुष्टांला त्यांच्या स्थानांत विपादित कर
- १३ त्यांला धुळींत एकत्र गुप्त कर रहस्थानांत त्यांचीं मुखें बांध
- १४ झणजे मोहि तुजवळ अंगीकार करीन कीं तुझा उजवा हात तुला तारूं शकेल

- १५ बहेमोथ पाहा जो म्यां तुजवळ उत्यन्न केला तो बैलावणीं तृण खातो
- १६ पाहा त्याचा पराक्रम त्याचे कटींत आहे आणि त्याचें बल त्याच्या उदराच्या दृढ अवयवांत आहे
- १७ तो आपलें पुच्छ एरेजवृक्षाप्रमाणें वांकवितो त्याचे मांडीच्या स्नायु एकमेकीशीं गुंफलेल्या आहेत
- १८ त्याचीं हाडे पित्तलाचे पन्हळ अशीं आहेत त्याच्या बरगड्या लोखंडाच्या दांड्यांसारख्या आहेत
- १९ तो देवाच्यां कृत्यांतलें मुख्य आहे त्याच्या उत्पादकांनंच त्याला त्याचें शस्त्र दिलें आहे
- २० पर्वत तर त्यासाठीं चारा रुडूं देतात आणि तेथें सर्व अरण्यपशु खेळतात
- २१ तो सातान्यां झाडांखालीं नल आणि दलदली यांतल्ये जाळींत व्रसत असतो
- २२ सातारीं झाडे आपल्ये छायेनें त्याला आच्छादितात ओघाजवळचे वाळुज त्याला वेद्वितात
- २३ पाहा नदी लोटून पाहल्ये परंतु तो उद्विग्न होत नाही जरी यादेंन सुटून त्याच्या मुखापर्यंत लागली तरी तो धैर्य धरितो
- २४ तो आपल्या नेत्रांनीं तिला व्यापून पाहतो तो रोषानें पाशांतून धसून जातो

अध्याय ४१

लिव्याथानाकडून जी देवाची शक्ति प्रकट होत्ये तिचें वर्णन

- १ तूं लिव्याथानाला गळानें बाहेर ओढूं शकतोस काय अथवा तुला त्याची जिन्हा दोरीनें आवळवेल काय
- २ त्याच्या नाकांत लव्हाची दोरी घालूं शकतोस काय अथवा तुला त्याचा हनु कांट्यानें टोंचवेल काय
- ३ तो तुजपाशीं बहुत काकळूत करील काय तुजवळ तो मृदुवचनें बोलेल काय
- ४ तो तुशीं संधा करील काय तूं त्याला सर्वकाळपर्दंत, आपला सेवक व्हायासाठीं घेशील काय
- ५ जसा पश्याशीं तसा त्याशीं खेळशील काय तूं आपल्ये सेवकींसाठीं त्याला बांधशील काय
- ६ सहाय त्याचें भोजन करितील काय ते त्याला वणिकांमध्ये वांटून देतील काय
- ७ तूं त्याची लचा शल्यानीं अथवा त्याचें मस्तक मत्स्यास्तानीं भरूं शकतोस काय

- ८ त्याजवर तूं आपला हात ठेव लढाई स्मर अधिक करूं नको
- ९ पाहा त्याविषयीची आशा व्यर्थ आहे कोणी त्याला पाहतांच गळून पडणार नाही काय
- १० त्याला उत्तेजित करी एवढा तीव्र कोणी नाही तर मजपुढें उभा राहूं शके असा कोण आहे
- ११ म्यां प्रतिदान करावें झणून कोणी मला प्रथमतः कांहीं दिलें आहे जें कांहीं सकलाकाशाखालतीं आहे तें माझेंच आहे
- १२ त्याचे अवयव त्याचें बलवर्णन आणि त्याचे रचनेचें सौंदर्य यां-
विषयी मी उगा राहणार नाहीं
- १३ त्याच्या आच्छादनाचें मुख कोण उघडूं शकेल त्याच्या दुहेरी गाल-
फटांत कोणाच्यानें शिरवेल
- १४ त्याच्या मुखार्ची द्वारें कोण उघडूं शकेल त्याचे दांत समंतात भयं-
कर आहेत
- १५ त्याचीं दृढ खवले त्याचा गर्वीर्थ आहेत जसें घट्ट मुद्रेनें तसें प्रत्येक
झांकलेलें आहे
- १६ तीं एकमेकाशीं एवढीं संलग्न आहेत कीं कांहीं वारा त्यांमध्ये शिरूं
पावत नाहीं
- १७ तीं एकमेकाशीं चिकटतात तीं संसक्त आहेत आणि विभिन्न होत
नाहींत
- १८ त्याच्या शिंका प्रकाश चमकवितात आणि त्याचीं नेत्रें प्रभातनेत्रच्छदां-
सारिखीं आहेत
- १९ त्याच्या मुखांतून दीप बाहेर पडतात आणि आमिगोल सुटतात
- २० जसा उकळत्या हंड्यांतून अथवा थाळ्यांतून तसा त्याच्या नाकपुड्यां-
तून धुम निघत असतो
- २१ त्याचा श्वास अंगार पेटवितो आणि त्याच्या मुखांतून ज्वाला निघत्ये
- २२ त्याच्या मानेंत बल राहतें आणि संकट त्यापुढें उडून जातें
- २३ त्याच्या मांसाचे थर घट्ट संलग्न आहेत तें त्याजवर दृढ आहे थल-
थलत नाहीं
- २४ त्याचें हृदय दगडासारिखें दृढ आहे होय तें खालचे तळीएवढें
दृढ आहे
- २५ तो उठला झणजे पराक्रमी भितात ते महाभंगांनं व्याहत होतात
- २६ जो त्याला तरवार लावितो त्याची तरवार टिकत नाहीं भाला अस्त्र
आणि कवच हींहि टिकत नाहींत
- २७ तो लोखंड तृणावारीं आणि पित्तल कुजलेल्या काष्ठावारीं मानितो
- २८ तीराच्यानें त्याला पळवत नाहीं गोफणीचे धोंडे त्याला धस असे
होतात

- २९ गदा धसांवारीं मानिल्या जातात तो भाल्याचे हालण्यास हांसतो
 ३० त्याखालीं खापरीचीं द्येंकें असतात तो चिखलावर वखर असें कां-
 हीं विस्तारितो
 ३१ तो अस्थागजलाशयाला हंड्याप्रमाणें उकळितो समुद्राला नक्षणस्था-
 लासारिखें करितो
 ३२ तो आपणामार्गे मार्ग प्रकाशमय करितो जलाशय शुद्ध झाला असें
 एखाद्याला वाटेल
 ३३ भीष्मविरहित उयन्न झालेला असा त्यासारिखा भूमीवर कोणी नाहीं
 ३४ तो प्रत्येक उच्छ्रिताला पाहतो तो उच्चटेच्या सर्ववंशांवर राजा आहे

अध्याय ४२

१ इरथोब देवाकडेस विनत होतो ७ देव इय्योबाचा पक्ष धरून त्याचे
 मित्र दबत असें करितो आणि त्याला मान्य करितो १० तो इय्योबाला घोर
 आणि कुशलविशिष्ट करितो १६ इरथोबाचें आयुर्मान आणि मरण

- १ मग इय्योब ईश्वराला उत्तर करित द्वणाला
 २ तूं सर्वसमर्थ आहेस आणि कोणतीहि कल्पना तुजपासून व्यवहित राहूं
 शकत नाहीं असें मी जाणतों
 ३ जो ज्ञानाविना आदेश गूढ करितो हा कोण आहे तर जें मी समजलों ना-
 हीं तें आणि मजपेक्षां वरचढ ज्या आश्चर्य्य गोष्टी म्यां जाणल्या नाहींत त्याहि
 मी बोलिलों आहे
 ४ त्वां एकावें म्हणजे मी बोलें मी तुला विचारिन मग तूं मला कळीव
 ५ म्यां कर्णश्रुतीकडून तुजविषयीं ऐकिलें आहे परंतु आतां माझे नेत्र तुला
 पाहतें
 ६ यामुळें मी आपणाला कंटाळतों आणि धूळ व राख यांवर बसून अनु-
 तापतों
 ७ आणि असें झालें कीं ईश्वर हीं वचनें इय्योबाला बोलिल्यानंतर एली-
 फाज तेमानी याला ईश्वर म्हणाला तुजवर आणि तुझ्या दोषां मित्रांवर माझा
 क्रोध संतप्त झाला कांकीं जसा माझा सेवक इय्योब तसे तुम्ही मजविषयीं यथार्थ
 बोलिलां नाहीं
 ८ तर आतां तुम्ही आपणांसाठीं सात वृष आणि सात मेष घेऊन माझ्या
 इय्योब सेवकाकडेस जा आणि आपणांकरितां अमिष्टोम अर्पां द्वणजे माझा से-
 वक इय्योब तुम्हासाठीं प्रार्थना करील कांकीं त्याचें मी मान्य करीन म्यां तुम्हा-
 प्रत तुमचे मूर्खतेप्रमाणें नकरावें द्वणून कांकीं जसा माझा सेवक इय्योब तसे तुम्ही
 मजविषयीं यथार्थ बोलिलां नाहीं
 ९ तर एलीफाज तेमानी आणि बिन्दाद शूही आणि जोफार नाअमाथी

यानीं जाऊन जसें ईश्वरानें यांला सांगितलें तसें केलें आणि ईश्वरानें इय्योबाचें मान्य केलें

१० तर इय्योबानें आपल्या मित्रांसाठीं प्रार्थना केली तेव्हां ईश्वरानें त्याचें जीवग्राहत्व फिरविलें आणि जें कांहीं इय्योबाचें पूर्वीं होतें त्याचें दुष्पट ईश्वरानें त्याला अणखी दिलें

११ तेव्हां त्याचे सर्व भाऊ आणि त्याच्या सर्व बहिणी आणि सर्व जे पूर्वीं त्याचे बळखीचे होते तेहि त्याजकडे आले आणि त्याच्या घरांत त्यासंगतीं जेवले आणि जें अरिष्ट ईश्वरानें त्याजवर आणिलें होतें त्या सर्वांविषयीं त्यानीं त्याजकरितां शोचना केली आणि त्याचें सांखन केलें आणि प्रत्येकानें त्याला एक रूप्यखंड दिलें आणि प्रत्येकानें एक सोन्याची कुडकी दिली

१२ तर ईश्वरानें इय्योबाची अपरस्थिति त्याच्या पूर्वस्थितीपेक्षां अधिक आशीर्विशिष्ट केली कांकीं त्याला चौदा हजार मेंढरें आणि साहा हजार उंट आणि बैलांच्या जोड्या एक हजार आणि एक हजार गाढवी हीं होतीं

१३ आणि त्याला सात पुत्र होते आणि तिघी कन्या होत्या

१४ आणि त्यानें पहिलीचें नाम येमीना आणि दुसरीचें नाम केजीअह आणि तिसरीचें नाम केरेन हंपूख ठेविलें

१५ आणि साऱ्ये देशांत इय्योबाचे कन्यांएवढ्या सुंदर स्त्रिया कोणी नव्हत्या आणि त्यांच्या बापानें त्यांला त्यांच्या भाव्वांमध्यें विभाग दिला

१६ तदनंतर इय्योब एकशें चाळीस वर्षे वांचला आणि त्यानें आपले पुत्र आणि आपल्या पुत्रांचे पुत्र चोहों पिढ्यांपर्यंत पाहिले

१७ मग इय्योब वृद्ध आणि आयुस्तूत होऊन मरून गेला

गीतांचें पुस्तक

गीत १

१ धार्मिकांचें कुशल ४ अधार्मिकांची दुर्दशा

१ तो पुरुष सुखी जो दुष्टांचे मतानें वर्तत नाही व पाप्यांच्या मार्गांत उभा राहात नाही व मिंदकाच्या आसनीं बसत नाही

२ परंतु त्याचा संतोष ईश्वराचे धर्मविधीत आहे आणि त्याच्या धर्मविधीचें ध्यान तो अहोरात्र करितो

३ आणि तो त्या झाडासारखा होईल जें पाण्याचे ओघाजवळ लाविलें असतां आपलें फल सुसमयीं देतें आणि त्याचें पत्र म्लान होत नाही आणि जें कांहीं तो करितो तें साधतें

४ दुष्ट जन असे नाहीत परंतु जें भूस धारा उडवून विखरितो त्यासारखेच आहेत

५ यामुळें दुष्ट जन न्यायांत आणि पापी सात्विकांचे समेत स्थिर उभे राहणार नाहीत

६ कांकीं सात्विकांचें आचरण ईश्वर अंगीकारितो परंतु दुष्टांचें आचरण नाशांत संपेल

गीत २

१ ख्रिस्ताचें राज्य १० त्याला वश्य व्हावें म्हणून राजांला संबोध केला जातो

१ विधर्मजातीनीं कां कोलाहल केला आहे आणि लोकानीं व्यर्थ कल्पना कां केली आहे

२ ईश्वरावर आणि त्याच्या अभिषिक्तावर पृथ्वीतले राजे उभे राहिले आणि अधिकाऱ्यानीं मिळून संमंत्रण केलें आहे कीं

३ आपण त्यांचीं बंधनें तोडूं आणि आपणांपासून त्यांचे रज्जु टाकून देऊं

४ जो आकाशांत बसतो तो हांसेल प्रभु त्यांचा उपहास करील

५ तेव्हां त्यांला तो आपल्या क्रोधानें बोलेल आणि आपल्या रोषानें त्यांला त्रासील

६ तर मी आपल्या पवित्र जीयोन पर्वतावर आपला राजा अभिषिक्त केला आहे

७ नियोग मी सांगतों ईश्वरानें मला द्यटलें तूं माझा पुत्र आहेस आज म्यां तुला जन्म दिला आहे

८ मजपाशीं माग झणजे मी विधर्मलोक तुझे विभागापरी देईन आणि तुझे क्षेत्रापरी पृथ्वीच्या अंत्य सीमा

९ लोहाच्या दंडानें तूं त्यांला ठेंचिशील कुंभाराचे मडक्यावाणीं त्यांचा चुराडा करिशील

१० तर आतां अहो राजानों तुझी सावध व्हा पृथ्वीतल्ये न्यायाधीशानों तुझी संबोध घ्या

११ भीड धरून ईश्वराची सेवा करा आणि त्रासानें उत्साह करा

१२ पुत्र रुसूं नये आणि त्याचा क्रोध थोडासा चेतविला असतां तुझी मार्ग चुकून नाश पावूं नये झणून त्याला चुंबा जे त्याचा आश्रय धरितात ते सर्व सुखी आहेत

गीत ३

जे देवाचा आश्रय धरितात ते सुरक्षित राहतान
दावीदानें आपखे अश्शालोम पुत्रापासून पळतांना जें गीत केलें

१ हे ईश्वरा माझे शत्रु किति वाढले आहेत जे मजवर उठतात ते बहुत आहेत

२ माझे जीवाविषयीं बहुत बोलतात कीं देवाजवळ त्याचा कांहीं आश्रय नाही

३ परंतु तूं हे ईश्वरा मजसाठीं ढाल आहेस तूं माझे गौरव व माझे डोचकें उभारणारा आहेस

४ मी आपल्ये वाणीनें ईश्वराला आहूति केली तेव्हां त्यानें आपल्या पवित्र पर्वतांतून मला उत्तर दिलें

५ मी आडवा पडून झोंप घेतली मी जागा झालों कांकीं ईश्वरानें मला संभाळिलें

६ ज्यां अयुतावधि लोकानीं मजभोंवता वेढा घातला आहे त्यांचें भय मी धरणार नाही

७ हे ईश्वरा तूं उठ माझे देवा मला तार कां तर त्वां माझे सर्व वैऱ्यांच्या कानफटांत मारिलें त्वां दुष्टांचे दांत मोडून टाकिले आहेत

८ तारण ईश्वराकडून होतें तुझ्या लोकांला तुझी आशी असावी

गीत ४

१ त्याचें ऐकावें म्हणून दावीद प्रार्थना करितो १ तो अभक्तांचें गर्भण आणि संवाष करितो ६ मनुष्याचें खरें सुख देवाच्या प्रसादानेंच होतें
मुख्य बाज्याला दावीदानें केलेलें गीत

१ जेव्हां मी आहूति करितों तेव्हां हे माझ्या सात्विक देवा मला उत्तर दे मी संकटांत होतो तेव्हां त्वां मला मुक्त केलें मजवर दया करून माझी प्रार्थना ऐक

२ अहो मनुष्यानों तुझास माझे गौरव कितिवेळ अप्रतिष्ठा वाटून तुझास शुन्यता आवडेल कितिवेळ तुझी असत्यता अन्वेषाल

३ परंतु तुझी जाणा कीं ईश्वरानें आत्मार्थ पुण्यवान निवडला आहे मी त्याला आहूति केली ह्मणजे ईश्वर ऐकेल

४ तुझी त्रस्त राहा आणि पाप करूं नका तुझी आपत्ये पलंगावर आपल्या मनाशीं संभाषण करा आणि मौन धरा

५ पुण्यबलिदानें तुझी अपां आणि ईश्वरावर भाव ठेवा

६ आद्वास सुख कोण भोगवील असें बहुत ह्मणतात हे ईश्वरा तूं आपलें मुखतेज आद्वावर पडूं दे

७ त्यांचें धान्य व द्राक्षारस बहुत झालीं त्यासमयींचे त्यांचे हर्षापेक्षां त्वां माझ्या मनाला फार आनंद दिला आहे

८ मी लागलाच आडवा पडून स्वस्थपणें झोंप घेईन कांकीं केवळ तूंच हे, ईश्वरा मला सुरक्षित राहवितोस

गीत ५

१ दावीद प्रार्थना करितो आणि झटून प्रार्थना करीन असें म्हणतो ४ देव दुष्टांस प्रसन्न होत नाही ७ दावीद आपला विश्वास सांगून देवानें मला संभाळावें म्हणून प्रार्थना करितो १० आणि त्याचे शत्रु मड करावे ११ आणि धार्मिक संभाळावे म्हणून

मुख्य मुरलीबादाला दावीदानें केलेलें गीत

१ हे ईश्वरा माझे वाक्यांकडे कान दे माझा उच्छ्वास ध्यानांत आण

२ हे माझ्या राजा व माझे देवा माझे आहूतीचे शब्दांकडे कान लाव कांकीं मी तुझी प्रार्थना करितों

३ सकाळीं हे ईश्वरा तूं माझी वाणी ऐकशील सकाळीं मी तुजकडे विनंती करून जपेन

४ कांकीं दुष्टता आवडत्ये असा देव तूं नाहीस तुजपाशीं वाईट राहणार नाही

५ तुझ्या दृष्टीपुढें गर्विष्ठांच्यानें उभें राहवत नाहीं सर्व दुष्टकर्त्यांस तूं
देषितोस

६ असत्यवचक्यांस तूं नाशिशील घातक व कपटी यांचा वीट ईश्वर मानितो

७ परंतु मी तुझे परमकृपेनें तुझ्या घरांत येईन आणि तुझी भीड धरून तुझ्या
पवित्र गाभाऱ्याकडेस मी भजन करीन

८ हे ईश्वरा तूं आपल्ये पुण्यतेत मला संभाळून ने माझ्या शत्रूंकरितां तूं
आपला मार्ग मजपुढें नीट कर

९ कांकीं त्यांचे वाणींत कांहीं सात्विकपण नाहीं त्यांचें अंतर्ग्रामच दुष्टपण
आहे त्यांचा गळा उघडें प्रेतस्थलच आहे ते आपल्ये जिभेनें स्निग्धाभाषण बोल-
तात

१० हे देवा त्यांला अपराधी मान ते आपल्या संमंत्रणांनीं पडोत त्यांचे
फार अपराधांमध्ये त्यांला पाडून टाक कांकीं ते तुजवर फिरुरले आहेत

११ परंतु सर्व जे तुझा आश्रय धरितात ते हर्षीत त्यांचें तूं रक्षण करितोस
झणून ते सदा उत्सव करोत ज्यांला तुझे नाम प्रिय आहे तेहि तुजविषयीं
उल्लासित

१२ कांकीं तूंच हे ईश्वरा सात्विकाला आशी देशील कवचावाणीं तूं
आपल्ये प्रसन्नतेनें त्याला वेष्टिशील

गीत ६

१ दावीद रोगी असतांना विलाप करितो ८ विन्नास धरून तो आपल्या
शत्रूंवर उत्सव करितो

अष्टतंचवाद्याच्या सुख्य बाजंज्याला दावीदानें केलेलें गीत

१ हे ईश्वरा तूं आपल्ये क्रोधानें मला धमकावूं नको तूं आपल्ये रोषानें
माझी शिक्षा नको करूं

२ हे ईश्वरा मी ग्लान आहे झणून मजवर दया कर हे ईश्वरा माझीं हाडें
पीडिलीं आहेत झणून मला बरें कर

३ माझा जीवहि फार पीडिलेला आहे तर तूं हे ईश्वरा किति उशीर
करिशील

४ हे ईश्वरा तूं परत ये माझा जीव मुक्त कर तूं आपल्ये कृपेमुळें मला तार

५ कांकीं मरणांत तुझे कांहीं स्मरण नाहीं प्रेतस्थलीं तुझी स्तुति कोण करील

६ मी कन्हून थकलों आहे सारी रात्र मी आपली गादी पोंहवितों मी
आपल्या आंसवानीं आपल्ये पलंगाचें पाणी करितों

७ शोकांमुळें माझा डोळा आंघळला आहे माझ्या सर्व शत्रूंमुळें जीर्ण
शाला आहे

८ अरे सर्व दुष्टकर्त्यांनो मजपासून दूर जा कांकीं माझ्या रडण्याचा शब्द ईश्वरानें ऐकिला आहे

९ ईश्वरानें माझी काकळूत ऐकिली आहे ईश्वर माझी प्रार्थना अंगीकारील

१० माझे सर्व वैरी लाजतील व फार व्याकुल होतील ते अकस्मात पराड-
मुख होऊन लज्जा पावतील

गीत ७

१ दावोद आपली निर्दोषता सांगून आपल्या शत्रूंचा क्रोधाविषयी प्रार्थना करितो १० ते विन्हासेकरून आपला आश्रय आणि आपल्या शत्रूंचा नाश पाहते

दावोदाचें जें विलापाचें गीत त्यानें म्हणू जे वेन यमीनी याच्या बचनाविषयी ईश्वराकडे गारलें

१ हे ईश्वरा माझे देवा तुझा आश्रय मी धरितों जे माझ्या पाठीस लाग-
तात त्यांपासून मला तार आणि मला मुक्त कर

२ नाहीं तर सिंहावाणीं तो माझा जीव फाडील आणि कोणी मुक्त करणारा
नसतां त्याला विदारील

३ हे ईश्वरा माझे देवा जर म्यां हें केलें माझ्यां मुष्टींत जर अन्याय असला

४ जर म्यां आपल्या मित्रांचें उलटें वाईट केलें अथवा जर एहवीं म्यां
आपल्ये शत्रूला लुटिलें

५ तर वैरी माझ्या पाठीस लागून माझा प्राण घेवो तोहि माझा जीव मातींत
तुडवो आणि माझे गौरव धूलींत मिळवो

६ हे ईश्वरा तूं आपल्या क्रोधानें ऊठ माझे शत्रूंचे कोपाविरुद्ध उभा राहा
मजविषयीं जागृत हो माझे न्यायाची आज्ञा कर

७ जेव्हां लोकांची सभा तुजभोंवती येत्ये तेव्हां तिजकरितां पुन्हां उच्च-
स्थानीं जा

८ ईश्वर लोकांचा न्याय करील हे ईश्वरा माझे यथार्थपण व मन्निष्ठ सात्विक-
कण यांप्रमाणें माझा न्याय ठरीव

९ दुष्टांचें दुष्टत्व नाहींसें होवो परंतु सात्विकास तूं स्थाप कां तर जो तूं हे
देवा हृदय व अंतर्ग्राम पारखितोस तो तूं सात्विक आहेस

१० देव जो यथार्थमनान्यांस तारितो त्याजपाशीं माझा आश्रय आहे

११ देव सात्विक न्यायाधीश आहे आणि प्रतिदिवसीं देवाचा रोष होतो

१२ जर तो न फिरला तर तो आपली तरवार पाजवील त्यानें आपलें धनुष्य
लववून सज्ज केलें आहे

१३ त्यासाठीं त्यानें मारक शस्त्रें सिद्ध केलीं आहेत त्यानें आपले तीर
सुतीक्षण केले आहेत

१४ पाहा तो अन्यायाच्या तिडका देतो आणि उपद्रवाचें गर्भधारण करून लबाडी प्रसविला आहे

१५ त्यानें खांच खणिली तीहि त्यानें खोळ खोदिली आणि जो खाडा त्यानें केला त्यांतच आपण पडला

१६ त्याचा उपद्रव उलटा त्याचेच डोईवर येईल आणि त्याचा द्रोह त्याचेच शिखेवर उतरेल

१७ ईश्वराचे न्यायाप्रमाणें मी त्याची स्तुति करीन आणि परात्पर ईश्वराचें नाम गाऊन वर्णानि

गीत ८

१ देवचे गौरव त्याच्या कर्मांकडून आणि त्याच्या मनुष्यांवरचे भोतिकडून प्रशस्त केलें जातें

गितीयेच्या मुख्य वाक्याच्या दावीदानें केलेंलें गीत

१ हे ईश्वरा आमचे प्रभो सर्व जगांत तुझे नाम केवढें थोर आहे ज्या लां आपलें वैभव आकाशावरतीं ठेविलें आहे

२ बाल व तान्हे यांचे तोंडांतून लां आपल्या शत्रूंकरितां प्रशंसा साधिली आहे वैरी व सूडघेणारे यांस कुंठित करावें झणून

३ जें तुझे आकाश तुझे अंगुलिकार्य्य आहे जो चंद्र आणि जे तारे लां विहित केले आहेत त्यांजकडे जेव्हां मी आपली दृष्टि लावितों

४ तेव्हां मनुष्य काय आहे कीं तूं त्याला स्मरतोस आणि मनुष्यसंतान काय कीं त्याला आसन्न होतोस

५ तर लां त्यास दूतांपेक्षां कांहींसें धाकटें केलें आहे गौरवानें व वैभवानें लां त्याला वेष्टिलें आहे

६ लां आपल्या हस्तकार्यांवर त्याला प्रभुत्व दिलें आहे त्याचे पायांखालीं लां सर्व ठेविलें आहे

७ सर्व मेंढरें व ढोरें आणि रानांतील पशुहि

८ अंतरिक्षांतील पांखरें व समुद्रांतील मासे जें कांहीं जलमार्गांत क्रमवें

९ हे ईश्वरा आमचे प्रभो सर्व जगांत तुझे नाम केवढें थोर आहे

गीत ९

१ देव न्याय करितो म्हणून दावीद त्याला स्तवितो ११ इतरानीहि त्याला स्तवाचें म्हणून तो प्रबोधन करितो १२ त्याची स्तुति करण्याचें कारण त्याला म्हणें म्हणून तो प्रार्थना करितो

कुमारीरागाच्या सुख वाज्याला दावीदानें केलेलें गीत

१ मी आपल्ये साय्ये हृदयानें ईश्वराची स्तुति करीन मी तुझ्या सर्व आश्चर्यकरमांचें कथन करीन

२ तुजविषयीं मी हर्ष व उल्लास करीन हे परात्यरा तुजें नाम मी गाऊन वर्णीन

३ माझे वैरी पराङ्मुख होऊन माघारे गेले झणजे पडून तुजपुढून नाश पावतील

४ कांकीं त्वां माझा न्याय व माझा वाद ठरविला आहे तूं सत्य न्याय करीत सिंहासनावर बसलास

५ विधर्मलोकांस त्वां धमकाविलें आहे दुष्टाचा नाश त्वां केला आहे सर्वकालपर्यंत त्यांचें नाम त्वां खोडून टाकिलें आहे

६ वैरी ओसाडीप्रमाणें पूर्ण नाश पावले आहेत आणि ज्यां नगरांचें स्मरण नाहीसें झालें आहे त्यांस त्वां उच्छेदिलें

७ परंतु ईश्वर सनातनतः टिकेल न्याय करायसाठीं त्यानें आपलें सिंहासन मांडिलें आहे

८ तोच सात्विकपणें जगाचा न्याय करील यथार्थतेनें लोकांचा वाद तो ठरवील

९ ईश्वर पीडिताचा आश्रय आहे संकटसमयीं तो शरणच आहे

१० तर जे तुजें नाम जाणतात ते तुजवर भाव ठेवतील कां तर जे तुला शोधितात त्यांस हे ईश्वरा त्वां कधीं टाकिलें नाहीं

११ जीयोनेंत जो ईश्वर राहतो त्याला गाऊन वर्णां लोकांस त्याचीं कर्में प्रकट करा

१२ कांकीं तोच जो हिंसेचा सूड उगविणारा त्यांचें स्मरण करील दीनांची आहूति तो विसरत नाहीं

१३ हे ईश्वरा मजवर दया कर माझ्या द्वेषकांनीं केलेली जी माझी पीडा ती पाहा जो तूं मला मरणद्वारापासून उठवितोस

१४ अशासाठीं कीं जीयोनेंचे कन्येच्यां द्वारांत म्यां तुझी पूर्ण कीर्ति कथावी तुझे तारणाविषयीं मी उत्सव करीन

१५ विधर्मलोकांनीं जी खांच केली तींत तेच पडून फसले आहेत जे जाल त्यांनीं लपवून ठेविलें त्यांत त्यांचेच पाय गुंतलेले आहेत

१६ ईश्वर न्याय करितो हें कळलें आहे दुष्ट आपल्या हस्तकर्मांकडून पाशांत पडतो

१७ दुष्ट फिरून नरकांत जातील सर्व जे लोक देवाला विसरतात ते

१८ तर दरिद्री सर्वदा विसरला जाणार नाहीं दीनांची आशा सर्वकाल-पर्यंत बुडणार नाहीं

१९ हे ईश्वरा तूं ऊठ मनुष्य प्रबल होऊं नये तुजपुढें विधर्मलोकांचा न्याय केला जावा

२० हे ईश्वरा त्यांस भय घाल आपण केवळ मनुष्ये ह्याणून लोकांस समजावें

गीत १०

१ दुष्टांच्या उपद्रवाविषयीं दावोद देवाकडे विलाप करितो ११ उपाय व्हावा म्हणून तो प्रार्थना करितो १२ तो आपला भाव सांगतो

१ हे ईश्वरा कां दूर उभा राहतोस संकटसमयीं कां लपतोस

२ दुष्टांच्या गर्वांनं दीन पीडिला जातो जे संकल्प त्यानीं विचारिले आहेत त्यांत तेच गुंतले जावोत

३ कां तर दुष्ट आपल्ये मनोदयाविषयीं गौरव मिरवितो लोभिष्ट ईश्वराला नाकारून तुच्छ मानितो

४ दुष्ट आपल्या मुखगर्वांमुळे शोध करित नाहीं देव नाहीं अशाच त्याच्या सर्व कल्पना आहेत

५ सर्वदा त्याचें आचरण चंचल आहे तुझे विधि त्याचे दृष्टीहून वरचढ आहेत तो आपल्या सर्व शत्रूंविषयीं फुसफुसतो

६ तो आपल्ये मनांत ह्याणतो मी ध्वस्त होणार नाहीं पिढ्यानपिढ्यां मी विपत्तींत पडणार नाहीं

७ शाप कपट व द्रोह यानीं त्याचें तोंड भरलें आहे त्याचे जिभेखालीं उपद्रव आणि दुष्टपण आहेत

८ तो गांवांतील लिपणांत बसतो लपून निर्दोषाचा घात करितो दुर्बलास त्याचे डोळे टपतात

९ जसा सिंह आपल्ये गुहेंत तसा तो गुमांत लपतो दीनांचें हरण करायास लपतो दीनांस आपल्या जालांत गुंतवून त्यांचें हरण करितो

१० त्याच्या बलवानांकडून दुर्बल ठेंचला जातो आणि गळून पडतो

११ तो आपल्ये मनांत ह्याणतो देव विसरला आहे त्यानें आपलें मुख आच्छादिलें आहे तो कधीं पाहणार नाहीं

१२ हे ईश्वरा तूं ऊठ हे देवा तूं आपला हात उगार दीनांस विसरूं नको

१३ देवाला दुष्ट कां तुच्छ मानितो तो आपल्ये मनांत द्वाणाला आहे कीं तूं झडती करणार नाहींस

१४ त्वां अवलोकन केलें आहे तर तूं आपल्या हातां प्रतिकार करायला उपद्रव व कपट पाहतोस दुर्विध तुला शरण जातो तूं पोरक्याचा संरक्षक आहेस

१५ दुष्टाचा भुज तूं मोड आणि अधिक न सांपडेपर्यंत दुष्कर्म्यांचें पातक शोध

१६ ईश्वर सनातनतः राजा आहे त्याचे भूर्मीतून विधर्मलोक नाहींसे झाले आहेत

१७ तूं ईश्वरा दीनांची प्रार्थना ऐकिलीस त्यांचें मन स्थिर करितोस तूं आपला कान लावितोस

१८ अनाथाचा आणि दुर्बलाचा न्याय करायला पृथ्वींतल्या मनुष्यांनं अणखी न भेडवावें द्वाणून

गीत ११

१ दावीद देवावर भाव ठेवून आपल्या अचूंविषयीं धैर्य धरितो ४ देवाचे विधान व न्याय्यत्व

मुख्य गायकाला दावीदानें केलेलें गीत

१ ईश्वराचा आश्रय म्यां धरिला आहे तर माझे जीवाला तुझी कां द्वाणतां कीं तूं पक्ष्यावाणीं आपल्ये पर्वताकडे पळ

२ कांकीं पाहा दुष्ट धनुष्य लववितात यथार्थमनाच्यांस लपून मारावें द्वाणून ते आपले तीर मौर्वीला लावितात

३ कांकीं पाये जर मोडले तर सात्विकांनं काय करावें

४ ईश्वर आपल्ये पवित्र मंदिरांत आहे आकाशांत ईश्वराचें सिंहासन आहे त्याचे डोळे पाहतात त्याच्या पांपण्या मनुष्यांस पारखतात

५ ईश्वर सात्विकाला पारखितो परंतु दुष्टास व द्रोहशीलास त्याचा जीवात्मा द्वेषितो

६ दुष्टांवर वियुत् अभि गंधक व भयंकर वादळ एतत्संयुक्त वृष्टि ईश्वर करील हाच त्यांचा प्यायाचा वांटा होईल

७ कांकीं सात्विक ईश्वराला सात्विकपण आवडतें त्याची कृपादृष्टि सत्या-
स्यावर असत्ये

गीत १२

१ दावीद मनुष्याकडून सांखन नपावतां देवानें साहाय्य करावें म्हणून विनंती करितो २ देवाचीं कीं शासनं दुष्टावर केलीं जातात तीं पाहून आणि देवाच्या विश्वस्त प्रतिज्ञांवर भाव ठेवून तो सांखन पावतो
अष्टसंनवाद्याच्या मुख्य गायक्याला दावीदानें केलेलें गीत

- १ हे ईश्वरा साहाय्य कर कांकीं पुण्यवान नाहींसा झाला आहे आणि मनुष्यांतून विश्वासू सरले आहेत
- २ ते परस्परांशीं असत्य बोलतात स्निग्ध ओंटांनीं व द्विगुण मनानें बोलतात
- ३ सर्व स्निग्ध ओंठ व गर्विष्ठवाचक जिह्वा ईश्वर कापून टाकील
- ४ त्यानीं झटलें आहे कीं आह्मी आपल्ये जिह्वांनीं जिंकूं आमचे ओंठ आमचेच आहेत आमचा धनी कोण
- ५ दीनांच्या उपद्रवामुळें व दरिद्रांच्या उच्छ्वासामुळें आतां मी उठतों असें ईश्वर झणतो जो त्याजवर फुसफुसतो त्यापासून मी त्याला सुरक्षित ठेवीन
- ६ ईश्वराचीं वचनें पवित्रवचनें आहेत जें रूपें मृन्मय मुर्तीत सातदां गाळलें असतां स्वच्छ झालें तशीं तीं आहेत
- ७ तूंच ईश्वरा त्यांस संभाळिशील या पिढीपासून सर्वकालपर्यंत त्यांस राखशील
- ८ हलकीं मनुष्ये थोर पदवी पावलीं झणजे दुष्ट सुखरूपें परिक्रमितात

गीत १३

१ साहाय्याचा विलंब आहे म्हणून दावीद विलाप करितो २ प्रवर्तक सलगुण द्यावा म्हणून तो प्रार्थना करितो ५ तो देवाचे दयेविषयीं उत्सव करितो

मुख्य गायकाला दावीदानें केलेलें गीत

- १ हे ईश्वरा कोठपर्यंत तूं मला विसरशील सर्वकालपर्यंत किं काय मजपासून कितिवेळ तूं आपलें मुख आच्छादिशील
- २ कोठपर्यंत मी आपल्या हृदयीं नित्य शोक पावून आपल्या मनांत संमंत्रण करूं कोठपर्यंत माझा वैरी मजवर उंचावेल
- ३ हे ईश्वरा माझे देवा अवलोकन कर मला उत्तर दे म्यां मरणनिर्द्रेत पडूं नये झणून माझीं नेत्रें प्रकाशित कर
- ४ नाहीं तर माझा वैरी झणेल कीं त्याजवर मी सामर्थ्य पावलों आहे आणि मी ध्वस्त झालों आहे झणून माझे शत्रु उल्लासतील
- ५ तथापि म्यां तुझे प्रसादावर भाव ठेविला आहे माझे हृदय तुझे तारणाविषयीं उल्लासेल
- ६ ईश्वरानें मजवर उपकार केला आहे झणून मी त्याला गाईन

गीत १४

१ यथाजात मनुष्याची दुष्टता दावीद वर्णितो ४ अंतःकरणाचा पकाग्र सांगून तो दुष्टांचा प्रमाण देतो ७ देव जें तारण करितो त्याजविषयीं तो गौरव मानितो

मुख्य गायकाचा दावोदानें केलेलें गीत

१ मूर्ख आपल्ये मनांत ध्रुणाला आहे कीं देव नाही त्यानीं दुष्टपण केलें आहे त्यानीं कुस्तिकर्में केलीं आहेत पुण्यकर्मी कोणी नाही

२ कोणी समजत आहे कोणी देवाला शोधीत आहे कीं नाही हें पाहावें ध्रुणून मनुष्यांवर ईश्वरानें आकाशांतून अवलोकन केलें

३ तीं सर्व निस्तुक फितलीं आहेत विकृत झालीं आहेत शुभकर्मी कोणी नाही एकहि नाही

४ जे दुष्टकर्मी ते सर्व कांहीं समजत नाहीत काय जसे ते भाकर खातात तसे माझ्या लोकांस ते खातात आणि ईश्वराची प्रार्थना करित नाहीत

५ तेथें ते फार भयभीत होते कां तर देव सात्विकजनामध्ये असतो

६ दीनाचें संमंत्रण तुझीं मोडिलें तरीं ईश्वर त्याचा आश्रय आहे

७ जीयोनेंतून इस्राएलाचें तारण कोण देईल ईश्वर आपले लोक प्रवासांतून परत आणील तेव्हां याकोब उळासेल व इस्राएल हर्षेल

गीत १५

कीधनेचा निवासी दावीद वर्णितो
दावीदानें केलेलें गीत

१ हे ईश्वरा तुझे मंडपांत कोण राहिल तुझ्या पवित्रपर्वतांत कोण वसेल

२ जो यथार्थतेनें वर्ततो व सात्विकपण आचरितो आणि आपल्ये मनःपूर्वक सत्य बोलतो

३ जो आपल्ये जिभेनें चुगली करित नाही जो आपल्ये शेजाऱ्याचें वाईट करित नाही आणि आपल्ये सहवाशाची चहाडी करित नाही

४ ज्याचे दृष्टीस दुर्वृत्तजन अवमान्य दिसतो परंतु जे ईश्वराचें भय धरितात त्यांचा सन्मान तो करितो जो आपल्या अहिताला शपथ वाहिली तरीं पालटीत नाही

५ जो व्याजासाठीं स्वद्रव्य देत नाही जो निर्दोषावर लांच घेत नाही जे असले आचरण करितो तो कधीं ध्वस्त होणार नाही

गीत १६

१ दावोद खूपुण्यावर भरंवसा न ठेवून आणि मूर्तिपूजेचा बोट मानून देवाकडे सरण जातो ५ देवानें त्याला बोलाविलें आहे याविषयीं आणि पुनःत्यान व सनातन जीवन यांविषयीं तो आपली आशा सांगतो
दावोदानें लिहिल्लें गीत

- १ हे देवा माझें रक्षण कर कांकीं मी तुझा आश्रय धरितों
- २ म्यां ईश्वराला द्याटलें आहे तूंच माझा प्रभु आहेस तुजवांचून माझें सुख होईना
- ३ जे साधु पृथ्वीत आहेत आणि ज्यां श्रेष्ठांवर माझी पूर्ण आवड आहे त्यांशीं माझें सुख असतें
- ४ त्यांच्या मूर्ति बहुत झाल्या आहेत दुसऱ्ये देवाकडेस ते तूर्त जातात त्यांचीं रक्तबलिदानें मी अर्पणार नाहीं आणि त्यांचीं नामें मी आपल्ये ओंठार घेणार नाहीं
- ५ ईश्वर माझा क्षेत्ररूप व पानीयरूप विभाग आहे माझा वांटा तूं राखितोस
- ६ रम्यस्थानांत विभाग मला पडला आहे होय क्षेत्र मला फार आवडतें
- ७ ज्या ईश्वरानें मला संबोध केला आहे त्याचें सुवंदन मी करितों रात्रींही माझ्या भावना मला शिक्षा करितात
- ८ म्यां आपल्यापुढें ईश्वर नित्य ठेविला आहे तो माझ्या उजव्ये हाताकडेस आहे द्यणून मी ध्वस्त होणार नाहीं
- ९ याकरितां माझें हृदय हर्षतें व माझें गौरव उल्लासतें माझा देहहि आशा-युक्त राहिल
- १० कांकीं माझा जीव मृत्युलोकांत तूं सोडणार नाहींस तूं आपल्ये पवित्रास क्षय पावूं देणार नाहींस
- ११ जीवनाचा मार्ग तूं मला काळविशील तुजसमोर हर्षांची पूर्ति आहे तुझ्या उजव्या हाताकडेस आनंद सनातनतः आहेत

गीत १७

१ दावोद आपली यथार्थता जाणून देवानें त्याला त्याच्या शत्रूंपासून रक्षायें म्हणून विनंती करितो १० त्याचा मर्बू घूर्णता आणि अभीष्टुन तो सांगतो ११ तो आपल्ये आशेचा भरंवसा घरून त्यांविषयीं प्रार्थना करितो
दावोदानें केलेली प्रार्थना

- १ हे ईश्वरा जें न्यायी तें ऐक माझे आरोळीकडे मन लाव माझे प्रार्थनेस कान दे ती कपटी ओंठानीं उच्चारिली जात नाहीं

- २ तुजसमोरून माझा न्याय निघावा जें यथार्थ तें तुझे डोळे पाहोत
- ३ त्वां माझे हृदय पारखिलें रात्रीं त्वां माझी पाहणी केली त्वां मला गाळून पाहिलें आहे परंतु तुला कांहीं सांपडेना म्यां संकल्प केला आहे कीं माझे तोंड चुकणार नाहीं
- ४ मनुष्याच्या कर्माविषयीं तुझे ओंठांचे वचनें करून मी नाशकाच्या वाटा वर्जून सावध राहिलों आहे
- ५ तुझे मार्गीत माझी चाल नीट संभाळ माझीं पावले निसरूं नयेत
- ६ हे देवा त्वां मला उत्तर द्यावें झणून म्यां तुझी प्रार्थना केली आहे मजकडे तूं आपला कान लाव माझे वाक्य ऐक
- ७ जो तूं आपल्या उजव्या हातानें जे तुझा आश्रय धरितात त्यांस जे त्यांज वर उठतात त्यांपासून तारितोस तो तूं आपली दया प्रव्यक्त कर
- ८ तूं आपल्ये डोक्याचे बाहुलीप्रमाणें मला राख तूं आपल्ये पक्षांचे छाये-खालीं मला लपवून घे
- ९ जे दुष्ट मला लुंघवितात जे माझे पके वैरी मला घेरितात त्यांजपासून
- १० त्यानीं आपले पृष्ठहृदय झांकिलें आहे ते आपल्या तोंडांनें गर्विष्ठपणें बोलतात
- ११ आतां आमचे चालण्याविषयीं त्यानीं आद्वास वेढिलें आहे आद्वास भूमीवर पाडायाला त्यानीं आपले डोळे लाविले आहेत
- १२ जो सिंह फाडायामास इच्छितो जो तरुणांसिंहहि गुप्तांत बसला त्यासारखा तो आहे
- १३ हे ईश्वरा तूं ऊठ त्याचा विरोध कर जो दुष्ट तुझी तरवार आहे त्यापासून माझा जीव मुक्त कर
- १४ तुझे साधनरूप पुरुष प्रपंची पुरुष ज्यांचा विभाग या आयुष्यांतच आहे ज्यांचें पोटहि तूं हे ईश्वरा आपल्या गुप्तधनानें भरितोस त्यांपासून ते संत-तीनें तृप्त आहेत आणि आपली उरली लक्ष्मी आपल्ये बालांसाठीं ठेवितात
- १५ परंतु मी न्यायांत तुझे मुखदर्शन करीन मी जागा होईन तेव्हां तुझ्या सामक्ष्यानें तृप्त होईन

गीत १८

१ देवानें जी वक्रविष आणि आश्रय उपकार केले त्यांविषयीं दावीद त्याला खविने।

ईश्वराचा सेवक जो दावीद त्यानें मुख्य गायकाला केलेले गीत व्यादिवसीं. ईश्वरानें त्याला त्याच्या सर्व वैद्यांचे हातापाखून आणि शाऊलाचे हातापाखून सोडविलें त्यादिवसीं तो या गीताचीं वचनें ईश्वराजवळ बोलत श्रवणाला.

- १ हे ईश्वरा माझे सामर्थ्या तुजवर मी आवड ठेवितों
- २ ईश्वर माझा पर्वत व माझा कोट आहे माझा मोक्षक माझा देव माझा

खडक ज्याचा आश्रय मी धरितों तो माझी ढाल माझे तारक शृंग व माझे दुर्ग
 ३ स्तुत्य ईश्वराची प्रार्थना मी करीन तेव्हां मी आपल्ये वैयांपासून तरेन
 ४ मृत्यूचे बंधनांनीं मला वेष्टिलें आणि नाशाचे पुरानें मला भेडविलें
 ५ मृत्युलोकाच्या बंधनांनीं मला घेरिलें मृत्यूचे पाशांनीं मला अटकविलें
 ६ म्यां आपल्ये संकटांत ईश्वराची प्रार्थना केली माझे देवाला म्यां आहूति
 केली त्यानें आपल्ये मंदिरांतून माझी वाणी ऐकिली माझी आहूति त्याजपुढें येऊन
 त्याच्यां कानांत गेली

७ धरणी विव्दल होऊन कांपली पर्वतांचे पाये अस्थिर झाले तो कोपयुक्त
 होता द्वाणून थरारले

८ त्याच्या नाकपुड्यांतून धूर चढला आणि त्याचे मुखांतून अग्नि जाळीत
 गेला त्याकडून कोळसे संदीप्त झाले

९ तो आभाळ खालावून उतरला आणि त्याच्या पायांखालीं अंधकार होता

१० तो खरूबावर बसून उडत गेला वाऱ्याच्या पक्षांवर तो तूर्त वाहिला
 गेला

११ त्यानें काळोखास आपलें आच्छादन केलें त्याभोंवता त्याचा मंडप
 अंधकारयुक्त जलें व निबिड आभाळ होता

१२ त्यापुढले तेजेंकरून त्याचे निबिड मेघ सरले गारा आणि आग्नेय
 अंगार

१३ आकाशांत ईश्वरानें गर्जना केली परात्परानें आपला शब्द केला गारा
 आणि आग्नेय अंगार

१४ त्यानें आपले तीर मारून त्यांला भडकविलें विजा चकाकवून त्यांची
 दाणादाण केली

१५ हे ईश्वरा तुझे धमकीकडून तुझे नाकपुड्यांचे श्वासाकडून जलाचीं तलें
 दिसलीं भूमीचे पाये उघडे झाले

१६ त्यानें वरतून पाठवून मला घेतलें बहुत जलांतून त्यानें मला ओढिलें

१७ माझा बळी वैरी व माझे द्वेषक यांपासून त्यानें मला सोडविलें कांकीं ते
 मजहून बलवत्तर होते

१८ माझ्या दुर्दशेचे दिवसीं ते मला आडवे आले परंतु माझे पाठबळ
 ईश्वर होता

१९ प्रशस्तस्थानांत त्यानें मला बाहेर आणिलें त्याचा अनुग्रह मजवर हो-
 ता द्वाणून त्यानें मला मुक्त केलें

२० माझे पुण्याप्रमाणें ईश्वरानें माझे हित केलें माझ्या हस्तशुद्धतेप्रमाणें
 त्यानें मला परत दिलें आहे

२१ कांकीं म्यां ईश्वराचे विधि पाळिले आहेत आणि दुष्टतेनें मी आपल्ये
 देवापासून फितलो नाहीं

२२ कां तर त्याचे सर्व न्याय मजपुढें असत आणि म्यां आपल्यापासून त्याचे नियम वर्जिले नाहीत

२३ परंतु त्याजकडे मी यथार्थ असें आणि म्यां आपणातें अन्यायापासून रक्षिलें

२४ याकरितां माझे न्यायाप्रमाणें व त्याचे देखतां माझ्या हस्तशुद्धतेप्रमाणें ईश्वरानें मला परत दिलें आहे

२५ दयालुजनार्थी तूं सद्य वर्त्तशील यथार्थपुरुषार्थी तूं यथायोग्य वागशील

२६ शुद्धजनांशीं तूं शुद्ध वर्त्तशील आणि बांकड्या जनांशीं बांकडा वागशील

२७ कांकीं दीनलोक तूं तारितोस परंतु समुन्नतदृष्टि तूं उतरितोस

२८ तर तूंच माझा दीप उजळिशील ईश्वर जो माझा देव तो माझा अंधकार दवडून प्रकाश करील

२९ कां तर तुझ्या योगानें मी सैन्यामधून धांवलों म्यां आपल्ये देवाच्या साहाय्येंकरून कोटावर उडी मारिली

३० देवाचा मार्ग अखंडित आहे ईश्वराचें वाक्य पवित्र आहे त्याचा आश्रय जे सर्व धरितात त्यांस तो ढालरूप आहे

३१ तर ईश्वराविना देव कोण आहे आणि आमचे देवावांचून शरणपर्वत कोण आहे

३२ जो माझी कटी बलरूप बंधनानें बांधितो आणि माझा मार्ग सिद्ध करितो तो देवच आहे

३३ तो माझे पाय हरिणाचे पायांसारिखे करितो आणि माझ्या उच्चस्थानांवर मला स्थापितो

३४ तो माझे हात युद्ध करायला शिकवितो आणि माझे भुज पित्तली धनुष्य लववितात

३५ त्वां आपलें कुशलवारण मला दिलें आहे तुझे उजव्ये हातानें माझे पाठबळ केलें आहे आणि तुझे प्रसन्नतेनें मला थोर केलें आहे

३६ मजखालतीं माझीं पावलें त्वां प्रशस्त केलीं आहेत आणि माझे गुल्फ पेंचले नाहीत

३७ म्यां आपल्या वैऱ्यांचे पाठीस लागून त्यांला आटपलें आणि त्यांचा संहार करीपर्यंत मी परत आलों नाही

३८ त्यांच्यानें न उठवेपर्यंत म्यां त्यांला पिटिलें माझ्या पायांखालीं ते पडले

३९ युद्ध करायला त्वां माझी कटी बलरूप बंधनानें बांधिली जे मजवर उठले त्यांला त्वां मजखालीं दबविलें

४० त्वां माझे वैरी त्यांची मान खालीं घालून मला दिले आणि म्यां आपले द्वेषक विलुप्त केले आहेत

४१ त्यानीं आरोळी केली परंतु कोणी तारणारा नव्हता ईश्वराला केली परंतु त्यानें त्यांस उत्तर दिलें नाहीं

४२ तेव्हां जशी वाऱ्यापुढें धूलि तसें म्यां त्यांचें चूर्ण केलें आव्यांतील चिखलाप्रमाणें त्यांस म्यां बाहेर टाकिलें

४३ लोकांच्या कलहांपासून त्यां मला मुक्त केलें विधर्मलोकांवर त्यां मला आधिपत्य दिलें आहे जे लोक मला ठाऊक नाहींत ते माझे सेवक होतील

४४ माझी कीर्ति ते ऐकतील तेव्हांच मला वश्य होतील परके वंश माझी काकळूत करतील

४५ परके वंश गळून पडतील ते संकोच पावून आपल्ये बाऱ्यांतून पळतील

४६ जीवंत ईश्वर आहे तो माझा पर्वत सुवंदित असो माझा उद्धारक देव थोर मग्निला जावो

४७ जो मसार्ठी सूड उगावितो आणि मजखालीं लोक वश्य करितो तो देवच आहे

४८ माझ्या वाऱ्यांपासून तो मला सोडवितो होय जे मजवर उठतात त्यांज-
वरतीं वूं मला उंचावितोस द्रोही मनुष्यापासून त्यां मला मुक्त केलें आहे

४९ याकरितां हे ईश्वरा लोकांमध्ये मी तुला स्तवीन आणि तुझे नाम गाऊन वर्णान

५० तो आपल्या राजाचें मोठें तारण करितो तो आपल्या अभिषिक्तावर दावीदावर व त्याचे संततीवर सदासर्वकाल कृपा करितो

गीत १९

१ विश्व देवाचें गौरव प्रकट करिते ७ त्याचें वचन त्याची कृपा प्रकट करिते १९ देव प्रसन्न व्हावा म्हणून दावीद प्रार्थना करितो
मुख्य मायकाळा दावीदानें केलेलें गीत

१ देवाचें गौरव आकाश दाखवितें व त्याचें हस्तकर्म अंतरिक्ष प्रव्यक्त करितें

२ दिवस दिवसास गोष्ट सांगतो रात्रि रात्रीस ज्ञान सुचवित्ये

३ वाचा नाहीं शब्द नाहींत त्यांची वाणी ऐकिली जात नाहीं

४ त्यांची लेखा सर्व पृथ्वीवर व्यापिल्ये आणि त्यांचे वाद भूमिसीमांपर्यंत पसरतात त्यांत सूर्यासारठीं त्यांन मंडप केला आहे

५ तो वरासारिखा आपल्ये मंडपांतून निघतो तो बलवान माणसाप्रमाणें वाटेंत धांवायास आनंदतो

६ आकाशाचे सीमेपासून त्याचें निर्गमन व त्याच्या सीमांपर्यंत त्याचें परि-
क्रमण आहे आणि त्याचे उष्णापासून कांहीं गुप्त राहात नाहीं

७ ईश्वराचा धर्मविधि पूर्ण आहे तो पापापासून मन फिरवितो ईश्वराचें वि-
श्वान विश्वस्त आहे तें अज्ञान्यास ज्ञान देतें

- ८ ईश्वराचे आदेश यथार्थ आहेत ते हृदय संदृष्ट करितात ईश्वराची आज्ञा पवित्र आहे ती नेत्रें प्रकाशिल्ये
- ९ ईश्वराची सद्गीति स्वच्छ आहे ती सनातनतः टिकेल ईश्वराचे न्याय सत्य आहेत ते सर्वतः सात्विक आहेत
- १० सुवर्णापेक्षां ते एषणीय आहेत मधुपेक्षां मधुकोषच्योतापेक्षां ते गोड आहेत
- ११ अणखी त्यांकडून तुझा सेवक संबोध पावतो त्यांस पाळून मोठें फल प्राप्त होतें
- १२ आपल्या भ्रांति कोण समजतो गुंमदोषांपासून मला शुद्ध कर
- १३ अणखी निर्धर्मांपासून तूं आपला सेवक नियत राख त्यांनीं मजवर प्रभुता करूं नये तेव्हां मी यथार्थ होईन आणि मोठ्या पातकांपासून निर्दोष राहीन
- १४ हे ईश्वरा माझे आश्रया व माझे उद्धरणान्या तुजपुढें माझीं मुखवाक्यें व माझें मनोध्यान मान्य असावीं

गीत २०

१ राजानें आपलीं कार्यें साधवीं म्हणून संडळी प्रार्थना करित्ये • ती देवाच्या साहाय्यावर भाव ठेवित्ये

मुख्य गायकाला दाबोदानें केलेलें गीत

- १ संकटाचे दिवसीं ईश्वरानें तुझे ऐकावें याकोबाच्या देवाचे नामानें तुझे संरक्षण करावें
- २ पवित्रस्थानांतून त्यानें तुला साहाय्य पाठवावें आणि जीयोनेंतून तुला पाठ बळ द्यावें
- ३ त्यानें तुझीं सर्व अर्पणें स्मरावीं आणि तुझा अभिष्टोम त्यानें मान्य करावा
- ४ तुझे मनोदयाप्रमाणें त्यानें तुला द्यावें आणि तुझा सर्व संकल्प त्यानें पूर्ण करावा
- ५ आह्मी तुझ्या तारणाविषयीं उत्साह करूं आणि आमच्या देवाचे नामानें आह्मी ध्वज उभारूं ईश्वरानें तुझ्या सर्व प्रार्थना पूर्ण कराव्या
- ६ आतां मी जाणतो कीं ईश्वरानें आपला अभिषिक्त तारिला आहे तो आपल्या आकाशांतून आपल्ये उजव्ये हाताच्या तारकबलेंकडून त्याला उत्तर देईल
- ७ कोणी रथांवर व कोणी घोड्यांवर भरंवसा ठेवितात परंतु आह्मी ईश्वराचें आमच्या देवाचें नाम स्मरूं
- ८ ते गळून पडले आहेत परंतु आह्मी उभे राहून टिकलों आहों
- ९ हे ईश्वरा तारण कर आह्मी प्रार्थितों तेव्हां राजानें उत्तर द्यावें

गीत २१

१ विजयाविषयीं हतन्नता निवेदिछो जात्ये. ७ अणखी अधिक पित रोईस असा विश्वास धरिला जातो

मुख्य गायकाला दावीदानें केलेलें गीत

१ हे ईश्वरा तुझे सामर्थ्याविषयीं राजा हर्षेल आणि तुझे तारणाविषयीं तो किति फार उल्लासेल

२ त्याची मनेच्छा त्वां पूर्ण केली आहे आणि त्याच्या ओंटांचे अर्थनेप्रमाणें त्याला बायास तूं अमान्य झाला नाहींस

३ कां तूं स्वतां त्याला उत्तम आशा देतोस तूं त्याचे डोईस उत्कृष्ट सुवर्णांचा मुकुट घालतोस

४ त्यानें तुजशीं जीवन मागीतलें तेव्हां त्वांतें आणि सर्वकालपर्यंत दीर्घ आयुष्य त्याला दिलें

५ तुझे तारणाकडून त्याचें महागौरव झालें आहे त्वां त्यास प्रतापप्रभावविशिष्ट केलें आहे

६ कां तूं त्यास सदा परमशुभंयु करितोस तूं आपल्या मुखेंकडून त्यास हर्षानें आनंदवितोस

७ कांकीं ईश्वरावर राजा भाव ठेवितो आणि परात्पराचे कृपेनें तो ध्वस्त होणार नाहीं

८ तुझ्या हातीं तुझे सर्व वैरी सांपडतील तुझे उजव्ये हाताला तुझे द्वेषक प्राप्त होतील

९ तूं आपल्ये कोपाचे दिवसीं त्यांस अभियुक्त भट्टीसारखे करिशील ईश्वर आपल्ये क्रोधानें त्यांचा नाश करील आणि अग्नि त्यांस जाळून टाकील

१० त्यांचें फल पृथ्वींतून आणि त्यांचें बीज मनुष्यांतून तूं नाहींसें करिशील

११ कांकीं तुजवर त्यानीं अरिष्ट योजिलें त्यानीं दुष्टसंकल्प केला परंतु त्यांला साधवेना

१२ कां तर तूं आपल्ये मौर्वीस तीर त्यांचे मुखावर लाविशील तेव्हां त्यांस पराङ्मुख करिशील

१३ हे ईश्वरा त्वां आपल्या प्रभावानें उंचावावें द्वाणजे तुझे सामर्थ्य आद्री गाउन वर्णूं

गीत २२

१ दावीद फार विषण्ण होऊन विलाप करितो ८ मोठा संकडांत तो प्रार्थना करितो ११ तो देवाच्या स्तवितो
प्रभातहरिणोरामाच्या मुख्य वाज्याच्या दावीदानें केलेलें गीत

१ हे माझ्या देवा माझ्या देवा त्वां मला कां सोडिलें आहे माझ्या तारणापासून माझे आरोळीचे शब्दांपासून कां दूर राहतोस

२ हे माझ्या देवा दिवसा मी ओरडतो आणि तूं ऐकत नाहीस रात्रींहि ओरडतो आणि मला मीन नाही

३ परंतु जो तूं इस्त्राएलाच्या स्तवनांमध्ये वसतोस तो तूं पवित्र आहेस

४ तुजवर आमचे वडील भाव ठेवीत असत ते भाव ठेवीत असत आणि तूं त्यांस मुक्त करित असस

५ ते तुला आहूति करून वांचत असत तुजवर विश्वास ठेवून ते लज्जित झाले नाहीत

६ परंतु मी किडा आहे आणि पुरुष नव्हे मनुष्याचा निंदित व लोकांचा कुत्सित आहे

७ जे मला पाहतात ते सर्व मला हांसतात ते आपले ओंठ मुरडितात डोचकें हालवितात

८ तो ईश्वरावर भाव ठेवी कीं तो मला मुक्त करील तो त्यास सोडवो कां तो त्याची आवड धरी

९ कां तर त्वां मला उदरांतून काढिलें मी आपल्ये आईच्या स्तनांवर होतो तेव्हां त्वां मला भाव धरूं दिला

१० गर्भस्थानापासून मी तुजवर सोंपिलेला होतो माझ्या आईचे उदरापासून तूंच माझा देव आहेस

११ मजपासून दूर राहूं नको कांकी संकट जवळ आहे आणि साहाय्यकर्ता कोणी नाही

१२ बहुत वृषभानीं मला वेढिलें आहे बाशानाच्या बळी वृषभानीं मला घेरिलें आहे

१३ फाडिल्या व गर्जत्या सिंहाप्रमाणें त्यांनीं मजवर आपलें तोंड वासलें

१४ पाण्यावार्णीं मी गळालों आहे सर्व माझ्या हाडांचे सांधे सुटले आहेत माझे हृदय मेणासारखें झालें आहे माझ्या आंतड्यांमध्ये विधरलें आहे

१५ खापरीप्रमाणें माझी शक्ति सुकून गेली आहे आणि माझ्या दाटांस माझी जीभ चिकटली आहे आणि मरणधूर्लित त्वां मला ठेविलें आहे

१६ कांकी कुत्रे मजभोंवते आले आहेत दुष्टांच्या समुदायानें मला वेष्टिलें आहे त्यांनीं माझे हात व पाय विंधिले आहेत

१७ मला आपलीं सर्व हाडे गणितां येतें ते डोळे वटारून मला पाहतात

- १८ ते आपणांसाठीं माझीं वस्त्रें वांटितात आणि माझ्या पांशुरुणांवर पण पाडितात
- १९ तर हे ईश्वरा तूं दूर राहूं नको हे माझ्या बलवाना माझ्या साहाय्या-साठीं त्वरा कर
- २० तरवारीपासून माझा जीव कुव्याचे बलापासून माझा प्रिय प्राण मुक्त कर
- २१ सिंहाचे मुखापासून मला तार आणि एकचरांच्या शृंगांपासून त्वां माझें ऐकिलें आहे
- २२ मी आपल्या भाव्वांला तुझें नाम कथीन सभेमध्यें मी तुला स्तवीन
- २३ अहो ईश्वराच्या भक्तांनो तुझी त्याला स्तवा याकोबाचे सर्व वंशहो-तुझी त्याला गौरवा इस्त्राएलाचे सर्व संतान हो तुझी त्याचें भय धरा
- २४ कां त्यानें कष्ट्याचे कष्ट तुच्छ मानिले व वीट मानिले नाहींत त्यानें आपलें मुख त्यापासून आच्छादिलें नाहीं परंतु जेव्हां त्यानें त्यास आरोळी केली तेव्हां त्यानें त्याचें ऐकिलें
- २५ महासभेंत तुजविषयीं माझें स्तवन होईल त्याच्या भक्तांपुढें मी आपले नवस फेडीन
- २६ दीन खाऊन तृप्त होतील ईश्वराचे अन्वेषक त्याला स्तवितील तुमचें हृदय सदा जीवेल
- २७ पृथ्वीच्या सर्व सीमा स्मरून ईश्वराकडे फिरतील आणि लोकांचे सर्व वंश तुजपुढें भजतील
- २८ कां राज्य ईश्वराचें आहे तोच लोकांचा अधिकारी आहे
- २९ पृथ्वीतले सर्व धनवंत खातील व भजतील जे धूर्लत मिळणार आहेत ते सर्व त्याजपुढें नमन करितील आणि कोणाच्यानें आपला जीव वांचववत नाहीं
- ३० संतान त्यांची सेवा करील तें प्रभूससाठीं पिढीसैं मोजिलें जाईल
- ३१ ते येतील आणि जे लोक जन्मतील त्यांस ते त्याचा न्याय प्रकट करितील कीं त्यानें हें केलें आहे

गीत २३

दावीद देवाचे प्रसन्नतेवर भरंवसा देविता
दावीदानें केलेलें गीत

- १ ईश्वर माझा पालक आहे मला न्यूनता पडणार नाहीं
- २ तो मला हिरव्ये कुरुणांत बसूं देतो मला स्वच्छ पाण्यावर नेतो
- ३ तो माझा जीव सावध करितो तो आपल्ये नामाकरितां मला न्यायमागांत नेतो

४ मृत्युच्छायेचे खंडींतून मी जरी चाललों तरीं कांहीं अरिष्टास मी भिणार नाहीं कां तूं मसंगतीं आहेस तुझी आंकडी व तुझी काठी माझे समाधान करितात

५ माझ्या शत्रूंचे देखतां मजपुढें तूं भोजन घालितोस तेलानें तूं माझे डोईस अभ्यंग करितोस माझे पात्र गळगळीत भरलें आहे

६ खचीत माझ्या आयुष्याचे सर्व दिवस मला हित व कृपा अनुसरतील आणि ईश्वराचे घरांत चिरकाल माझी वस्ती होईल

गीत २४

१ विन्हावर जो देवाचा अधिकार तो २ त्याच्या राज्यांतले लोक वर्णिले जातात ३ त्याला स्वीकारावें म्हणून उपदेश दावीदानें केलेलें गीत

१ पृथ्वी व तिची पूर्ति ईश्वराची आहे भूमि आणि तीत जे राहतात ते २ कां त्यानें समुद्रांवर तिचा पाया घातला आहे आणि नद्यांवर त्यानें ती स्थिर केली आहे

३ ईश्वराचे पर्वतावर कोण चढेल आणि त्याचे पवित्रस्थानांत कोण उभा राहील

४ हातांचा स्वच्छ व मनाचा पवित्र ज्यानें आपलें चित्त व्यर्थपणावर ठेविलें नाहीं आणि कपटानें शपथ वाहिला नाहीं

५ तो ईश्वरापासून आशी व आपल्ये तारणाचे देवापासून पुण्य पावेल

६ जे त्याला शोधितात त्यांचा वंश हाच आहे तुझ्या मुखाचे अन्वेषक याकोबच आहेत

७ गौरवाचा राजा आतं यावा म्हणून द्वारानों तुझी आपली डोचकी उभारा पुरातन द्वारानों तुझी उचलिली जा

८ हा गौरवाचा राजा कोण आहे ईश्वर प्रतापी व पराक्रमी ईश्वर जो युद्धांत पराक्रमी तो

९ द्वारानों तुझी आपली डोचकी उभारा पुरातन द्वारानों तुझी उचलिली जा म्हणजे गौरवाचा राजा आत येईल

१० हा गौरवाचा राजा कोण आहे सैन्यांचा ईश्वर तोच गौरवाचा राजा आहे

गीत २५

१ दावीद प्रार्थना करितांना भरंवसा ठेवितो ३ प्रापांची क्षमा करावी १३ आणि पीडेंत साहाय्य करावें म्हणून प्रार्थना करितो दावीदानें केलेलें गीत

१ हे ईश्वरा तुजकडे मी आपला जीव लावितों

२ माझे देवा तुजवर मी भाव ठेवितों म्यां लज्जित होऊं नये माझे वैरी मजवर उत्साह न पावोत

३ जे सर्वांहि तुजवर आशा ठेवितात ते लज्जा पावूं नयेत जे उगीच अधार्मिक आहेत ते लज्जा पावोत

४ हे ईश्वरा तुझे मार्ग मला दाखीव तुझ्या वाटा मला शिकीव

५ तूं आपल्ये सत्यांत मला चालीव आणि मला शिकीव कां तूं माझे तारणाचा देव आहेस नित्य तुजवर मी आशा ठेवितों

६ हे ईश्वरा तूं आपली कृपा व दया स्मर कां तर अनादिकालापासून त्या असत

७ हे ईश्वरा माझे तरुणपणाचीं पातकें व माझे अपराध स्मरूं नको तूं आपल्या दयांप्रमाणें आपल्ये सदात्मतेमुळें मला आठाव

८ ईश्वर सदात्मा व सत्यात्मा आहे ह्मणून तो पाप्यांस मार्ग दाखवील

९ तो दीनांस न्यायांत चालवील तो आपला मार्ग दीनांस शिकवील

१० जे ईश्वराची संधा व त्याचे विधि पाळितात त्यांस ईश्वराच्या सर्व वाटा कृपा सत्य अशा आहेत

११ हे ईश्वरा तूं आपल्ये नामाकरितां माझे अन्यायाची क्षमा कर कां तो फार आहे

१२ ईश्वराचें भय धरितो असा मनुष्य कोण त्याला जी वाट घ्यावी लागत्ये ती तो दाखवील

१३ त्याचा जीव सुखी राहिल व त्याची संतति पृथ्वीचें धारण करील

१४ ईश्वराचें भैर्या त्याच्या भक्तांशीं आहे आणि त्यांस तो आपली संधा कळवील

१५ ईश्वराकडे माझीं नेत्रें नित्य आहेत कां तो जालांतून माझे पाय सोडवितो

१६ मजकडे वळून प्रसन्न हो कां मी एकला आणि कष्टी आहे

१७ माझ्या मनाचे संकोच विकसित व्हावे माझे संकटांतून मला सोडीव

१८ माझी पीडा व माझे कष्ट तूं पाहा व माझीं सर्व पापें क्षमा कर

१९ माझे वैरी तूं पाहा कीं बहुत झाले आहेत आणि कटु द्वेषानें ते मला द्वेषितात

२० माझा जीव तूं राख व मला मुक्त कर म्यां लज्जित होऊं नये कां म्यां तुझा आश्रय धरिला आहे

२१ यथार्थता आणि सत्यात्मता मला रक्षोत कां म्यां तुजवर आशा ठेविली आहे

२२ हे देवा तूं इस्त्राएलास त्याच्यां सर्व संकटांतून उद्धर

गीत २६

दावोद आपल्ले यथार्थतेचा भरंवसा धरून देवाकडे शरण जातो
दावोदानें केलेलें गीत

- १ हे ईश्वरा माझा न्याय कर कां मी आपल्ये यथार्थतेनें वर्तलों आहे ईश्वरावर म्यां भाव ठेविला आहे झणून मी भेलकंडणार नाहीं
- २ हे ईश्वरा मला पारख व मला शोध माझे भाव व माझे मन गाळून पाहा
- ३ कां तुझी दया माझ्या नेत्रांपुढें आहे व तुझ्या सत्यांत मी वर्तलों आहे
- ४ हलके जनांपाशीं मी बसलों नाहीं आणि धूर्तांमध्ये मी शिरणार नाहीं
- ५ दुष्कर्मांची सभा म्यां द्वेषिली आहे आणि दुष्टांपाशीं मी बसणार नाहीं
- ६ मी आपले हात निर्दोषतें क्षालीन तेव्हां हें ईश्वरा तुझे वेदीभोंवता मी येईन
- ७ स्तुतीच्या शब्दानें प्रसिद्ध करायास आणि तुझीं सर्व आश्चर्यांकर्मे कथायास
- ८ हे ईश्वरा तुझ्या निवासगृहाची व तुझ्या गौरवाशयाची आवड म्यां धरिली आहे
- ९ पाप्यांशीं माझा आत्मा व घातकांशीं माझा जीव मिळवूं नको
- १० ज्यां त्यांच्या हातांत दुष्कल्पितकर्म आहे आणि त्यांचा उजवा हात लांचानें भरला आहे
- ११ परंतु मी आपल्ये यथार्थतेनें बर्तेन मला उद्धर व मला प्रसन्न हो
- १२ माझा पाय नीट स्थली उभा आहे सभांत ईश्वराचें मी सुवंदन करीन

गीत २७

१ दावोद देवाचें सामर्थ्य ध्यानांत आणून ४ देवाचे सेवेकडली आपली शक्ति धरून ९ आणि प्रार्थना करून आपला भाव स्थिरावितो
दावोदानें केलेलें गीत

- १ ईश्वर माझा प्रकाश व माझे तारण आहे तर कोणास मी भिऊं ईश्वर माझी जीवशक्ति आहे तर कोणाकरितां विस्मित होऊं
- २ माझे शरीर खायास जेव्हां माझे दुष्कर्मां शत्रु व वैरी मजशीं भिडले तेव्हां ते गळून पडले
- ३ मला जरीं सैन्यानें वेढा घातला तरीं माझे हृदय भिणार नाहीं जरीं मजवर युद्ध उठलें तरीं याचा विश्वास मी धरीन
- ४ ईश्वरापाशीं म्यां एक अर्थ मागीतला आहे तोच मी अन्वेषीन कीं ईश्वराची प्रसन्नता पाहायास आणि त्याचे गाभान्यांत ध्यान करायास माझ्या आयुष्याचे सर्व दिवस ईश्वराचे घरांत माझी वस्ती असावी

५ तर दुर्दिवसीं मला तो आपल्या मंडपांत झांकून रक्षील तो आपल्यें डेव्याचे गुप्तस्थलीं मला लपवील खडकावर मला उभें स्थापील

६ आतांच जे माझे वैरी मजभोंवते आहेत त्यांजवर माझी डोई उभारली जाईल तेव्हां त्याचे मंडपांत मी उस्ताहयुक्त बलिदानें अर्पीन मी गाईन ईश्वरालाच मी गायन वादन करीन

७ हे ईश्वरा जेव्हां मी आरोळी करितों तेव्हां माझा शब्द ऐक आणि मजवर दया करून मला उत्तर दे

८ हे माझ्या हृदया तुला त्यानें छटलें कीं माझे मुख अन्वेष हे ईश्वरा तुझे मुख मी अन्वेषीन

९ तूं आपलें मुख मजपासून लपवूं नको तूं आपला सेवक क्रोधानें दूर करूं नको तूं माझे साहाय्य होईस हे माझ्या तारणाच्या देवा मला सोडून टाकूं नको

१० माझा बाप व माझी आई यानीं जरीं मला सोडिलें तरीं ईश्वर मला घेईल

११ हे ईश्वरा तूं आपला मार्ग मला दाखीव माझ्या द्रोहकांमुळें नीट वाटेंत मला चालीव

१२ माझ्या शत्रूंचे इच्छेस मला सोंपूं नको कां खोटे साक्षी आणि द्रोहानें जो फुसफुसतो असे मजवर उठले आहेत

१३ निश्चयें जीवतांचे भूमींत ईश्वराचें उपकारित्व पाहायास म्यां विश्वास धरिला आहे

१४ ईश्वरावर तूं आगा ठेव धीर धर आणि तुझे मन तो बल्युक्त करील तर ईश्वरावर आशा ठेव

गीत २८

१ दावीद मोठा उत्सुकतेनें आपल्या शत्रूंचे विषयीं प्रार्थना करितो २ तो देवाचें सुवंदन करितो ३ आणि लोकांसाठीं प्रार्थना करितो

दावीदानें केल्लें गीत

१ हे ईश्वरा माझ्या पर्वता तुला मी आहूति करितों मजविषयीं मौनी राहूं नको जर मजविषयीं मौनी राहिलास तर जे अधोगतीस जातात त्यांसारखा मी होईन

२ जेव्हां तुला मी आरोळी करितों आणि तुझे गाभाऱ्याकडे जेव्हां मी आपले हात उभारितों तेव्हां माझे काकळुतीचा शब्द ऐक

३ दुष्टांसंगतीं व जे दुष्कर्म आपल्या मनांत द्रोह असून आपल्या शेजाऱ्यांशीं स्वास्थ्य बोलतात त्यांसंगतीं मला नेऊं नको

४ त्यांचे करणाप्रमाणें त्यांला दे त्यांच्या कार्यांचे दुष्टतेप्रमाणें त्यांच्या हस्तकर्माप्रमाणें त्यांला दे त्यांचें प्रतिदान त्यांला दे

५ ईश्वराचीं कार्यें व त्याचें हस्तकर्म ते ध्यानांत आणीत नाहींत ह्मणून तो त्यांस मोडील आणि बांधणार नाहीं

६ ईश्वर सुर्वदित असावा कां त्यानें माझे काकळुतीचा शब्द ऐकिला आहे

७ ईश्वर माझे बल व माझे वारण आहे त्याजवर माझ्या हृदयानें भाव ठेविला आणि मी साहाय्य पावलों आहे ह्मणून माझे हृदय उल्लासतें आणि मी आपल्या गायनेंकरून त्याची स्तुति करीन

८ ईश्वर त्यांचें बल आहे तो आपल्या अभिषिक्ताचें तारणदुर्गच आहे

९ तूं आपल्या लोकांस तार आणि आपल्ये क्षेत्रास आशी दे त्यांचें पाळण कर व सदासर्वकाल त्यांस उंचाव

गीत २९

१ अधिपतीनीं देवाला गौरवाचें म्हणून दावीद संबोध करितो २ यामुळे कीं तो समर्थ आहे आणि आपल्या लोकांचें संरक्षण करितो
दावोदानें केलेलें गीत

१ अहो ईश्वराचे दूत हो तुझी ईश्वराला या ईश्वराला गौरव व वैभव द्या

२ ईश्वराला त्याच्या नामाचें गौरव द्या पवित्र शोभेंकरून ईश्वराचें भजन करा

३ ईश्वराचा शब्द जलांवर आहे गौरवाचा देव गर्जना करितो ईश्वर निबिड-जलांवरतीं आहे

४ ईश्वराचा शब्द सबल ईश्वराचा शब्द समहिमा आहे

५ ईश्वराचा शब्द महावृक्ष मोडितो लेबानोनाचे महावृक्षहि ईश्वर मोडून टाकितो

६ ते गोवत्साप्रमाणें बोकलत असें करितो हरिणवत्साप्रमाणें लेबानोन व शियोन

७ ईश्वराचा शब्द विद्युच्छिखा भिन्न करितो

८ ईश्वराचा शब्द अरण्य कांपवितो कादेशाचें अरण्य ईश्वर कांपवितो

९ ईश्वराचा शब्द उल्लूष्टवृक्ष चिरितो व वनें बोडकीं करितो आणि त्याचे मंदिरांत त्यांतलें सर्व गौरव असें ह्मणतें

१० ईश्वर जलाशयावर बसतो सदासर्वकाल ईश्वर राजासा बसतो

११ ईश्वर आपल्या लोकांस सामर्थ्य देईल ईश्वर आपल्या लोकांस कुशलाची आशी देईल

गीत ३०

१ दावीद आपल्ये मुक्तीमुळें देवाला खबितो ४ देवानें त्याजकडे कर्मे केलें जें सांगून इतरांनीं त्याला खवाचें म्हणून तो संबोध करितो
दावोदाच्या घराचे प्रतिष्ठापनाचे वेळेस जें गीत गीदलें तेलें ते खंय? आहे

१ हे ईश्वरा मी तुला थोर झणेन कारण त्वां मला वर काढिलें आहे आणि माझ्या वैऱ्यांला मजवर हर्षुं दिलें नाहीं

२ हे ईश्वरा माझ्या देवा तुला म्यां आसेळी केली तेव्हां त्वां मला बरें केलें

३ हे ईश्वरा मृत्युलोकापासून त्वां माझा जीव उचलिला खांचेंत उतरण्या-पासून त्वां मला जीवंत राखिलें आहे

४ ईश्वराला अहो त्याचे भक्तहो तुझी गायन करा आणि त्याचे पवित्रना-माची प्रशंसा करा

५ कां तर त्याच्या क्रोधानें व्याकुलत्व होतें त्याच्या प्रसादानें जीवन होतें रात्री जरी रोदन राहिलें तरी सकाळीं उत्साह होईल

६ मीहि आपल्या स्वास्थ्यांत झणालों कीं मी कधीं ध्वस्त होणार नाहीं

७ हे ईश्वरा त्वां आपल्या प्रसादानें माझा पर्वत स्थिर स्थापिला आहे त्वां आपलें मुख लपविलें तेव्हां मी भयभीत झालों

८ तुला हे ईश्वरा मी आद्रुति करितों ईश्वरालाच मी विनवितों

९ मीं खांचेंत उतरलों झणजे माझे रक्ताकडून काय प्राप्ति होईल धूलि तुझे स्तुति करील काय तुझे सत्य ती प्रकट करील काय

१० हे ईश्वरा माझे ऐक आणि मला प्रसन्न हो ईश्वरा माझा साहाय्यकर्ता अस

११ मजसाठीं त्वां माझे आक्रंदन पालटून नर्तन केलें आहे त्वां माझे गोणताट काढून हर्षानें मला वेष्टिलें आहे

१२ अशासाठीं कीं माझ्या गौरवानें तुला गावें आणि मीनी न राहावें हे ईश्वरा माझे देवा सदासर्वकाल मी तुझे उपकार मानून स्तवन करीन

गीत ३१

१ दावीद देववार भाव ठेवून त्याचें साहाय्य मागतो ७ त्याचे द्येवि-पधीं तो वर्धतो ८ तो आपल्ये विपदेत प्रार्थना करितो १९ देव उपकारक आहे म्हणून तो त्याला खबितो
मुख्य गायकाला दावीदानें केलेलें गीत

१ हे ईश्वरा मी तुझा आश्रय धरितों म्यां कधीं लज्जित होऊं नये तूं आपल्या न्यायानें मला मुक्त कर

२ मजकडे तूं आपला कान लाव तरा करून मला सोडीव मला तारायास तूं मसाठीं दुर्गपर्वत व शरणगृह हो

३ कां तूं माझा कडा व माझा गड आहेस तर तूं आपल्या नामासाठीं मला ने आणि मला चालीव

४ जें जाळें त्यानीं मसाठीं गुप्त मांडिलें आहे त्यांतून मला सोड कां तूं माझा कोट आहेस

५ हे ईश्वरा सत्यदेवा त्वां मला उद्धरिलें आहे ह्यणून तुझे हातीं मी आपला जीवात्मा निरवितों

६ केवळ व्यर्थीस जे मानितात त्यांस म्यां द्वेषिलें आहे आणि ईश्वरावर म्यां भाव ठेविला आहे

७ तुझ्या प्रसादामुळें मी उल्लासतों व हर्षतों कारण त्वां माझी दीनता पाहिली आहे संकटांत माझा जीव त्वां अंगीकारिला आहे

८ आणि वैयाचे हाताखालीं त्वां मला कोंडिलें नाहीं प्रशस्तस्थानीं त्वां माझे पाय स्थापिले आहेत

९ हे ईश्वरा मला प्रसन्न हो कारण मी संकटांत आहे माझा डोळा माझा जीव व माझे उदर खेदानें क्षीण झालीं आहेत

१० कां शोकांत माझे आयुष्य व उच्छ्वासांत माझीं वर्षे संपलीं आहेत माझ्या अन्यायामुळें माझी शक्ति थकली व माझीं हाडें झिजलीं आहेत

११ मी आपल्या शत्रूंसाठीं आणि आपल्या शत्रूच्यांला निंदार्थ आणि आपल्ये ओळखीच्यांला भयार्थ फार झालों आहे बाहेर जे मला पाहतात ते मजपासून पळतात

१२ मनांतून गेलेल्ये मृतासारखा मी विसरला गेलों आहे नासलेल्ये पात्राप्रमाणें मी झालों आहे

१३ कां बहुतांची चहाडी म्यां ऐकिली आहे ते मजविषयीं संमंत्रण करीत होते तेव्हां सभोवतें भय होतें माझा जीव घ्यायास त्यानीं संकल्प केला

१४ परंतु हे ईश्वरा म्यां तुजवर भाव ठेविला आहे मी ह्यणालों आहे माझा देव तूंच आहेस

१५ माझे समय तुझे हातीं आहेत जे माझे वैरी व जे माझ्या पाठीस लागतात त्यांचे हातापासून मला मुक्त कर

१६ तूं आपल्ये सेवकावर आपलें मुखतेज पडूं दे तूं आपल्या प्रसादानें मला तार

१७ हे ईश्वरा म्यां तुला आहूति केली आहे ह्यणून मला लज्जा प्राप्त होऊं नये दुष्ट लज्जा पावोत मृत्युलोकांत मीनी होवोत

१८ जे असत्य ओंठ गर्वानें व निंदेनें न्यायीजनास पारुष्य बोलतात ते अवाच होवोत

१९ जे तुझे भय धरितात त्यांसाठीं जें तुझे उपकारित्व त्वां ठेविलें आहे

जेंहि मनुष्याचे देखतां तुझा आश्रय जे धरितात त्यांस त्यां-केलें आहे तें किति मोठें आहे

२० मनुष्याच्या बंडांपासून तूं आपल्ये मुखच्छायेंत त्यांस आच्छादिशील जिव्हांचे कलहापासून त्यांस मंडपांत लपविशील

२१ ईश्वर सुर्वीदित असावा कां कोट्टवृत नगरांत मजवर त्यानें आपला प्रसाद विशिष्ट केला आहे

२२ मी आपल्ये उद्देगानें ह्यणालों कीं तुझ्या नेत्रांसमोरून मी विच्छिन्न झालों आहे तथापि म्यां तुजकडे आरोळी केली तेव्हां माझे क्लकळतीचा शब्द त्यां ऐकिला

२३ अहो ईश्वराचे सर्व भक्तेहो तुझी त्याजवर आवड ठेवा विश्वासू जन ईश्वर रक्षितो आणि गर्वकर्त्यास बहुशः प्रतिदान देतो

२४ जे सर्व तुझी ईश्वराची आशा धरितां ते तुझी धीर धरा ह्यणजे तुमचें मन तो बलयुक्त करील

गीत ३२

१ पापांचो क्षमा जे पावले आहेत ते सुखी १ पापांचा अंगीकार के-
झानें अंतःकरणास समाधान जाते ८ देवाच्या प्रतिज्ञांकडून आगंद जातो
दावीदानें केलेली काव्या

१ ज्याचा अपराध क्षमा केला आहे ज्याचें पाप संवृत्त आहे तो सुखी आहे

२ ज्याला ईश्वर दोष ठेवीत नाही व ज्याचे मनांत कपट नाही तो मनुष्य सुखी आहे

३ जेव्हां मी सारादिवस ओरडत असें तेव्हां जर मीनी राहिलों तर माझी हाडें जीर्ण झालीं

४ कां तर अहोरात्र तुझा हात मजवर भारी आहे माझें भेद पालटून उष्ण-
कालशुष्कता झालें आहे

५ मी आपलें पाप तुजवळ अंगीकारितों आणि आपला अन्याय म्यां आच्छादिला नाही मी आपले अपराध ईश्वराजवळ पदरीं घेऊं असें मी ह्यणालों तेव्हां त्यां माझे पापाचा अन्याय क्षमा केला

६ याकरितां प्राप्तीचे समर्थी प्रत्येक भक्त तुला विनंती करील तर विपुल जलें वाहून व्यापतील तेव्हां त्याला लागणार नाहीत

७ तूं माझें आच्छादन आहेस संकटापासून मला राखिशील मुक्तीचे उत्स वानें मला वेढिशील

८ मी तुला बोध करीन व ज्या मार्गांत त्यां चालावें तो तुला दाखवीन तुला उपदेशीन तुजवर माझें नेत्र आहे

- ९ ज्या निर्वुद्धि घोड्याची अथवा खेचराची चाल मुखयंत्रणानें व मुखबंध-
नेकरून नियमित केली पाहिजे त्यासारखे तुझी होऊं नका तुजवळ तें होऊं नये
१० दुष्टाला बहुत दुःखें लागतील परंतु ईश्वरावर जो भाव ठेवितो त्याला
कृपा वेढील
११ अहो सात्विकहो ईश्वराविषयीं तुझी हर्षा व उल्लासा अहो शुद्धमनाचे
सर्व तुझी उत्साह करा

गीत ३३

१ देवाला त्याचे सदात्मतेमुळे ६ त्याच्या सामर्थ्यामुळे ११ आणि त्याच्या
विधानामुळे खावाचें १० देवावर भाव ठेवावा

- १ अहो सात्विकहो तुझी ईश्वराविषयीं उत्साह करा यथार्थांस स्तुतिकरण
शोभतें
२ चंगानें ईश्वराचें स्तवन करा दशतंतुवीणा वाजवून त्याचें गायन करा
३ त्याला नवें गीत गा उंच शब्द करून वाद्यें उत्तम प्रकारें वाजवा
४ कां ईश्वराचें वचन यथार्थ आहे आणि त्याचें सर्व कार्य सत्यतेनें घडलें
आहे
५ त्याला सात्विकपण व न्याय आवडतात ईश्वराच्या उपकारित्वांनें पृथ्वी
भरली आहे
६ ईश्वराचे शब्देंकरून आकाश उत्पन्न झालें व त्याचे मुखश्वासेंकरून
त्याची सर्व सेना
७ समुद्रजलें राशीवाणीं तो सांवरतो भांडारांत अथाक पाणी ठेवितो
८ अवधी पृथ्वी ईश्वराला भिवो भूर्मीतील सर्व निवासी त्याची भीड धरोत
९ कां तो बोलिला आणि जग उत्पन्न झालें त्यानें आज्ञा दिली तेव्हां तें
स्थिर राहिलें
१० जातींचें संमंत्रण ईश्वर मोडितो लोकांचे संकल्प कोसळवितो
११ ईश्वराचें संमंत्रण सनातनतः स्थिर राहिल आणि पिढ्यानपिढ्यां त्याचे
मनसंकल्प ठरतील
१२ ज्या लोकांचा देव ईश्वर आहे आपला विभाग व्हायासाठीं जे जन
त्यानें निवडिले आहेत ते धन्य आहेत
१३ आकाशांतून ईश्वर अवलोकन करितो अवधी मनुष्यजाति पाहतो
१४ तो आपल्ये निवासस्थानांतून पृथ्वीतील सर्व निवाशांवर दृष्टि लावितो
१५ तो त्यांचीं हृदयें एकसारखी घडितो त्यांचीं सर्व कर्मे ध्यानांत आणितो
१६ महाबलानें कोणी राजा तरत नाही शूर महापराक्रमानें मुक्त होत
नाहीं

१७ निभावविषयीं अश्व व्यर्थच आहे तो आपल्ये महाशक्तीनें कोणास तारणार नाहीं

१८ पाहा जे ईश्वराला भितात व जे त्याचे प्रसादाची आशा धरितात त्यांजवर त्याची दृष्टि असत्ये

१९ मरणापासून त्यांचा जीव तारायाला व दुष्कालांत त्यांस वांचवायाला

२० आमचा जीवात्मा ईश्वराची वाट पाहतो तो आमचें साहाय्य व वारण आहे

२१ तर त्याजविषयीं आमचें मन हर्षेल कां त्याच्या पवित्रनामावर आर्द्धीं भाव ठेविला आहे

२२ हे ईश्वरा तुझी आशा आर्द्धीं धरिली आहे द्यणून आम्हावर तुझा प्रसाद असावा

गीत ३४

१ दावीद देवाला स्वितो आणि आपला अनुभव सांगून इतरांनीं सवावें म्हणून संबोध करितो व जे देवावर भाव ठेवितात ते धन्य आहेत ११ देवाचें भय धरावें म्हणून तो संबोध करितो १५ सालिकांचीं स्वहितें

अबोनेलेखापुढें दाबोदानें वेडाचें मिष केव्हावर अर्द्धां त्यानें त्याला जाक दिलें आणि तो गेला तेव्हां दावीदानें जें योन केले

१ ईश्वराचें सर्वदा मी सुवंदन करीन नित्य माझे मुखांत त्याची स्तुति होईल

२ ईश्वराविषयीं माझा जीव उत्सव करील दीन ऐकून हर्षतील

३ अहो तुझी मसंगतीं ईश्वराला थोर द्यणा व आर्द्धी एकत्र त्याचें नाम उंचावू

४ ईश्वरास म्यां शोधिलें तेव्हां त्यानें मला उत्तर दिलें व माझ्यां सर्व भयांतून मला मुक्त केलें

५ ते त्याजकडे अवलोकन करून आनंद पावले आणि त्यांचीं मुखें लज्जात झालीं नाहींत

६ या दीनानें आरोंढी केली तेव्हां ईश्वरानें ऐकिली व त्याच्यां सर्व संकटांतून त्याला तारिलें

७ ईश्वराचा दूत त्याच्या भक्तांभोंवता फेरा घालितो आणि त्यांला तारितो

८ तुझी अनुभवून पाहा कीं ईश्वर उपकारिक आहे जो पुरुष त्याचा आश्रय धरितो तो धन्य आहे

९ अहो ईश्वराचे पवित्रहो तुझी त्याला म्यां कां जे त्याचें भय धरितात त्यांस न्यूनता पडत नाहीं

१० सिंहांला न्यूनता पडेल व भूक लागेल परंतु जे ईश्वरास शोधितात त्यांस कांहीं उत्तमाची न्यूनता पडणार नाहीं

- ११ अहो लेंकरानों या माझे एका ईश्वराचें भय मी तुझाला शिकवीन
 १२ सुख भोगायासाठी आयुष्याची इच्छा व दिवसांची आवड धरितो तो मनुष्य कोण आहे
 १३ तूं आपली जीभ वाडटापासून व आपले ओंठ कपट बोलण्यापासून राख
 १४ वाईट सोड आणि उत्तम कर स्वास्थ्य शोध आणि त्याला अनुसर
 १५ ईश्वराची दृष्टि सात्विकांवर असत्ये व त्याचे कान त्यांचे आहूतीकडे असतात
 १६ ईश्वराचें मुख दुष्कर्म्यांप्रतिकूल आहे त्यांचें स्मरण पृथ्वीतून विलुप्त करायास
 १७ सात्विकजन आरोळी करितात तेव्हां ईश्वर ऐकतो आणि त्यांच्यां सर्व संकटांतून त्यांला मुक्त करितो
 १८ मनाच्या नम्रांजवळ ईश्वर असतो आत्म्याच्या दीनांस तारितो
 १९ सात्विकांचे कष्ट बहुत आहेत परंतु त्यां सर्वांतून ईश्वर त्यांला सोडितो
 २० त्याचीं सर्व हाडें तो संभाळितो त्यांतून एकाहि मोडिलें जात नाहीं
 २१ दुष्टास दुष्टपण मारून टाकील आणि सात्विकांचे द्वेषक शून्य होतील
 २२ ईश्वर आपल्ये सेवकांचा जीव उद्धरितो आणि त्याचा आश्रय जे धरितात त्यांतला कोणी शून्य होणार नाहीं

गीत ३५

१ माझे सुरक्षण करावें आणि माझे शत्रु कुंडित करावे अशी दावीद प्रार्थना करितो ११ त्यानीं जो अन्याय केला त्याविषयी तो विचाप करितो
 ११ देव त्यांजवर उभोजित व्हावा म्हणून तो विनंतो करितो
 दावीदानें केलेलें गीत

- १ हे ईश्वरा जे मशीं विवाद करितात त्यांशीं तूं विवाद कर जे मशीं युद्ध करितात त्यांशीं युद्ध कर
 २ ढाल व कवच धर व माझ्या साहाय्यासाठी उठ
 ३ भाला काढ व जे माझ्या पाठीस लागतात त्यांचा विरोध कर माझे जीवास सांग कीं मी तुझें तारण आहे
 ४ माझा जीव घ्यायास जे टपतात ते लाजोत व व्याकुल होवोत जे माझे अरिष्ट संकल्पितात ते पराङ्मुख होवोत व संकोच पावोत
 ५ ते वाऱ्यापुढल्या भुंसावाणीं होवोत आणि ईश्वराचा दूत त्यांला उधळो
 ६ त्यांचा मार्ग अंधकारावृत व निसरडा होवो आणि ईश्वराचा दूत त्यांचे पाठीस लागो
 ७ कां त्यानीं उगीच आपली जालखनि मजसाठी लपविली एरव्हीं त्यानीं माझे जीवासाठी खांच खणिली आहे

८ त्याजवर आपदा अकस्मात येईल व जें जाळें त्यानें लपवून ठेविलें आहे तें त्याला गुंतवील त्यांतच तो नाश पावत पडेल

९ परंतु ईश्वराविषयीं माझा जीव उल्लासेल त्याचे तारणामुळे आल्हादेल

१० माझीं सर्व हाडें द्यणतील हे ईश्वरा तुजसारखा कोण आहे जो तूं दीनास त्याचे बलवत्तरापासून आणि दीन व दरिद्री त्यांचे हारकापासून मुक्त करितोस

११ द्रोहक साक्षी उठतात मला जें कळलें नाहीं त्याविषयीं मला विचारितात

१२ उपकाराचे स्थानीं त्यानीं अरिष्ट परत केलें माझा जीव शून्य व्हावा द्यणून

१३ परंतु ते रोगी होते तेव्हां माझें वस्त्र गोणटाट होतें उपोषणेंकडून म्यां आपला जीव पीडिला आणि माझी प्रार्थना परत माझे ओटीत आली

१४ तो माझा मित्र अथवा भाऊ असें समजून मी वर्तलों जसा आई-करितां शोकग्रस्त तसा मी म्लान असून विमनस्क झालों

१५ परंतु मी गळून पडलों तेव्हां ते हर्षले आणि एकत्र मिळाले मला कळलें नसतांना भर्त्सक मजवर जमले ते खडखडवले आणि उगे राहिले नाहींत

१६ निर्धर्म परपुष्ट निदक्रांसंगतीं मजवर त्यानीं आपले दांत करकरावले

१७ हे प्रभो कोठपर्यंत पाहशील त्यांचे उपद्रवांतून माझा जीव सिंहांपासून माझा प्रिय प्राण सोडीव

१८ महासभेंत तुला मी कृतज्ञता निवेदीन बहुतलोकांमध्ये तुला स्तवीन

१९ जे उगीच माझे वैरी आहेत ते मजवर हर्षूं नयेत माझे एरव्हींचे द्वेषक डोळे न मिचकावोत

२० कां ते स्वास्थ्य बोलत नाहींत परंतु देशांत जे शांत आहेत त्यांजवर ते कपटकमें योजितात

२१ मजवर त्यानीं आपलें तोंड वासलें ते द्यणाले अहा अहा आमच्या नेत्रांनें पाहिलें आहे

२२ हे ईश्वरा त्वां पाहिलें आहे मीनी राहूं नको हे प्रभो मजपासून दूर हीडूं नको

२३ हे माझ्या देवा व माझ्या प्रभो माझे न्यायवादासाठीं उत्तेजित व जागृत हो

२४ हे ईश्वरा माझ्या देवा तूं आपल्या सात्विकपणाप्रमाणें माझा न्याय कर आणि मजवर त्यानीं हर्षूं नये

२५ त्यानीं आपल्ये मनीत द्यणूं नये अहा आमचा मनोरथ झाला आर्त्हांनीं यास गिळिलें असेंहि त्यानीं द्यणूं नये

२६ जे माझ्या अरिष्टामुळे हर्षतात ते एकाएकीं लज्जित व संकोचित

होवोत मजवर जे आपलें मोठेपण मिरवितात ते लज्जा व अप्रतिष्ठा यांकडून वेष्टिले जावोत

२७ जे माझ्या न्यायास अनुकूल आहेत ते उत्साह व हर्ष करोत आणि ज्या ईश्वराला स्वसेवकाचें हित आवडतें तो थोर मानिला जावा असें त्यानीं सर्वदा झणावें

२८ आणि तुझा न्याय व तुझी प्रशंसा नित्य माझी जीभ उच्चारील

गीत ३६

१ दुष्टांची दुरवस्था हे देवाचे दयेची आर्यता १० देवानें आपल्या भक्तांवर अनुग्रह करावा म्हणून दावीद प्रार्थना करितो

मुख्य गायकाला दावीद जो ईश्वराचा सेवक त्यानें केलेलें गीत

१ दुष्टाचा दुराचार माझ्या मनास सुचवितो कीं त्याच्या नेत्रांपुढें ईश्वराचें कांहीं भय नाहीं

२ कां त्याचा द्वेष अन्याय उघडा झाला तरी तो आपल्ये दृष्टींत आपणातें वर्धावितो

३ त्याचे मुखांतले शब्द दुष्टपण व कपट आहेत सुबुद्धि धरणें व बरें करणें त्यानें सोडिलें आहे

४ तो आपल्ये मंचकावर दुष्टपण संकल्पितो कुमार्गावर उभा राहतो वाढटाचा वीट मानीत नाहीं

५ हे ईश्वरा तुझें उपकारित्व आकाशांत आहे तुझीं सत्यता आभाळापर्यंत आहे

६ तुझा न्याय महापर्वतांप्रमाणें आहे तुझीं विधानें महागंभीर सागर अशीं आहेत हे ईश्वरा मनुष्य व पशु तूं पाळून राखितोस

७ हे देवा तुझें उपकारित्व किति आर्य्य आहे झणून मनुष्यें तुझे पक्षच्छायेचा आश्रय धरितात

८ तुझ्या घरच्या मेदेंकरून तीं तृप्त होतील तूं आपल्ये आनंदांच्या ओघांतून त्यांला पिऊं देशील

९ कां तुजपारीं जीवोद्गम आहे तुझ्या प्रकाशानें आद्री प्रकाश पाहतो

१० जे तुला शरण जातात त्यांजवळ तुझें उपकारित्व आणि यथार्थमनाच्यां जवळ तुझा न्याय राही असें कर

११ गर्वाचा पाय मजवळ नयेवो दुष्टांचा हात मला नगांजो

१२ तेथें दुष्कर्मीं पडले आहेत ते पाडून टाकिले गेले आहेत आणि पुनः उठूं शकणार नाहींत

गीत ३७

दावीद धार्मिकांची आणि दुष्टांची निराळी अवस्था सांगून धीर धरावा
आणि देवावर भाव ठेवावा म्हणून संबोध करितो
दावीदानें केलेलें गीत

- १ दुष्कर्मांकरितां तूं कुसमुसूं नको अन्यायकर्त्यांशीं ईर्ष्या करूं नको
- २ कां ते गवतावार्णी लौकर म्लान होतील व हिरवळीसारिखे वाळून जातील
- ३ ईश्वरावर भाव ठेव व बरें कर भूमीत वस्ती कर आणि यथार्थपण पाळ
- ४ आणि ईश्वरावर आवड ठेव ह्मणजे तुझे मनेच्छार्थ तो तुला देईल
- ५ तूं आपला मार्ग ईश्वराला निरव त्याजवरच भाव ठेव ह्मणजे तों तुजें साधील
- ६ आणि तुजें सात्विकपण प्रकाशासारिखें व तुझा न्याय मध्यान्हावार्णी निघे असें तो करील
- ७ ईश्वरास स्वस्थपणें जप व त्याची स्थिर आशा धर जो आपल्या मार्गांत क्षेम पावतो जो मनुष्य दुष्टसंकल्प साधितो त्याजविषयीं कुसमुसूं नको
- ८ राग सोड व क्रोध टाक केवळ दुष्फल व्हायला कुसमुसूं नको
- ९ कां दुष्कर्मी लुप्त होतील परंतु जे ईश्वराची आशा धरितात ते पृथ्वीचें धारण करितील
- १० अणखी थोड्यावेळानंतर दुष्ट नाहींसा होईल त्याचें स्थान जरीं तूं मन घालून पाहिलेंस तरीं तें नाहीं
- ११ परंतु दीन पृथ्वीचा विभाग पावतील ते बहुकुशलांत आनंदतील
- १२ सात्विकामत दुष्ट दुस्संकल्प करितो आणि आपले दांत त्याजवर कर- करावतो
- १३ त्याला प्रभु हांसेल कां त्याचा दिवस येतो आहे असें पाहतो
- १४ दीन व दरिद्री यांस पाडायला व सदाचान्यांस हिंसायला दुष्टानीं तरवार उपसली व आपलें धनुष्य लवविलें आहे.
- १५ त्यांची तरवार त्यांचेच हृदयांत शिरेल व त्यांचीं धनुष्यें मोडिलीं जातील
- १६ बहुत दुष्टांचे धनापेक्षां सात्विकाचें जें थोडें तें उत्तम आहे
- १७ कां दुष्टांचे भुज मोडिले जातील परंतु सात्विकांचें पाठबळ ईश्वर करितो
- १८ यथार्थांचे दिवस ईश्वर जाणतो व त्यांचा विभाग सदा राहिल
- १९ ते आपदासमयीं न लाजतील व दुष्कालदिवसांत तृप्त होतील

- २० कां दुष्ट लयास जातील व ईश्वराचे वैरी मेषांच्या मेदाप्रमाणें होतील ते निश्शेष होतील धुरांत निश्शेष होतील
- २१ दुष्ट उसनें घेतो आणि परत घालीत नाहीं परंतु सात्विक कृपाकरून देतो
- २२ कां त्यानें जे आशीर्वादिलेले ते पृथ्वीचा विभाग पावतील परंतु त्यानें जे शापिलेले ते लुप्त होतील
- २३ ईश्वरेंकडून सत्युरुषाचीं पावलें निटावलीं जातात व त्याच्या मार्गाविषयीं तो संतोषित होतो
- २४ जरीं पडला तरीं अगदीं आडवा पडणार नाहीं कां ईश्वर आपल्ये हातानें त्यास उद्धरितो
- २५ मी तरुण होतों आणि आतां द्यातारा झालों आहे तरीं सात्विक विहीन झालेला अथवा त्याचा वंश भीक मागतां म्यां पाहिला नाहीं
- २६ सर्वदा तो दया करितो व उसनें देतो व त्याचा वंश आशीर्विशिष्ट होतो
- २७ वाईट सोड व बरें कर आणि सदा वस्ती कर
- २८ कां ईश्वर न्यायावर प्रीति करितो आणि आपले भक्त सोडीत नाहीं ते सदासर्वकाल रक्षिले जातात परंतु दुष्टांची संतति विच्छिन्न केली जात्ये
- २९ सात्विक पृथ्वीचा विभाग पावतील व तांत सर्वदा राहतील
- ३० सात्विकाचें मुख सुज्ञान वदतें व त्याची जीभ न्याय बोलत्ये
- ३१ त्याचे मनांत देवाचा धर्मविधि असतो त्याचीं पावलें पंचणार नाहींत
- ३२ सात्विकास दुष्ट जपतो व त्याला जिवें मारायला टपतो
- ३३ त्याचे हातांत ईश्वर त्याला सोडणार नाहीं व त्याची न्यायधीशी केली असतां त्यास अन्यायी ठरला जाऊं देणार नाहीं
- ३४ ईश्वरावर आशा ठेव व त्याचा मार्ग धर आणि पृथ्वीचा विभागी व्हायास तुला तो उंचावील जेव्हां दुष्ट विच्छिन्न केले जातील तेव्हां तूं पाहशील
- ३५ दुष्ट बळावलेला व हिरव्या गार रोपल्याप्रमाणें उवरतां म्यां पाहिला आहे
- ३६ परंतु तो नष्ट होऊन गेला आणि पाहा तो नाहीं म्यांही त्याचा शोध केला परंतु तो सांपडला नाहीं
- ३७ तूं यथार्थाला लक्ष व सत्यान्याला पाहा कां तर त्या मनुष्याचा अंत-काल समाधानच असतो
- ३८ दुराचारी यच्चयावत नाश पावतील दुष्टांचा अंतकाल प्रच्छिन्न होईल
- ३९ परंतु सात्विकांचें तारण ईश्वरेंकडून होतें संकटसमयीं तोच त्यांचा आश्रय आहे

४० त्यांचें ईश्वर साहाय्य करील व त्यांस सोडवील दुष्टांपासून त्यांस सोडवील व तारील कां ते त्याचा आश्रय धरितात

गीत ३८

माझ्या कृपणीय अवस्थेवर देवानें कृपणा करावी म्हणून दावीद विनंती करितो.
स्मरणार्थे दावीदानें केलेलें गीत

१ हे ईश्वरा तूं आपल्ये क्षोभानें मला धमकावूं नको व आपल्ये रोषानें मला शिक्षूं नको

२ कां तुझे तीर माझ्या अंगांत रुतले आहेत व तुझा हात मजवर पडला आहे

३ तुझे कोपामुळें माझ्या अंगीं कांहीं आरोग्य नाही माझे पापामुळें माझ्यां हाडांत कांहीं स्वास्थ्य नाही

४ कां तर माझे अपराध माझ्या डोईवर गेले आहेत जड ओझ्याप्रमाणें ते मजवर फार भारी आहेत

५ माझ्या मूर्खपणामुळें माझे व्रण वासळतात व पाझरतात

६ मी कळवळतों व केवळ दुष्टां गेलों आहे सारादिवस मी म्लान असून वर्तते

७ कारण माझा कटिप्रदेश ज्वराग्नीनें व्याप्त आहे व माझ्या अंगीं कांहीं आरोग्य नाही

८ मी म्लान झालों आहे व फार मोडावलों आहे मी आपल्ये हृदयाचे विव्दलतेमुळें ओरडलों आहे

९ हे प्रभो माझी सर्व इच्छा तुजपुढें आहे व माझा उच्छ्वास तुजपासून लपला नाही

१० माझे हृदय धगधगते माझी शक्ति थकली आहे व माझा नेत्रप्रकाशाही मला राहिला नाही

११ माझे स्नेही व माझे मित्र माझ्या व्रणापासून एकीकडे उभे राहतात व माझे ज्ञाति दूर उभे राहतात

१२ जे माझे जीवास टपतात ते पाश घालितात व माझे अरिष्टास जे झटतात ते दुर्भाषण बोलतात व सारादिवस कपट उद्धारितात

१३ परंतु बहिःप्रायप्रमाणें म्यां ऐकिलें नाही व जो मुक्ता आपलें तोंड उघडीत नाही त्यावाणी मी राहिलों

१४ तर जो मनुष्य ऐकत नाही व ज्याच्या मुखांत कांहीं गर्हण नाही त्यासारखा मी राहिलों

१५ कां तर हे ईश्वरा तुजवर मी आशा ठेवितों हे माझ्या प्रभो माझ्या देवा तूं माझे एकशील

१६ नाही तर ते मजवर हर्षतील जेव्हां माझा पाय फरकेल तेव्हां ते आपले महत्त्व मजवर मिरवितील असें मी झणालों

१७ कां मी पडायाचे लागास आलों आहें व माझे दुःख मजसमोर नित्य आहे

१८ मी आपला अपराध अंगीकारितों आपल्ये पापामुळे मी चिंताग्रस्त आहें

१९ परंतु माझे वैरी सुस्थ व बलवान आहेत व जे एरव्हीं माझा द्वेष करितात ते बहुत झाले आहेत

२० जें उत्तम त्यास मी अनुसरतों झणून जे हिताच्या स्थानीं अरिष्ट परत करितात ते माझ्या प्रतिकूल वर्ततात

२१ हे ईश्वरा मला सोडूं नको माझे देवा मजपासून दूर होऊं नको

२२ हे प्रभो माझे तारणा माझे साहाय्य करायाला त्वरा कर

गीत ३९

१ दावीद आपल्ये कल्पनांस जप्राज्ञाचें अगत्य धरितो ४ आयुष्य कितो अल्प आणि व्यर्थ आहे याचा विचार करणें ७ देवाच्या न्यायाची भोळ धरणें १० आणि प्रार्थना करणें हीं असहिष्णुतेचें निवारण करितात

मुख्य गायक जो येदू घूम त्याला दावीदानें केलेलें गीत

१ मी झणालों म्यां आपल्ये जिव्हेनें पाप करूं नये झणून मी आपल्ये मार्गांस जपेन जेव्हां दुष्ट मजसमोर आहे तेव्हां मी आपलें मुख बंधनांनं राखीन

२ मौन धरून मी मुक्ता राहिलों उत्तमाविषयीं हि उगा राहिलों व माझा खेद उत्तेजित झाला

३ मजमध्ये माझे हृदय संतप्त झालें माझ्या संतापानें अग्नि जळला तेव्हां मी आपल्ये जिव्हेनें बोलिलों

४ हे ईश्वरा माझा अंतकाल व माझ्या दिवसांचें परिमाण काय आहे तें मला कळीव मी केवढा नश्वर आहें हें म्यां जाणावें

५ पाहा त्वां माझे दिवस एक हस्तव्यास असे केले आहेत आणि माझे आयुष्य तुजपुढें काहीं नाही प्रत्येक मनुष्य सुस्थित असतां हि केवळ व्यर्थपणच आहे खरें

६ निश्चयें मनुष्य छायेवार्णीं जातो व्यर्थ खटपट करितात खरें तो धन सांठवितो आणि तें कोण भोगील हें तो जाणत नाही

७ तर आतां हे प्रभो मी कशाची वाट पाहूं तुजवरच माझी आशा आहे

८ माझ्या सर्व अपराधांपासून मला मुक्त कर मुखांस नित्य मला करूं नको

- ९ मी मुका राहिलों म्यां आपलें मुख उघडिलें नाहीं कारण त्वां तसें केलें होतें.
- १० तुझा प्रहार मजपासून दूर कर तुझ्या हस्तवेगानें मी नाहींसा झालों आहे.
- ११ अन्यायामुळें जेव्हां तूं धमक्यानीं मनुष्य शिक्षितोस तेव्हां त्याचें सुंदर-पण तूं कसरीवाणीं क्षीण करितोस प्रत्येक मनुष्य व्यर्थपणच आहे खरें.
- १२ हे ईश्वरा माझे प्रार्थना ऐक व माझे आहूतीकडे कान लाव माझे रोद-नाविषयीं उगा राहूं नको कां तर मी आपल्या सर्व वडलांप्रमाणें तुजवळ प्रवासी व आर्गंतुक आहे.
- १३ मी जाईन व नाहींसा होईन त्यापूर्वीं म्यां सतेज व्हावें झणून मला असूं दे.

गीत ४०

१ देवावर भाव ठेविल्यानें जें दित होतें ते व आज्ञा पाळणें उत्तम बलि आहे ११ दावीद आपले अनर्थ समजून अधिक उत्सुकतेनें प्रार्थना करितो.

मुख्य गायकाला दावीदानें केलेलें गीत

- १ म्या ईश्वराची स्थिर आशा धरिली तेव्हां मजकडे वळला व माझे आहूति त्यानें ऐकिली
- २ नाशाचे खांचेंतून चिकण चिखलांतून त्यानें मला उचलिलें व माझे पावलें निटावून माझे पाय खडकावर स्थापिले
- ३ व माझ्या मुखांत त्यानें नवें गीत घातलें तें देवाची स्तुति आहे बहुत लोक पाहून भय धरितील व ईश्वरावर भाव ठेवितील
- ४ जो पुरुष आपला भावविषय ईश्वर असा करितो आणि धृष्टांकडे व असत्याकडे जे फिततात त्यांकडे वळत नाहीं तो धन्य आहे
- ५ हे ईश्वरा माझे देवा तुझी जीं आश्चर्यकर्म व तुझे जे संकल्प त्वां आद्मा-कडे साधिलीं आहेत तीं बहुत आहेत त्यांचें तुजवळ संकलन करवत नाहीं जर मी दाखवीन व सांगेन तर संख्यानाहून तीं अधिक आहेत
- ६ बलि व अर्पण त्वां इच्छिलें नाहीं माझे कान त्वां उघडिले आहेत अग्नि-ष्टोम व पापबलि त्वां मागीतला नाहीं
- ७ तेव्हां मी झणालों पाहा मी येतों पुस्तकाचे गुंडाळीत मजविषयीं लिहिलें आहे
- ८ हे माझ्या देवा तुझा मनोदय साधायला मी इच्छितों व माझे अंतर्था-मांत तुझा धर्मविधि आहे

९ महासभेंत म्यां न्याय गाजवून सांगितला आहे पाहा म्यां आपले ओंठ झांकून राखिले नाहीत असें हे ईश्वरा तूं जाणतोस

१० म्यां आपल्ये मनांत तुझें सात्विकपण लपविलें नाहीं तुझी सत्यता व तुझें तारण म्यां सांगितलीं आहेत महासभेपासून तुझें उपकारित्व व तुझें सत्य म्यां गुप्त राखिलें नाहीं

११ हे ईश्वरा तूं आपला कळवळा मजपासून बंद करूं नको तुझें उपकारित्व व तुझें सत्य मला नित्य रक्षोत

१२ कां तर असंख्य अरिष्टांनीं मला वेढिलें आहे माझे अन्याय मला लागले आहेत झणून मी अवलोकन करायस समर्थ नाहीं ते माझ्या डोईचे केशांपेक्षां बहुत आहेत झणून माझें मन थकून गेलें आहे

१३ हे ईश्वरा मला मुक्त करायस मान्य हो हे ईश्वरा माझें साहाय्य करायस त्वरा कर

१४ जे माझा जीव हरायास टपतात ते एकाएकीं लज्जित व व्याकुल होवोत जे मला अरिष्ट इच्छितात ते पराङ्मुख व अप्रतिष्ठित केले जावोत

१५ जे अहा अहा झणून मला बोलतात ते आपल्ये लज्जेमुळें शून्य होवोत

१६ जे तुला अन्वेषितात ते सर्व तुजविषयीं आनंदोन व हर्षोत व तुझें तारण जे प्रिय मानितात ते ईश्वर थोर मानिला जावो असें नित्य झणोत

१७ मी तर दीन व दरिद्री आहें तथापि मजविषयीं प्रभु विचार करितो माझें साहाय्य व माझा मुक्तिकर्ता तूंच आहेस हे माझ्या देवा उशीर करूं नको

गीत ४१

१ देव दरिद्रांची चिंता करितो ४ दावीद आपल्या शत्रूंच्या विघ्नासवातामुळें विलाप करितो साक्षात्कार्य तो देवाकडे शरण जातो

मुख्य गायकाला दावीदानें केलेलें गीत

१ जो दरिद्राची चिंता करितो तो धन्य त्यास आपदेचे दिवसीं ईश्वर मुक्त करील

२ त्यास ईश्वर रक्षील व वांचवील तो पृथ्वींत सुखी राहिल व तूं त्याला त्याचे वैभवांचे इच्छेस सोंपणार नाहींस

३ रोगमंचकावर त्याची आस्था ईश्वर करील व त्याचे विकृतींत त्याचें प्रत्येक आसन तूं पालटशील

४ मी झणालों हे ईश्वरा मजवर दया कर माझे जीवाची चिकित्सा कर कारण म्यां तुजप्रतिकूल पाप केलें आहे

५ माझे वैरी मजविषयी वाईट बोलतात कीं तो केव्हां मरेल व त्याचें नाम केव्हां नाहींसें होईल

६ जेव्हां भेट करायला येतो तेव्हां व्यर्थपणच बोलतो त्याचें मन आपल्या साठीं वाईट वेंचून घेतें तो बाहेर जाऊन तें सांगतो

७ मजविषयीं माझे सर्व द्वेषी एकत्र गुजगुजतात मजवर ते माझे अरिष्ट संकल्पितात

८ दुर्विकृति त्याला व्यापिल्ये झणून तो आडवा पडला असतां पुनः उठणार नाहीं

९ जो माझा सखा माझे अन्न खात असे ज्याजवर मी विश्वास ठेवीत असें त्यानेंदि आपली टांच मजवर मिरविली आहे

१० तर हे ईश्वरा त्यांस म्यां परत करावें झणून तूं मजवर दया करून मला उठीव

११ माझा वैरी मजवर उत्साह करित नाहीं येणेंकडून मी जाणतो कीं तूं मला प्रसन्न आहेस

१२ परंतु मला माझे सत्यतेत तूं आधार करितोस व तूं आपणापुढें मला सदासर्वकाल ठेवितोस

१३ अनादिकालापासून अनंतकालपर्यंत ईश्वर इत्याएळाचा देव सुर्वदित असो आमेन व आमेन

गीत ४२

१ मंदिरांत देवाची सेवा करायला दावीद उत्तुक आहे ५ देवावर भाव ठेवावा म्हणून तो आपल्ये जीवाला घीर देतो

मुख्य गायकाला काव्या कोरहाच्या पुत्रांसाठींचि

१ जसा हरिण पाण्याच्या ओघांसाठीं लुलपतो तसा हे देवा तुसाठीं माझा जीव लुलपतो

२ देवास जीवंत देवास माझा जीव तृषतो मी केव्हां येऊन देवासमोर विद्यमान होईन

३ तुझा देव कोठें आहे असें ते मला नित्य बोलत असतां अहोरात्र माझीं आंसवें माझे भक्ष्य अशां झालीं आहेत

४ त्या गोष्टी स्मरून मी आपणावर आपला जीव ओतितो कां तर समाजा-संगतीं मी चालें उत्सवपालक समुदायासंगतीं उत्साहस्तवनाचा शब्द करून मी देवाचे घराकडे मिरवें

५ हे माझ्या जीवा तूं कां विषण्ण झाला आहेस तूं मजमध्ये कां विव्हल

आहेस तूं देवाची आशा धर कां जो माझे मुखतेजोरूप आहे त्यास अणखी मी स्तवीन .

६ हे देवा माझा जीव विषण्ण झाला आहे द्वाणून यादेंनेचे देशापासून हर्मोनापासून व मिजार डोंगरापासून मी तुझे स्मरण करीन

७ तुझ्या धोध्यांचा शब्द असतांना लाटेमागें लाट येत्ये तुझ्या सर्व फुटऱ्या आणि लोळत्या लाटा मजवरून गेल्या आहेत

८ दिवसा ईश्वर आपलें उपकारित्व प्रवृत्त करील आणि रात्रीं माझे गीत मजपाशीं होईल व माझे जीवाचे देवाला माझी प्रार्थना केली जाईल

९ देव जो माझा पर्वत त्याला मी बोलोन कीं तूं मला कां विसरलास वैयाचे उपद्रवामुळें कां मी म्लान असून वर्ततों

१० तुझा देव कोठें आहे असें माझे शत्रु मला नित्य बोलत असतां ते माझीं हाडें ठेंचल्याप्रमाणें माझी निंदा करितात

११ हे माझ्या जीवा तूं कां विषण्ण झाला आहेस तूं मजमध्ये कां विव्हल आहेस देवाची आशा धर कारण जो माझे मुखतेज व माझा देव आहे त्याला अणखी मी स्तवीन

गीत ४३

१ मला मंदिराकडे परत आणावें अशी प्रार्थना करितांना दावीद देवाची सेवा आनंदानें करायाला प्रतिज्ञा करितो ५ देवावर भाव ठेववा म्हणून तो आपल्ये जीवाला धोर देतो

१ हे देवा माझा न्याय कर आणि अधार्मिक लोकाशीं माझा वाद कर कपटी व अन्यायी मनुष्यापासून मला मुक्त कर

२ कारण तूं माझे सामर्थ्याचा देव आहेस त्वां माझा वीट कां मानिला आहे वैयाचे उपद्रवामुळें कां मी म्लान असून वर्ततों

३ तूं आपला प्रकाश व आपलें सत्य प्रतिसृष्ट कर त्यानीं मला न्यावें आणि तुझे पवित्रपर्वतास व तुझे निवासस्थानास आणावें

४ तेव्हां देवाचे वेदीजवळ देव व जो माझा उत्साही हर्ष त्याजवळ जाईन आणि हे देवा माझ्या देवा चंग वाजवून तुझी स्तुति करीन

५ हे माझे जीवा तूं कां विषण्ण झाला आहेस तूं मजमध्ये कां विव्हल आहेस देवाची आशा धर कारण जो माझे मुखतेज व माझा देव आहे त्यास अणखी मी स्तवीन

गीत ४४

१ मंडळी पूर्व उपकार करून ७ आपल्या विद्यमान अनर्थांमुळे विलाप करित्ये १० ती आपली वयार्थता सांगून १४ साहाय्यार्थ मनापाखन प्रार्थना करित्ये

मुख्य भागकाला कोरहाच्या पुनांसाठी काव्या

१ हे देवा आमच्या वडलांचे दिवसांत पुरातनदिवसांत जें कार्य्य त्यां केलें तें आह्मीं आपल्या कानानीं ऐकिलें व त्यानीं आह्मास कथिलें आहे

२ त्यां आपल्ये हातानें विधर्मजाति घालवून ते स्थापिले त्यां लोक पीडून ते वाढविले

३ तर ते आपल्ये तरवारीनें देश पावले नाहींत व त्यांचे भुजानें त्यांस तारिलें नाहीं परंतु तुझा उजवा हात व तुझा भुज व तुझें मुखतेज यानीं कारण त्यां त्यांज-वर प्रीति केली

४ हे देवा तूंच माझा राजा आहेस याकोबाचें तारण व्हावें ह्मणून आज्ञा दे

५ तुजकडून आह्मी आपले शत्रु हुंदडून देऊं जे आह्मावर उठतात त्यांस तुझ्या नामेंकडून आह्मी तुडवून टाकूं

६ तर मी आपल्ये धनुष्यावर विश्वासणार नाहीं आणि माझी तरवार मला तारणार नाहीं

७ परंतु त्यां आमच्या शत्रूंपासून आह्मास तारिलें आहे व ज्यानीं आह्मास द्वेषिलें त्यांस त्यां लज्जित केलें आहे

८ देवाविषयीं आह्मी नित्य उत्सव करितों आणि तुझें नाम आह्मी सना-तनतः स्तवूं

९ परंतु त्यां आमच्या वीट मानिला व आह्मास अप्रतिष्ठित केलें आहे व आमचे सैन्यासंगतीं बाहेर जात नाहींस

१० त्यां आह्मास शत्रूंपासून पराङ्मुख होऊं दिलें आहे आणि आमचे द्वेषी आपणासाठीं लुटतात

११ त्यां आह्मास मेटरांवाणीं भक्ष्यरूप होऊं दिलें आहे व विधर्मजातीं-मर्थ्ये आह्मास विखरिलें आहे

१२ तूं आपले लोक फुकट विकितोस व त्यांच्या मूल्यानें तूं आपलें धन वाढवीत नाहींस

१३ आह्मास आपल्ये शेजाऱ्यांस नित्य व आपल्ये चहूंकडल्यांस हास्य व थडा असे करितोस

१४ विधर्मजातींची ह्मण व लोकांचें मान हालिवणें असे आह्मास करितोस

१५ माझी अप्रतिष्ठा मजपुढें नित्य आहे व माझे मुखलज्जेनें मला वेष्टिलें आहे

- १६ निंदकाचे व दुर्भाषकाचे शब्दामुळें वैरी व प्रतिकारी यांकरितांहि
 १७ हें सर्व आद्वास आलें आहे तथापि आद्वाी तुला विसरलों नाहीं व
 तुझे संधेविषयी असत्य केलें नाहीं
 १८ आमचें मन माघारें फितलें नाहीं व तुझे मार्गापासून आमचीं पावलें
 सरलीं नाहींत
 १९ जरीं नागांचे स्थानांत त्वां आद्वास ठेंचिलें व मृत्युच्छायेनें आद्वास
 वेष्टिलें आहे तरीं
 २० जर आद्वाी आपल्ये देवाचें नाम विसरलों आहों व आपले हात जर
 आद्वाी परक्या देवाकडे पसरले आहेत तर
 २१ देव हें शोधणार नाहीं काय कां तर हृदयाचीं रहस्यें तो जाणतो
 २२ तर तुसाठीं आद्वाी नित्य वधिले जातों मरणास नेमिलेल्ये मेंढरांवाणीं,
 आद्वाी मानिले जातों
 २३ हे प्रभो जागृत हो निजतोस कां तूं ऊठ सदा वीट मानूं नको
 २४ तूं आपलें मुख कां आच्छादितोस आमचे कष्ट व आमचा उपद्रव
 कां विसरतोस
 २५ कां तर आमचा जीव धूर्लींत विषण्ण झाला आहे आमचें उदर भूमीस
 चिकटतें
 २६ तूं आमच्या साहाय्यासाठीं ऊठ व आपल्ये दयेकरितां आद्वास उद्धर

गीत ४५

१ वृत्तिशास्त्राच्या राज्याचें साहाय्य आणि सत्वगुण १० मंडळीचें कार्य आणि
 तेणेकरून जीं वृत्तिं होतील तीं

शेअन्नीमाच्या मुख्य वाजंय्याला कोरहाच्या पुचांसाठीं काव्या श्रीनिवाचक गीत

१ माझे मन उत्तम अर्थ उद्धारितें राजाविषयीं मी आपलीं काव्यें बोलतों
 माझी जिह्वा निपुणलेखकाची लेखणीशी आहे

२ सामान्य मनुष्यांपेक्षां तूं फार सुंदर आहेस तुझ्यां ओंठांत सत्वगुण
 घातला आहे याकरितां देवानें तुला सर्वकालपर्यंत आशीर्विशिष्ट केलें आहे

३ हे परमपराक्रमी ऐश्वर्य्य व प्रताप धरून तूं आपली तरवार आपल्ये
 कटीला बांध

४ आणि आपल्ये प्रतापानें आरूढ होऊन सत्य नम्रता व सात्विकपण
 यांसाठीं थाटानें चाल आणि तुझा उजवा हात तुला आश्चर्य्यकर्म दाखवील

५ तुझे बाण सुतीक्ष्ण आहेत राजाचे शत्रूंमध्ये लोक तुजखालीं पडतात

६ हे देवा तुझे सिंहासन सनातनतः राहतें तुझा राज्यदंड याथार्थ्यदंडच
 आहे

७ तूं साखिकपणाची प्रीति व दुष्टपणाचा द्वेष धरितोस यामुळें देवानें तुझे देवानें तुला तुझ्या सहायापेक्षां आनंदमक्षणेकडून अभिषिक्त केलें आहे

८ रसाल व अगस्त्य तुझ्या सर्ववस्त्रांचे सुगंधि आहेत वीणेचे हस्तिदंती घरांतून तुला दृष्ट करितात

९ तुझे सन्मान्यस्त्रियांमध्ये राजकन्या होत्या तुझ्या उजव्येकडे रात्री ओफीराचे सुवर्णानें भूषित उभी राहिली

१० हे कन्ये ऐकून विचार पाहून कान दे तूं आपलें लोक व आपल्ये बापायचें घर विसर

११ तेव्हां राजाला तुझी सुंदरता फार आवडेल कां तर तो तुझा प्रभुच आहे द्वाणून तूं त्याचें भजन कर

१२ आणि जेरेची कन्या दान घेऊन येईल लोकांतले धनवंत तुझे आर्जव करतील

१३ अंतःपुरांत राजकन्या सर्वगौरवी आहे तिचें वस्त्र सुवर्णवायाचें आहे

१४ तिच्या कुमारीसख्या तिचे मार्गे चालतांना ती विचित्रवस्त्रभूषित राजाजवळ आणिली जाईल तुजवळ त्या आणिल्या जातील

१५ हर्ष व उत्साह करून त्या आणिल्या जातील राजमंदिरांत शिरतील

१६ तुझ्या पितरांचे स्थानीं तुझीं लेंकरें होतील त्यांस सर्व पृथ्वीत अधिपति करिशील

१७ तुझे नामे सर्व पिढ्यांपर्यंत स्मरलें जाई असें करीन द्वाणून सदासर्वकाल लोक तुझे स्तवन करतील

गीत ४६

१ देवावर जो भाव मंडळी ठेवित्ये तो ऋ देवाचीं कार्यें ध्यान करितांना पाहावीं न्दणून उपदेश

मुख्य मायकाला कोरहाच्या पुत्रांसाठीं कुमारीरागाचें गीत

१ देव आमचें शरण व सामर्थ्य आहे संकटांत साहाय्यास तो सांपडतो खरा

२ याकरितां जरीं भूमि विव्हल झाली पर्वत समुद्रामध्ये सारिले गेले तरीं आझी भिणार नाहीं

३ जरीं त्याचें जल गर्जून उचंबळलें व त्याचे उक्तानें पर्वत कांपले तरीं

४ नदी आहे तिचे ओघळ देवाची नगरी परात्पराचे निवासाचें पवित्रस्थल आनंदित करितात

५ तिजमध्ये देव आहे ती विधूमित होणार नाहीं लीकरच देव तिचें साहाय्य करील

६ विधर्मलोक गलबलले राज्ये विव्हल झालीं त्यानें आपला शब्द उच्चारिला पृथ्वी अवदीर्ण झाली

७ सैन्यांचा ईश्वर आद्वाशीं आहे याकोबाचा देव आमचा आश्रय आहे

८ अहो या ईश्वराचीं कार्ये पाहा पृथ्वीत कसा अवमर्द त्यानें केला आहे

९ पृथ्वीचे सीमिपर्यंत लढाई शांतवून तो धनुष्य मोडितो व भाला तोडितो अग्नींत रथ जाळितो

१० तुझी शांत राहून जाणा कीं मीच देव आहे विधर्मलोकांमध्ये उंचावला जाईन पृथ्वीत उंचावला जाईन

११ सैन्यांचा ईश्वर आद्वाशीं आहे याकोबाचा देव आमचा आश्रयच आहे

गीत ४७

जातीनीं खिलाचें राज्य आनंदानें मान्य करावें म्हणून त्यांला संबोध केला जातो

सुख गायकाला कोरहाच्या पुत्रांसाठीं गीत

१ अहो सर्व लोकहो टाळ्या वाजवा उत्साहशब्द करून देवास आहूति करा

२ कां तर पराखर ईश्वर भयास योग्य आहे सर्व पृथ्वीवर मोठा राजा तो

३ तो लोक आमचे हाताखालीं व समुदाय आमचे पायांखालीं ठेवितो

४ आद्वासाठीं आमचें क्षेत्र ज्या याकोबावर त्यानें प्रीति केली त्याचें ऐश्वर्य तो निवडील

५ उत्सवशब्दानें देव व करण्याचे शब्दानें ईश्वर वर गेला आहे

६ तुझी गा आमचे देवाला गा गा तुझी आमचे राजाला गा

७ कां तर देव सर्व पृथ्वीचा राजा आहे तुझी तालस्वरेंकरून गा

८ लोकांवर देव राज्य करितो देव आपल्ये पवित्रसिंहासनावर बसतो

९ लोकांतील श्रेष्ठजन आब्राहामाच्या देवाचे लोक एकत्र मिळाले आहेत कां तर पृथ्वीचीं वारणें देवाचे सत्तेत आहेत तो अत्यंत थोर आहे

गीत ४८

मंडळीची शोभा आणि सत्तेतें

कोरहाच्या पुत्रांसाठीं वादनाचें गीत

१ ईश्वर थोर व परम स्तुतियोग्य आहे आमच्या देवाचे नगरांत त्याचा पवित्रपर्वत आहे

- २ जो जीयोन पर्वत सर्वभूमीचा आनंद आहे तो उच्चतेनें सुंदर आहे त्याचे उत्तरप्रदेशांत महाराजाची वस्ती आहे
- ३ तिच्यां मंदिरांत देव आश्रय असा कळला आहे
- ४ कां तर पाहा राजे एकवटले ते एकत्र जवळून गेले
- ५ न्यानीं पाहिलें तेव्हांच ते विस्मित झाले व्याकुल पडले पळाले
- ६ जशी प्रसविणाऱ्ये स्त्रीला वेदना तसें तथें त्यांला कंपन लागलें
- ७ तशींशाचीं गलबतें तूं पाचीन वाऱ्यानें मोडितोस
- ८ जसें आर्द्रीं ऐकिलें तसें सैन्यांचे ईश्वराच्या नगरांत आमचे देवाच्या नगरांत आर्द्रीं पाहिलें आहे तें देव सर्वकालपर्यंत सुस्थित करील
- ९ हे देवा तुझे मंदिरामध्यें आर्द्रीं तुझ्या उपकारित्वाचें ध्यान केलें आहे
- १० हे देवा जसें तुझे नाम तशी पृथ्वीच्या सीमांपर्यंत तुझी स्तुति असो तुझा उजवा हात न्यायभरित आहे
- ११ तुझ्या विधानांविषयीं जीयोन पर्वत हर्षेल यहूदाच्या कन्या उल्लास-तील
- १२ जीयोनेभोंवते फिरा तिजभोंवते चाला तिचीं दुर्गे गणा
- १३ तिच्या प्राकारांकडे लक्ष लावा तिचे प्रसाद निहाळा अशासाठीं कीं पुढत्ये पिढीला तुझीं कथावें
- १४ कां तर हा देव सदासर्वकाल आमचा देव आहे तो आद्वास मरणाचे पार संभाळील

गीत ४९

१ पुनरन्यानाचा विश्वास सांसारिक सामर्थ्यावर नाही परंतु देवावर देवा-
चा म्हणून उपदेश १६ सांसारिक क्षमाविषयीं कोणी व्याकुल होऊं नये

मुख्य गायकाला कोरहाच्या पुत्रांसाठीं गीत

- १ अहो सर्व लोकहो हें ऐका जगाचे सर्व निवासीहो कान या
- २ कनिष्ठ व श्रेष्ठ धनवंत व दरिद्री मिळून
- ३ माझे मुख ज्ञान बोलेल व माझे मनोध्यान बुद्धीचें होईल
- ४ दृष्टांताकडे मी आपला कान लावीन चंग वाजवून मी आपलें गुह्यभाषित प्रव्यक्त करीन
- ५ दुर्दिवसांत जे मला जपतात त्यांचा अन्याय जेव्हां मला वेढील तेव्हां कां भिईन
- ६ जे आपल्या द्रव्यावर विश्वासतात व आपल्या फार धनाविषयीं फुशा-
रतात

७ त्यांतून कोणाच्यानें आपला भाऊ उद्धरवत नाहीं आणि तो सदा वांचावा व क्षय नपावावा ह्याणून त्यासाठीं देवाला खंडणी देवत नाहीं

८ खंडणीचें मूल्य त्यांचा जीवच आहे ह्याणून ती सर्वकालपर्यंत थकत्ये

९ कां तर तो पाहतो कीं विद्वान मरतात मूढहि व मंद गमावतात व आपलें धन दुसऱ्याला सोडितात

१० सदा त्यांचीं घरे व पिढ्यानपिढ्यां त्यांच्या वस्त्या टिकतील अशी त्यांची कल्पना आहे ते आपलीं नामें आपल्या क्षेत्रांला ठेवितात

११ तर मनुष्य गौरवांत असून राहात नाहीं तो नश्वर पशूंसारखा आहे

१२ हें त्यांचें आचरण त्यांचें मूढपणच आहे तथापि त्यांचें मत त्यांचे संततीस आवडतें

१३ मेंढरांसारखे ते प्रेतलोकांत ठेविले जातात त्यांस मृत्यु चारील व त्यांजवर लौकरच यथार्थजन पायानीं चालतील व प्रेतलोकाला त्याचे वस्तींतून त्यांचें रूप नाहीसें करायाचें आहे

१४ परंतु प्रेतलोकाचे सत्तेतून माझा जीव देव उद्धरील कां तर तो आपल्यापाशीं मला घेईल

१५ जेव्हां कोणी मनुष्य धनवान होतो जेव्हां त्याच्या घरचें द्रव्य वाढतें तेव्हां घाबरा होऊं नको

१६ कारण जेव्हां मरेल तेव्हां त्याला संगतीं कांहीं घेवत नाहीं त्याचें द्रव्य त्याचे मार्गे उतरणार नाहीं

१७ जरीं तो आपल्ये आयुष्यांत आपल्ये जीवास सुखी ह्याणे कीं त्यां आपल्यास बरें केलें आहे ह्याणून लोक तुझी स्तुति करतील तरीं,

१८ त्याचे जे पितर प्रकाश कधीं पाहात नाहीं त्यांचे वस्तीस त्याचा जीवात्मा जाईल

१९ मनुष्य गौरवांत असून समजत नाहीं तो नश्वर पशूंसारखा आहे

गति ५०

१ देवाचें अें माहात्म्य जे मंडळींत आहे तें ५ पवित्र लोक एकच मिळवावे ह्याणून तो आज्ञा करितो ० केवळ यज्ञांत देवाचा संतोष आहे असें नाहीं १४ परंतु सत्य मान्यतेत आहे

आसाफानें केलेलें गीत

१ सर्वसमर्थ देव जो ईश्वर तो बोलिला आहे व सूर्योदयस्थानापासून तदस्तस्थानपर्यंत त्यानें पृथ्वीस आहूति केली आहे

२ जी जीयोन शोभेची समापन्नता आहे तींतून देव प्रकशला आहे

३ आमचा देव खंडल व मीनी राहणार नाही त्यापुढें अभि खंडल व त्या-
भोंवतें वादळ फार होईल

४ त्यानें आपल्या लोकांची न्यायाधीशी करावी द्वाणून तो वरतीं आकां-
शास व पृथ्वीसहि आहूति करील

५ ज्यां माझ्या साधूनीं यज्ञबलीवर मर्शां संधा केली आहे त्यांस तुझी
मजवळ एकत्र मिळवा

६ आणि त्याचें सात्विकपण आकाशें प्रकट करितील कारण देव स्वतां
न्यायाधीश आहे

७ अहो माझे लोकहो ऐका आणि मी बोलेल इस्पाएलहो द्वाणजे तुला
सादय देईन मी देव तुझा देव आहे

८ तुझ्या बलिदानांविषयीं मी तुला गहींत नाही आणि तुझे अमिष्टोम
मजपुढें नित्य आहेत

९ तुझ्या घरांतून वृष तुझे कोंडवाडींतून अज मी घेणार नाहीं

१० कां तर रानांतले सर्व जीव व हजार डोंगरांतले पशु माझेच आहेत

११ पर्वतांतले सर्व पक्षी मी जाणतो व पटांगणांतला पिसारा माझे सन्नेत आहे

१२ मला जर भुक्त लागली तर मी तुला सांगणार नाहीं कां तर जग व
त्याची पूर्ति माझीच आहे

१३ वृषभांचें मांस मी खाईन काय अजांचें रक्त मी पिईनकाय

१४ देवाला स्तुतीचें बलिदान कर व परात्पराला तूं आपले नवस फेड

१५ व संकटाचे दिवसीं तूं मला मर्थना कर मी तुला मुक्त करीन तेव्हां
मला तूं गौरविशील

१६ परंतु दुष्टाला देव द्वाणतो कीं माझे विधि सांगाय्यास अथवा माझी
संधा तुझे मुखांत व्यायास तूं योग्य आहेस काय

१७ कां तूं शिक्षा द्वेषितोस व माझीं वचनें तूं आपल्ये पाठीमागें टाकितोस

१८ जेव्हां तूं चोर पाहीस तेव्हां त्याला अनुकूल होस व जारकर्मांशीं सह-
भावी असस

१९ दुष्टपणास तूं आपलें मुख सैल सोडितोस व तुझी जीभ कपट वळिल्ये

२० तूं बसून आपल्या भाव्वास प्रतिकूल बोलतोस तूं आपल्ये आईंचे
पुत्राची चाहडी करितोस

२१ तीं कर्मं त्वांकेलीं असून म्यां मीन धरिलें मी केवळ तुजसरिखा आहे
असें तुला वाटलें मी तुला गहून तुझ्या नेत्रांपुढें व्यूहन करीन

२२ जे तुझी देवास विसरतां हें ध्यानांत आणा नाहीं तर कदाचित कोणी
मुक्तकर्त्ता नसतां मी तुझास फाडीन

२३ जो स्तुति अर्पितो तो मला गौरवितो आणि जो आपल्या मार्गांत सावध
असतो त्यास देवाची मुक्ति भोगूं देईन

गीत ५१

१ पापांची क्षमा करावे म्हणून दावीद प्रार्थना करितो आणि पार अनुतापानें तीं पदरीं घेतो ६ त्याचा खभाव पवित्र करावा म्हणून तो प्रार्थना करितो
१६ केवळ यज्ञांत देव संतोषतो असें नाहीं परंतु सत्य अतःकरणांत १८ दावीद मंडळीसाठीं प्रार्थितो

सुख गायकाला दावीद बाधशेषापाशीं गेल्यानंतर जेव्हां नाथान ओ सविष्यवादी तो त्याजकडे आला तेव्हां त्यानें हें गीत केलें

१ हे देवा तूं आपल्या प्रसादाप्रमाणें मजवर दया कर तूं आपल्ये परम-
करुणेप्रमाणें माझे दोष पुसून टाक

२ मला माझे अन्यायापासून स्वच्छ धू व माझे पापापासून मला निर्मल कर

३ कांकीं मी आपले अपराध अंगीकारितों आणि माझे पाप मजपुढें नित्य
आहे

४ तुजकडे केवळ तुजकडे म्यां पाप केलें आहे व तुझे दृष्टींत म्यां वाईट
घडलें आहे ह्मणून जेव्हां तूं बोलशील तेव्हां न्यायी ठरशील आणि न्यायाधीशी
केली असतां स्वच्छ निघशील

५ पाहा अन्यायांत मी उत्पन्न झालों व पापांत माझे आईनें माझे गर्भधारण
केलें

६ पाहा अंतर्गामांत सत्य असावें ह्मणून इच्छितोस आणि हृदाशयांत मला
ज्ञान कळविशील

७ तूं एजोबानें मला निर्मल कर मग स्वच्छ होईन मला धू ह्मणजे बर्फापेक्षां
पांढरा होईन

८ मला आनंद व हर्ष ऐकूं दे जीं हाडें त्वां मोडिलीं आहेत तीं उल्लासोत

९ माझ्या पातकांपासून तूं आपलें मुख आवरून घे आणि माझे सर्व
अन्याय पुसून टाक

१० हे देवा मजमध्ये स्वच्छ हृदय उत्पन्न कर आणि माझे अंगां शुद्ध
आत्मा नवा कर

११ तूं आपल्ये समोरून मला टाकूं नको आणि आपला पवित्र आत्मा
मजपासून काढूं नको

१२ तूं आपल्ये तारणाचा आनंद मला परत दे आणि आपल्ये उदार आत्म्या-
कडून मला संभाळ

१३ मग मी अपराध्यांस तुझे विधि शिकवीन आणि पातकी अनुतापून
तुजकडे परत येतील

१४ हे देवा माझे तारणाच्या देवा हिंसादोषापासून मला मुक्त कर ह्मणजे
माझी जीभ उत्सवानें तुझे न्यायाचें कथन करील

१५ हे प्रभो माझे ओंठ तूं उघड ह्यणजे माझे तोंड तुझी स्तुति प्रशस्त सांगेल

१६ कांकीं तूं बलि इच्छित नाहीस इच्छितास तर मी देतो अमिष्टोम तुला आवडत नाहीं

१७ देवाचे बलि ह्यणजे अनुत्तम आत्मा अनुत्तम व नम्र झालेलें हृदय हे देवा तूं तुच्छ मानणार नाहीस

१८ तूं आपल्या प्रसादानें जीयोनेचें हित कर येरूशालेमेचे कोट बांधून यथास्थित कर

१९ तेव्हां पुण्यबलि अमिष्टोम व सकलामिष्टोम तूं मान्य करिशील तेव्हांच लोक तुझे यज्ञवेदीवर वृष अर्पितील

गीत ५२

१ दावीद दोरगाच्या त्रोहाचा परिवाद करून त्याचा नाश भविष्य सांगतो ६ त्याविषयीं सात्विक चर्चतील ८ दावीद देवाचे दयेवर भरंवसा ठेवून क्षतशता निवेदिता

मुख्य गायकाला दावीदानें केलेली काव्या दावीद अहीमेलेखाचे घरास आला आहे असें जेव्हां दोरग एदोमी ग्राकलाकडे येऊन सांगत म्हणाला तेव्हां

१ अरे बलवाना दुष्कृतीविषयीं कां फुशारतोस देवाचें उपकारित्व निरंतर आहे

२ तुझी जिह्वा अरिष्टें संकल्पिल्ये जो सुतीक्ष्ण वस्त्रा नकळे असा चाटून जातो त्यासारखीच ती आहे

३ सुकृतीपेक्षां दुष्कृति आणि सत्यवादापेक्षां असत्य तुला आवडतात

४ अगे कपटी जिह्वे तुला सर्व नाशकारक शब्द आवडतात

५ देवहि सर्वकालपर्यंत तुला ध्वस्त करील व वस्तींतून तुला काढून नाशील व जीवतांचे भूमींतून तुला उंपटील

६ सात्विकजनहि पाहून भितील आणि त्याला हांसतील

७ पाहा हा जो पुरुष आपलें सामर्थ्य देवच आहे असें मानीत नाहीं परंतु आपल्ये बहुधनावर विश्वासतो तो आपल्या दुष्टपणांत बल मिरवितो

८ परंतु देवाचे घरांत मी टवटवीत जाईतासारखा आहे सदासर्वकाल देवाचे दयेवर मी विश्वासेन

९ त्वां कार्य साधिलें आहे यामुळें मी तुला स्तवीन तूं उत्तम आहेस ह्यणून तुझ्या साधूंदेखतां तुझे नामावर आशा ठेवीन

गीत ५३

१ यथाजात मनुष्याची दुष्टता दावीद वर्णितो ४ अंतःकरणाचा प्रकार सांगून तो दुष्टांचा प्रमाण देतो ६ देव जें तारण करितो त्याजविषयीं तो गौरव मानितो

माझलथेच्या मुख वाजंच्याला दावीदानें केलेली काव्या

१ मूर्ख आपल्या मनांत झणाला आहे कीं देव नाहीं ते दूषित झाले आहेत त्यानीं कुत्सित अन्याय केला आहे सुकूर्मी कोणी नाहीं

२ कोणी समजून देवाला शोधितो किं नाहीं हें पाहावें झणून देवानें आकाशांतून मनुष्यांवर अवलोकन केलें

३ ते सर्व मार्गें सरले आहेत झाडून अमंगल झाले आहेत सुकूर्मी कोणी नाहीं एकहि नाहीं

४ जे दुष्कर्मी जशी भाकर खातात तसे माझे लोकांचा खातात ते कांहीं जाणत नाहीत काय ते देवाची प्रार्थना करित नाहीत

५ तेथें ते फार भयभीत होते कांहीं भय नव्हतें कां ज्यानें तुला वेढिलें त्याचीं हाडें देवानें विखरिलीं आहेत त्यांस देवानें नाकारिलें झणून त्यां त्यांचा कुंठित केलें आहे

६ इस्राएलाचें तारण जीयोनंतून कोण देईल देव आपले प्रवासी लोक परत आणील तेव्हां याकोब उल्लासेल इस्राएल हर्षेल

गीत ५४

१ दावीद जीफीमांविषयीं विलाप करून तारण करावें म्हणून प्रार्थना करितो ४ तो देवाच्या साहाय्यावर भरंवसा ठेवून यज्ञाची प्रतिज्ञा करितो

मुष्ट्या वाजंच्याला दावीदानें केलेली काव्या दावीद आम्हाजवळ लपत नाहीं काय असें जेव्हां जीफीम गाऊलाकडे धेऊब म्हणाले तेव्हां

१ हे देवा तूं आपल्ये नामानें मला तार व आपल्ये शक्तीनें माझा न्याय कर
२ हे देवा माझी प्रार्थना ऐक माझे मुखच्या वाक्यांकडे कान दे
३ कां विदेशी मजवर उठले आहेत व माझे जीवास निर्दय टपतात देव आम्हासमोर आहे असें त्यानीं मानिलें नाहीं

४ पाहा देव माझा साहाय्यकर्ता आहे प्रभु माझा जीवोद्धारक आहे

५ माझ्या शत्रूला तो अरिष्ट परत करील तूं आपल्ये सत्यानें त्यांस लुप्त कर

६ उदारत्वेंकडून मी तुला यज्ञ करीन हे ईश्वरा मी तुझें नाम स्तवीन कां तें उत्तम आहे

७ कारण सर्व संकटांतून त्यानें मला सोडविलें आहे व माझे नेत्रांनें माझ्या वैन्यांला पाहिलें आहे

गीत ५५

१ दावीद प्रार्थना करितांना आपल्ये मयंकर अंक्शेविषयीं विलाप करितो हे तो आपल्या शत्रूविषयीं प्रार्थना करितो आणि त्यांची दुष्टता व विश्वासघात यांमुळें विलाप करितो ११ देवानें त्याला संरक्षिलें आणि त्याचा शत्रूस जिवित केलें आहे म्हणून तो संतुलन पावतो

सुख वाजंत्राखा दावीदानें केलेली काव्या

- १ हे देवा माझे प्रार्थनेकडे कान दे आणि माझे विनंतीपासून लपूं मको
- २ मजकडे मन लाव व मला उत्तर दे मी आपल्ये ध्यानांत विव्हल व व्याकुल आहे
- ३ वैन्याचे शब्दामुळें दुष्टाचे संरोधामुळें कारण ते मजवर अरिष्ट प्रवृत्त करितात व रागानें माझा द्रोह करितात
- ४ मजमध्ये माझे हृदय कळवळतें व मृत्यूचीं भीषणें मजवर पडलीं आहेत
- ५ भय व कंपन मला लागलें आहे आणि विस्मयानें मला वेष्टिलें आहे
- ६ म्यांहि झटलें कपोतासारखे पक्ष मला कोण देईल दिले तर तेव्हां मी उडून स्वस्थ राहीन
- ७ तेव्हां पाहा मी दूर पळून रानांत वस्ती करीन
- ८ सुटलेला वारा व वादळ यांपासून मीं आपलें पलायन त्वरित करीन
- ९ हे प्रभो त्यांच्या जिवा विच्छिन्न करून नाश कां म्यां नगरांत उन्माद व कलह पाहिले आहेत
- १० अहोरात्र त्याजभोंवते त्याचे कोटावर ते फिरतात आणि त्याजमध्ये उपद्रव व कष्ट आहेत
- ११ त्याजमध्ये अरिष्टें आहेत त्याच्या आळ्यांतून अभिमर्द व कपट निघून जात नाहींत
- १२ कारण ज्यानें मला निंदिलें तो वैरी नव्हता असता तर म्यां सोशिलें असतें मजवर ज्यानें आपलें महत्त्व मिरविलें तो माझा द्वेषी नव्हता असता तर त्याजपासून मी लपलों असतों
- १३ परंतु तूंच जो माझा मित्र माझा खेही व माझे ओळखीचा होतास
- १४ आढी एकत्र मधुर संमंत्रण करीत असों देवाचे घरास संगतीं चालत असों
- १५ त्यांजर अवमर्द येतील ते जीवंत असून नरकांत उतरतील कारण त्यांचे वस्तींत त्यांजमध्ये दुष्टपण आहे

- १६ मीच देवाची प्रार्थना करीन व ईश्वर मला तारील
 १७ सांजे व सकाळीं व दुपारीं मी विनंती करितांना ओरडेन तेव्हां माझा शब्द तो ऐकेल
 १८ मजला प्रतिकूल जी लढाई होती तिजपासून त्यानें माझा जीव सलामत मुक्त केला आहे कां मजशीं बहुत होते
 १९ देव जो अनादिकालापासून राहतो तो ऐकून त्यांस पीडील त्यांला विकार होत नाहीत झणून ते देवाला भीत नाहीत
 २० त्याशीं स्वास्थ्य जे राखीत होते त्यांजवर त्यानें आपले हात लांब केले आहेत त्यानें आपली संधा मोडिली आहे
 २१ त्याचीं वाक्ये नवनीतापेक्षां स्निग्ध असून त्याच्या मनांत युद्ध होतें तेलापेक्षां त्याचे शब्द मृदु असून नागव्या तरवारी असे होते
 २२ तूं आपला भार ईश्वरावर टाक झणजे तो तुझे पाठबळ करील तो कधीं सात्विकाला ध्वस्त होऊं देणार नाही
 २३ परंतु हे देवा त्यांस तूं नाशाचे खांचेंत उतरिशील घातक व कपटी मनुष्ये आपलें अर्थायुष्य वांचणार नाहीत परंतु मी तुजवर भाव ठेवीन

गीत ५६

१ दावीद देवाच्या वचनावर भरंवसा ठेवून प्रार्थना करितांना आपल्या शत्रूविषयीं विश्वास करितो ९ तो देवाचे वचनावरला आपला विश्वास चांगतो आणि त्याला सवाद्याला पतिज्ञा करितो

दुरांच्या झककपोतरागाच्या मुख्य गायकाला दावीदानें लिहिलेले गीत जेव्हां फेलिश्थ्यानीं त्याला गाथेत धरिल्लें तेव्हां

- १ हे देवा मजवर मनुष्य तोंड वासितो झणून मजवर दया कर तो प्रतिदिवसीं युद्ध करून मला पीडितो
 २ मशीं बहुत गर्वीनें लढतात झणून सारादिवस माझे शत्रु तोंड वासतात
 ३ जेव्हां मला भय लागेल तेव्हां तुजवर विश्वासेन
 ४ त्याचे वचनामुळें मी देवाविषयीं गौरव मानीन देवावर मी विश्वासतों मी भिणार नाहीं मला मनुष्य काय करील
 ५ ते सारादिवस माझ्या अर्थाविषयीं मला गांजितात मजविषयींचे त्यांचे सर्व संकल्प अरिष्ठार्थ आहेत
 ६ ते एकत्र मिळून लपतात माझे जीवास जे टपतात त्यांजप्रमाणें ते माझ्या पावलांस जपतात
 ७ दुष्टपणांत त्यांला मुक्ति होईल काय हे देवा असले लोक ध्वस्त कर

८ माझीं भ्रमणें तूं गणितोस तूं आपल्ये कुर्पांत माझीं आंसवें घाल तुझे वहीत तीं नाहीत काय

९ जेव्हां मी प्रार्थना करीन तेव्हां माझे वैरी पराङ्मुख होतील हें मी जाणतो कां देव मजकडे आहे

१० त्याचे वचनामुळें मी देवाविषयीं गौरव मानीन त्याचे वचनामुळें ईश्वराविषयीं गौरव मानीन

११ देवावर मी विश्वासलों आहे मी भिणार नाहीं मनुष्य मला काय करील

१२ हे देवा तुझे नवस मजकडे आहेत मी तुला स्तुति फेडीन

१३ कारण त्वां माझा जीव मरणापासून सोडविला आहे जीवतांच्या प्रकाशांत देवासमोर म्यां वर्त्तावें झणून धक्यापासून माझे पाय रक्षणार नाहींस काय

गीत ५७

१ दावीद प्रार्थना करीत देवाकडे शरण जाऊन आपल्ये धोक्पाचे अवस्थे विषयीं विलाप करितो ७ देवाला खवायाला तो आपणाला धीर देतो

नाष्ट्र देऊं नको अशा रागाच्या मुख्ण गायकाला दावीदानें लिहिलेलें गीत जेव्हां दावीद गुहेंत असतांना निघून झाकलापासून पळाला तेव्हां

१ हे देवा मजवर दया कर माझा जीव तुझा आश्रय धरितो झणून मजवर दया कर आणि ह्या आपदा टळून जातपर्यंत तुझे पक्षच्छायेचा आश्रय मी धरीन

२ परात्पर देवाला देव जो प्रसाठीं सर्व साधितो त्याला मी आहूति करीन

३ तो आकाशांतून पाठवून मला तारील जो मजवर तोंड वासतो त्यानें निंदा केली आहे देव आपली दया व सत्यता पाठवून देईल

४ माझा जीव सिंहांमध्ये आहे ज्यां कठोर नीच मनुष्यांचे दांत भाले व बाणच आहेत व ज्यांची जिह्वा तीक्ष्ण तरवारच आहे त्यांमध्ये मी निजतो

५ हे देवा आकाशावरतीं तूं उंचावला जा तुझे गौरव सर्व पृथ्वीवर असो

६ माझ्या पायांसाठीं त्यानीं जाळें मांडिलें आहे माझा जीव दुणून गेला आहे मजपुढें त्यानीं खांच खाणिली तींत तेच पडले आहेत

७ माझे मन स्थिर आहे हे देवा माझे मन स्थिर आहे मी गाऊन स्तवन करीन

८ हे माझ्या गौरवा जागें हो अहो वीणा व चंग हो जागे व्हा मीहि पहांटेस जागा होईन

९ हे प्रभो लोकांमध्ये तुला स्तवीन समुदायांमध्ये तुला गाईन

१० कां तर आकाशापर्यंत तुझी दया व आभाळापर्यंत तुझी सत्यता थोर आहे

११ हे देवा आकाशावरतीं तूं उंचावला जा आणि तुजें गौरव सर्व पृथ्वीवर असो

गीत ५८

१ दावीद दुष्टन्यायाधीशांचें गर्हण करितो १ तो दुष्टांचा स्वभाव वर्णितो
२ देव त्यांचें शासन करील असें सांगतो १० त्याविषयीं सात्विक वर्ध्णतील
नाश्र्ण देऊं नको अशा रामाच्या मुख्ण गायकाला दावीदानें लिहिलेलें गीत

१ अहो मनुष्यानों निश्चयें तुझी अवाचतः न्याय सांगतां काय तुझी यथा-
र्थतः न्यायाधीशी करितां काय

२ होय तुझी मनःपूर्वक अन्याय करितां पृथ्वींत तुझी आपल्या हातांचा
बलाकार तोलून देतां

३ गर्भस्थानापासून दुष्ट फिततात जन्मापासून असत्य बोलत असतां बह-
कतात

४ त्यांचें विष सर्पांचे विषासारिखें आहे जो बहिरा जोगी सर्प आपला
कान झांकितो

५ जो गारुड्याचा निपुण गारुड्याचाहि शब्द ऐकत नाहीं त्यासारिखे ते
आहेत

६ हे देवा त्यांचे मुखांतले दांत पाड हे ईश्वरा सिंहांच्या दाढा पाडून टाक

७ जें पाणी वाहून जातें त्यावाणीं ते विघरतील त्यानें आपले तीर जसे चुक-
तील तसे मारावे

८ जशी गोगलगाय चिषळ्ये तसा तो नाहींसा होवो स्त्रियेचे ज्या पतित-
गर्भानें सूर्य्य पाहिला नाहीं तसा

९ कंटकवृक्षास तुमचे कंटक विशिष्ट करितील त्यापूर्वीं जशी झळ कोंव-
ळ्यास तसें त्यास तो उडवील

१० सात्विक प्रतिकार पाहील तेव्हां हर्षेल दुष्टाचे रक्तांत तो आपले पाय
धुवील

११ आणि मनुष्य द्वाणेळ निश्चयें सात्विकास फल आहे निश्चयें देव आहे
जो पृथ्वींत न्यायाधीशी करितो

गीत ५९

१ दावीद आपल्या शत्रूंपासून मुक्त व्हाय्यासाठीं प्रार्थना करितो १ तो त्यांच्या द्रोहाविषयीं विलाप करितो ८ देवावर भाव ठेवितो ११ आपल्या शत्रूंचेविषयीं प्रार्थना करितो ११ देवाला स्तवितो

माझं देजं नको अशा रागाच्या सुख्य गायकाला दावीदानें लिहिलेले गीत जेव्हां ब्राह्मणानें समुष्य पाठविले आणि दावीदाला भाळून टाकावें म्हणून ते घरावर टपले तेव्हां

१ हे देवा माझ्या वैयांपासून मला मुक्त कर जे मजवर उठतात त्यांपासून मला उद्धर

२ दुष्कर्यांपासून मला सोडीव आणि घातकांपासून मला तार

३ कां तर हे ईश्वरा पाहा माझा अपराध व माझे पातक नसतां माझे जीवास ते लपून टपतात बलात्कारी मजवर जमतात

४ माझा अन्याय नसतां ते धावून व्यूढ होतात माझे साहाय्य करायास तूं जागा हो आणि पाहा

५ तूं तर हे ईश्वरा सैन्यांचे देवा इस्त्राएलाच्या देवा सर्व विधर्मलोकांचें शासन करायास जागा हो कोणीहि दुष्ट विश्वासघातकांस प्रसन्न होऊं नको

६ रात्रीं ते माघारे येतात कुत्र्यांवाणीं केंकतात व नगराभोंवते फिरतात

७ पाहा ते आपल्या मुखानें वाईट उद्गारितात त्यांच्या ओंठांत तरवारी आहेत कां कोण ऐकतो असें ह्मणतात

८ परंतु हे ईश्वरा तूं त्याला हांसशील तूं सर्व विधर्मलोकांस धिक्कारशील

९ त्याच्या बलामुळे मी तुझी आशा धरीन कां तर देव माझा आश्रय आहे

१० माझा दयालु देव मजपुढें येईल देव मला माझे शत्रु पाहूं देईल

११ त्याला जिवें मारूं नको मारिलेंस तर माझे लोक विसरतील तूं आपल्ये बलानें त्यांची दाणादाण कर व हे प्रभो आमच्या वारणा त्याला ध्वस्त कर

१२ त्यांच्या मुखाचे पापामुळे त्यांच्या ओंठांच्या वाक्यांमुळे व जो शाप व ज्ञे असत्य ते बोलतात त्यांमुळेहि ते आपल्ये गर्वांत धरिले जावे

१३ तूं क्रोधानें नाश कर कर नाश व ते नाहींसे होवोत आणि देव याकोबांत राज्य करितो असें पृथ्वीच्या सीमांपर्यंत लोक जाणोत

१४ तर रात्रीं ते माघारे येतात कुत्र्यांवाणीं केंकतात व नगराभोंवते फिरतात

१५ ते खायला फिरतात आणि जर तृप्त होत नाहींत तर गुरगुरतात

१६ परंतु मी तुझ्या सामर्थ्याविषयीं गाईन आणि पहांटेस तुझे दयेविषयीं उत्सव करीन कारण माझे संकटाचे दिवसीं तूं माझा आश्रय व माझे शरण झाला आहेस

१७ हे माझ्या सामर्थ्या तुला मी गाईन कारण देव माझा आश्रय व माझा दयालु देवच आहे

गीत ६०

१ दावीद पूर्व शासनाविषयी देवाकडे विलाप करून ४ अधिकां आशा करून मुक्तीसाठीं प्रार्थितो ६ तो देवाचे प्रतिज्ञांवरून सांत्वन पावून ज्या साहाय्यावर तो विश्वासला आहे तें त्या मागता

शुभान एदूथेच्या मुख्य वाजंश्रुता शिकवायासाठीं दावीदानें लिहिलेलें गीत अराम नाहुराईम आणि अराम जोबा यांशीं त्याच्या लढण्याचे वेळीं जेव्हां योआबाने फिरून खाराच्या खोऱ्यांत एदोमांतले धारा हजार मनुष्य हाणून टाकिले तेव्हां

१ हे देवा त्वां आमचा वीट मानिला आहे त्वां आह्मास विखरिलें आहे तूं रुष्ट झाला आहेस आह्माजवळ फिरून ये

२ त्वां पृथ्वी कांपविली आहे ती त्वां मोडिली आहे तिचे भंग यथास्थित कर कां ती विधूनित झाली आहे

३ त्वां आपल्या लोकांस दुर्दशा पाहूं दिली आहे त्वां आह्मास विस्मयाचा रस प्यायांस दिला आहे

४ सत्याकरितां ध्वज उभारावा ह्मणून तो त्वां आपल्या भक्तांस दिला आहे

५ तुझे प्रिय लोक मुक्त व्हावे ह्मणून तूं आपल्ये उजव्ये हातानें तार व माझें ऐक

६ देव आपल्ये पवित्रतेनें बोलिला आहे मी उल्लासेन मी शेखेम वांटीन व सुकोथाचें खोरें मोजून देईन

७ गिलआद माझा आहे व मेनश्शे माझा आहे व एफ्राईम माझें मुख्य सामर्थ्य आहे येहूदा माझा नियमकर्ता आहे

८ मोआब माझें क्षालनपात्र आहे एदोमावर मी आपलें खेंटर फेंकीन अगे फेलेशेथे मजकरितां तूं उत्साह कर

९ मला कोट्टविशिष्ट नगरांत कोण नेईल एदोमांत मला कोण घेउन जाईल

१० हे देवा त्वां आमचा वीट मानिला नाही काय हे देवा तूं आमच्या सैन्यांसंगतीं बाहेर जाणार नाहीस काय

११ संकटांतून निघावें ह्मणून आह्मास साहाय्य कर कां तर मनुष्याचा उपकार व्यर्थ आहे

१२ देवाकडून आद्वी पराक्रम करूं व तोच आमचे शत्रु तुडवील

गीत ६१

१ दावीद पूर्व अनुभव स्मरून देवाकडे शरण आतो देवाच्या प्रतिज्ञांमुळे त्याची सेवा मी सदा करीन असा नवस तो करितो

मुख्य वाजंश्याला दावीदानें केलेलें गीत

- १ हे देवा माझे आक्रंदन ऐक माझे प्रार्थनेकडे मन लाव
- २ पृथ्वीचे सीमेपासून तुला मी आरोळी करीन माझे मन व्याकुल असतांना मजवरतीं उंच जो पर्वत त्याकडे मला ने
- ३ कां तूं माझा आश्रय आणि वैयापासून सुदृढ दुर्ग होस
- ४ तुझे मंडपांत मी सदा राहीन तुझे पक्षाच्छादनाचा आश्रय मी धरीन
- ५ कां तर हे देवा त्वां माझे नवस ऐकिले आहेत तुझे नामाच्या भक्तांशीं त्वां मला विभाग दिला आहे
- ६ राजाचें आयुष्य दीर्घ करिशील त्याचीं वर्षे बहुत पिढ्यांप्रमाणें वाढ-
विशील
- ७ देवासमोर तो सदा राहील दयेनें व सत्यतेनें त्याला रक्षावें द्याणून आज्ञा दे
- ८ तेव्हां म्यां आपले नवस नित्य फेडावे द्याणून तुझे नाम मी निरंतर गाउन वर्णौन

गीत ६२

१ दावीद देवावरचा आपला भाव सांगून आपल्या शत्रूला भय दाख-
वितो ५ असाच भाव घरून तो धार्मिकांला धीर देतो ९ प्रापंचिक अर्थां
वर कांहीं भरंवसा देवायाचा नाही ११ देवाच्या ठायीं सामर्थ्य आणि
दया आहेत

मुख्य गायक जो येदूथून त्याला दावीदानें केलेलें गीत

- १ हे माझ्या जीवा केवळ देवाची आशा धरावी त्याकडूनच माझा उद्धार होतो
- २ तोच मात्र माझा पर्वत व माझे तारण आहे तो माझा आश्रय आहे द्याणून मी फार विव्हल होणार नाहीं
- ३ एका मनुष्यावर कोठपर्यंत तुझी खडखडवाल जसे तोललेल्ये भिंतीस अथवा कोसळल्या कुंपणास तसे तुझी सर्व बडवितां
- ४ तथापि त्याचे थोरपणापासून त्याला पाडायास ते संमंत्रण करितात असत्य त्यांला आवडतें ते आपल्या मुखानें आशीर्वाद देतात परंतु आपल्ये मनांत शापितात

५ हे माझे जीवा केवळ देवाची प्रतीक्षा कर कां तर त्याजपासूनच माझा आश्रय येईल

६ तोच मात्र माझा पर्वत व माझे तारण आहे तो माझा आश्रय आहे झणून मी विव्दल होणार नाही

७ देवाच्या ठायीं माझे तारण व माझे गौरव आहे माझा सुदृढ पर्वत व माझा आश्रय देवाच्या ठायीं आहे

८ अहो लोकहो त्याजवर तुझी सर्वकाल विश्वास ठेवा त्यासमोर तुझी आपले मन ओता देव आमचा आश्रय आहे

९ निश्चयें नीच मनुष्यें व्यर्थपण व थोर मनुष्यें असत्यपणच आहेत तीं धटांत तोलिलीं असतां व्यर्थपणापेक्षां केवळ हलकीं आहेत

१० बलात्कारावर विश्वासू नका व हरणाविषयीं शोषरू नका जरीं धन वाढतें तरीं तें मानूं नका

११ एकदां देव बोलिला आहे दोनदां हें म्यां ऐकिलें आहे कीं देवाला सामर्थ्य आहे

१२ आणि हे प्रभो तुला कृपा आहे कारण प्रत्येक मनुष्याला त्याच्या कर्मा-प्रमाणें तूं परत देशील

गीत ६३।

१ दावीद देवाची आशंसा करितो ४ देवाचें सुवंदन करायाला निश्चय करितो ८ माझे शत्रु नष्ट होतील आणि मी सुरक्षित राहीन असा भरंवसा तो धरितो

दावीदानें केलेलें गीत जेव्हां तो वेदूदाच्या अरण्यांत होता तेव्हां

१ हे देवा तूं माझा देव आहेस फार इच्छा धरून मी तुला शोधितों शुष्क व रुक्ष निर्जल भूमींत माझा जीव तृषतो माझा देह तुसाठीं ग्लान झाला आहे

२ जसें पवित्रस्थानांत म्यां तुला अवलोकिलें आहे तसें तुझे ऐश्वर्य्य व तुझे गौरव पाहावें झणून

३ जीवनापेक्षां तुझी कृपा उत्तम आहे यामुळें माझे ओंठ तुला स्तवितील

४ असेंच यावज्जीवन मी तुला वंदीन तुझे नामांन मी आपले हात उभारीन

५ मज्जेनें व मेदानें असा माझा जीव तृप्त होईल व उच्चस्वरयुक्त ओंठानीं माझे मुखस्तवन करील

६ जेव्हां मी आपल्ये मंचकावर तुला स्मरतों व रात्रीचे प्रहरांत तुझे ध्यान करितों तेव्हां

७ तूं माझें साहाय्य असत आला आहेस झणून तुझे पक्षांचे छायेंत मी उत्सव करीन

८ माझा जीव तुशीं लागून राहतो मला तुझा उजवा हात संभाळो

९ परंतु जे माझ्या जीवास टपतात ते नाशास जातील ते पृथ्वीखालचे स्थानांत शिरतील

१० त्यांस तरवारीनें शत्रु पाडतील ते शुगालांस आहारार्थ होतील

११ परंतु राजा देवाविषयीं हर्षेल जो कोणी त्याचा शपथ वाहतो तो गौरव मानील परंतु जे असत्य बोलतात त्यांचें मुख बंद केलें जाईल

गीत ६४

१ दावीद आपल्या ऋचूंविषयीं विलाप करितांना मुक्तीसाठीं प्राथितो
० व्याविषयीं सालिक हर्षितोच असा माझ्या ऋचूंचा प्रकट नात्र मी पाहीन असें तो भविष्य सांगतो

मुख्य गायकाला दावीदानें केलेलें गीत

१ हे देवा मी विनंती करितांना माझा शब्द ऐक वैन्याचे भयापासून माझें आयुष्य रक्ष

२ द्रोहकांच्या संमंत्रणापासून व दुष्कर्मांचे धुंदाईपासून मला आच्छादित कर

३ ते आपली जिह्वा तरवारीसारखी तीक्ष्ण करितात ते आपले तीर झणजे कडू शब्द मारितात

४ सात्विकास गुणरूपें मारोयला ते अकस्मात तीर मारितात आणि भीत नाहींत

५ दुष्कर्मांत ते धैर्य धरितात पाश मांडावे झणून संमंत्रण करितात आह्वास कोण पाहील असें झणतात

६ ते अन्याय शोधितात पक्का गोध समाप्त करितात प्रत्येकाचें अंतर्ग्राम आणि हृदय खोलच आहे

७ परंतु देव त्याला अकस्मात तीर मारील त्यांचीं क्षतें पडतील

८ तेव्हां ते आपली जिह्वा आपल्यांवर पडूं देतील त्यांस जे सर्व पाहतील ते पळतील

९ तेव्हां सर्व मनुष्यें भितील आणि देवाचें कर्म प्रकट करतील व त्याचें कार्य ध्यानांत आणतील

१० ईश्वराविषयीं सालिक हर्षेल व त्याचा आश्रय धरील आणि सर्व सत्यांमे गौरव मानतील

गीत ६५

१ दावीद देवाला त्याच्या प्रसादासुळे खवितो ४ देवाच्या उपकारांकडून त्याच्या निवडलेल्यांचे जें सुख होत असतें तें

मुख्य गायकाला गायनार्थ दावीदानें केलेलें गीत

१ हे देवा तुला जीयोनेत आदर व स्तवन आहेत व तुला नवस फेडिला जाईल

२ जो तूं प्रार्थना ऐकणारा आहेस त्या तुजवळ सर्व भनुष्ये येवोत

३ मजवर पातकें प्रभूत होतात आमच्या अपराधांचें पावन तूंच करिशील !

४ त्यानें तुझ्या अंगणांत राहावें झणून ज्याला तूं निवडून आसन्न होऊं देतोस तो धन्य आहे तुझे घरच्या तुझे मंदिराचे गाभाऱ्याच्या उत्तम अर्थानें आह्मी तृप्त होऊं

५ हे आमच्या उद्धारक देवा भूमिसमुद्राचे सर्व दूर सीमांचे आश्रया न्यार्येकडून तूं आह्मास आश्चर्यतः उत्तर देतोस

६ जो शक्तीनें वेष्टित असतां आपल्या सामर्थ्यानें पर्वत स्थिर स्थापितो

७ तो जलाशयाची गर्जना त्याच्या लाटांची गर्जना आणि लोकांची धुंदाई शांतवितो

८ जे अंत्यसीमांवर राहतात ते तुझ्या उत्पातांस भितात उदय व अस्त यांस तूं उत्सव करूं देतोस

९ तूं पृथ्वीस आसन्न होतोस व तिला पुष्कळपणें पाणी घालितोस देवाचे जलपूर्ण ओघांतून तिला रसभरित करितोस ती अशी सिद्ध करून तूं त्यांचें धान्य सिद्ध करितोस

१० तिचे दंड तूं शिंपितोस तिचीं तासें खचवितोस सुवृष्टीनें तिला मृदु करितोस तिच्या रुझणाला आशी देतोस

११ तूं आपल्या उपकारानें वर्ष समापन्न करितोस आणि तुझीं सर्व वृत्तीनें मेद गाळितात

१२ तीं रानांतल्या कुरणांवर वृष्टि गाळितात व डोंगर उह्यास वेष्टून घेतात

१३ पटांगणें कळपानीं झांकिलीं व खोरीं धान्यानें आच्छादिलीं आहेत तीं उत्साह करितात व गातात

गीत ६६

१ देवाला सवावें म्हणून दावीद संबोध करितो ५ आणि त्याच्या महत्क
 मीकडे लक्ष्य लावावें ८ आणि त्याच्या उपकारांमुळे त्याला वंदावें
 म्हणून १९ मी देवाची सद्भावयुक्त सेवा करीन असा नवस तो करितो
 १६ देवानें जो विशेष अनुग्रह त्याजवर केला तो तो सांगतो

मुख्य गायकाला गायनार्थ गीत

- १ अहो सर्व पृथ्वीतले लोकहो देवाला उत्साहशब्द करा
- २ त्याचे नामाचें गौरव तुझी गाउन वर्णा त्याची स्तुति गौरव अशी करा
- ३ तूं आपल्या कर्मांकडून किति भयंकर आहेस असें देवाला झणा तुझ्या
 महाबलेंकडून तुझे वैरी तुला वश्य होतील
- ४ सर्व पृथ्वीतले लोक तुला भजतील व तुला गातील ते तुझें नाम गाउन
 वर्णतील
- ५ अहो या आणि देवाचीं कर्मे पाहा तो आपल्या कार्यांनें मनुष्यांस
 भयंकर आहे
- ६ त्यानें समुद्र पालटून शुष्कभूमि केली जलाशयांतून ते पायानीं चालले
 तेथें आझी त्याजविषयीं हर्षलीं
- ७ तो आपल्ये पराक्रमानें सदा राज्य करितो त्याचीं नेत्रें लोकांस जपून
 पाहतात दुष्कर्मांनीं आपलें महत्त्व मिरवूं नये
- ८ अहो लोकहो आमचे देवाला वंदा व त्याचे स्तवनाचा शब्द गाजवा
- ९ त्यानें आमचे जीव जन्मांत घातले व आमचे पाय त्यानें सरूं दिले
 नाहींत
- १० कां तर हे देवा त्वां आझाला पारखिलें रुपें गाळण्याप्रमाणें त्वां
 आझाला गाळून पाहिलें
- ११ त्वां आझास जाळ्यांत आणिलें त्वां आमचे कटीस पीडा लाविली
- १२ त्वां मनुष्यांस आमचे डोईवर आरूढ होऊं दिलें आझी अग्नींतून
 व जलांतून गेलों नंतर त्वां आझास समृद्धीत बाहेर आणिलें
- १३ मी अभिष्टोम घेउन तुझ्या मंदिरांत जाईन तुला मी आपले नवस
 फेडीन
- १४ जे माझ्या संकटांत माझ्या ओंठानीं उच्चारिले व माझ्या तोंडांनें
 सांगितले ते
- १५ पुष्टपशूंचे अभिष्टोम मेषांचे मदोधूपसहित मी तुला अर्पिन वृष आणि
 अज मी अर्पिन
- १६ अहो जे तुझी देवास भितां ते या ऐका आणि त्यानें जें माझे जीवा-
 साठीं केलें आहे तें मी सांगेन

१७ त्याला मी आपल्या मुखानें आरोळी केली व माझ्या जिह्वेंत उच्चस्वर होता

१८ जर मी आपलें मनांत पाप प्रिय मानितों तर प्रभु माझें ऐकणार नाहीं

१९ परंतु देवानें ऐकिलेंच आहे माझ्या प्रार्थनेचे शब्दाकडे मन लाविलें आहे

२० ज्या देवानें माझी प्रार्थना सारिली नाहीं आणि आपली कृपा मजपासून काढिली नाहीं तो सुर्वदित असावा

गीत ६७

१ देवाचें राज्य विसृत व्हायासाठीं प्रार्थना केली जात्ये १ लोकांनीं हर्षावें १ आणि देवाचे उपकार सष्टइ व्हावे म्हणून

सुख वाजंच्याला गायनार्थ गीत

१ देवानें आद्मावर दया करावी आणि आद्मास आशी द्यावी त्यानें आपलें मुखतेज आद्मावर पडूं द्यावें

२ अशासाठीं कीं सर्व पृथ्वींत तुझा मार्ग सर्वलोकांत तुझा उद्धार कळावा

३ हे देवा लोक तुझी स्तुति करोत सर्वलोक तुझी स्तुति करोत

४ लोक हर्षांत व उत्सव करोत कारण तूं लोकांचा न्याय यथार्थपणें करिशील व पृथ्वींतल्या लोकांची नीति करिशील

५ हे देवा लोक तुझी स्तुति करोत सर्वलोक तुझी स्तुति करोत

६ भूमि आपलें फल देईल व देव आमचा देव आद्मास आशी देईल

७ देव आद्मास आशी देईल व पृथ्वीच्या सर्व सीमा त्याचें भय धरितील

गीत ६८

१ प्रमाणसंपुष्ट घेऊन जाण्याचे वेळेस जी प्रार्थना केली जाती ती ४ देवाला त्याच्या उपकारांसुळें सवावें म्हणून उपदेश ७ मंडळीची जी शिंता तो करितो तिजसुळें १९ आणि त्याचे महत्कर्मांसुळें

सुख गायकाला गायनार्थ दावोदानें केलेलें गीत

१ देव उठावा त्याचे वैरी विखरले जावोत व त्याचे द्वेषी त्याजपुढें पळोत

२ जसा धूर उडविला जातो तसे त्यांला उडीव जसें मेण अमीपुढें विषळतें तसे दुष्ट देवापुढें नष्ट होवोत

३ परंतु सात्विक हर्षांत देवापुढें उह्लासोत व हर्ष करून आनंदोत

४ तुझी देवाला गा त्याचें नाम गाउन वर्णा जो आरूढ होउन आपलें नाम याह यानें पटांगणावर चालतो त्यासाठीं मार्ग सिद्ध करा व त्याजपुढें उळासा

५ देव आपल्ये पवित्रस्थानांत पोरक्यांचा बाप आणि विधवांचा न्यायाधीश आहे

६ देव अनाथांस कुटुंबांत वसवितो बंदीवान समृद्धींत बाहेर आणितो परंतु दुष्कर्मी रुक्ष भूमींत राहतील

७ हे देवा जेव्हां तूं आपल्या लोकांपुढें बाहेर गेलास व रानांत प्रस्थान केलेंस

८ तेव्हां भूमि कांपली व देवांसमोर आकाशानें गलन केलें देवासमोर इस्त्राएलाचे देवासमोर हा सीना पर्वत कांपला

९ हे देवा त्वां सुवृष्टि पाठवून दिली तेव्हां जें तुझें क्षेत्र ग्लान झालें होतें तें त्वां सुस्थित केलें

१० त्यांत तुझा समुदाय राहिला हे देवा त्वां आपला उपकार दीनासाठीं सिद्ध केला आहे

११ प्रभूनें वाक्य दिलें तेव्हां उपदेशक महासैन्य झाले

१२ सैन्यांचे राजे पळून गेलें जी घरीं राहिली तिनें प्राप्तहार वांटिला

१३ जरीं तुझी कोंडवाडींत निजर्ला तरी ज्या कपोताचे पक्ष रूप्यमंडित आणि त्यांचीं पिसें सुर्पिगल सुवर्णमंडित आहेत त्यासारखे व्हा

१४ जेव्हां त्यांत देवानें राजे विखरिले तेव्हां जल्मोनासारिखें तें पांढरें झालें

१५ बाशान पर्वत उंच पर्वत आहे बाशान पर्वत बहुकूट पर्वत आहे

१६ अहो बहुकूट पर्वतहो तुझी मत्सर कां करितां याच पर्वतावर देवानें वस्ति करायामे इच्छिलें आहे याजवरच ईश्वर सदा राहिल

१७ देवाचे रथ वीसहजार गुणित हजार आहेत जसा सीनावर पवित्रस्थानांत तसा प्रभु त्यांत आहे

१८ तूं वरतीं चढलास त्वां जीवग्राहांस बांधून नेलें आणि ईश्वर देव त्यांमध्ये राहावा ह्मणून त्वां मनुष्यांसाठीं फितलेल्यांसाठीं हि दानें घेतलीं आहेत

१९ प्रभु जो नित्य आद्वावर उपकारांचा भार घालितो जो आमचा उद्धारक देव आहे तो सुवंदित असावा

२० जो आमचा देव तो उद्धारक देवच आहे व देव जो प्रभु त्याच्या सत्तेत मरणनिःसरणें आहेत

२१ परंतु देव आपल्ये वैन्यांचें मस्तक मोडील जो आपल्या अपराधांत वर्ततो त्याची केशयुक्त शिखा मोडील

२२ प्रभु ह्मणाला बाशानापासून मी परत आणीन समुद्राच्या खोल स्थानापासून परत आणीन

२३ अज्ञासाठीं कीं त्वां आपला पाय रक्तांत बुचकळावा तुझ्या कुच्यांचे जिभेचा वांटा वैन्यांपासून होईल

२४ हे देवा तुझ्या यात्रा पवित्रस्थानांत माझे देवाच्या माझे राजाच्या यात्रा त्यानीं पाहिल्या आहेत

२५ पुढें गाणारे मागें वाजविणारे चालले मध्यें कन्या टाळ वाजवीत चालिल्या

२६ समुदायांत देवाला इस्त्राएलाचे उद्रमापासून प्रभूला वंदा

२७ तेथें लहान विन्यामीन व त्यांचा अधिकारी येहूदाचे अधिपति व त्यांचा परिवार जबूलूनाचे अधिपति व नफ्तालीचे अधिपति आहेत

२८ तुझ्यां देवानें तुझे सामर्थ्य नेमून दिलें आहे हे देवा ज्या त्वां आझासाठीं कार्य साधिलें आहे तो तूं आपलें सामर्थ्य द्राखीव

२९ येरूशालेमेस जें तुझे मंदिर त्यामुळें राजे तुला दानें आणतील

३० नलवर्नातले पशु वृषभांचा सार्थ लोकांचे वत्ससहित यांस तूं धमकाव प्रत्येक रूप्यखंडें आणून पायां पडेल ज्यां लोकांस युद्ध आवडतें त्यांस त्यानें विखरिलें आहे

३१ मिज्राईमांतून अधिपति येतील खूश आपलें द्रव्य देवाकडे वाहवतील

३२ अहो पृथ्वीतलीं राज्येहो तुझी देवाला गा प्रभूला गाउन स्तवन करा

३३ जो परमपुरातन आकाशांवर आरूढ होउन चालतो त्याला पाहा तो

आपला शब्द पराक्रमी शब्द उच्चारितो

३४ देवाला समर्थ ह्मणा इस्त्राएलावर त्याचें ऐश्वर्य्य व त्याचें गौरव आकाशांत आहे

३५ हे देवा तूं आपल्ये पवित्रस्थानांतून भयंकर आहेस जो लोकांस बल व सामर्थ्य देतो तो इस्त्राएलाचा देव आहे देव सुवांदिता असावा

गीत ६९

१ दावीद आपल्ये पोडेविषयीं विलाप करितो ११ तो मुक्तीसाठीं प्रार्थितो
११ माझे शत्रु नष्ट होतील असें सांगतो १० कृतज्ञता निवेदन तो देवाला कवितो

शोशनीमाथा मुख वाजंश्याला दावीदानें केलेलें गीत

१ हे देवा मला तार कारण जीवास जलें पोंचलीं आहेत

२ ज्यांत स्थिरस्थल नाही त्या खोल चिखलांत मी रुतलों आहे मी खोल जलांत आलों आहे आणि प्रवाह मला बुडवितो

३ आरोळी करितां करितां मी थकलों आहे माझा गळा शोषला आहे मी आपल्ये देवाची प्रतीक्षा करितांना माझे डोळे धुंद झाले आहेत

४ माझे एरव्हींचे वैरी माझे डोईंचे केशांपेक्षां बहुत आहेत जे वृथा माझे वैरी असतां मला नाशितात ते पुष्कळ आहेत तेव्हां जें म्यां हरलें नाहीं तें म्यां परत दिलें

५ हे देवा तूं माझे मूर्खपण जाणतोस व तुजपासून माझे अपराध लपले नाहींत

६ हे प्रभो सैन्यांचे देवा जे तुझी आशा धरितात त्यांनीं मजमुळें लज्जित होऊं नये हे इस्त्राएलच्या देवा जे तुला अन्वेषितात त्यांनीं मजमुळें ओशाळूं नये

७ कां तर तुजकरितां म्यां निंदा सोशिली आहे लज्जेनें माझे मुख वेष्टिलें आहे

८ मी आपल्या भाव्वांस विदेशी व आपल्ये आईचे लेंकांस परकीय झालों आहे

९ तुझे घराविषयींचे उत्सुकतेनें मला ग्रासिलें आहे आणि तुला जे निंदितात त्यांच्या निंदा मजवर पडल्या आहेत

१० जेव्हां मी आपल्या उपोषणांत रडलों तेव्हां तेंच माझे निंदार्थ झालें

११ जेव्हां म्यां आपलें वस्त्र गोणताट केलें तेव्हां त्यांस मी ह्मण सा झालों

१२ जे वेशीवर बसतात ते मजविषयीं संलाप करतात व मद्यप्यांचें गीतच मी झालों आहे

१३ परंतु हे ईश्वरा प्रसन्नतेचे वेळेस तुजपुढें माझी प्रार्थना आहे हे देवा तूं आपल्ये परमकृपेनें आपल्ये उद्धारक सत्यतेनें मला उत्तर दे

१४ म्यां रतूं नये ह्मणून चिखलांतून मला सोडीव म्यां आपल्ये वैऱ्यांपासून व खोलजलांतून मुक्त व्हावें

१५ जलप्रवाहानें मला बुडवूं नये अथाक पाण्यानें मला गिळूं नये व खांचेनें आपलें तोंड मजवर झाकूं नये

१६ हे ईश्वरा तुझा प्रसाद उत्तम आहे ह्मणून मला उत्तर दे तूं आपल्या परमकरुणांप्रमाणें मजकडे वळ

१७ तूं आपलें मुख आपल्ये सेवकापासून आच्छादूं नको मी संकटांत आहे ह्मणून त्वरेनें मला उत्तर दे

१८ माझे जीवास आसन्न होऊन त्याला मुक्त कर माझ्या वैऱ्यांमुळें मला उद्धर

१९ माझी निंदा व माझी लज्जा व माझी अप्रतिष्ठा तूं जाणतोस तुजसमक्ष माझे सर्व शत्रु आहेत

२० निंदेनें माझे मन भ्रम केलें आहे व मी विषण्ण झालों आहे म्यां कळवव्याची प्रतीक्षा केली परंतु कांहीं नव्हता व सांवकांची परंतु कोणी सांपडेना

२१ त्यांनीं अन्नाचे स्थानीं मला कटु दिला आणि मी तृषित असतांना त्यांनीं मला अम्ल प्यायास दिला

२२ त्यांजपुढें त्यांचें भेज पाश सें व्हावें व स्वस्थांस तें सांपळा सें व्हावें

- २३ त्यांला दिसूं नये द्वाणून त्यांचे डोळे आंधळे व्हावे व सर्वदा त्यांची कटी कांपीव
- २४ तूं आपला क्रोध त्यांजवर ओत व तुझा संतप्तक्रोध त्यांला लागो
- २५ त्यांची वाडी ओसाड पडावी आणि त्यांचे डेऱ्यांत कोणी राहणारा नसो
- २६ कां तर जो त्यां हाणिला त्याच्या पाठीस ते लागतात आणि जे त्यां क्षणिले त्यांस पीडायला प्रलाप करतात
- २७ त्यांचे अन्यायास अणखी अन्याय लाव व तुझें पुण्य ते न पावोत
- २८ जीवतांचे वर्हीतून ते खोडिले जावे आणि सात्विकांसहित ते लिहिले न जावोत
- २९ मी तर दीन व शोकात्त आहें हे देवा तुझ्या उद्धारानें मला उंचावावें
- ३० देवाचें नाम मी गाउन स्तवीन व कृतज्ञता निवेदून त्याला थोर द्वाणून
- ३१ आणि हीच वृषापेक्षां शृंगसंपन्न खुरसंपन्न खोंडापेक्षां ईश्वराला मान्य होईल
- ३२ दीन हें पाहून हर्षतील जे तुझी देवास शोधितां त्यां तुमचें हृदय जीव-युक्त राहिल
- ३३ कां तर ईश्वर दरिद्रांचें ऐकतो आणि आपले बंदीवान तुच्छ मानीत नाहीं
- ३४ आकाश व पृथ्वी त्याला स्तवोत समुद्र व जें सर्व त्यांत फिरतें तें
- ३५ कारण देव जीयोन तारील व येहूदांचीं नगरें बांधील तेव्हां लोक तेथें राहतील व तिचें क्षेत्रधारण करतील
- ३६ तीतहि त्याचे सेवकांचे वंश विभाग धरतील व त्याचें नाम जे प्रिय मानितात ते तीत वसतील

गीत ७०

१ देवानें दुष्ट लौकर नष्ट करावे आणि धार्मिक संरक्षणे द्वाणून दावोद त्याला विनवितो

मुख्य गायकाला स्मरणार्थ दावोदानें केलेलें गीत

- १ हे देवा मला मुक्त करायास हे ईश्वरा मला साहाय्य करायास त्वरा कर
- २ जे माझ्या जीवास टपतात ते लाजोत व ओशाळोत माझें अरिष्ट जे इच्छितात ते पराङ्मुख व अप्रतिष्ठित होवोत
- ३ जे अहा अहा द्वाणतात ते आपल्ये लज्जेकरितां मागें हटोत
- ४ जे तुला अन्वेषितात ते सर्व तुजविषयीं आनंदोत व हर्षोत व तुझें तारण जे प्रिय मानितात ते देव थोर मानिला जावा असें नित्य द्वाणोत
- ५ मी तर दीन व दरिद्री आहें हे देवा मजसाठीं त्वरा कर माझें साहाय्य व माझा मुक्तिकर्ता तूंच आहेस हे ईश्वरा उशीर करूं नको

गीत ७१

१ दावीद ह्द विस्वास धरून आणि देवाच्या प्रसादाचा अनुभव करून आपणासाठीं आणि आपल्या जीवाच्या शत्रूंप्रतिकूल प्रार्थना करितो १४ मी स्थिर राहून असें सांगतो १७ म्यां तत्पर असत जावं अशी प्रार्थना करितो १९ तो देवाला स्तुति आणि आनंदानें मी स्तुति करीत जाईन असें सांगतो

- १ हे ईश्वरा मी तुझा आश्रय धरितों मी कधीं लज्जित होऊं नये
- २ तूं आपल्ये न्यायेंकडून मला सोडीव व मला मुक्त कर तूं आपला कान मजकडे लावून मला तार
- ३ नित्य आंत जायासाठीं तूं मला आश्रयाचा खडक हो मला तारायास त्वां आज्ञा दिली आहे कारण तूं माझा कडा व माझें दुर्गच आहेस
- ४ हे माझ्या देवा दुष्टाचे हातापासून अन्याय्याचे व निर्दयाचे मुष्टीपासून मला मुक्त कर
- ५ कारण तूं माझा आशाविषय आहेस हे प्रभो देवां माझ्या बाळपणापासून तूं माझा भावविषय आहेस
- ६ गर्भस्थानापासून मी तुजवर टेंकत आलों आहे माझे आईचे उदरापासून तूं माझा उपकारी आहेस तुजविषयीं माझे स्तुतिकरण नित्य होईल
- ७ बहुतांस मी आश्चर्य झालों आहे परंतु तूं माझा सुदृढ आश्रय आहेस
- ८ सारादिवस तुझे स्तुतीनें व तुझे प्रशंसनें माझे मुख भरलें जाईल
- ९ वृद्धत्वाचे समयीं मला टाकूं नको माझी शक्ति थकेल तेव्हां मला नको सोडूं
- १० कारण माझ्या वैन्यानीं मजविषयीं संभाषण केलें व जे माझ्या जीवास टपतात त्यानीं संमंत्रण केलें आहे
- ११ कीं देवानें त्याला सोडिलें आहे त्याचे पाठीस लागून त्याला धरा कांकीं मुक्तिकर्ता कोणी नाही
- १२ हे देवा मजपासून दूर होऊं नको हे माझ्या देवा माझे साहाय्यासाठीं त्वरा कर
- १३ जें माझे जीवास बाधतात ते विमनस्क होऊन नाश पावतील जे माझ्या उपद्रवास झटतात ते निंदेनें व अप्रतिष्ठेनें वेष्टिलें जातील
- १४ परंतु मी नित्य आशा धरीत जाईन व तुझी स्तुति अणखी अधिक करीत जाईन
- १५ सारादिवस माझे मुख तुझे न्यायाचें व तुझे तारणाचें कथन करील कां त्यांची गणती मला कळत नाही
- १६ प्रभु जो देव त्याच्या सामर्थ्यानें चालेन तुझे तुझेच मात्र न्यायाची मी प्रशंसा करीन

१७ हे देवा माझ्या बालपणापासून तूं मला शिकवीत आला आहेस आणि आजपर्यंत मी तुझी आश्चर्यकर्मे वर्णित आली आहे

१८ तर वृद्धत्व आणि केशशुक्लत्व यांतहि हे देवा मला सोडूं नको या पिढीला तुझे सामर्थ्य प्रत्येक भविष्य पिढीला तुझा पराक्रम मी वर्णीपर्यंत

१९ हे देवा तुझा न्याय परात्पर आहे ज्या कां महत्कार्ये केली आहेत त्या तुसारिखा हे देवा कोण आहे

२० जो तूं मोठे व भारी कष्ट मला भीगूं दिलेस तो तूं फिरून मला वांच-विशील आणि भूमीचे खोल स्थलांतून मला फिरून वरतीं आणिशील

२१ तूं माझे महत्त्व वाढविशील व सभोवतीं माझे सांत्वन करिशील

२२ हे देवा तुला व तुझे सत्याला मी वीणा वाजवून स्तवीन हे इस्त्राएलाच्या पवित्रा मी चंग वाजवून तुला गाईन

२३ मी तुला गाईन तेव्हां माझे ओंठ उत्सव करितील व जो माझा बीव कां उद्धरिला आहे तो

२४ तुझे न्यायाविषयींहि सारादिवस माझी जिह्वा बोलेल कां जे माझ्या अरिष्टास झटत होते ते लज्जा व त्रपा पावले आहेत

गीत ७२

१ दावीद श्लोमोसाठीं प्रार्थना करितांना त्याच्या राव्याचें परंतु उपमेनें व सत्यतेनें ख्रिस्ताच्या राव्याचें शुभत्व व गौरव सांगतो १८ तो देवाचें सुव-दन करितो

श्लोमोसाठीं केलेलें गीत

- १ हे देवा तूं आपले विधि राजास व आपला न्याय राजपुत्रास दे
- २ तो सात्विकपणें तुझे लोकांची व न्यायतः तुझे दीनांची न्यायाधीशी करील
- ३ न्यायेंकडून डोंगर व टेंकडें लोकांस कुशल उत्पादितील
- ४ तो लोकांतल्या दीनांचा न्याय करील दरिद्रांस तारील व पीडक ठेंचून टाकील
- ५ सूर्य व चंद्र टिकतपर्यंत लोक पिढ्यानपिढ्यां तुजें भय धरितील
- ६ जसा कापिलेल्या गवतावर पाऊस व जशी भूमीवर पुष्कळपणें सुवृष्टि त-सा तो उतरेल
- ७ त्याचे दिवसांत सात्विक शुभंयु होईल व चंद्र टिकेपर्यंत बहुकुशल रा-हील
- ८ समुद्रोसमुद्र व नदीपासून पृथ्वीच्या सीमांपर्यंत तो प्रभुत्व करील
- ९ रूक्ष परदेशांतले लोक त्याचे पायां पडतील व त्याचे वैरी धूलि चाटून खातील

१० तशींश व द्वीपें यांचे राजे उपायनें आणितील शेबा व सेबा यांचे राजे दानें अर्पितिल

११ सर्वहि राजे त्याचे पायां पडतील सर्व लोक त्याची सेवा करितील

१२ कारण ओरडता दरिद्री व दीन व अनाथ तो मुक्त करील

१३ दुर्गत व दरिद्री यांजवर तो दया करील व दरिद्रांचे जीव तो वांचवील

१४ उपद्रव व बलाकार यांपासून तो त्यांचा जीव सोडवील व त्याचे दृष्टींत त्यांचें रक्त अर्घ्य होईल

१५ तोहि वांचेल व त्याला लोक शेबाचें सोनें देतील त्याजविषयीं नित्य प्रार्थना करितील व प्रतिदिनीं त्याला वंदितील

१६ पृथ्वींत धान्याची समृद्धि होईल डोंगरांच्या शिखरांवर त्याचें फल लेबानोनावार्णी डोलेल व भूमीचे गवतासारिखीं मैदानाचीं पिंकें फुलतील

१७ सूर्यापुढें त्याचें नाम सदा राहिल त्याचें नाम विख्यात होईल त्याजकडून लोक सुखी होतील सर्व लोक त्याला धन्य ह्मणतील

१८ ईश्वर जो देव इस्त्राएलाचा देव जो मात्र आश्चर्यकर्म करितो तो सुवंदित असावा

१९ त्याचें गौरवी नामहि सदा सुवंदित असो आणि त्याचे गौरवानें सर्व पृथ्वी भरली जावी आमेन आमेन

२० इशाईचा पुत्र दावीद याच्या प्रार्थना समाप्त झाल्या आहेत

गीत ७३

१ भविष्यवादी परीक्षेंतून निभावून १ दुष्टांचें क्षेम तिचें कारण जातें असें सांगतो १२ तिजकडून जो अनर्थ होतो तो अविश्वास आहे १५ देव दुष्टांस नष्ट करील आणि सालिकांस संभाळील असा त्याचा संकल्प समजल्यानें परीक्षा जिकिली जात्ये

आसाफानें केलेलें गीत

१ तर इस्त्राएलाला मनाचे प्रवित्रांला देव उपकारिक आहे

२ परंतु माझे पाय सरायाचे लागास आले होते माझीं पावलें निसरायाचे लागास जवळच आलीं होतीं

३ कां तर अतिशोभिष्णूविषयीं मी ईर्ष्यालु होऊं लागलों म्यां दुष्टांचें कुशल पाहिलें

४ कां त्यांच्या मरणांत कांहीं वेदना नसत्ये व त्यांचा देह पुष्ट असतो

५ ते मनुष्याचे कष्टांत नसतात व मनुष्यासहवर्त्तमान ते पीडिले जात नसतात

६ यामुळें गलमाल्यावाणीं गर्व त्यांला वेष्टितो व वस्त्राप्रमाणें द्रोह त्यांस आच्छादितो

७ भेदोवृद्धीनें त्यांचें नेत्र तरळतें ते आपल्या मानांतील कल्पनांनीं अतिक्रमितात

८ ते थट्टा करितांना उपद्रवाविषयीं दुष्टपणें बोलतात ते गर्विष्ठपणें बोलतात

९ ते आपलें मुख आकाशांत ठेवितात व त्यांची जिह्वा भूमीवर सरपटत सरपटत जात्ये

१० यामुळें त्याचे लोक इकडे फिरून येतात आणि संपूर्ण जळ त्यांला पिळून काढिलें जातें

११ तथापि ते ह्यणतात देव कसा जाणतो व पराचारांत ज्ञान आहे काय

१२ पाहा ते दुष्ट आहेत व संसारांत स्वस्थ असून धनवृद्धि करितात

१३ तर म्यां व्यर्थ आपलें मन स्वच्छ केले आहे आणि निर्दोषतें आपले हात धुतले आहेत

१४ कां मी प्रतिदिवसीं पीडित असतां व प्रतिप्रातःकालीं माझी शिक्षा असत्ये

१५ मी ह्यणालों असें जर बोलिलों तर तुझ्या लेंकरांचे वंशास अनिष्ट करीन

१६ हें जाणायास मी विचार केला हें माझे दृष्टींत अवघड होतें

१७ देवाच्या पवित्रस्थानांत मी जाईपर्यंत तेव्हां त्यांची अंत्यदशा मी समजलों

१८ खचीत निसरड्या जागांत ते त्वां ठेविले होते त्वां त्यांस नाशांत पाडिलें

१९ जसे क्षणांत ते कसे अवमर्द्यांत पडतात ते नाश पावतात आकस्मिक नाशानें नष्ट होतात

२० जागृत झाल्यावर जसा स्वप्न तसा हे प्रभो रोषानें त्यांचा आकार तुच्छ मानिशील

२१ तर माझे हृदय उकळलें व मी आपल्या अंतर्यामांत संतप्त झालों

२२ परंतु मी पशुशील आहे व काहीं जाणत नाहीं तुजपुढें मी पशुवत् असें

२३ तथापि मी तुजशीं निरंतर आहे माझा उजवा हात तूं धरीत आला आहेस

२४ तूं आपल्या संबोधानें मला नेशील नंतर गौरवांत मला घेशील

२५ आकाशांत मला कोण आहे व तुजशीं असतांना मी पृथ्वीवर इच्छा ठेवीत नाहीं

२६ माझा देह व माझे हृदय थकेल माझ्या हृदयाचा आधार व माझा विभाग देव सनातनतः आहे

२७ कां तर पाहा जे तुजपासून दूर आहेत ते नष्ट होतील प्रत्येक जो व्यभिचार करून तुजपासून फिततो त्याला तूं नाहींसें करिशील

२८ तर देवाजवळ येणें मला उत्तम आहे म्यां प्रभुदेवावर भाव ठेविला आहे तुझीं सर्व कर्में म्यां कथावीं ह्मणून

गीत ७४

१ भविष्यवादी पवित्रस्थानाचे ओसाडीमुळें विलास करितो १० देवानें आपलें सामर्थ्य १८ आपले निंदक शत्रु आपलीं लेकरें आणि आपली संधा ध्यानांत आणून साहाय्य करावें म्हणून तो त्याला विनवितो।

आसाफानें केलेली काव्या

१ हे देवा आमचा निस्तुक वीट कां मानिला आहेस तुझ्या कुरणांतल्ये कळपावर तुझा क्रोध कां धुमतो

२ जी तुझी मंडळी त्वां पूर्वी घेतली तुझ्या क्षेत्राचा जी विभाग त्वां उद्धरिला हा जीयोन पर्वत ज्यांत त्वां वस्ती केली यांचें स्मरण कर

३ निश्शेष नाशाकरितां तूं आपले पाय उठीव विन्यानें पवित्रस्थान अगदी बिघडिलें आहे

४ तुझ्या सभामंडपांत तुझे शत्रु वरडले त्यानीं आपले ध्वज चिन्हार्थ उभा-रिले आहेत

५ जसा वृक्षवनांत कुन्हाडी उगारणारा तसा तो जाणिला जातो

६ आणि आतां त्याचें खोदकाम ते एकाएकीं कुठारानीं व ठोकण्यानीं मोडून टाकितो

७ त्यानीं तुझें पवित्रस्थान अभीला दिलें तुझी नामवसति त्यानीं बाटवून धूर्लीत मिळविली आहे

८ ते आपल्या मनांत ह्मणाले आह्मी त्यांस एकदांच पीडून नाशू देशांतलीं त्यानीं देवाचीं सर्व मंदिरें जाळून टाकिलीं आहेत

९ आह्मी आपलीं चिन्हे पाहात नाहीं भविष्यवादी अणखा कीणी नाहीं आणि कोठपर्यंत असें जो जाणतो तो आह्माजवळ नाहीं

१० हे देवा कोठपर्यंत निंदा करितील तुझें नाम वैरी सदा तुच्छ मानील काय

११ तूं आपला हात आपला उजवा हातहि कां आटपतोस तुझे मनांत जें आहे तें साध

१२ तर पूर्वीपासून देव माझा राजा असत आला आहे तो पृथ्वींत उद्धार करितो

१३ तूं आपल्ये शक्तीनें समुद्र भेदिलास जलांत ग्राहाचीं मस्तकें मोडिलींस

- १४ लिब्याथानाचीं मस्तकें ठेंचिलींस रुक्ष देशांतल्या लोकांस तो त्यां खा-
यासाठीं दिला
- १५ त्यां झरे व ओष उघडिले त्यां सतत नद्या शुष्क केल्या
- १६ दिवस तुझाच व रात्रि तुझीच आहे त्यां प्रकाश व सूर्य सिद्ध केले
आहेत
- १७ पृथ्वीच्या सर्व सीमा त्यां स्थापिल्या आहेत उष्णकाल व हिमकाल त्यां
नेमिलेले आहेत
- १८ हे ईश्वरा हें स्मर कीं वैन्यानें तुझी निंदा केली आहे आणि मूर्खलोकानीं
तुझे नाम तुच्छ मानिलें आहे
- १९ तूं आपल्ये कलध्वनीचा जीव देऊन टाकूं नको आपल्ये दीनांचा जीव
सदा विसरूं नको
- २० संधा लक्ष्यांत आण कारण पृथ्वीचीं अंधकारावृतस्थानें द्रोहाचे वस-
त्यानीं भरलीं आहेत
- २१ पीडितानें लज्जित फिरूं नये दीन व दरिद्री तुझे नाम स्तवोत
- २२ हे देवा उठ तूं आपला वाद कर जी तुझी निंदा मूर्खांकडून नित्य होत्ये
ती स्मर
- २३ तुझ्या शत्रूंचा शब्द विसरूं नको जे तुजवर उठतात त्यांचा गोंगाट
नित्य चढतो

गीत ७५

१ भविष्यवादी देवाला सवितो २ मी यथार्थतेनें न्याय करीन असें सांगतो
४ तो देवाचें विधान ध्यानांत आणून गर्विष्ठांचें गर्हण करितो ९ तो देवाला
सवितो आणि मी न्याय साधीन असें सांगतो

माझूं देऊं नको अशा राजाच्या सुख्य मायकाला मायनार्थ आसाफांमं केलेलें
गीत

१ हे देवा तुझे नाम जवळ आहे झणून आद्री तुला कृतज्ञता निवेदितों
आद्री उपकार मानून स्तुति करितों मनुष्यें तुझीं आश्चर्यकर्म कथोत

२ जेव्हां मी सभा घेईन तेव्हां मी न्याय यथार्थपणें करीन

३ पृथ्वी व तिचे सर्व निवासी गळून गेले आहेत मीच तिचे स्तंभ निटावितों

४ गर्विष्ठांस मी झणालों गर्व आचरूं नका आणि दुष्टांस तुझी शृंग उंचावूं
नका

५ तुझी आपलें शृंग वरतीं उंचावूं नका आपली मान उभारून बोलूं नका

६ कां तर पूर्वेकडून अथवा पश्चिमेकडून अथवा दक्षिणेकडून उंचावणें होत
नाहीं

७ परंतु देव न्यायाधीशच आहे तोच एकाला नीच करितो आणि दुसऱ्याला उंचावितो

८ तर ईश्वराचे हातांत प्याला आहे व रस तांबडा आहे मिसळीनें पूर्ण आहे त्यांतूनहि तो ओतितो परंतु त्याचा गाळ पृथ्वीतले सर्व दुष्ट चोंखून पितील

९ परंतु मी सदा प्रकथन करीन याकोबाचे देवाला गाईन

१० दुष्टांचीं सर्व शृंगें मी तोडून टाकीन परंतु सात्विकांचीं शृंगें उंचाविलीं जातील

गीत ७६

१ देवाचें जें माहात्म्य मंडळीं प्रकट होतें तें सांगितलें जातें ११ सद्गोपीनें त्याची सेवा करावी म्हणून उपदेश

मुख्य वाजंत्र्याला गायनार्थ आसाफानें केलेलें गीत

१ येहूदांत देव कळला आहे इस्त्राएलांत त्याचें नाम थोर आहे
 २ शालेमंतहि त्याचा मंडप व जीयोनंत त्याची वस्ती आहे
 ३ तेथें धनुष्याचे बाण व ढाल व तरवार व युद्ध त्यानें मोडून टाकिलीं
 ४ हाराचे पर्वतांपेक्षा तूं प्रशस्त व प्रतिष्ठित आहेस
 ५ मनाचे धैर्यवान हरले गेले त्यानीं आपली शोंप घेतली आहे आणि कोणत्याहि बलवान मनुष्यांस आपलें बल चालवायास येईना
 ६ हे याकोबाच्या देवा तुझे धर्मकीनें रथ व घोडा स्तब्ध राहिले
 ७ तूं तूंच भयास योग्य आहेस आणि तुझा क्रोध असतांना तुजपुढें कोण उभा राहील

८ तूं आकाशांतून न्याय ऐकूं दिलास पृथ्वी भ्याली व निःशब्द झाली
 ९ न्याय करायला पृथ्वीतल्ये सर्व दीनांस तारायाला जेव्हां देव उठला तेव्हां

१० तर मनुष्याचा रोष तुजें स्तवन करील रोषाचें शेष तूं बंद करिशील
 ११ तुझी त्याचे भोंवतालचे सर्वहो ईश्वराला तुमचे देवाला नवस करा व फेडा जो भयास योग्य आहे त्याजवळ अर्पण आणा
 १२ अधिपतींचा प्राण तो काढून घेतो पृथ्वीतल्या राजांस तो भयंकर आहे

गीत ७७

१ गीतकर्त्याने जो तोत्र संयत अविद्यासाशीं केलो तो तो सांगतो १० दे-
वाचीं मोठीं व प्रसादविभ्रष्ट कर्में ध्यानांत आणिल्यानें जो विजय तो पाव-
ला तोचि सांगतो

बेदुखून जो सुख गायक त्याला आसाफानें केलेलें गीत

१ माझा शब्द देवाकडे होता आणि म्यां आपल्ये वाणीनें देवाकडे आरोळी
केली तेव्हां त्यानें मजकडे कान दिला

२ माझे संकटाचे दिवसीं म्यां प्रभूला शोधिलें रात्रीं माझा हात पसरट रा-
हिला आणि आटपला नाहीं माझा जीव सांखन घेईना

३ म्यां देवाचें स्मरण केलें तेव्हां मी व्याकुल झालों म्यां ध्यान केलें तेव्हां
माझा प्राण मूर्च्छित झाला

४ तूं माझे डोळे जागे धरितोस मी व्याहत झालों आहें ह्मणून मला बोल-
वत नाहीं

५ पूर्वींचे दिवस व पुरातनकालाचीं वर्षे म्यां ध्यानांत आणिलीं आहेत

६ रात्रीं मी आपलें गीत स्मरतों मी आपल्या मनाशीं संभाषण करितों व
माझा आत्मा समीक्षण करितो

७ प्रभु सर्वकालपर्यंत वीट मानील काय तो अणखी प्रसन्न न होईल काय

८ त्याची दया निस्तुक गेली आहे काय सर्व पिढ्यांपर्यंत त्याचें वचन टळलें
आहे काय

९ कृपा करायस देव विसरला आहे काय क्रोधेंकरून त्यानें आपला कळ-
वळा बंद केला आहे काय

१० परंतु मी ह्मणालों ही माझी अशक्तता आहे परात्पराचे उजव्ये हाता-
चीं वर्षे मी स्मरेन

११ ईश्वराचीं कर्मे स्मरेन होय तुझीं पुरातन आश्चर्यकर्मे स्मरेन

१२ तुझे सर्व करणाविषयीं मी ध्यान करीन व तुझ्या चरित्राविषयीं मी
चिंतीन

१३ हे देवा तुझा मार्ग पवित्र आहे देवासारखा थोर देव कोण आहे

१४ तूं हे देवा आश्चर्यकर्मे करितोस लोकांत त्वां आपला पराक्रम दाख-
विला आहे

१५ तूं आपल्या भुजानें आपले लोक याकोबाचे व योसेफाचे वंश उद्धरि-
लेस

१६ जलानीं तुला पाहिलें हे देवा जलानीं तुला पाहिलें तीं व्याकुल झालीं
अथाक स्थानेहि विव्हल झालीं

१७ निविड मेघानीं पाणी ओतिलें आभाळनें शब्द केला तुझे बाणहि चालिले

१८ तुझे स्तनिताचा शब्द वातमंडलींत होता विजानीं जग प्रकाशिलें पृथ्वी हालून कांपली

१९ समुद्रांत तुझा मार्ग व जलाशयांत तुझ्या वाटा आहेत आणि तुझीं पावलें कळलीं नाहींत

२० मोशे व आहरौन यांच्या हस्तेंकडून त्वां आपलें लोक कळपावाणीं नेले

गीत ७८

१ देवाचा धर्मविधि शिकवावा आणि शिकवावाहि म्हणून संवाध ९ अवि-
चासो आणि अनर्गळ यांजवर देवाचा जो रोष आला त्याचो कथा. १७
इस्त्राएली त्यक्त झाले असतां देवानें येरूदा जीघोन आणि दावीद यांस
निवडिलें

आसाफानें केलेली काव्या

१ अहो माझे लोकहो माझे धर्मविधीला कान या माझ्यां मुखच्या वा-
क्यांला कान लावा

२ मी कथेला आपलें तोंड उघडीन पुरातन काव्यें सांगेन

३ जीं आझीं ऐकिलीं व जाणिलीं आणि आमच्या वडलांनीं आझास
कथिलीं आहेत तीं

४ त्यांचे संततीपासून तीं आझी गुप्त राखणार नाहीं पुढल्ये पिढीला ईश्व-
राची स्तुति त्याचा पराक्रम व त्यानें जीं आश्चर्य्यकर्म केलीं तीं आझी कथूं

५ त्यानें याकोबांत विधान स्थापिलें व इस्त्राएलांत धर्मविधि ठेविला आणि
त्यांच्या लेंकरांस तीं कळवावीं झणून त्यानें आमच्या वडिलांस आज्ञा केली

६ अशासाठीं कीं पुढल्ये पिढींत जीं लेंकरें जन्मतील त्यानीं तीं जाणा-
वीं आणि उठून आपल्याहि लेंकरांस कथावीं

७ व देवावर आपला भाव ठेवावा आणि देवाचीं काव्यें नविसरून त्याच्या
आज्ञा पाळव्या

८ आणि जो आपलें मन शुद्ध राखीत नसे व ज्याचा आत्मा देवाकडे
विश्वस्त नसे असा वांकडा व फितता वंश जे आपले वडील त्यासारिखीं तीं
नव्हावीं

९ एफ्राईमाचा वंश सज्जित असतां धनुष्यें धरीत असतां युद्धदिवसीं परा-
ड्मुख झाला

१० त्यांनीं देवाची संधा पाळिली नाहीं व त्याचे धर्मविधीप्रमाणें चाला-
यास ते मान्य होईनात

११ आणि त्याचीं चरित्रें व त्याचीं जीं आश्चर्य्यकर्म त्यानें त्यांस दाख-
विलीं होती तीं ते विसरले

१२ मिसर देशांत जोआनप्रांतांत त्यांच्या वडलांदेखतां त्यानें आश्चर्य्य-
कर्म केलीं

१३ त्यानें समुद्र भेदून त्यांस उतरूं दिलें त्यानें ढिगासारिखें जल एक-
वटून स्थिर केलें

१४ दिवसा मेघेंकरून व सारीरात अभिप्रकाशेंकडून तो त्यांला नेई

१५ अरण्यांत त्यानें खडक छेदून खोल नद्यांसारिखें पुष्कळपणें पाणी
प्यायास दिलें

१६ त्यानें दगडांतून ओष निघत व नद्यांवाणीं जल उतरत वाही असें केलें

१७ परंतु रूक्ष अरण्यांत परासरापासून फितुन त्याजप्रतिकूल अणखी
पाप करूं लागले

१८ त्यांनीं आपल्ये इच्छेसाठीं अन्न मागून आपल्या मनांत देवाची परी-
क्षा केली

१९ आणि देवाप्रतिकूल ते बोलत झणाले रानांत भोजन सिद्ध करायाला
देव समर्थ आहे काय

२० पाहा त्यानें खडकावर मारिलें तेव्हां पाणी निघून वाहलें व नद्या उतून
चालिल्या तो भाकर देऊं शकतो काय तो आपल्या लोकांस मांस सिद्ध करील
काय

२१ मग ईश्वर ऐकून रुसला व याकोबावर अभि पेटला व इस्राएलावरहि
क्रोध चढला

२२ कारण ते देवावर विश्वासले नाहींत व त्याचे तारणावर त्यांनीं भाव
ठेविला नाहीं

२३ व त्यानें वरतीं आभाळास आज्ञा केली आणि आकाशद्वारें उघडलीं

२४ व त्यानें त्यांजवर मान् खायासाठीं वर्षिला आकाशधान्य त्यांला दिलें

२५ दूतांचें अन्न मनुष्य खाता झाला तृप्त झाल्यापर्यंत त्यानें त्यांस
क्रव्य पाठविलें

२६ आकाशांत पूर्वेचा वारा सरे असें करून त्यानें आपल्ये शक्तीकडून
दक्षिणेचा वारा आणिला

२७ तेव्हां त्यानें त्यांजवर धूलीवाणीं मांस व समुद्राचे वाळूवाणीं पक्षी
वर्षिले

२८ व त्यानें त्यांच्या छावणीमध्ये व त्यांच्या निवासांभोंवतें तें पडूं दिलें

२९ त्यानें त्यांस त्यांचे इष्टविषय आणिले झणून ते खाऊन अतितृप्त
झाले

- ३० त्यानीं आपली इच्छा सोडिली नाही अद्यापि त्यांचें अन्न त्यांचे तोंडांत होतें
- ३१ तेव्हां त्यांजवर देवाचा क्रोध चढला आणि त्यांच्या पुष्टांस त्यानें-
वधिलें व इस्त्राएलाच्या श्रेष्ठांस पाडिलें
- ३२ हें सर्व झालें तरी ते अद्यापि पाप करित गेले व त्याच्या आश्चर्य-
कर्मांवर विश्वासले नाहींत.
- ३३ यामुळें त्यानें व्यर्थपणांत त्यांचे दिवस व व्याकुलत्वांत त्यांचीं वर्षे संपूं
दिलीं
- ३४ जेव्हां त्यांस तो वधूं लागला तेव्हां त्यानीं त्याला शोधिलें व फिरून
देवास अन्वेषिलें
- ३५ आणि देव आमचा पर्वत व परात्पर देव आमचा उद्धरणारा आहे असें
ते स्मरले
- ३६ परंतु त्यानीं आपल्या मुखेंकडून त्याजवळ कपट केलें व आपल्ये
जिव्हेंकडून ते त्यास असत्य बोलिले
- ३७ आणि त्याजकडे त्यांचें मन शुद्ध नव्हतें व त्याचे संघेविषयीं ते
विश्वस्त नव्हते
- ३८ तथापि त्यानें दयालु असून त्यांचे अन्यायाची क्षमा करून त्यांस
नाशिलें नाहीं व बहुत वेळां त्यांजपासून आपला क्रोध फिरवून आपला सर्व राग
चेतूं दिला नाहीं.
- ३९ आणि ते मर्त्य आहेत जो वारा जाऊन परत येत नाहीं तसेच ते
आहेत असें तो स्मरला
- ४० कितिदां अरण्यांत ते त्याजवर नियंत्रण झाले व रूक्षभूर्मीत किति
वेळां त्यानीं त्याला दुःखित केलें
- ४१ त्यानींहि फिरून देवाचा परीक्षा केली व इस्त्राएलाच्या पवित्रास क्षोभ
युक्त केलें
- ४२ त्याचा पराक्रम व ज्यादिवसीं त्यानें त्यांस शत्रूंपासून उद्धरिलें तो
दिवसहि ते स्मरले नाहींत
- ४३ त्यानें मिज्राईमांत आपलीं चिन्हें व जोआनप्रांतांत आपले उत्यात
दाखविले
- ४४ व त्यानें त्यांच्या नद्या व त्यांचे ओघळ पालटून रक्त केलें ह्याणून त्यां
च्यानें पिववेना
- ४५ त्यानें त्यांजमध्ये माशा पाठविल्या तेव्हां त्यानीं त्यांस खाल्लें व बेडूक
पाठविले तेव्हां त्यानीं त्यांस नाशिलें
- ४६ आणि त्यानें घुल्यास त्यांचा उपज व टोळास त्यांचें श्रमफल दिलें
- ४७ त्यानें गारांकडून त्यांच्या द्राक्षा व हिमाकडून त्यांचे तूलवृक्ष नाशिलें
- ४८ व त्यानें गाराला त्यांचीं गुरें आणि विजांला त्यांचे कळप सोंपून दिले

४९ त्यानें कुटूत पाठवून त्यांजमध्ये आपला संतप्त क्रोध कोप व रोष व पीडा प्रतिसृष्ट केलीं

५० त्यानें आपल्ये क्रोधाची वाट नीट करून त्यांचा प्राण मरणापासून राखिला नाहीं परंतु मरीला त्यांचा जीव सोंपून दिला

५१ व त्यानें भिजाईमांत सर्व प्रथमजात आणि हामाचे वस्त्यांत शक्तिप्रथमफल वधिलें

५२ व त्यानें आपले लोक कळपासारिखे निषत असें करून त्यांस कळपाप्रमाणें रानांत नेलें

५३ व त्यानें त्यांस सुखरूप चालविलें द्यणून ते भ्याले नाहीत परंतु समुद्रानें त्यांचे वैरी झांकिले

५४ व त्यानें आपल्या पवित्र देशांत हा जो पर्वत आपल्ये उजव्ये हातानें घेतला त्यांतच त्यांला आणिलें

५५ व त्यानें त्यांजपटून लोक घालवून त्यांला सूत्रानें क्षेत्र वांटिलें आणि इस्त्राएलाचे वर्ण आपल्ये वस्त्यांत राहात असें केलें

५६ परंतु ते परात्परदेवाची परीक्षा करून फिरुरले व त्याचे विधि त्यांनीं पाळिले नाहीत

५७ परंतु पराङ्मुख होऊन त्यांनीं आपल्ये वडिलांसारिखें कपट केलें कुटिल धनुष्यावाणीं ते पालटले

५८ व त्यांनीं आपल्या उच्चस्थलांकडून त्यास क्षुब्ध केलें व आपल्ये कोरीव मूर्तींकडून त्याची आशंका चेतविली

५९ देव एकून क्रोधयुक्त झाला व इस्त्राएलास फार कंटाळला

६० तेव्हां त्यानें शिलोहाची वस्ती जो मंडप त्यानें मनुष्यांमध्ये मांडिला तोच सोडिला

६१ व त्यानें आपला सामर्थ्यालय हरला जाऊं दिला आणि आपला प्रभावलय शत्रूचे हातांत पडूं दिला

६२ व त्यानें आपले लोक तरवारीला सोंपिले आणि आपल्ये क्षेत्रावर तो रुष्ट झाला

६३ अभीनें त्यांचे कुमार खाले व त्यांच्या कुमारी विवाहित झाल्या नाहीत

६४ त्यांचे आचार्य तरवारीनें पडले आणि त्यांच्या विधवा रडल्या नाहीत

६५ तेव्हां निद्राप्रस्तजनावानीं व मद्याक्रांतशूरावानीं प्रभु जागृत झाला

६६ व त्यानें आपले शत्रु पाठीमागून हाणिले त्यांस त्यानें सर्वकालपर्यंत नियं केलें

६७ तर त्यानें योसेफाची वस्ती टाकिली आणि एफ्राईमाचा वर्ण निवडिला नाही

६८ परंतु त्यानें येहूदाचा वर्ण ज्या जीयोनपर्वतावर त्यानें प्रीति ठेविली होती तोच निवडिला

६९ तेव्हां उच्छ्रितांप्रमाणें जी पृथ्वी त्यानें सर्वकालपर्यंत तलस्थित केली तिजप्रमाणें त्यानें आपलें पवित्र मंदिर बांधिलें

७० व त्यानें आपला सेवक दावीद निवडिला आणि मॅदरांचे कोंडवाडींतून घेतला

७१ व आपले लोक याकोब व आपलें क्षेत्र इस्त्राएल पाळ्यास तान्द्या मॅद्व्यांमागून आणिला

७२ तेव्हां त्यानें आपल्ये मनाचे सात्विकपणाप्रमाणें त्यांस पाळिलें व आपल्ये हस्तकौशलाप्रमाणें संभाळून नेलें.

गीत ७९

१ गीतकर्ता येरूशालेमेचे ओसाडीविषयीं विलाप करितो व तो मुक्तो-साठां प्राथितो ११ आणि तो केली म्हणजे नी हतश्चता निवेदीन असें सांगतो

आसाफानें केलेलें गीत

१ हे देवा तुझ्या क्षेत्रांत विधर्मलोक आले आहेत त्यानीं तुझें पवित्र मंदिर बाटविलें आहे त्यानीं येरूशालेमेचे ढीग केले आहेत

२ त्यानीं आकाशांतल्या पक्ष्यांस तुझ्या सेवकांचीं मडीं आणि पृथ्वींतल्या पशूंस तुझ्या साधूंचीं शरीरें आहारापरी दिलीं आहेत

३ येरूशालेमेभोंवतें त्यानीं त्यांचें रक्त पाण्यावाणीं पाडिलें आणि त्यांस पुरायला कोणी नव्हता

४ आद्वी आपल्ये शेजाऱ्यांला निंदार्थ व आपल्ये आसपासच्यांला हास्यार्थ व भर्त्सनार्थ झालों आहों

५ हे ईश्वरा कोठपर्यंत क्रोधयुक्त राहशील सर्वकालपर्यंत काय अभीसारिखा तुझा रोष जळत जाईल काय

६ जे लोक तुला जाणत नाहींत व जीं राज्यें तुझी प्रार्थना करीत नाहींत त्यां-बवर तूं आपला राग पडूं दे

७ कां तर त्यानीं याकोब खाऊन टाकिला आहे आणि त्याची वस्ती ओसाड केली आहे

८ आमचीं पूर्वपातकें स्मरूं नको तुझी परमदया आद्वावर लौकर यावी कारण आद्वी फार अधमस्थित झालों आहों

९ हे आमच्या तारणाच्या देवा तूं आपल्ये नामाचे गौरवासाठीं आद्वास साहाय्य कर आणि आपल्ये नामाकरितां आमचीं पापें क्षमा करून आद्वास मुक्त कर

१० त्यांचा देव कोठें आहे असें विधर्मलोकांमध्ये कां द्वाणतील तुझ्या सेवकांचें जें रक्त पाडिलें गेलें त्याचा सूड उगवून तो आमचे देखतां विधर्मलोकांमध्ये जाणिला जावा

११ बंदिवानाचा उच्छ्वास तुजपुढें येवो जे मरणोपसन्न आहेत त्यांस तूं आपल्या महापराक्रमानें वांचीव

१२ आणि आमच्या शेजाऱ्यानीं ज्या निंदेनें तुला हे प्रभो निंदिलें आहे ती सातपट त्यांचे ओंटीत परत दे

१३ मग आद्वी तुझे लोक व तुझे कुरणांतला कळप तुला सर्वकालपर्यंत स्वीत जाऊं आणि पिढ्यांनपिढ्यां तुझी प्रशंसा करीत जाऊं

गीत ८०

१ गीतकर्ता प्रार्थना करितांना मंडळीच्या कष्टाविषयीं विलाप करितो व देवाचे पूर्वं उपकार जाऊन शासन घालीं आहेत १४ गीतकर्ता मुक्तीसाठीं प्रार्थना करितो

श्रीशुद्धीस शक्येच्या मुख्य वाज्याला आसाफानें केलेलें गीत

१ हे इस्त्राएलाच्या पालका जो तूं योसेफाला कळपावाणीं नेतोस तो कान दे जो तूं खरूबांमध्ये बसलास तो प्रव्यक्त हो

२ एफ्राईम व बिन्यामीन व मनाशे यांसमोर तूं आपला पराक्रम उत्तेजित कर आणि आद्वास तारायाला ये

३ हे देवा आद्वास परत घे तूं आपलें मुखतेज पडूं दे द्वाणजे आद्वी तरूं

४ हे ईश्वरा सैन्यांच्या देवा कोठपर्यंत तूं आपल्या लोकांचे प्रार्थनेवर धुमसशील

५ ते आंसवें भाकरीप्रमाणें खात असें केलेंस आणि मोठ्या मापाचीं आंसवें तूं त्यांला प्यायाला दिलीस

६ तूं आद्वास आपल्ये शेजाऱ्यांसाठीं कलहार्थ करितोस आणि आमचे वैरी आपल्यांमध्ये हांसतात

७ हे सैन्यांच्या देवा तूं आद्वास परत घे तूं आपलें मुखतेज पडूं दे द्वाणजे आद्वी तरूं

८ मिज्राईमांतून तूं द्राक्षा आणिलीस विधर्मलोक धालवून तूं ती लाविलीस

९ तूं तिजपुढें भूमि स्वच्छ केलीस ती आपलीं मुळें पसरवून देशांत व्यापली

१० तिचे छायेनें डोंगर आच्छादिले गेले व तिच्या फांया उंच एरेजवृक्षासपरिख्या होत्या

- ११ तिनें आपल्या खांद्या समुद्रापर्यंत व आपले कोंब नदीपर्यंत लांबविलें
 १२ तिचीं कुंपणें कां मोडिलींस आणि सर्व वाटसरू तिला हिंसकून तोडि-
 तात
 १३ जंगलांतले डुकर तिला नाशितात व रानांतले पशु तिजवर चरतात
 १४ हे सैन्यांच्या देवा आतां फीर आकाशांतून अवलोकन करून पाहा आणि
 या द्राक्षेकडे मन लाव
 १५ आणि जें तुझे उजव्ये हातानें लाविलें आहे, व जें रोंप त्वां आपणा-
 साठीं बलिष्ठ केलें आहे त्याचें संरक्षण कर
 १६ ती अग्नीनें जाळिली गेली ती तोडिली गेली आहे तुझे मुखाचे धम-
 कीनें ते नष्ट होतील
 १७ तुझे उजव्ये हातचे पुरुषावर जो मनुष्य त्वां आपणासाठीं बलिष्ठ केला
 आहे त्याजवर तुझा हात असावा
 १८ मग आद्वी-तुजपासून फितणार नाहीं आद्वास जीवंत कर ह्यणजे तु-
 झीं प्रार्थना करूं
 १९ हे ईश्वरा सैन्यांच्या देवा आद्वास परत घे तूं आपलें मुखतेज पडूं दे
 मग आद्वी तरूं

गीत ८१

१ देवाला सभ्यतेनें स्तुवाचें म्हणून संबोध ४ देवाच्या उपकारांसुद्धें त्याची स्तुति करावी अशी आज्ञा तो करितो ८ लोकांनीं मान्यता करावी असा संबोध देव करिताना त्यांचे असाम्यतेविषयीं परिवाद करितो आणि तिजकडून त्यांचा अमर्थ होतो असें सांगतो

मितीयेच्या मुख्य वाजंच्याला आसाफानें केलेलें गीत

- १ देव जो आमचें सामर्थ्य त्याला तुझी उच्चस्वरानें गा याकोबाचे देवाला उत्साहशब्द करा
 २ गीत आरंभून टाळ वाजवा वीणासहित मंजुल चंग वाजवा
 ३ अमावास्यांत पूर्णिमेंत आमच्या मृणाच्या दिवसांत करणा वाजवा
 ४ कारण हा इस्त्राएलासाठीं नियम आहे याकोबाचे देवाचा विधिच आहे
 ५ हाच त्यानें योसेफ मिज्राईमांतून निघाला तेव्हां त्यांत साक्षीसाठीं ने-
 मिलला तेथें जी भाषा मला समजेना ती म्यां ऐकिली
 ६ म्यां त्याचा खांदा भारापासून सारिला त्याचे हात पांटीपासून मुक्त झाले
 ७ त्वां संकटांत असून आरोळी केली तेव्हां म्यां तुला मुक्त केलें स्तनित-
 च्छादनांतून म्यां तुला उत्तर दिलें मेरीबाचे पाण्याजवळ म्यां तुला पारखलें

८ अहो माझ्या लोकानों ऐका मी तुझ्यास साक्ष देईन हे इत्साएला जर माझे ऐकशील तर

९ तुजवळ अज्ञात देव नसो परक्या देवाला तूं भजूं नको

१० तुझ्या ज्या ईश्वरा देवानें तुला मिज्राईमदेशांतून आणिलें तो मीच आहे तूं आपलें तोंड उघड ह्मणजे मी त्याला भरीन

११ परंतु माझे लोक माझा शब्द ऐकेनात इत्साएल मला इच्छीना

१२ यामुळें म्यां त्यांस त्यांच्या हृदयकठिनतेत सोडिलें तेव्हां ते आपल्या संकल्पांप्रमाणें चालत गेले

१३ अहां जर माझ्या लोकानीं माझे ऐकिलें असतें जर इत्साएल माझ्या-मार्गीत चालला असता तर

१४ त्वरेकरून म्यां त्यांचे वैरी दान्त केले असते आणि त्यांच्या शत्रूंवर मी आपला हात फिरविला असता

१५ ईश्वराचे द्वेषक त्याला वश्य झाले असते परंतु त्यांचा वेळ सर्वकाल-पर्यंत असला असता

१६ गव्हांच्या सारेंकडून त्यानें त्यांस पोषिलें असतें आणि खडकांतल्या मधुनें म्यां तुला तृप्त केलें असतें

गीत ८२

१ नीतकर्ता न्यायाधीशांला संबोध करून ५ आणि त्यांच्या प्रमादाचें गर्हण करून ८ देवानें न्याय करावा म्हणून प्रार्थितो

आसाफानें केलेलें गीत .

१ श्रेष्ठांचे मंडळीत देव उभा राहतो तो थोरांमध्ये न्यायाधीशी करितो

२ कोठपर्यंत तुझी अन्यायतः न्यायाधीशी कराल आणि दुष्टांचा पक्ष धराल

३ दुर्बल व अनाथ यांचें न्यायरक्षण करा दीन व दरिद्री यांचा न्याय ठरवा

४ दुर्बल व निर्धन यांस तारा दुष्टांचे हातापासून त्यांला मुक्त करा

५ ते जाणत नाहींत व समजत नाहींत ते अंधकारांत चालतात पृथ्वीचे सर्व पाये ढळले आहेत

६ तुझी देव आहां व तुझी सर्व परात्यराचीं लेकरें आहां असें मी ह्मणालों

७ तथापि मनुष्यावाणीं तुझी मराल व अधिपतींतल्या एकासारखे गळून पडाल

८ हे देवा ऊठ पृथ्वीची न्यायाधीशी कर कारण तूं आपल्ये सत्तेत सर्व लोक ठेविशील

गीत ८३

१ शत्रूंच्या बंडाविषयी देवाजवळ विलाप केला जातो २ जे मंडळीला पीडितात त्यांप्रतिकूल प्रार्थना केली जात्ये

गायनार्थ आसाफानें केलेलें गीत

- १ हे देवा मीन धरूं नको मुका राहूं नको निःशब्द नको राहूं
- २ कां तर पाहा तुझे वैरी कोलाहल करितात आणि जे तुला द्वेषितात त्यानीं आपलें डोचकें उभारिलें आहे
- ३ त्यानीं तुझ्या लेंकरांवर सकपट संकल्प केला आणि तुझ्या संरक्षितांवर संमंत्रण केलें आहे
- ४ त्यानीं ह्मटलें अहो या ते निराळे लोक न राहावे आणि पुढें इस्त्राएलाचें नाम स्मरलें न जावें ह्मणून आह्मी त्यांचा सत्यनाश करूं
- ५ त्यानीं एकचित्तसंमंत्रण केलें आहे ते तुजवर संघा करितात
- ६ एदोम व इस्त्राएल यांचे वंश मोआब व हग्नीम
- ७ गेवाल व अम्मोन व अमालेक फेलेशेथ जोरकर सहित
- ८ अशूरहि त्यांशीं मिळाला आहे लोटाचे वंशाचे सहाय ते झाले आहेत
- ९ जसें मिद्यानाला जसें सीसराला कीशोन नदीवर जसें याबीनाला तसें त्यांला कर
- १० एनदोरास ते नाश पावले भूमीला खतच ते झाले
- ११ जसा ओरेब व जसा जेएब तसे त्यांचे श्रेष्ठजन आणि जसा जेबाह व जसा जल्मुन्ना तसे त्यांचे सर्व अधिपति होत असें कर
- १२ जे ह्मणाले आह्मी आपणांसाठीं देवाचे निवास विभागापरी घेऊं ते
- १३ हे माझ्या देवा जसा धुरळा जशी वाऱ्यापुढें काड तसे ते होत असें कर
- १४ जसा अग्नि वन जाळितो व जशी ज्वाला डोंगर चेतविल्ये
- १५ तसा तूं आपल्या वादळानें त्यांस उडीव आणि जौळानें त्यांस भडकीव
- १६ हे ईश्वरा त्यांचीं मुखें लज्जाभरित कर आणि ते तुझें नाम अन्वेषोत
- १७ ते लाजतील व सर्वकालपर्यंत व्याकुल होतील ते लज्जित होउन नाश पावतील
- १८ तेव्हां मनुष्यें ज्ञाणतील कीं ज्या तुझें नाम यहोवा आहे तो तूं एकलाच अवघ्ये पृथ्वीवर परास्पर आहेस

गीत ८४

३ पवित्रस्थानांत विद्यमान असावें अशी आग्रंसा भविष्यवादी करितांना त्यांतले निवासी किती सुखी आहेत हें सांगता ८ त्याकडे मला परत जाऊं यावें अशी प्रार्थना करितो

गिष्मिधेच्या मुख्य वाजंज्याला कोरहाच्या पुत्रांसाठीं केलेलें गीत

- १ हे सैन्यांच्या ईश्वरा तुझे निवास किति प्रिय आहेत
- २ ईश्वराचे अंगणांसाठीं माझा जीव फार इच्छून थकलाच आहे जीवंत देवासाठीं माझे हृदय व माझा देह ओरडतात
- ३ हे सैन्यांच्या ईश्वरा माझे राजा व माझे देवा ज्यांत तिनें आपलीं पिलें ठेवावीं असें घर चिमणीस आणि असें कोटें निळवीस तुझ्या यज्ञवेद्यांत सांपडतें
- ४ जे तुझे घरांत राहतात ते धन्य ते निरंतर तुला स्तवितील
- ५ ज्यां मनुष्यांचें सामर्थ्य तुझ्यांतच आहे ज्यांच्या हृदयांत तुझे मार्ग आहेत ते सुखी आहेत
- ६ ते रोदनाच्या खोऱ्यांतून जातांना तें झरा होई असें करितात तोहि उपकार पर्जन्यावाणीं वर्षितो
- ७ ते शक्ति पावत पावत चालत जातात जीयोनेत देवासमोर प्रत्येक विद्यमान होतो
- ८ हे ईश्वरा सैन्यांच्या देवा माझी प्रार्थना ऐक हे याकोबाचे देवा कान दे
- ९ हे देवा तूं आमचे वारणाला पाहा तूं आपल्ये अभिषिक्ताकडे दृष्टि लाव
- १० कारण तुझे अंगणांत एक दिवस सहस्रापेक्षां उत्तम आहे दुष्टपणाच्या डेव्यांत वस्ती करण्यापेक्षां माझ्या देवाचे घराच्या दाराशीं राहणें मला बरें वाटतें
- ११ कां तर ईश्वर जो देव तो सूर्य व वारणच आहे प्रसाद व गौरव ईश्वर देईल जे यथार्थपणें चालतात त्यांला जें उत्तम तें द्यायास तो अमान्य होणार नाहीं
- १२ हे सैन्यांच्या ईश्वरा जो मनुष्य तुजवर भाव ठेवितो तो धन्य आहे

गीत ८५

१ गीतकर्ता पूर्वा उपकारांचा अनुभव करून ते निरंतर असावे म्हणून प्रार्थना करितो ८ देवाच्या उपकारित्वावर भरंवसा ठेवून नी त्यांची प्रतीक्षा करीत असें सांगतो

मुख्य गायकाला कोरहाच्या पुत्रांसाठीं गीत

- १ हे ईश्वरा तूं आपल्ये देशावर प्रसाद केला आहेस याकोबाचे प्रवासी परत आणिले आहेस

२ तूं आपल्या लोकांचा अन्याय क्षमा केला आहेस त्यांचें सर्व पाप आच्छादिलें आहेस

३ तूं आपला राग काढून टाकिला आहेस तूं आपल्ये संतप्त क्रोधापासून फिरला आहेस

४ हे आमच्या तारणाच्या देवा आद्वास परत घे आणि आद्वावर जो तुझा रोष तो नाहीसा कर

५ सर्वकालपर्यंत तूं आद्वावर क्रोधयुक्त राहशील काय पिढ्यानपिढ्यां तूं आपला क्रोध धरशील काय

६ तुझ्या लोकांनीं तुजविषयीं हर्षावें द्वाणून तूं फिरून आद्वास जीवंत करणार नाहीस काय

७ हे ईश्वरा तूं आपली दया आद्वास अनुभवूं दे व तुझें तारण आद्वाला दे

८ ईश्वर जो देव तो काय बोलेल तें मी ऐकेन कारण तो आपल्या लोकांस व आपल्या साधूंंस कुशल बोलेल परंतु त्यांनीं फिरून मूर्खेंत पडूं नये

९ जे त्याला भितात त्यांजवळ त्याचें तारण आहे खरें आमचें देशांत गौरव राहावें द्वाणून

१० दया व सत्य एकत्र मिळालीं आहेत न्याय्यत्व व कुशल यानीं एकमेकांस चुंबिलें आहे

११ पृथ्वीतून सत्य रुझेला आणि आकाशांतून सात्विकपण अवलोकन करील

१२ होय जें उत्तम तें ईश्वर देईल आणि आमची भूमि आपलें फल देईल

१३ सात्विकपण त्यापुढें चालेल व त्याचीं पावलें मार्गांत निटावील

गीत ८६

१ दावीद आपल्ये धर्माची सत्यता जाणून ५ आणि देवाची दया व शक्ति स्मरून आपली प्रार्थना दृढ करितो ११ देवानें पूर्व्ववत ह्मणा निरंतर करावी न्दणून इच्छितो १४ तो गर्बिष्टांविषयीं विलाप करिताना देवानें आपल्या उपकारित्वाचें भलतें प्रमाण द्याचें न्दणून सांगता

दावीदानें केलेलें गीत

१ हे ईश्वरा मी दीन व दरिद्री आहें द्वाणून तूं आपला कान लावून माझें ऐक

२ मी भक्तिमान आहें द्वाणून माझा जीव रक्ष हे माझ्या देवा जो तुझा सेवक तुजवर विश्वासतो त्याला तार

३ हे प्रभो मी तुला सारा दिवस आरोळी करितों द्वाणून मजवर दया कर

४ हे प्रभो मी आपलें चित्त तुजकडे लावितों द्वाणून तूं आपल्ये सेवकाचा जीव हर्षित कर

५ कां तर हे प्रभो तूं उपकारी व क्षमालु आहेस आणि सर्व जे तुला प्रार्थि-
तात त्यांला सुप्रसन्न आहेस

६ हे ईश्वरा माझे प्रार्थनेला कान दे आणि माझ्यां विनंत्यांचे शब्दाला
मन लाव

७ मी आपल्ये संकटाचे दिवसीं तुला आरोळी करीन तेव्हां मला उत्तर
देशील

८ हे प्रभो थोरांमध्ये तुसारिखा कोणी नाही आणि तुझ्या कार्यांसपरिखीं
कोणतींही नाहीत

९ हे प्रभो सर्व जे लोक त्यां उत्यन्न केले ते येउन तुजसमोर भजतील व
तुझे नाम गौरवितील

१० कारण तूं थोर आहेस आणि आश्चर्यकर्में करितोस केवळ तूंच देव
आहेस

११ हे ईश्वरा तुझा मार्ग मला दाखीव मी तुझ्या सत्यांत चालेन तुझ्या
नामाचें भय धरायास माझे मन एकाग्र कर

१२ हे प्रभो माझ्या देवा मी आपल्या सर्व हृदयानें तुला स्तवीन व सदा
तुझे नाम गौरवीन

१३ कारण मजवर तुझी दया फार आहे आणि अधमनरकांतून त्यां माझा
जीव तारिला आहे

१४ हे देवा गर्विष्ठ मजवर उठले आहेत व द्रोहकांचा समुदाय माझे जीवास
टपतो त्यानीं आपल्यापुढें तुला ठेविलें नाही

१५ परंतु तूं हे प्रभो दयालु व कृपालु देव आहेस मंदक्रोध आणि बहुम-
साद व बहुसत्य आहेस

१६ तूं वळून मला पाहा आणि मजवर दया कर तूं आपलें सामर्थ्य आपल्ये
सेवकास दे आणि आपल्ये सेवकींचा पुत्र तार

१७ मला कुशलचिन्ह दाखीव ह्यणजे माझे द्वेषक तें पाहून लज्जित होतील
कारण तूं हे ईश्वरा माझे साहाय्य व समाधान केलें आहेस

गीत ८७

१ मंडळींचें आसद् आणि गौरव ४ तिच्या बक्तींची समृद्धि सन्मान
आणि समाधान

कोरवाच्या पुत्रांसाठीं गायनार्थ गीत

१ पवित्रपर्वतावर त्याचा पाया घातला आहे

२ याकोबाच्यां सर्व निवासांपेक्षां जीयोनेचीं द्वारें ईश्वराला प्रिय आहेत

- ३ हे देवनगरा तुजविषयीं गौरवी अर्थ सांगितलेले आहेत
- ४ जे मला वळखतात त्यांजवळ राहाव व बाबेल त्यांचें स्मरण करीन पाहा खुशासंगतीं फेलेशेथ व जोर तेथें हा जन्मला होता
- ५ आणि हा मनुष्य व तो मनुष्य तींत जन्मले होते असें जीयोनेविषयीं झटलें जाईल तिला परात्पर आपणच यथास्थित स्थापील
- ६ ईश्वर लोकांचें लेखन करील तेव्हां गणील कीं हा तेथें जन्मला होता
- ७ तेथें गायक व वाजंत्रीहि होतील तुझ्यांत माझे सर्व झरे आहेत

गीत ८८

महाबिलापयुक्त प्रार्थना

कोरचाच्या पुत्रांसाठीं गायनार्थ गीत प्रत्युत्तर गायनार्थ मादल्लथेच्या मुख्वाजंज्याला

हेमान जो राजाची त्यानें केलेली काव्या

- १ हे ईश्वरा माझ्या तारणाच्या देवा जेव्हां मी रात्रीं तुजपुढें ओरडलों
- २ तेव्हां तुजसमोर माझी विनंती यावी माझे आरोळीकडे तूं आपला कान लाव
- ३ कां तर अरिष्टानीं माझा प्राण कंटाळला आहे आणि माझा जीव मृत्युलोकाजवळ आला आहे
- ४ जे खांचेंत उतरतात त्यांशीं मी गणला गेलों आहे मी शक्तिहीनपुरुषासारखा झालों आहे
- ५ जे मारिलेले कबरेत निजले आहेत आणि तुझे हातापासून ते विच्छिन्न झाले आहेत झणून त्यांस अणखी स्मरत नाहींस त्यांसारखा मी मृतांशीं मिळालों आहे
- ६ अधम खांचेंत अंधकारांत अंधाक स्थानांत मला तूं ठेविलें आहेस
- ७ मजवर तुझा क्रोध भारी आहे तूं आपल्या सर्व लाटांनीं मला पीडिलें आहेस
- ८ तूं मजपासून माझे ओळखीचे दूर केले आहेस त्यांला मी कुत्सित होईं असें केलें आहेस मी कोंडला गेलों आहें झणून मला निघवत नाहीं
- ९ कष्टांमुळें माझा डोळा क्षीण झाला आहे हे देवा नित्य तुला मी प्रार्थना करीत आलों आहें तुजकडे म्यां आपले हात पसरिले आहेत
- १० मृतांस तूं आश्चर्यकर्म दाखविशील काय प्रेतें उठून तुला स्तवितील किं काय
- ११ कबरेत तुझी दया अथवा नाशस्थितींत तुझी सत्यता कथिली जाईल काय

१२ अंधकारांत तुझे आश्चर्यकार्य अथवा विस्मृतिभूर्मांत तुझे न्याय्यत्व जाणिलें जाईल काय

१३ हे ईश्वरा तर म्यां तुला आरोळी केली आहे आणि सकाळीं माझी प्रार्थना तुजपुढें येईल

१४ हे ईश्वरा माझे जीवाचा वीट कां मानितोस मजपासून तूं आपलें मुख कां आच्छादितोस

१५ मी कष्टीं आहे व बालपणापासून मरणोपसन्न असत आलों आहे मी तुझीं भीषणें सोसून व्याकुल झालों आहे

१६ मजवर तुझा रोष चालला आहे तुझ्या आकस्मिक भीष्मानीं मला नाहींसें केलें आहे

१७ नित्य त्यानीं जलांवाणीं मला घेरिलें त्यानीं एकत्र मला वेढिलें

१८ त्वां मजवळून खेही व मित्र दूर केले आहेत व माझे ओळखीचे अंधकारांत आहेत

गीत ८९

१ देवाचे संघेमुळें गीतकर्ता त्याला खवितो ५ त्याचे आश्चर्यशक्तीमुळें १५ त्याचे मंडळीच्या संरक्षणामुळें १९ आणि दावीदाच्या राज्यावर त्याचा जो अनुग्रह त्यामुळें २८ मग प्रतिकूल आपतनांविषयीं विस्वास करून ४६ तो बाद व प्रार्थना करितो आणि देवाला वंदितो

एथान जो राज्याची त्यानें केलेली काव्या

१ ईश्वराची परम दया मी सदा गाऊन वर्णन मी आपल्या मुखानें तुझी सत्यता पिढ्यानपिढ्यां विदित करीन

२ कारण मी द्वणालों दया सर्वकालपर्यंत प्रतिष्ठित होईल तूं आपली सत्यता आकाशांतच स्थापिशील

३ म्यां आपल्या वृत्ताशीं संधा केली म्यां आपल्ये सेवक दावीदापार्शीं शपथ वाहिली आहे

४ मी तुजें संतान सर्वकालपर्यंत स्थापिन व तुजें सिंहासन पिढ्यानपिढ्यां प्रतिष्ठित करीन

५ आणि हे ईश्वरा आकाशें तुझीं आश्चर्यकर्म प्रख्यात करितील तुझी सत्यताहि पवित्रांचे मंडळींत स्तविली जाईल

६ कां तर आकाशांत ईश्वराशीं कोण संव्यूढ होईल आणि थोरांमध्ये ईश्वराला कोण उपमित होईल

७ पवित्रांचे मंडळींत देव सद्गीतीस योग्य आहे व त्याच्या सर्वपरिवाराला त्याची भीड भरावी लागत्ये

८ हे ईश्वरा सैन्यांच्या देवा तुसारिखा समर्थ ईश्वर कोण आहे व तुझी सत्यता तुजभोंवती आहे

९ समुद्राचा उल्लास तूं दासितोस त्याच्या लाटा उचंबळतात तेव्हां त्या तूं शांत करितोस

१० त्वां गर्विष्ठास वधलेल्यावाणीं ठेंचिलें त्वां आपल्या पराक्रमीं भुजानें आपले वैरी विखरिले आहेत

११ आकाश तुझेंच पृथ्वीहि तुझीच आहे जग आणि त्याची पूर्ति यांचा पाया तूंच घातलास

१२ उत्तरा व दक्षिणा त्वां उत्पन्न केल्या ताबोर व हर्मोन तुझ्या नामाविषयीं उत्सव करितील

१३ तुला बलविशिष्ट भुज आहे तुझा हात पराक्रमी तुझा उजवा हात उन्नत आहे

१४ सात्त्विकपण व न्याय तुझ्या सिंहासनाचा आधारच आहेत दया व सत्यता तुजपुढें चालतात

१५ जे लोक उत्साहशब्द जाणतात ते धन्य ते हे ईश्वरा तुझ्या मुखतेजांत चालतील

१६ ते नित्य तुझ्या नामाविषयीं उल्लासतील व तुझ्या सात्त्विकपणेंकडून उंचाविले जातील

१७ कारण त्यांचें गौरवी सामर्थ्य तूं व आहेस आणि तुझ्या प्रसादेंकडून आमचें शृंग उभारिलें जाईल

१८ कां तर ईश्वराकडून आमचें वारण व इस्त्राएलाच्या पवित्राकडून आमचा राजा आहे

१९ तेव्हां त्वां आपल्ये साधूला स्वप्नांत बोलून झटलें म्यां पराक्रमी पुरुषाला साहाय्य केलें आहे लोकांतून निवडलेल्या एकास म्यां उंचाविलें आहे

२० दावीद माझा सेवक मला सांपडला आहे मी आपल्या पवित्र ऋक्षणेंकडून त्यास अभिषिक्त केलें आहे

२१ ज्या त्याशीं माझा हात स्थिर राहिल माझा भुजहि त्याला बलयुक्त करील

२२ वैरी त्याला निकड लावणार नाहीं व अन्यायी त्याला पीडणार नाहीं

२३ मी त्यापुढून त्याचे शत्रु पिटीन आणि त्याचे द्वेषक हाणीन

२४ परंतु त्यापाशीं माझी सत्यता व दया राहतील व माझ्या नामेंकडून त्याचें शृंग उभारिलें जाईल

२५ आणि समुद्रांत त्याचा हात व नद्यांत त्याचा उजवा हात मी ठेवीन

२६ तूं माझा पिता माझा देव व माझा तारणपर्वत आहेस असें तो मला झणेल

२७ मीहि त्यास प्रथमजात आणि पृथ्वींतल्या राज्यांवर परात्पर करीन

२८ त्याजवर मी आपली दया सर्वकालपर्यंत राखीन व त्याशीं माझी संधा विश्वस्त राहिल

२९ आणि त्याचें संतान सर्वकालपर्यंत व त्याचें सिंहासन आकाशाच्या दिवसांवाणीं राहूं देईन

३० जर त्याच्या लेकरानीं माझा धर्मविधि सोडिला आणि माझ्या न्याया-प्रमाणें चालले नाहींत

३१ त्यानीं जर माझे नियोग मोडिले व माझ्या आज्ञा पाळिल्या नाहींत

३२ तर मी त्यांचे अपराधाचें शासन दंडानें व त्यांचे अन्यायाचें शासन फटक्यानीं करीन

३३ तथापि त्यांजवरून मी आपली दया दूर करणार नाहीं व आपली सत्यता मी थकूं देणार नाहीं

३४ मी आपली संधा मोडणार नाहीं व माझ्या ओंठांतून जें निघालें तें मी पालटणार नाहीं

३५ एकदां मी आपल्ये पवित्रतेची शपथ वाहिली मी दावीदाला असत्य बोलणार नाहीं

३६ सर्वकालपर्यंत त्याचें संतान व सूर्यवत् त्याचें सिंहासन मजपुढें राहिल

३७ तें सर्वकालपर्यंत चंद्रवत् आणि आकाशांतलें विश्वस्त साक्षी असें स्थापिलें जाईल

३८ परंतु तूं वीट मानून त्याग केलास तूं आपल्या अभिषिक्तावर रुष्ट झालास

३९ तूं आपल्या सेवकाची संधा नाकारिली आहेस त्याचा मुकुट तूं धूर्लीत टाकून बाटविला आहेस

४० त्यांचीं सर्व कुंपणें मोडिलीं आहेत त्यांचीं दुर्गे त्यां ओसाड केलीं आहेत

४१ सर्व वाटसरूनीं त्याला लुटलें आहे तो आपल्या शेजाऱ्यांला निंद्य झाला आहे

४२ त्याच्या शत्रूंचा उजवा हात त्यां उंचाविला आहे त्यां त्याच्या सर्व वैयांस हर्ष दिलें आहे

४३ होय त्यां त्याचे तरवारीची धार फिरविली आहे व युद्धांत त्याला स्थिर राहूं दिलें नाहीं

४४ तूं त्याचें तेज नाहींसें केलें आहेस व त्याचें सिंहासन धूर्लीत मिळविलें आहेस

४५ त्याचे यौवनाचे दिवस त्यां संक्षिप्त केले आहेत तूं त्याला लज्जेनें वेष्टिलें आहेस

४६ कोठपर्यंत हे ईश्वरा तूं लपशील सर्वकालपर्यंत काय तुझा रोष अमी-
सारिखा जळेल काय

४७ माझें आयुष्य किति आहे हें स्मर त्वां सर्व मनुष्यें व्यर्थ कां उतन्न केलीं
आहेत

४८ कोणता मनुष्य जीवत आहे आणि मरण अनुभविणार नाही तो आपला
जीव मृत्युलोकाचे सत्तेतून वांचवील किं काय

४९ हे प्रभो तुझा पूर्वप्रसाद कुठें आहे तूं आपल्ये सत्यतेनें दावीदापाशीं
शपथ वाहिलीस

५० हे प्रभो मी आपल्या उरांत सर्व थोर लोकांची निंदा सोसतांना तूं आ-
पल्या सेवकांची निंदा स्मर

५१ जिजकडून हे ईश्वरा तुझ्या वैयर्नी निंदिलें आहे जिजकडून त्यानीं
तुझे अभिषिक्ताचीं पावलें निंदिलीं आहेत ती

५२ ईश्वर सदासर्वकाल सुवांदित असो आमेन आमेन

गीत ९०

१ मोक्षे देवाचो नीति वर्णून २ मनुष्याचो भंगुरता ३ दिव्य साधनें १०
आणि आयुष्याची अल्पता यांविषयीं विलाप करितो ११ देवाचे मुनीतीचा
प्रत्यक्ष अनुभव आणि ज्ञान ही प्राप्त व्हावी म्हणून तो प्रार्थितो

मोक्षे जो देवाभीष्ट पुढे त्यानें केलेली प्रार्थना

१ हे ईश्वरा सर्व पिढ्यांत तूं आमचा आश्रय आहेस

२ पर्वत उतन्न झाल्यापूर्वी व त्वां पृथ्वी व भूमि रचिल्यापूर्वी अनादिकाला-
पासून अनंतकालपर्यंत तूं देव आहेस

३ मनुष्य तूं मार्तांत मिळवितोस आणि ह्यणतोस अहो मनुष्यानीं तुझी
पालटलीं जा

४ कांकी सहस्र वर्षे तुझे देखतां क्रांत कालचे दिवसाप्रमाणें व रात्रींतील
प्रहरासारिखीं आहेत

५ त्यांस तूं पुरावाणीं वाहून नेतोस तीं स्वप्नच आहेत सकाळीं जशी हिरवळ
उगवत्ये तशीं

६ सकाळीं ती फुटून उगवत्ये सांजे कापिली जात्ये आणि सुकी होत्ये

७ तर तुझ्या क्रोधानें आद्रीं नाहीसे होतो आणि तुझ्या कोपानें व्याकुल
होतो

८ त्वां आपल्येपुढें आमचे अन्याय व आपल्ये मुखप्रकाशीं आमचीं गुप्त-
पातकें ठेविलीं आहेत

९ कांकी आमचे सर्व दिवस तुझ्या रोषांत जातात आढी आपलीं वर्षे कल्पनेवारीं घालवितों

१० आमच्या आयुष्याचीं सत्तर वर्षे असतात आणि शक्तीकडून जर ऐशीं वर्षे असतील तरी त्यांचा विभव कष्ट व दुःखच आहे कां तर तो लीकर सरतो आणि आढी उडून जातो

११ तुझ्या क्रोधाचें बळ कोण जाणे आणि तुझ्या भयानसारच तुझा रोष आहे

१२ आद्वास आपले दिवस गणायला असें शिकीव कीं आढी सुज्ञान बुद्धि पावूं

१३ हे ईश्वरा तूं फीर किति वेळापर्यंत उशीर होईल तुला आपल्या सेवकां-विषयीं अनुताप व्हावा

१४ तूं आपल्ये कृपेनें आद्वास लीकर तृप्त कर मग आढी आपले सर्व-दिवसपर्यंत उत्सव व हर्ष करित जाऊं

१५ ज्यां दिवसांत त्यां आद्वास पीडिलें ज्यां वर्षांत आढी कष्ट अनुभविले त्यांप्रमाणें आद्वास आनंदित कर

१६ तुझ्या सेवकांला तुझे कर्म व त्यांच्या लेकरांला तुझे वैभव प्रकट व्हावें

१७ आणि ईश्वर जो आमचा देव त्याचा प्रसाद आद्वावर असावा आणि आद्वासाठीं आमच्या हस्ताचें कर्म तूं स्थिर कर आमच्या हस्ताचें कर्म तूं स्थिर कर

गीत ९१

१ धार्मिकांची अवस्था २ त्यांचें सुरक्षण ९ त्यांचा निवास ११ त्यांचे सेवक १४ त्यांचे मित्र आणि यां सर्वांचें फल

१ तो परात्पराच्या आच्छादनाखालीं बसतो तो सर्वसमर्थाचे छायेंत राहतो
२ माझा आश्रय व माझे दुर्ग असें मी ईश्वराला द्वाणतों माझा देव ज्याज-वर मी विश्वासत जाईन तो

३ निश्चयें व्याधाचे पाशापासून व नाशक मरीपासून तो तुला सोडवील

४ तो आपल्या पिसांनीं तुला आच्छादील तूंही त्याचे पक्षांचा आश्रय धरिशील त्याचें सत्य तुझी ढाल व तुझे कवच असें होईल

५ रात्रींतलें भीष्म दिवसांतला उडता तीर यांस तूं भिणार नाहीस

६ जी मरी काळोखीं चालत्ये जो अभिमर्द मध्यान्हीं नाश करितो यांसहि भिणार नाहीस

७ तुझे पास्नास सहस्रावधि व तुझे उजव्ये हातास अयुतावधि पडतील परंतु तुशीं भिडणार नाही

८ केवळ आपल्या डोळ्यानीं अवलोकन करिशील आणि दुष्टांचें प्रतिदान पाहशील

९ कां तर हे ईश्वरा तूंच माझा आश्रय आहेस त्वां परात्पर आपलें निवास-स्थान असा केला आहे

१० अरिष्ट तुजवळ येणार नाही व उपद्रव तुझे वस्तीशीं भिडणार नाही

११ कारण तुझ्यां सर्व मागांत तुला रक्षायस तो आपल्ये दूतांस आज्ञा देईल

१२ धोंड्याशीं तुझे पायाला ठेंच लागूं नये द्वाणून ते आपल्ये हातानीं तुला उद्धरतील

१३ सिंह व जोगी सर्प तुडविशील तरुणांसिंह आणि नाग सुंदडशील

१४ त्यानें माझी आवड धरिली आहे द्वाणून मी त्याला मुक्त करीन त्यानें माझे नाम जाणिलें आहे यामुळें मी त्यास उंचावीन

१५ तो मला आरोळी करील तेव्हां त्याला उत्तर देईन तो संकटांत अस-तांना मी त्याजवळ होईन मी त्याला मुक्त करून गौरवीन

१६ दीर्घ आयुष्यानें त्यास मी तृप्त करीन त्यास मी आपलें तारण अनुभवूं देईन

गीत ९२

१ देवाला सवावें असा संबोध भविष्यवादी करितो. ४ त्याच्या महत्क-मांसुळें ६ त्याचीं जीं श्रासनें दुष्टांवर केलीं जातात त्यांसुळें १० आणि धार्मिकांकडे त्याचें जें उपकारित त्यांसुळें

शान्ताथदिवसासाठीं गायनाथं श्रौत

१ ईश्वराला स्तवणें आणि हे परात्परा तुझ्या नामाला गाणें उत्तम आहे

२ सकाळीं तुझी दया आणि संध्याकाळीं तुझी सत्यता प्रव्यक्तकरणेंहि

३ दशतंत्रवाद्य व वीणा व उच्चस्वरयुक्त चंग वाजवितांना

४ हे ईश्वरा तूं आपल्या कार्येकडून मला हर्षित केलें आहेस द्वाणून मी तुझ्या हस्तकर्मांविषयीं उत्सव करीन

५ हे ईश्वरा तुझीं कर्मे किति थोर आहेत आणि तुझे संकल्प महागंभीर आहेत

६ पशुशील मनुष्य हें जाणत नाही व मूढ हें समजतच नाही

७ जेव्हां दुष्ट गवतावाणीं रुझतात व सर्व अन्यायकर्मीं फुलतात तेव्हां ते नष्ट होऊन जावे द्वाणून तें घडतें

८ परंतु तूं हे ईश्वरा सनातनतः श्रेष्ठच आहेस

९ कां तर हे ईश्वरा पाहा तुझे वैरी पाहा तर तुझे वैरी नष्ट होतील सर्व अन्यायकर्मी विच्छिन्न होतील

१० परंतु माझे शृंग एकचराचे शृंगावाणीं तूं उभारिशील नव्या म्रक्षणे-कडून मी अभ्यंगित होईन

११ माझे द्रोहकांवर माझे नेत्र अवलोकन करील जे दुष्कर्मी मजवर उठतात त्यांचें वर्तमान माझे कान ऐकतील

१२ सात्विक खजूरासारखा फुललेलेबानोनांतल्ये एरेज वृक्षावाणीं वाढेल

१३ जे ईश्वराचे घरांत लाविलेले ते आमच्या देवाच्या अंगणांत उवरतील

१४ ते वृद्धत्वांत असूनहि फल देत जातील ते पुष्ट व टवटवीत होतील

१५ ईश्वर सत्यात्मा आहे असें प्रव्यक्त करावें झगून तो माझा पर्वत आणि त्याचे ठायीं कांहीं अन्याय नाही

गीत १३

१ ख्रिस्ताच्या राज्याचें माहात्म्य सामर्थ्य आणि पवित्रता

१ ईश्वर राज्य करितो तो ऐश्वर्यानिं आच्छादित आहे ईश्वर प्रताप वेंष्टून त्यानें आच्छादित आहे भूमिहि स्थिर स्थापिलेली आहे ती विधूनित व्हावयाची नाही

२ तुझे सिंहासन अनादिसिद्ध आहे अनादिकालापासून तूं आहेस

३ जलाशयानीं हे ईश्वरा जलाशयानीं आपला शब्द उंचाविला आहे जलाशय स्वसंघोष उंचावितात

४ ईश्वर जो उच्चैर्गतीत आहे तो अनेक जलांच्या शब्दांपेक्षां समुद्राच्या बलिष्ठ लाटांपेक्षां बलवत्तर आहे

५ तुझीं विधानें सुविश्वस्त आहेत हे ईश्वरा सदासर्वकाल पवित्रता तुझे घरास शोभत्ये

गीत १४

१ न्याय करावा अशी विनंती करून भविष्यवादी बलात्कार आणि अध-र्म यांविषयीं विलाप करितो ८ तो देवाचें विधान शिकवितो १९ पीडे-कडून जें दित ज्ञान असतें तें तो सांगतो १६ देव पीडलेल्यांचा संर-क्षक आहे

१ ईश्वर प्रतीकारांचा देव आहे हे प्रतीकारांच्या देवा प्रकट हो

२ हे पृथ्वीच्या न्यायाधीशा उर्ध्वस्थित हो गीवष्टांस प्रतिदान दे

- ३ दुष्ट कोठपर्यंत हे ईश्वरा कोठपर्यंत दुष्ट उद्दासतील
- ४ ते पारुष्य उद्दारून बोलतात सर्व अन्यायकर्मी फिशारतात
- ५ हे ईश्वरा ते तुझ्या लोकांस ठेंचितात व तुझे क्षेत्र पीडितात
- ६ ते विधवा व विदेशी यांस वधितात आणि अनाथ पोरक्यांला हागितात
- ७ आणि ह्मणतात ईश्वर पाहणार नाही आणि याकोबाचा देव मन लावणार नाही
- ८ अहो लोकांतले पशुशील ही तुम्ही समजा आणि मूढांनीं केव्हां तुम्ही बुद्धि पावाल
- ९ ज्यानें कर्ण रचिला तो ऐकणार नाही काय ज्यानें डोळा निर्मिला तो पाहणार नाही काय
- १० जो विधर्मलोकांस शिक्षितो तो शासन करणार नाही काय जो मनुष्यास ज्ञान शिकवितो तो जाणणार नाही काय
- ११ ईश्वर मनुष्याच्या कल्पना जाणतो की त्या व्यर्थच आहेत
- १२ हे ईश्वरा ज्या पुरुषाला तूं शिक्षितोस व आपल्या धर्मविधीकडून शिकवितोस तो धन्य आहे
- १३ अशास कीं दुष्टासाठीं खांच खाणिली जाईपर्यंत तो शांत रक्षिला जावा
- १४ कारण ईश्वर आपल्या लोकांस सोडणार नाही आणि आपलें क्षेत्र टाकणार नाही
- १५ कां तर सात्विकपणाकडेस न्याय फिरेल तेव्हां सर्व यथार्थमनाचे त्याला अनुसरतील
- १६ मजसाठीं दुष्कर्यांवर क्रोध उठेल अन्यायकर्यांवर मजसाठीं क्रोध उभा राहिल
- १७ जर ईश्वर माझे साहाय्यसा झाला नसता तर माझा जीव निःशब्दतेत वसण्याचे लागस आला असता
- १८ माझा पाय निसरला असें जेव्हां मी ह्मणालों तेव्हां हे ईश्वरा तुझे दयेनें मला टेंका दिला
- १९ माझे अंतर्गामांत बहुत भावना असतांना तुझीं सांत्वनें माझे जीवाला सुशांति देतात
- २० दुष्टपणाचें जें सिंहासन नियमेंकरून अरिष्ट संकल्पितें तें तुजशीं सहाय्य करील काय
- २१ ते सात्विकाच्या जीवावर एकत्र उठतात आणि निर्दोषरक्त अन्यायी ठरवितात
- २२ परंतु ईश्वर माझे दुर्गच आहे माझा शरणपर्वतच आहे
- २३ त्यांचा अन्याय त्यांजवरच पडे असें देव करील त्यांच्याच दुष्टपणेंकडून यांस तो विच्छिन्न करील ईश्वर आमचा देव त्यांस विच्छिन्न करील

गीत ९५

१ देवाच्या माहात्म्यामुळे ६ आणि त्याचे सदात्मतेमुळे त्याच्या सवाचें
८ आणि त्याजकडे अनिष्ट करूं नये म्हणून संबोध

१ अहो या आपण ईश्वराला गाऊं आपल्या तारणपर्वताला उत्साहशब्द
करूं

२ आपण कृतज्ञता निवेदून त्यासमोर येऊं आणि गीतें गाऊन त्याला उत्सव-
शब्द करूं

३ कारण ईश्वर थोर देव आहे सर्व देवांवर श्रेष्ठ राजा तो

४ ज्या त्याचे हातांत पृथ्वीचीं खोल स्थानें आहेत आणि पर्वतांचे उंच कडे
त्याचे आहेत

५ ज्या त्याचाच समुद्र आहे व त्यानें तो ठयन्न केला शुष्कभूमिहि त्याचे
हातानीं रचिली

६ अहो या ईश्वर जो आपला उत्पादक त्यासमोर आपण भजूं पायां पडूं व
गुडघे टेंकूं

७ कारण तो आमचा देव आहे आणि आह्मी त्याच्या पाळणाचे लोक व
त्याचे हातचा कळप आहों आज जर तुझी त्याचा शब्द ऐकाल

८ तर तुझी आपलें हृदय कठिन करूं नका जसें विवादांत जसें परीक्षेचे
दिवसीं रानांत तसें

९ जेव्हां तुमच्या वडलानीं माझी परीक्षा केली माझा अनुभव घेतला आणि
माझीं कर्मे पाहिलीं तेव्हां

१० चाळीस वर्षे त्या पिढीला मी कंटाळलों आणि ह्मणालों हे भ्रांतमनाचे
लोक आहेत आणि यानीं माझे मार्ग जाणिले नाहींत

११ ज्यां त्यांविषयीं म्यां शपथ केला कीं हे माझ्या विसांव्यांत शिरायाचे
नाहींत

गीत ९६

१ देवाच्या महत्त्वामुळे ८ त्याच्या राब्यामुळे ११ आणि त्याच्या सामान्य
त्याच्यामुळे सवाचें म्हणून संबोध

१ ईश्वराला तुझी नवें गीत गा अहो पृथ्वीतले सर्व लोकहो ईश्वराला गा

२ तुझी ईश्वराला गा त्याचें नाम सुवर्दित ह्मणा त्याचें तारण प्रतिदिनीं
हर्षानें गाजवा

- ३ विधर्मलोकांत त्याचें गौरव सर्वलोकांत त्याचीं आश्चर्यकर्म प्रशांसित करा
 ४ कां तर ईश्वर श्रेष्ठ व परमस्तुत्य आहे सर्व देवांपेक्षां तो भयास योग्य
 आहे
 ५ कारण लोकांचे सर्व देव निरर्थक आहेत परंतु ईश्वरानें आकाशें उत्पन्न
 केलीं
 ६ गौरव व प्रताप त्याजपुढें आहेत सामर्थ्य व ऐश्वर्य त्याच्या पवित्रस्थानांत
 आहे
 ७ वर्णून द्या ईश्वराला अहो लोकांचे वंशहो ईश्वराला गौरव व सामर्थ्य
 वर्णून द्या
 ८ ईश्वराला त्याचे नामाचें गौरव वर्णून द्या दानार्थ कांहीं घेऊन त्याच्यां
 अंगणांत या
 ९ पवित्रतेचे शोभेनें ईश्वराला भजा अहो पृथ्वीतले सर्व लोकानों त्याचें
 भय घरा
 १० विधर्मलोकांमध्ये तुझी द्वाणा ईश्वर राज्य करितो भूमि स्थिर स्थापि-
 लेली आहे द्वाणून ती विधूनित व्हावयाची नाही तो यथार्थपणें लोकांचा न्याय
 करील
 ११ आकाशें हर्षीत आणि पृथ्वी उल्लासो समुद्र व त्याची पूर्ति गर्जोत
 १२ अरण्य व त्यांतील जें सर्व तें उत्सव करो द्वाणजे वनांतले सर्व वृक्ष
 उत्साह करितील
 १३ ईश्वरासमोर कारण तो येतो पृथ्वीचा न्याय करायला येतो तो आपल्या
 सात्विकपणानें जगाचा व आपल्ये सत्यतेनें लोकांचा न्याय करील

गीत १७

१ देवाच्या राव्याचें साहाय्य ७ भूतिपूजकांवर जीं शासनं केलीं
 जातात त्यांविषयीं मंडळी चर्चले १० भक्ति आणि आनंद करावा म्हणून
 संबोध

- १ ईश्वर राज्य करितो पृथ्वी उल्लासो बहुत द्वीपें जीं आहेत तीं हर्षीत
 २ त्याजभोंवते मेघ व अंधकार आहेत सात्विकपण व न्याय त्याचे सिंहा-
 सनाचा आधारच आहेत
 ३ त्याजपुढें अभि चालतो व समंतात त्याचे शत्रु जाळितो
 ४ त्याच्या विद्युतांनीं जग प्रकाशिलें हें पाहून पृथ्वी कांपली
 ५ ईश्वरासमोरून सर्व पृथ्वीचे प्रभूसमोरून पर्वत मेणाप्रमाणें विघरले
 ६ आकाशांनीं त्याचें सात्विकपण प्रव्यक्त केलें आहे आणि सर्वलोकांनीं
 त्याचें गौरव पाहिलें आहे

७ सर्व जे कोरीव मूर्तीची सेवा करितात जे निरर्थक मूर्तीविषयीं अभि-
मानी आहेत ते लज्जित होतील अहो सर्व देव हो तुझी त्याला भजा

८ जीयोन हें ऐकून हर्षली आणि हे ईश्वरा तुझ्या विधींमुळें येहूदाच्या
कन्या उल्लासत्या

९ कां तर हे ईश्वरा सर्व पृथ्वीवर तूं परात्पर आहेस सर्व देवांवर तूं अ-
त्यंत उंचावलेला आहेस

१० जे तुझी ईश्वरावर प्रीति ठेवितां ते तुझी वाडटाचा द्वेष धरा तो
आपल्या भक्तांचे जीव रक्षितो त्यांजला दुष्टांच्या हस्तांपासून मुक्त करितो

११ सात्विकासाठीं प्रकाश आणि यथार्थमनाच्यांसाठीं हर्ष पेरलेला आहे

१२ अहो सात्विक हो ईश्वराविषयीं हर्षा आणि त्याचें पवित्रनाम स्तवा

गीत १८

१ येहूदानांनीं ४ जातींनीं ७ आणि सर्व भूतानीं देवाला स्तवांचें म्हणून
गीतकर्ता संबोध करितो

१ ईश्वराला नवें गीत गा कांकीं त्यानें आश्चर्य्यकर्म केलीं आहेत त्याचा
उजवा हात व त्याचा पवित्र भुज त्यासाठीं विजय पावले आहेत

२ ईश्वरानें आपलें तारण कळविलें आहे विधर्मलोकांचे देखतां आपलें
सात्विकपण प्रव्यक्त केलें आहे

३ तो इस्त्राएलावरील जी आपली दया व सत्यता ती स्मरला आहे पृ-
थ्वीच्या सर्वसीमानीं आमचे देवाचें तारण पाहिलें आहे

४ अहो पृथ्वीतले सर्व लोकानीं ईश्वराला उत्साहशब्द करा ओरडत सुटा
उत्सव करा गायन करा

५ चंगानें ईश्वराला चंगानें व गीताचे शब्दानें वादन गायन करा

६ ईश्वर जो राजा त्यासमोर कर्णा व शिंग वाजवून उत्साहशब्द करा

७ समुद्र गजों आणि त्याची पूर्ति भूमि व तिजवर जे राहतात ते गजोंत

८ नद्या टाळ्या वाजवोत डोंगर मिळून उत्सव करोत

९ ईश्वरासमोर कांकीं तो पृथ्वीची न्यायाधीशीं करायाला येतो तो सात्विक-
पणें भूमीची व यथार्थपणें लोकांची न्यायाधीशीं करील

गीत ९९

१ देवाचें जें राज्य ओयोनेंत आहे तें भविष्यवादी वर्णून १ पूर्वकांचि उदाहरण सांगून सर्वांनीं देवाला त्याच्या पवित्रपर्वतावर भजावें म्हणून प्रबोध करितो

१ ईश्वर राज्य करितो लोक कपीत तो खरूबांवर बसतो पृथ्वी विव्हल होवो

२ जीयोनेंत ईश्वर थोर आहे व सर्व लोकांवर तो उच्छ्रित आहे

३ ते तुझे थोर व भीतियोग्य नाम स्तवोत तें पवित्रच आहे

४ राजाचे सामर्थ्याला न्याय आवडतो तूं यथार्थपण स्थापिलें आहेस याको-
बांत न्याय व सात्विकपण केलें आहेस

५ ईश्वर जो आमचा देव त्याला ते उंचावोत व त्याचे पादासनाजवळ भ-
जोत तो पवित्रच आहे

६ त्याचे आचार्यांतले जे मोशे व आहरोन आणि त्याचे प्रार्थकांतला जो
शेमूएल यांनीं ईश्वराला प्रार्थिलें तेव्हां त्यानें त्यांला उत्तर दिलें

७ भेषस्तंभांतून तो त्यांला बोलत असे जो नियम व जे विधि त्यानें त्यांला
दिले ते त्यांनीं पाळिले

८ हे ईश्वरा आमच्या देवा तूं त्यांला उत्तर देस हे देवा जरीं त्यांच्या कर्मी-
मुळें शिक्षा करीस तरीं त्यांला क्षमा केलीस

९ ईश्वर जो आमचा देव त्यास तुझी उंचावा व त्याच्या पवित्रपर्वतावर
भजा कां ईश्वर आमचा देव पवित्रच आहे

गीत १००

१ देवाच्या महत्त्वामुळे ४ आणि त्याच्या सामर्थ्यामुळे त्याला आनंदानें
सर्वाचें म्हणून प्रबोध

सवनाथे गीत

१ अहो पृथ्वींतले सर्व लोकहो ईश्वरास उत्साहशब्द करा

२ हर्षकरून ईश्वराची सेवा करा उत्सवशब्दानें त्यासमोर या

३ ईश्वर आपणच देव आहे असें तुझी जाणा त्यानेच आढ्यास उत्पन्न केलें
आणि आढी त्याचे आहों त्याचे लोक व त्याचे पाळणाचा कळप

४ तुझी कृतज्ञता निवेदीत त्याच्यां द्वारांत व स्तवन करीत त्याच्यां अंगणांत
जा उपकार मानून त्याची स्तुति करा त्याचें नाम सुवंदित झणा

५ कां तर ईश्वर उत्तम आहे त्याची दया सनातन व त्याची सत्यता युगो-
युगच आहे

गीत १०१

सदाचार करायाला दावीद प्रतिज्ञा करितो

दावीदानें केलेलें गीत

- १ दया व न्याय यांविषयीं गाईन हे ईश्वरा तुला मी गाऊन वर्णान
- २ यथार्थमार्गांत मी सुबुद्धीनें चालेन मजवळ केव्हां येतील मी आपल्या घरीं आपल्ये मनाचे यथार्थपणें वरेंत
- ३ कांहीं अनुचित अर्थ मी आपल्या नेत्रांपुढें ठेवणार नाहीं अनुजुकमें करणें मी द्वेषितों तें मला चिकटणार नाहीं
- ४ कुटिल मन मजपासून दूर असो दुष्टास मी अंगीकारणार नाहीं
- ५ जो गुप्त रूपें आपल्ये शेजाऱ्याची चहाडी करितो त्याला मी नष्ट करीन जो उच्चदृष्टीचा व गर्विष्ठमनाचा त्याला मी साहणार नाहीं
- ६ ते मजवळ राहावे ह्याणून देशाचे विश्वस्तांवर माझी दृष्टि होईल जो यथार्थमार्गांत चालतो तोच माझी सेवा करील
- ७ माझ्या घरांत कपटकर्ता राहणार नाहीं असत्यवक्ता माझ्या नेत्रांपुढें टिकणार नाहीं
- ८ सर्व अन्यायकर्ते ईश्वराचे नगरांतून विच्छिन्न करावे ह्याणून देशाचे सर्व दुष्ट मी नष्ट करीन

गीत १०२

१ भविष्यवादो प्रार्थना करितांना भारी विलाप करितो ११ तो देवाची सनातनता आणि दया ध्यानांत आणून समाधान पावतो १८ देवाच्या दया स्माराच्या जें योग्य आहे १९ देवाची अनन्यता स्मरून तो धीर धरितो दीनाची जी प्रार्थना तो अभिभूत असतां आणि ईश्वरासमोर आपला विलाप बोलतां करितो ती

- १ हे ईश्वरा माझी प्रार्थना ऐक व माझी आरोळी तुजवळ येवो
- २ मजपासून तूं आपलें मुख आच्छादूं नको माझे संकटदिवसीं तूं आपला कान मजकडे लाव जेव्हां मी आरोळी मारितों तेव्हां त्वरा करून मला उत्तर दे
- ३ कां तर माझे दिवस धुरावणीं नष्ट होऊन गेले व माझीं हाडें चुलीसारिखीं संतप्त झालीं आहेत
- ४ माझे हृदय तृणावणीं सुकून करपलें आहे ह्याणून मी आपलें अन्न खायला विसरतों

- ५ माझे उच्छ्वासशब्दामुळें माझे कातडीला माझीं हाडें चिकटलेलीं आहेत
- ६ मी रानांतल्ये बगव्यासारिखा आहे जंगलांतल्ये उलूकासदृश झालों आहे
- ७ मी जागत असतो आणि चिमणा जो एकला माळवदावर आहे त्यासारिखा मी असतो
- ८ सारादिवस माझे वैरी मला निंदितात व मजवर जे उन्मत्त झालेले आहेत त्यानीं मजवर शपथ केला आहे
- ९ कां तर म्यां भाकरीप्रमाणें राख खाह्मी आहे व आपलें पानीय आंसवानीं मिसळिलें आहे
- १० तुझ्या रोषामुळें व तुझ्या कोपामुळें कारण त्वां मला उंचावून ध्वस्त केलें आहे
- ११ माझे दिवस टळत्ये छायेतुल्य आहेत व मी तृणावर्णीं सुकून गेलों आहे
- १२ परंतु तू हे ईश्वरा सनातनतः राहतोस आणि तुझें स्मरण युगोयुगच आहे
- १३ तूं उठून जीयोनेवर दया करिशील कांकीं तिजवर कृपा करण्याची वेळ आली आहे नेमिलेला समयच आला आहे
- १४ कां तर तुझे सेवक तिच्या धोंड्यांस प्रिय करितात व तिचे धूलीची आवड धरितात
- १५ आणि विधर्मलोक ईश्वराचे नामाला भितील व पृथ्वींतले सर्व राजे तुझ्या गौरवाला
- १६ जेव्हां ईश्वर जीयोन बांधील तेव्हां तो आपल्या गौरवानें प्रकट होईल
- १७ दुर्बलांचे प्रार्थनेला तो आपलें मन लावील आणि त्यांची प्रार्थना तुच्छ मानणार नाही
- १८ पुढल्ये पिढीला हें लिहिलें जातें आणि जे लोक उत्पन्न होतील ते ईश्वराला स्तवितील
- १९ कां तर त्यानें आपल्ये पवित्रस्थानाचे उच्चतेवरून अवलोकन केलें ईश्वरानें आकाशांतून पृथ्वी पाहिली आहे
- २० बंदिवांनाचा उच्छ्वास ऐकायला आणि मरणास जे नेमलेले त्यांला मुक्त करायाला
- २१ जीयोनेंत ईश्वराचें नाम व येरूशालेमेंत त्याची स्तुति कथवायाला
- २२ जेव्हां ईश्वराची सेवा करायास लोक व राज्यें एकत्र मिळतील तेव्हां
- २३ त्यानें माझी शक्ति मार्गांत थकूं दिली आहे आणि माझे दिवस उणे केले आहेत

- २४ मी ह्यणालें हे माझ्या देवा माझ्या अर्द्रायुष्यांत मला काढून वेऊं नको तुझीं वर्षें युगोयुग आहेत
- २५ पूर्वीं तूं पृथ्वीचा पाया घातलास आणि आकाशें तुझें हस्तकर्मच आहेत
- २६ तीं नष्ट होतील परंतु तूं टिकशील तीं सर्व वस्त्रावाणीं जीर्ण होतील त्यांला पांघरुणासारिखें तूं पालटशील व तीं पालटलीं जातील
- २७ परंतु तूं तसाच राहशील आणि तुझीं वर्षें संपणार नाहीत
- २८ तुझ्या सेवकांचीं लेकरें स्वस्थ वस्ती करितील आणि त्यांची संतति तुजपुढें स्थापिली जाईल

गीत १०३

१ देवाचे द्येसुळें १५ आणि तिचे सनातनतेसुळें त्याला बंदाचें म्हणून संबोध

दावोदानें केलेलें गीत

- १ हे माझ्या जीवा ईश्वराचें सुवंदन कर माझे सर्व अंतर्यामा त्याचें पवित्र नाम सुवंदित ह्यण
- २ हे माझ्या जीवा ईश्वराचें सुवंदन कर आणि त्याचे सर्व उपकार विसरूं नको
- ३ तो तुझे सर्व अन्याय क्षमा करितो व तुझे सर्व रोग बरे करितो
- ४ तो तुझे आयुष्य नाशांतून उद्धरितो व तुजला दयाकरुणानीं मुकुटमंडित करितो
- ५ तो तुझे वृद्ध आयुष्य उत्तमपदार्थानीं तृप्त करितो खत्रांतीच्यावाणीं तुझे यौवन नवें होतें
- ६ सर्व जे अन्यायानें पीडित आहेत त्यांसाठीं ईश्वर सात्विकपण व न्याय करितो
- ७ त्यानें मोशेला आपले मार्ग व इस्राएलाच्या वंशांला आपलीं चरित्रें कळविलीं
- ८ ईश्वर कृपालु व दयालु मंदक्रोध व बहुप्रसाद आहे
- ९ तो सदा विवाद करणार नाही आणि सर्वकालपर्यंत रोष धरणार नाही
- १० त्यानें आमच्या पातकांप्रमाणें आद्दाला केलें नाही आणि आमच्या अन्यायांप्रमाणें आद्दाला परत दिलें नाही
- ११ कां तर जसें आकाश पृथ्वीवर उच्छ्रित आहे तशी त्याची दया त्याच्यां भक्तांवर प्रभूत आहे
- १२ जशी पूर्वा पश्चिमेपासून दूर आहे तसे त्यानें आमचे अपराध आद्दाला पासून दूर केले आहेत

१३ जसा बाप आपल्या लेंकरांवर दया करितो तसा ईश्वर आपल्या भक्तां-
वर दया करितो

१४ कारण तो आमची प्रकृति जाणतो आह्मी धूलिच आहों असें तो
स्मरतो

१५ मनुष्य कसा त्याचें आयुष्य तृणासारखें आहे जसें रानांतलें फूल
तसा तो फुलतो

१६ कां वारा त्याजवर जातो तेव्हां तें नाहींसें होतें आणि त्याचें ठिकाण
त्याला पुनः ओळखणार नाहीं

१७ परंतु ईश्वराची दया अनादिकालापासून अनंतकालपर्यंत त्याच्या भक्तां-
वर आहे आणि त्याचें सात्विकपण त्यांच्या लेंकरांच्या लेंकरांजवळ आहे

१८ जे त्याची संधा पाळितात व त्याच्या आज्ञा आचरायासाठीं जे स्मरतात
त्यांजवळहि आहे

१९ ईश्वरानें आपलें सिंहासन आकाशांत स्थापिलें आहे आणि त्याचें राज्य
सर्व जगावर चालतें

२० अहो ईश्वराचे दूत हो जे तुझी बलपराक्रमी असतांना त्याचे वचनाचा
शब्द ऐकून त्याची आज्ञा साधितां ते तुझी त्याला वंदा

२१ अहो ईश्वराचे सर्व सैन्यानों जीं तुझी त्याचे सेवक असतांना त्याचा
मनोदय साधितां तीं तुझी त्याला वंदा

२२ अहो ईश्वराचे सर्व उत्पन्न पदार्थ हो त्याचे राज्याच्यां सर्व स्थानांत
तुझी त्याला वंदा हे माझ्या जीवा ईश्वराला वंदीत जा

गीत १०४

१ देवाचें महासामर्थ्य ७ आणि आश्चर्य्य विधान याविषयींचें ध्यान ११
देवाचें गौरव सनातन आहे ११ देवाला सर्वदा सवाशाला भविष्यवादी प्रतिज्ञा
करितो

१ हे माझ्या जीवा ईश्वराचें सुवंदन कर हे ईश्वरा माझ्या देवा तूं अत्यंत
थोर आहेस ऐश्वर्य्यप्रतापानें वेष्टिला आहेस

२ वस्त्राप्रमाणें प्रकाशानें तूं आपणास आच्छादितोस छत्राप्रमाणें आकाशें
पसरितोस

३ तो आपल्या माड्या जलांत रचितो तो आपला रथ मेष करितो तो वाऱ्याचे
पक्षांवर चालतो

४ तो वारे आपले दूत व ज्वलदभि आपले सेवक करितो

५ त्यानें पृथ्वीचा पाया तिचे आधारांवर घातला आहे ती कधीं विधूनित
होणार नाहीं

६ वस्त्राप्रमाणें जलाशयानें तिला तूं आच्छादिलेंस पर्वतांवर जलें राहिलीं
 ७ तुझे धमकीनें तीं पळालीं तुझ्या स्तनितशब्दानें तीं खरा करून गेलीं
 ८ तीं पर्वतांवर चढून खोऱ्यांतून उतरतात जो आधार त्यांसाठीं त्यां स्था-
 पिला आहे त्यांत

९ त्यानीं अतिक्रमून पृथ्वी बुडवायाला परत येऊं नये झणून त्यां सीमा ठर-
 विलेली आहे

१० तो खोऱ्यांत झरे पाठवितो ते डोंगरांमध्ये वाहतात

११ ते रानांतल्या सर्वपशूंला प्यायला देतात अरण्यगर्भ आपली तहान
 भागवितात

१२ त्यांजवळ आकाशपक्षी वस्ती करितात ते फांद्यांमध्ये गातात

१३ तो आपल्ये माझ्यांतून डोंगर शिंपितो तुझ्या उत्पन्न पदार्थांचे फलानें पृ-
 थ्वी तृप्त होत्ये

१४ तो पशूंसाठीं गवत आणि मनुष्याचे उपयोगासाठीं उद्भिद रुझवितो
 पृथ्वींतून अन्न निघे असें करावें झणून

१५ आणि द्राक्षारस जो मनुष्याचें हृदय आनंदित करितो मेंदेंकडून त्याचें
 मुख तेजोयुक्त करायला आणि अन्न जें मनुष्याचें हृदय स्थिरावितें

१६ ईश्वराचे वृक्ष लेबानोनाचे जे श्रेष्ठ वृक्ष त्यानें लाविले आहेत ते रस-
 भरित आहेत

१७ ज्यां त्यांत पक्षी आपलीं कोटीं बांधितात प्रेयोपत्य कोठें राहतो त्याचें
 घर महादारु असतात

१८ उंच पर्वत अरण्यछगलांचा आणि कडे अरण्याखूंचा आश्रय आहेत

१९ समयपरिमाणार्थ त्यानें चंद्र नेमिलेला आहे सूर्य आपला अस्त जाणतो

२० अंधकार होई असें करितोस तेव्हां रात्र पडत्ये तींत जंगलांतले सर्व
 पशु निघून फिरतात

२१ सिंह आहारासाठीं गर्जतात आणि देवापाशीं आपलें भक्ष्य मागतात

२२ सूर्य उगवतो तेव्हां ते आश्रय घेतात आणि आपल्या गुहांत निजतात

२३ मनुष्य आपल्ये कार्यास व संध्याकाळपर्यंत आपल्ये श्रमास बाहेर जातो

२४ हे ईश्वरा तुझीं कृत्यें किति बहुविध आहेत तीं सर्व त्यां बुद्धीकडून
 उत्पन्न केलीं आहेत तुझ्या धनानें पृथ्वी भरलेली आहे

२५ तसाच हा विपुल व विस्तीर्ण समुद्र प्रांत असंख्य चराचर श्रेष्ठ क-
 निष्ठ जीवजंतु आहेत

२६ यांत गलबतें चालतात यांत खेळायसाठीं जो लिब्याथान त्यां निर्माण
 केला आहे हाहि आहे

२७ त्यां सुसमर्थी त्यांस भक्ष्य द्यावें झणून ते सर्व तुझी प्रतीक्षा करतात

२८ जें त्यांला देतोस तें ते टिपून घेतात तूं आपला हात उघडतोस ते
 उत्तमपदार्थांनीं तृप्त होतात

२९ तूं आपलें मुख आच्छादितोस तेव्हां ते व्याकुल होतात त्यांचा श्वास काढितोस तेव्हां ते प्राण सोडून आपल्या धूलीस मिळतात

३० तूं आपला आत्मा प्रतिसृष्ट करितोस तेव्हां ते उत्पन्न होतात आणि भूमीची पाठ तूं नवसरतोस

३१ ईश्वराचें गौरव सनातनतः राहिल ईश्वर आपल्या कर्माविषयी आनंदेल

३२ तो पृथ्वीवर दृष्टि लावितो तेव्हां ती कांपत्ये तो पर्वतांला स्पर्शितो तेव्हां ते धुमतात

३३ माझे आयुष्य संपेपर्यंत मी ईश्वराला गाईन जोंपर्यंत मी आहे तोंपर्यंत आपल्ये देवाला गाऊन वर्णीन

३४ त्याजविषयी माझे ध्यान संतोषावह होईल ईश्वराविषयी मी हर्षेन

३५ पातकी पृथ्वीतून निश्शेष होऊन जावे आणि दुष्ट नाहींसे व्हावे हे माझ्या जीवा ईश्वराला वंदीत जा तुझी ईश्वराला स्तवा

गीत १०५

१ देवाला स्तवाचें आणि त्याचा कर्मांचें समीक्षण करावें म्हणून संवाद
७ देवाची जी कीर्ति आब्राहामाकडे १६ योसेफाकडे १९ याकोबाकडे जेव्हां तो मिसरांत होता तेव्हां २६ मोशेकडे जेव्हां तो इस्राएल्यांस सुक्त करीत होता तेव्हां ३७ इस्राएल्यांकडे जेव्हां ते मिसरांतून आणि गेले अरण्यांत पोषिले गेले आणि खनाअन देशांत स्थापिले गेले तेव्हां होती तिची कथा

१ तुझी उपकार मानून ईश्वराला स्तवा त्याचे नामाला आहूति करा लोकांला त्याचीं चरित्रें कळवा

२ त्याला गायन करा त्याला वादन करा गीत गाऊन त्याचीं सर्व आश्चर्य-कर्मे वर्णा

३ त्याचे पवित्रनामाविषयी गौरव माना जे ईश्वरास अन्वेषितात त्यांचें हृदय हर्षी

४ ईश्वरास व त्याचे सामर्थ्यास शोधा नित्य त्याचे मुख अन्वेषा

५ त्यानें जीं आश्चर्यकर्मे केलीं आहेत तीं स्मरा त्याचे चमत्कार व त्याच्या मुखचे विधि आठवा

६ हे आब्राहामाचे संताना जो तूं त्याचा सेवक आणि हे याकोबाचे वंशानें जो तुझी त्याचे निवडलेले

७ तो ईश्वर आमचा देव आहे सर्व पृथ्वीत त्याचे न्याय आहेत

८ तो सदा आपली संधा व सहस्रपिढ्या आपलें वचन स्मरला आहे

९ जी संधा त्यानें आब्राहामाशीं केली ती आणि जी शपथ त्यानें इज्हाकाशीं केली ती तो स्मरला आहे

१०. आणि याकोबासाठीं नियमार्थ व इस्त्राएलासाठीं सनातन संधार्थ त्यानें ती शपथ ठरविली
- ११ आणि द्याटलें खनाअनदेश तुझा क्षेत्राचा वांट्यासा मी तुला देईन
- १२ जेव्हां ते केवळ थोडे असून त्या देशांत आगंतुक होते
- १३ आणि ते देशोदेश व एका राज्यांतून दुसऱ्या लोकांत फिरत असत तेव्हां.
- १४ त्यानें मनुष्याला त्यांस उपद्रव करूं दिला नाहीं व त्यांजकरितां त्यानें राजांला धमकाविलें
- १५ माझे अभिषिक्तांस स्पर्श नका आणि माझे उपदेशकांस अरिष्ट नका करूं
- १६ तेव्हां त्यानें देशावर दुष्काल बलाविला त्यानें भाकरीची सर्व काठी मोडिली
- १७ त्यांजपुढें त्यानें एक पुरुष पाठविला दास व्हायला योसेफ विकला गेला
- १८ त्यानीं त्याचे पाय बेडीनें पीडिले त्याच्या जीवांत लोखंड शिरलें
- १९ त्याची गोष्ट येईपर्यंत ईश्वराचे वचनानें त्याला पारखिलें
- २० राजानें पाठवून त्याला सोडिलें लोकांचे शास्त्रानें धाडून त्याला मुक्त केलें
- २१ तो त्यानें आपल्या घरावर प्रभु व आपल्ये सर्व धनावर अधिकारी असा ठेविला
- २२ त्याच्या अधिपतीला आपल्ये इच्छेप्रमाणें बांधायला आणि त्याचे वडलांस ज्ञान शिकवायला
- २३ तर इस्त्राएल मिसरांत आला आणि याकोबानें हामाचे देशांत प्रवास केला
- २४ तेव्हां त्याचे लोक देवानें फार वाढविले आणि त्यांला त्यांच्या शत्रू-पक्षां बलिष्ठ केलें
- २५ त्याच्या लोकांस द्वेषायला आणि त्याच्या सेवकांवर कपट करायला त्यानें त्यांचें मन फिरविलें
- २६ त्यानें आपला सेवक जो मोशे व आहरोन जो त्यानें निवडला होता ते दोघे पाठविले
- २७ त्यानीं त्यांमध्ये त्याचे चमत्कार हामाचे देशांत उघात दाखविले
- २८ त्यानें अंधकार पाठवून काळोखी केली तेव्हां ते त्याचा आज्ञाविरोध करितां राहिले
- २९ त्यानें त्यांचें पाणी पालटून रक्त केलें आणि त्यांचे मासे मारून टाकिले
- ३० त्यांचे देशांत त्यांच्या राजांचे कोठ्यांत बेदूक उत्पन्न होऊन व्यापले
- ३१ त्यानें आज्ञा केली तेव्हां गोमाशा आल्या त्यांच्या सर्वसीमांत चिलटें आलीं

- ३२ त्यांच्या पावसाचे स्थानीं त्यानें गारा दिव्या व त्यांचे देशांत ज्वलदमि दिला
- ३३ आणि त्यानें त्यांच्या द्राक्ष्या व अंजीर करपविले व त्यांच्या सीमांतले वृक्ष मोडून टाकिले
- ३४ त्यानें आज्ञा दिली तेव्हां टोळ आले आणि असंख्य घुर्ली आलीं
- ३५ तेव्हां त्यानीं त्यांच्या देशांतले सर्व उद्भिद खाळे आणि त्यांचे भूमी-वरलें सर्व फल खाऊन टाकलें
- ३६ आणि त्यांचे देशांतले सर्व प्रथमजात त्यांचे सर्व शक्तीचें मुख्यफल त्यानें मारिलें
- ३७ त्यानें त्यांस सुवर्णरूप्ययुक्त बाहेर आणिलें व त्यांच्यां वर्गांत कोणी दुर्बल नव्हता
- ३८ ते निघाले तेव्हां मिसर देशांतले लोक हर्षले कारण त्यांचें भय त्यांला लागलें होतें
- ३९ आच्छादनासाठीं मेघ आणि रात्री प्रकाश पाडयासाठीं अभिमेघ त्यानें पसरिला
- ४० लोकानीं मागीतलें तेव्हां त्यानें वर्तक आणिले आणि दिव्य अन्नेंकरून त्यांला तृप्त केलें
- ४१ त्यानें खडक फोडिला तेव्हां पाणी निघून वाहिलें तें नदीप्रमाणें रूक्ष भूमींत चालिलें
- ४२ तो आपलें पवित्रवचन आणि आपला सेवक आब्राहाम यांस स्मरला
- ४३ तेव्हां त्यानें आपले लोक आनंदयुक्त व आपले निवडलेले उत्सवयुक्त बाहेर आणिले
- ४४ आणि त्यांस विधर्मलोकांचे देश दिले तेव्हां त्यानीं त्यां लोकांचें श्रम-फल भोगिलें
- ४५ अशासाठीं कीं त्यानीं त्याचे नियम राखावे व त्याच्या आज्ञा पाळव्या तुझी ईश्वराला स्तवा

गीत १०६

- १ देवाला सवाचें म्हणून गीतकर्ता संबोध करितो ४ जशी देव पूर्व-जांच्या पापांची क्षमा करी तशी त्यानें माझ्या पापांची क्षमा करावी अशी प्रार्थना तो करितो ७ लोकांची अमर्शता आणि देवाची दया तो कथितो ४७ तो प्रार्थना आणि स्तुति करून गीत समाप्त करितो

१ तुझी ईश्वराला स्तवा ईश्वराला कृतज्ञता निवेदा कारण तो उत्तम आहे त्याची दया सनातन आहे

२ ईश्वर्याचीं बलविशिष्ट कर्मे कथायास व त्याची सर्व स्तुति विश्रुत करायास कोण समर्थ आहे

३ जे न्याय राखितात ते धन्य जो सर्वदा सात्त्विकपण आचरितो तोहि

४ हे ईश्वरा तूं आपल्या लोकांवरचे प्रीतीनें मला स्मर तूं आपल्या तारणें-कडून मला आसन्न हो

५ अशासाठीं कीं म्यां तुझे वृतांचें हित अनुभवावें तुझ्या लोकांच्या हर्षानें आनंदावें व तुझ्या क्षेत्रासहित गौरव मानावें

६ आर्द्धी आपल्या पूर्वजांसहित पाप केलें आर्द्धी अन्याय केला आर्द्धी दुष्टपण केलें आहे

७ आमच्या पूर्वजानीं मिसरांत तुझीं आश्चर्य्यकर्मे घ्यानांत धरिलीं नाहींत ते तुझे बहुत उपकार स्मरले नाहींत आणि समुद्राजवळ तांबड्ये समुद्राजवळच ते स्वैरी झाले

८ तथापि त्यानें आपल्ये नामाकरितां आपलें सामर्थ्य दाखवायासाठीं त्यांला तारिलें

९ त्यानें तांबड्ये समुद्राला धमकाविलें तेव्हां तो शुष्क झाला मग त्यानें त्यांला जसें भैदानांतून तसें खोल स्थानांतून चालूं दिलें

१० आणि द्वेष्याचे हस्तापासून त्यांला तारिलें व वैऱ्याचे हातापासून त्यांला उद्धरिलें

११ तेव्हां जलानीं त्यांचे शत्रु बुडविले त्यांतला कोणीएक वांचला नाहीं

१२ मग ते त्याच्या वचनांवर विश्वासले त्यानीं त्याची स्तुति गाइली

१३ ते त्याचीं कर्मे लौकरच विसरले त्यानीं त्याचे संबोधाची प्रतीक्षा केली नाहीं

१४ त्यानीं रानांत फार लोभ केला आणि जंगलांत देवाची परीक्षा केली

१५ तेव्हां त्यानें त्यांचें याचित त्यांजला दिलें परंतु त्यांचे जीवांत कृशत्व पाठविलें

१६ छावणींत त्यानीं मोशेवर आणि ईश्वराचा साधु जो आहरोन त्याजवरहि द्वेष्या केली

१७ पृथ्वीनें फाटून दाथानास गिळिलें आणि अबीरामाचे समुदायास झांकिलें

१८ तेव्हां त्यांचे मंडळींत अभि पेटला जाळानें दुष्टांस जाळून टाकिलें

१९ हारेबांत त्यानीं गोवत्स निर्मिला आणि ओतींव मूर्त्तीला भजलें

२० आणि तृणभक्षवृषाची प्रतिमा करून त्यानीं आपलें गौरव पालटिलें

२१ ज्या देवानें त्यांला तारिलें होतें आणि मिसरांत महाकर्म हामाचे देशांत आश्चर्य्यकर्मे तांबड्ये समुद्राजवळ भयंकर कर्मे केलीं होतीं त्याला ते विसरले

२२ तेव्हां त्यानें त्यांचा नाश करायाची आज्ञा दिली असती जर मोशे जो त्याचा वृत् तो भगाडांत त्यासमोर त्याचा क्रोध नाशिण्यापासून निवारायास उभा राहिला नसता

- २३ त्यानीं रम्यदेश तुच्छ मानिला ते त्याचे वचनावर विश्वासले नाहीत
- २४ तेव्हां ते आपल्या डेयांत धुसमुसले आणि ईश्वराचा शब्द ऐकेनात
- २५ यामुळें त्यांला रानांत पाडयास त्यानें आपला हात त्यांजवर उगारिला
- २६ त्यांची संतति विधर्मलोकांत ध्वस्त करायला आणि अन्यदेशांत त्यांला विखरायला
- २७ बाअल फेओरास ते आसक्त झाले आणि मृतांचे यज्ञबलि त्यानीं खाले
- २८ तर त्यानीं आपल्या दुष्कर्मांनीं त्याला रुष्ट केलें तेव्हां त्यांजमध्ये उपद्रव शिरला
- २९ तेव्हां फीनेहासानें उभें राहून न्याय केला नंतर उपद्रव नियत झाला
- ३० तेंहि पिढ्यानपिढ्यां सर्वकालपर्यंत त्यासाठीं पुण्यसैं गणिलें गेलें
- ३१ विवादाच्या जलांजवळहि त्यानीं त्याला रोषविलें आणि त्यांचे कारणें मोशेला अरिष्ट झालें
- ३२ कारण ते त्याच्या आत्म्याविरुद्ध स्वैरी झाले झणून तो आपल्या ओंठानीं अविचारेंकरून बोलिला
- ३३ ज्यां लोकांविषयीं ईश्वरानें त्यांस आज्ञा दिली होती त्यांजला त्यानीं नष्ट केलें नाहीं
- ३४ परंतु ते विधर्मलोकांशीं मिश्रित होऊन त्यांचीं कर्म शिकले
- ३५ त्यांच्या मूर्तीसहि त्यानीं भजलें आणि त्यांस त्या पाशरूप झाल्या
- ३६ त्यानीं आपले पुत्र व आपल्या कन्या भूतांस बलिरूप अर्पित्या
- ३७ त्यानीं निर्दोषरक्त पाडिलें आपले जे पुत्र आणि आपल्या ज्या कन्या त्यानीं खनाअनाचे मूर्तीस बलिरूप अर्पित्या त्यांचें रक्त पाडिलें आणि भूमि रक्तानें विटाळली गेली
- ३८ तर ते आपल्या कर्मांकडून विटाळले गेले आणि आपल्या दुष्कर्मांकडून त्यानीं व्यभिचार केला
- ३९ यामुळें ईश्वराचा क्रोध त्याचे लोकांवर संतप्त झाला व त्यानें आपल्या क्षेत्राचा वीट मानिला
- ४० तेव्हां त्यानें त्यांजला विधर्मलोकांचे हातीं दिलें आणि त्यांचे द्वेषकानीं त्यांजवर प्रभुत्व केलें
- ४१ त्यांच्या बैयानींहि त्यांस पाडिलें आणि त्यांचे हाताखालीं ते दुणून गेले
- ४२ बहुत वेळां त्यानें त्यांस मुक्त केलें परंतु ते आपल्या संकल्पानें निर्यंत्रण होत असतां आपल्या अन्यायानें क्षीण झाले
- ४३ तथापि त्यानें त्यांची आरोळी ऐकून त्यांचे संकटाकडे मन लाविलें
- ४४ त्यांजविषयीं तो आपली संधा स्मरला व आपल्ये परमकरुणेप्रमाणें अनुतापला
- ४५ ज्यानीं त्यांजला बंदीवानसैं नेलें त्यां सर्वासमोर त्यानें त्यांला करुणार्थ होऊं दिलें

४६ हे ईश्वरा आमच्या देवा आद्वाला तार आणि तुझे नाम स्तवायास व तुझ्या प्रशंसेंत गौरव मानायोस आद्वाला विधर्मलोकांतून एकत्र मिळीव

४७ ईश्वर जो इस्त्राएलाचा देव तो अनादिकालापासून अनंतकालपर्यंत सुवंदित असावा आणि सर्वलोकांनीं आमेन असें द्वाणावें तुझी ईश्वराला स्तवा

गीत १०७

१ उद्धरिल्ल्यानीं देवाला ऋवितांना ४ वाटसहंविषयीं १० जीवघाटांविषयीं १७ रोमी मनुष्यांविषयीं २२ समुद्रगांविषयीं २२ आणि आद्युष्याच्या विविध अवस्थांविषयीं त्याचं जें विधान असतें त्याला जपावें म्हणून गातकर्ता संबोध करितो

१ तुझी ईश्वराला स्तवा कारण तो उत्तम आहे व त्याची दया सनातन आहे

२ असें ईश्वराचे उद्धरलेले द्वाणोत जे शत्रूचे हातांतून त्यानें उद्धरिले आहेत

३ आणि विविध देशांतून व पूर्वेतून व पश्चिमेतून उत्तरेतून व दक्षिणेतून एकवटिले आहेत ते

४ ते अरण्यांत निर्मार्ग जंगलांत फिरत असत त्यांला निवासनगर मिळेना

५ ते भुकेले व तान्हेले असतांना त्यांचा जीव त्यांचे ठायीं मुच्छित झाला

६ तेव्हां त्यांनीं आपल्ये कष्टांत ईश्वराला आरोळी केली आणि त्यांचे संकटांतून त्यानें त्यांला मुक्त केलें

७ व त्यांनीं निवासनगरास जावें म्हणून त्यानें त्यांला नीट मार्गांत चालविलें

८ त्याचे दयेकरितां व मनुष्यांकडील त्याच्या आश्चर्य्यकर्मांकरितां मनुष्ये ईश्वराला स्तवोत

९ कारण तो स्पृहालु जीवास तृप्त करितो व उत्तमपदार्थांनीं भुकेल्या जीवास भरितो

१० जे कष्टांनीं व लोखंडानें बांधिलेले असतां अंधकारांत व मृत्युच्छायेंत बसतात ते

११ कारण ते ईश्वराच्या आज्ञांवर नियंत्रण झाले व परात्पराचा संबोध त्यांनीं सुच्छ मानिला

१२ यामुळें त्यानें कष्टांकडून त्यांचें मन विषण्ण केलें ते गळून पडले आणि साहाय्यकर्ता कोणी नव्हता

१३ तेव्हां त्यांनीं आपल्ये कष्टांत ईश्वरास आरोळी केली व त्यांचे संकटांतून त्यानें त्यांला तारिलें

१४ त्यांनै त्यांस अंधकारांतून व मृत्युच्छायेंतून बाहेर आणिलें व त्यांचीं बंधनें तोडून टाकिलीं

१५ त्याचे दयेकरितां व मनुष्यांकडील त्याच्या आश्चर्यकर्मांकरितां मनुष्ये ईश्वराला स्तवोत

१६ कांकीं त्यांनै पितळाची द्वारें मोडिलीं व लोखंडाचे अडसर तोडिले आहेत

१७ मूर्ख आपल्या दुराचारामुळें व आषल्या अन्यायांमुळें पीडिले जातात

१८ त्यांचा जीव सर्व भक्ष्यास कंटाळतो व ते मृत्युद्वाराजवळ येतात

१९ तेव्हां ते आपल्या कष्टांत ईश्वरास आरोळी करितात आणि तो त्यांला त्यांचे संकटांतून तारितो

२० त्यांनै आपलें वचन पाठवून त्यांस बरें केलें आणि त्यांच्या नाशदशांतून त्यांला सोडिलें

२१ त्याचे दयेकरितां व मनुष्यांकडील त्याच्या आश्चर्यकर्मांकरितां मनुष्ये ईश्वराला स्तवोत

२२ आणि उपकार मानून स्तुतीचीं बलिदानें अपौत आणि उत्सवानें त्यांचीं कर्मे कथोत

२३ जे गलबतांवर बसून समुद्रांतून जातात जे महाजलांत उद्योग करितात

२४ ते ईश्वराचीं कृत्ये आणि अथाक पाण्यांत त्यांचीं आश्चर्यकर्मे पाहतात

२५ तर तो आज्ञा देऊन वादळ उठवितो. तेव्हां तें त्यांच्या लाटा उंचावितें

२६ ते आकाशांकडे चढतात अथाक जलांत उतरतात पीडेनें त्यांचा जीव

गळून जातो

२७ ते मद्यग्रस्तावाणीं भ्रमतात व भेलकंडतात आणि त्यांची सर्व बुद्धि बुडत्ये

२८ तेव्हां ते आपल्या कष्टांत ईश्वरास आरोळी करितात आणि त्यांचे संकटांतून तो त्यांला बाहेर आणितो

२९ वादळ निवात होई असें करितो तेव्हां त्याच्या लाटा निश्शब्द होतात

३० त्या शांत झाल्या आहेत ह्मणून ते हर्षतात आणि तो त्यांच्या इष्ट बंद-

रास त्यांला आणितो

३१ त्याचे दयेकरितां व मनुष्यांकडील त्याच्या आश्चर्यकर्मांकरितां मनुष्ये ईश्वराला स्तवोत

३२ आणि लोकांचे सभेंत त्याला उंचावोत आणि वडिलांचे मंडळींत त्याला स्तवोत

३३ नया जंगल होत आणि पाण्याचे झरे शुष्कभूमि होत असें तो करितो

३४ फलद देश त्याचे निवाशांचे दुष्टपणामुळें रूक्ष भूमि होई असें करितो

३५ अरण्य जलाशय होई आणि शुष्कभूमि जलोद्गम होई असें करितो

३६ आणि भुकेले तेंथें राहात असें करितो तेव्हां ते निवासनगर सिद्ध

करितात

- ३७ आणि शेतें पेरितात व द्राक्ष्यांचे मळे लावितात तेव्हां ते उपजाचीं फलें देतात
- ३८ तोहि त्यांला आशी देतो तेव्हां ते फार वाढतात आणि त्यांचीं गुरें तो न्यून होऊं देत नाहीं
- ३९ मग उपद्रव अरिष्ट व पीडा यांकडून ते न्यून होऊन धुळीस मिळतात
- ४० तो अधिपतींवर अनादर ठेवितो आणि निर्मार्ग शून्य भूमींत त्यांला फिरूं देतो
- ४१ तो दरिद्रास दुर्दर्शतून उंचावितो आणि कळपावाणीं त्याचे संतान होत असें करितो
- ४२ यथार्थजन पाहून हर्षतील आणि सर्व अन्याय आपलें तोंड बंद करील
- ४३ कोण बुद्धिमत्तर तो हे अर्थ ध्यानांत धरो आणि ईश्वराची परमदया ते समजोत

गीत १०८

१ देवाला ज्ञवायास दावीद आपलें मन उभोजित करितो ५ देवानें आपलें प्रतिज्ञेप्रमाणें साहाय्य करावें म्हणून तो प्रार्थना करितो ११ तो देवाच्या साहाय्यावरला आपला भाव सांगतो

मायनाथे दावीदानें केलेले गीत

- १ हे देवा माझे मन स्थिर आहे मी आपल्या गौरवानें गाउन स्तवन करीन
- २ अहो वीणा व चंगहो जागृत व्हा मीहि पाहंटेस जागृत होईन
- ३ हे ईश्वरा लोकांत मी तुला स्तवीन आणि समुदायांत तुला गाईन
- ४ कारण तुझी दया आकाशावरतीं थोर आहे आणि आभाळापर्यंत तुझे सत्य आहे
- ५ हे देवा तूं आकाशावरतीं उंचावला जा आणि तुझे गौरव सर्व पृथ्वीवर उंचावलें जावो
- ६ तुझे मियलोक मुक्त व्हावे म्हणून तूं आपल्यें उजव्यें हातानें तारण कर आणि मला उत्तर दे
- ७ देव आपल्ये पवित्रतेनें बोलिला आहे मी उत्सव करीन मी शेखेम वांटीन आणि सुकोथाचें खोरें मोजून देईन
- ८ गिलआद माझा आहे मेनाश्शे माझा आहे एफ्राईम माझे मुख्य सामर्थ्य आहे येहूदा माझा नियमकर्ता आहे
- ९ मोआब माझे क्षालनपात्र आहे एदोमावर मी आपला जोडा फेंकीन फेले-शेथेवर मी उत्सव करीन
- १० दुर्गपुरांत मला कोण आणील एदोमांत मला कोण नेईल

- ११ हे देवा तूं आमचा वीट मानिला नाहींस काय आणि हे देवा तूं आमच्या सैन्यांसंगतीं बाहेर जाणार नाहींस काय
 १२ संकटांतून आझास साहाय्य कर कां मनुष्याचा उपाय व्यर्थच आहे
 १३ देवाकडून आझी पराक्रम करूं आणि तोच आमचे शत्रु तुडवील

गीत १०९

१ दावीद आपल्या चहाड बैऱ्यांविषयीं विलाप करितांना घुदासाला उपलक्षून त्यांचा नाश भविष्य सांगतो १६ तो त्यांचें पातक सांगतो ११ तो आपल्या कष्टांविषयीं विलाप करितांना साहाय्य करावें म्हणून प्रार्थितो १० छतःप्रता निवेदायला प्रतिज्ञा करितो

मुख्य गायकाला दावीदानें केलेलें गीत

- १ हे माझ्या स्तवनाच्या देवा तूं मुका राहूं नको
 २ कारण त्यानीं दुष्टमुख व कपटयुक्तमुख मजवर उघडिलें आहे मजवर ते असत्यजिव्हेनें बोलिले आहेत
 ३ द्वेषाचे शब्द बोलून त्यानीं मला वेढिलें आणि एरव्हींच मजवर लढाई केली
 ४ माझ्या प्रीतीचे स्थानीं ते द्रोह करितात परंतु मी प्रार्थना करितों
 ५ आणि उपकाराचे स्थानीं अरिष्ट व माझ्या प्रीतीचे स्थानीं द्वेष त्यानीं मला परत केला आहे
 ६ त्याजवर दुर्जनाला अधिकार दे आणि त्याचे उजव्ये हाताकडे सैतान उभा राहो
 ७ त्याजवर न्यायाधीशी केली असतां तो अन्यायी निघो आणि त्याची प्रार्थना पापच होवो
 ८ त्याचे दिवस थोडे होवोत आणि त्याचा अधिकार दुसरा घेवो
 ९ त्याचीं लेंकरें अनाथ होवोत व त्याची स्त्री विधवा होवो
 १० त्याचीं लेंकरें फिरत फिरत भीक मागोत आणि आपल्ये ओसाड स्थानांतून अन्न शोधोत
 ११ सर्व जें त्याचें आहे तें उत्तमर्ण हरो आणि परके त्याचें श्रमफल लुटोत
 १२ त्याला दयारक्षक कोणी नहोवो आणि त्याच्या अनाथ लेंकरांवर कृपाकर्ता कोणी नहोवो
 १३ त्याची संतति विच्छिन्न होवो पुढल्ये पिढींत त्याचें नाम खोडिलें जावो
 १४ त्याच्या वडिलांचा अन्याय ईश्वराकडे स्मरला जावो आणि त्याचे आईचें पातक पुसलें न जावो

१५ तीं ईश्वराचे देखतां सर्वदा राहोत आणि पृथ्वीतून त्याचें स्मरण तो विलुप्त करो.

१६ कारण तो दया करणें स्मरलां नाहीं परंतु दीन व दरिद्री मनुष्याचे आणि वधण्यापर्यंत खेदग्रस्त मनाच्याचे पाठीस लागला

१७ शाप देणें त्याला आवडलें झणून तो त्याला लागो आशीर्वाद देणें त्याला आवडेना यामुळें तो त्याजपासून दूर असो

१८ तो आपल्या पांघरणावाणीं शाप वेष्टित असे यामुळें तो पाण्यासारखा त्याचे अंतर्गामांत व तेलासारखा त्याच्यां हाडांत शिरो

१९ तो त्यासाठीं पांघरायाचे वस्त्रावाणीं व नित्य बांधायाचे मेखलेप्रमाणें होवो

२० जे माझा विरोध करितात व माझे जीवावर वाईट बोलतात त्यांचें प्रतिदान ईश्वरापासून हेंच असो

२१ परंतु हे देवा प्रभो तू आपल्या नामाकरितां मजविषयीं कार्य्य कर तुझी दया उत्तम आहे झणून मला मुक्त कर

२२ कां तर मी दीन व दरिद्री आहे आणि माझे हृदय मजमध्ये क्षत झालें आहे

२३ टळव्ये छायेवाणीं मी अवसित झालों आहे टोळाप्रमाणें मी इकडे तिकडे उडविला जातों

२४ उपोषणेंकडून माझे गुडघे लटपटीत झाले आहेत आणि माझा देह मेदहीन झाला आहे

२५ मी त्याला नित्य झालों आहे हें पाहून ते आपली मान हालवितात

२६ हे ईश्वरा माझ्या देवा माझे साहाय्य कर तूं आपल्ये करुणेप्रमाणें मला तार

२७ तेऱ्हां हें तुझा हातच आहे तूंच हे ईश्वरा हें केलें आहेस असें ते जाणतील

२८ ते शापोत परंतु तूं आशी दे ते उठले झणजे लज्जा पावोत परंतु तुझा सेवक हर्षो

२९ जे माझा विरोध करितात ते अप्रतिष्ठेनें वेष्टिले जावोत आणि जसे झग्यानें तसे ते आपल्ये लज्जेनें आच्छादिले जावोत

३० मी आपल्या मुखानें ईश्वराला फार वर्णीन आणि बहुत लोकांमध्ये त्याला स्तवीन

३१ कारण जे त्याला प्राणांत दंड करायोस इच्छितात त्यांपासून दरिद्र्यास तारायाला तो त्याचे उजव्ये हाताकडे राहील

गीत ११०

१ खिस्ताचें राज्य ४ याजकत्व ५ विजय ७ आणि क्लेशसहन
दावीदानें केल्लें गीत

१ माझे प्रभूला ईश्वरानें झटलें मी तुझे वैरी तुजें पादासन होत असें करीं-
पर्यंत तूं माझे उजव्ये हाताकडे बस

२ ईश्वर तुझा प्रतापदंड जीयोनंतून प्रतिसृष्ट करील तूं आपल्या वैन्यांमध्ये
प्रभुत्व कर

३ तुझे पराक्रमाचे दिवसीं तुझे लोक उत्सुक होतील पवित्र शोभायुक्त पहां-
टेचे उदरांतून तुला तुझे यौवनावें दाहिवर आहे

४ ईश्वरानें शपथ केला आहे आणि अनुतापणार नाहीं मत्कीजेदेकाचे प्रक-
रणानुसार तूं सर्वकालपर्यंत आचार्य्य आहेस

५ तुझे उजव्ये हाताकडेस प्रभु आपल्ये क्रोधाचे दिवसीं राजे हाणून
टाकील

६ तो विधर्मलोकांमध्ये न्यायाधीशी करील तो मज्यानीं स्थानें भरील तो
बहुत देशांवर मस्तकें हाणील

७ मार्गांत तो ओघळांतून पिईल यामुळें तो डोकसें उभारील

गीत १११

१ देवाच्या महाविशिष्ट आणि दयेच्या कर्मांमुळें मनुष्यांनीं त्याला स्तवांचें
म्हणून गीतकर्ता आपला निश्चय सांगून त्यांस उत्तेजित करितो १० देवाची
सद्गुणें सत्यज्ञानजनक आहे

१ तुझी ईश्वराला स्तवा यथार्थांचे मंडळीत व समेंत मी ईश्वराला वर्णीन

२ ईश्वराचीं कर्मे थोर आहेत ज्यांला तीं आवडतात त्यां सर्वांस तीं अन्वे-
षायार्ची आहेत

३ त्याचें कार्य्य विशिष्ट व आर्य्य आहे आणि त्याचें सात्विकपण सनात-
नतः टिकतें

४ त्यानें आपलीं आश्चर्य्यकर्मे स्मरलीं जाऊं दिलीं आहेत ईश्वर परमकृपालु
व दयालु आहे

५ त्यानें आपल्या भक्तांस आहार दिला आहे तो सदा आपली संधा
स्मरेल

६ त्यानें आपल्या लोकांस विधर्मलोकांचें क्षेत्र देऊन त्यांला आपल्या कर्मांचा
पराक्रम दाखविला आहे

- ७ त्याचे हातचीं कर्मे सत्य व न्यायच आहेत त्याचे सर्व नियोग निश्चित आहेत
- ८ ते सर्वकालपर्यंत स्थिर राहतात सत्यानें व यथार्थपणें केले जातात
- ९ त्यानें आपल्या लोकांस उद्धार पाठवून दिला त्यानें आपली संधा सर्वकालपर्यंत ठरविली आहे त्याचें नाम पवित्र व भयास योग्य आहे
- १० ईश्वराचें भय ज्ञानाचें प्रधानच आहे ते नियोग जे पाळितात त्यांला सुबुद्धि आहे तिची प्रशंसा सर्वकालपर्यंत टिकत्ये

गीत ११२

१ सद्गोतीकडून इच्छांकी आणि परलोकीं कुशल होत असतें १० धार्मिकांच्या क्षेमासुळें दुष्टांचे होळें जळतात

- १ तुम्ही ईश्वराला स्तवा जो मनुष्य ईश्वराला भितो आणि त्याचे आज्ञां-विषयी फार संतोषतो तो सुखी आहे
- २ पृथ्वीवर त्याची संतति बलिष्ठ होईल यथार्थांचा वंश आशीर्विशिष्ट होईल
- ३ धन व द्रव्य त्याचे घरांत होतील व त्याचें पुण्य सर्वकालपर्यंत टिकेल
- ४ यथार्थजनांस अंधकारांत उजेड उगवेल तो कृपालु व दयालु व सात्विक आहे
- ५ सुजन कृपा करितो व उसणें देतो तो न्यायसभेंत आपला वाद निभावील
- ६ निश्चयें तो कधीं ध्वस्त होणार नाही सात्विक सदा स्मरला जाईल
- ७ दुर्वाचेंमुळें तो भिणार नाही त्याचें मन ईश्वरावर भाव ठेवून स्थिर असतें
- ८ त्याचें मन सुस्थिर आहे तो आपल्या शत्रूंंस पाहीपर्यंत भिणार नाही
- ९ त्यानें द्रव्य विखरलें आहे दरिद्रांस दिलें आहे त्याचें पुण्य सर्वकालपर्यंत टिकतें गौरवानें त्याचें शृंग उभारिलें जाईल
- १० दुष्ट पाहून रुसेल तो आपले दांत खाईल व गळून जाईल दुष्टांची इच्छा नष्ट होईल

गीत ११३

देवाच्या देवार्थासुळें आणि त्याचे दयेसुळें त्याला स्तवाचें म्हणून संदेश

- १ तुम्ही ईश्वराला स्तवा ईश्वराचे सेवकांनीं स्तवन करा ईश्वराचे नामाची प्रशंसा करा

- २ आतांपासून सर्वकालपर्यंत ईश्वराचें नाम सुवांदित असावें.
 ३ सूर्याचे उदयस्थानापासून तदस्तस्थानपर्यंत ईश्वराचें नाम स्तवायाचें आहे
 ४ सर्व लोकांवर ईश्वर उच्छ्रित आहे व त्याचें गौरव आकाशावरतीं आहे
 ५ ईश्वर जो आमचा देव उच्छ्रितस्थानांत राहतो त्यासारखा कोण आहे
 ६ जो आकाश व पृथ्वी यांस पाहायला आपलें मन लावितो तो
 ७ तो दीनास धूर्ळांतून उठवितो व दरिद्रास मळांतून उचलितो
 ८ थोर जनांमध्ये आपल्ये लोकांतल्ये श्रेष्ठजनांमध्ये त्याला बसवायास
 ९ तो वंध्येस लेंकरांची हर्षित आई व्हावयास कुटुंबांत बसवितो तुझी
 ईश्वराला स्तवा

गीत ११४

अवाच वस्तुंचें उदाहरण स्वरूप मंडळींतल्या लोकानीं देवाचें भय धराचें
 म्हणून संबोध

- १ जेव्हां इस्त्राएल मिसरांतून व याकोबाचा वंश म्लेच्छ लोकांमधून निघाला
 २ तेव्हां यहूदा त्याचें पवित्रस्थान व इस्त्राएल त्याचें राष्ट्र असा झाला
 ३ समुद्र पाहून पळाला यादैन मार्गें हटला
 ४ मेषांवाणीं पर्वत व कोंकरांवाणीं डोंगर बोकलले
 ५ हे समुद्रा तुला काय झालें कीं तूं पळालास आणि हे यादैना तुला काय
 कीं तूं मार्गें हटलास
 ६ अहो पर्वतानीं तुझाला काय झालें कीं तुझी मेषांवाणीं आणि डोंगरानीं
 तुझाला काय कीं तुझी कोंकरांवाणीं बोकललेत
 ७ हे पृथ्वी तूं प्रभूसमोर याकोबाचे देवासमोर विव्हल हो
 ८ जो खडकाला पालटून जलाशय करितो गारेच्या खडकाला पालटून
 जलोद्गम करितो तो

गीत ११५

१ देव सत्यतः विभु आहे आणि मुर्ति व्यर्थ आहेत यामुळें देवावर भाव
 देवावा म्हणून गीतकर्ता संबोध करितो १२ देवाला त्याच्या उपकारांमुळें
 स्तवाचें

१ आह्मास नको हे ईश्वरा आह्मास नको परंतु तूं आपल्ये दयेकरितां व
 आपल्या सत्याकरितां आपल्या नामाला गौरव दे

- २ त्यांचा देव तर कोठें आहे असें विधर्मलोकांमध्ये कां द्यटलें जावें
- ३ तथापि आमचा देव आकाशांत आहे सर्व जें त्याला बरें वाटलें तें त्यानें केलें आहे
- ४ त्यांच्या मूर्ति रूपें आणि सोनें आहेत मनुष्याचें हस्तकर्मच आहेत
- ५ त्यांला मुखें आहेत परंतु बोलत नाहींत त्यांला डोळे आहेत परंतु दिसत नाहीं
- ६ त्यांला कान आहेत परंतु ऐकूं येत नाहीं त्यांला नाकें आहेत परंतु हुंगता येत नाहीं
- ७ त्यांला हात आहेत परंतु चांपवत नाहीं त्यांला पाय आहेत परंतु चालवत नाहीं आणि त्यांला आपल्ये गळ्यांतून शब्द उद्गारवत नाहीं
- ८ त्यांसारखेच त्यांचे निर्माणकर्ते आहेत व सर्व जे त्यांजवर भाव केंवितात ते
- ९ हे इस्त्राएला तूं ईश्वरावर भाव ठेव तोच त्यांचें साहाय्य व त्यांचें वारण आहे
- १० अहो आहरोनाचे वंशहो तुझी ईश्वरावर भाव ठेवा तोच त्यांचें साहाय्य व त्यांचें वारण आहे
- ११ अहो ईश्वराचे भक्तहो तुझी ईश्वरावर भाव ठेवा तोच त्यांचें साहाय्य व त्यांचें वारण आहे
- १२ ईश्वर आद्वाला स्मरला आहे तो आद्व्यास आशी देईल इस्त्राएलाचे वंशाला आशी देईल आहरोनाचे वंशाला आशी देईल
- १३ तो ईश्वराचे भक्तांला कनिष्ठश्रेष्ठांला आशी देईल
- १४ ईश्वर तुझ्यास वादूं देईल तुझ्यास व तुमच्या लेंकरांस
- १५ ज्या ईश्वरानें आकाश व पृथ्वी उत्पन्न केली त्याजकडून तुझी आशीर्विशिष्ट आहां
- १६ आकाशें आकाशें ईश्वराचीं आहेत आणि पृथ्वी त्यानें मनुष्यांला दिली आहे
- १७ जे मेलले व जे कोणी निःशब्दस्थितीत उतरतात त्यांला ईश्वराचें स्तवन करवत नाहीं
- १८ परंतु आद्वी आतांपासून सर्वकालपर्यंत ईश्वराचें सुवंदन करित जाऊं तुझी ईश्वराला स्तवा

गीत १२६

१ देवानें जीवकर्त्याला पीडेंतून पार पडूं दिलें म्हणून तो त्याकडची आपली प्रीति आणि कार्ये सांगतो ११ कृतज्ञता निवेदाच्याला तो आपलें मन लावितो

१ ईश्वरानें माझ्या विनंत्यांचा शब्द ऐकिला आहे यामुळें मी त्याजवर प्रीति ठेवितो

२ त्यानें आपला कान मजकडे लाविला आहे ह्मणून माझे आयुष्य संपेपर्यंत मी त्यास आहूति करीन

३ मृत्यूच्या बंधनांनीं मला वेष्टिलें मृत्युलोकाचे संकोच मला लागले संकट व क्लेश म्यां अनुभविले

४ तेव्हां म्यां ईश्वराचें नाम घेउन प्रार्थना केली हे ईश्वरा माझा जीव मुक्त कर

५ ईश्वर दयालु व सात्विक आहे होय आमचा देव करुणापर आहे

६ ईश्वर भोळ्यांस रक्षितो मी धुळीस मिळालों. तेव्हां त्यानें मला तारिलें

७ हे माझ्या जीवा तूं फिरून स्वसमाधानयुक्त ऐस कांकीं ईश्वरानें तुजवर उपकार केला आहे

८ कां तर मरणापासून माझे जीवास अश्रूंपासून माझे डोळ्यास आणि ठेंच लागण्यापासून माझे पायांस तूं सोडिलें आहेस

९ जीवतांचे भूर्मांत मी ईश्वरासमोर वचें

१० मी विश्वासलों आहे ह्मणून बोलतो मी फार पीडित झालों होतो

११ मी आपल्या उतावळीनें द्याटलें सर्व मनुष्य असत्यवक्ते आहेत

१२ ईश्वराला त्याच्या मजबरील सर्व उपकारांकरितां मी काय प्रतिदान करूं

१३ मी तारणस्तोमपात्र घेउन ईश्वराचे नामास आहूति करीन

१४ ईश्वराला त्याचे सर्वलोकांचे देखतां मी आपले नवस फेडीनच फेडीन

१५ ईश्वराचे दृष्टींत त्याच्या साधुंचें मरण मंतव्य आहे

१६ हे ईश्वरा खचीत मी तुझा सेवक आहे मी तुझा सेवक तुझे दासीचा पुत्र आहे माझी बंधनें तूं सोडिलीं आहेस

१७ कृतज्ञतानिवेदनाचें बलिदान मी तुला अर्पिन व ईश्वराचे नामास आहूति करीन

१८ ईश्वराला त्याचे सर्वलोकांदेखतां मी आपले नवस फेडीनच फेडीन

१९ ईश्वराचे मंदिराच्यां अंगणांत तुजमध्येंच हे येरूशालेमे तुझी ईश्वराला स्तवा

गीत ११७

१ देवाची दया व सत्यता यामुळे त्याला सवायें म्हणून संबोध

१ अहो सर्व लोकहो तुझी ईश्वराला स्तवा सर्व समुदायानों त्याची प्रशंसा करा

२ कारण त्याची दया आद्वावर प्रभूत आहे आणि ईश्वराचें सत्य सनातन आहे तुझी ईश्वराला स्तवा

गीत ११८

१ देवाचे दयेमुळे त्याला सवायें म्हणून संबोध ५ मोतकर्मा आपला अनुभव सांगून देवावर भाव ठेवणें किती उत्तम आहे हें दाखवितो १९ मोतकर्माचे उपमेकडून खिसाचें राज्यविशिष्ट घेणें वर्णिलें जातें

१ उपकार मानून तुझी ईश्वराला स्तवा कारण तो उत्तम आहे त्याची दया सनातन आहे

२ इस्त्राएल द्वणों की त्याची दया सनातन आहे

३ आहरोनाचा वंश द्वणो की त्याची दया सनातन आहे

४ ईश्वराचे भक्त द्वणोत की त्याची दया सनातन आहे

५ संकटांत मी ईश्वरास आरोळी केली तेव्हां प्रशस्त स्थानांत त्यानें मला उत्तर दिलें

६ ईश्वर मजकडे आहे मी भिणार नाहीं मनुष्य मला काय करील

७ जे माझे साहाय्य करितात त्यांसंगतीं ईश्वर मजकडे आहे म्हणून मी आपल्ये वैन्यांला पाहीन

८ मनुष्यावर विश्वास ठेवणें यापेक्षां ईश्वराचा आश्रय धरणें उत्तम आहे

९ अधिपतींवर विश्वास ठेवणें यापेक्षां ईश्वराचा आश्रय धरणें उत्तम आहे

१० सर्व लोकांनीं मला वेढिलें परंतु ईश्वराच्या नामानें मी त्यांला छेदून टाकीन

११ त्यांनीं मला वेढिलें होय मला वेढिलें परंतु ईश्वराच्या नामानें मी त्यांला छेदून टाकीन

१२ त्यांनीं मधुमक्षिकांवाणीं मला वेढिलें ते कंटांच्या अभीसारखे विझून गेले आहेत कां तर ईश्वराच्या नामानें मी त्यांला छेदून टाकीन

१३ म्यां पडावें म्हणून त्यां मला फार दुसलें परंतु ईश्वरानें माझे पाठबळ केलें

१४ ईश्वर माझे सामर्थ्य व माझे गीतच आहे तो माझे तारणहि झाला आहे

- १५ उत्साहतारणाचा शब्द सात्विकांच्या वस्त्यांत आहे ईश्वराचा उजवा हात पराक्रम करितो
- १६ ईश्वराचा उजवा हात उंचावलेला आहे ईश्वराचा उजवा हात पराक्रम करितो
- १७ मी मरणार नाहीं परंतु वांचेन आणि ईश्वराचीं कर्मे कथीन
- १८ ईश्वरानें मला भारी शिक्षिलें आहे परंतु मरणास मला सोंपून दिलें नाहीं
- १९ मजसाठीं तुझी सात्विकपणाचीं द्वारें उघडा मी त्यांतून आंत जाऊन ईश्वराला स्तवीन
- २० हें ईश्वराचें द्वार आहे यांतून सात्विक आंत जातील
- २१ त्यां मला उत्तर दिलें आहे तूं माझे तारणाहे झाला आहेस झणून मी तुला स्तवीन
- २२ जो दगड बांधणाऱ्यानीं टाकिला तो कोंपऱ्याचा मुख्य झाला आहे
- २३ हें ईश्वराकडूनच घडलें आहे हें आमचे दृष्टींत आश्चर्यकर्मच आहे
- २४ जो दिवस ईश्वरानें नेमिलेला आहे तो हाच आहे यांत आझी उल्लासूं आणि हर्षूं
- २५ हे ईश्वरा तारण कर हे ईश्वरा कुशल होऊं दे
- २६ जो ईश्वराचे नामानें येतो तो सुवंदित असो ईश्वराचे मंदिरांतून आझीं तुझाला आशीर्वाद दिला आहे
- २७ देव ईश्वरच आहे त्यानें आझास प्रकाश पाडिला आहे तुझी यज्ञवेदीच्या शृंगांशीं रज्जूनीं बलि बांधा
- २८ तूं माझा देव आहेस झणून मी तुला स्तवीन तूं माझा देव आहेस मी तुला उंचावीन
- २९ ईश्वराला तुझी कृतज्ञता निवेदां कारण तो उत्तम आहे त्याची दया सनातन आहे

गीत ११९

या गीतांत विविध प्रार्थना खुति आणि मान्यतेच्या प्रतिज्ञा लिहिल्या आहेत

- १ जे यथार्थ आचाराचे आहेत आणि ईश्वराच्या धर्मविधीप्रमाणें चालतात ते सुखी आहेत
- २ जे त्याचीं विधानें पाळितात जे त्याला पूर्णहृदयानें शोधितात तेहि सुखी आहेत
- ३ ते कांहींहि अन्याय करीत नाहीत ते त्याच्या मार्गांत चालतात

- ४ तुझे नियोग यत्नतः पाळावे झणून त्वां आज्ञा दिली आहे
 ५ तुझे नियम पाळायोस माझे मार्ग नीट करावे असा माझा मनोरथ आहे
 ६ जेव्हां मी तुझ्या सर्व आज्ञांवर लक्ष्य ठेवितों तेव्हां मी लज्जित होणार
 नाही
 ७ मी तुझे सत्य न्याय शिकून मनाचे यथार्थपणें तुला स्तवीन
 ८ मी तुझे नियम पाळीन अतिशयें माझा त्याग करूं नको

२

९ तरुण आपला मार्ग कशांनें शुद्ध राखील तर त्याला तुझे वचनाप्रमाणें जपण्यानें

१० म्यां आपल्ये साय्ये हृदयानें तुला शोधिलें आहे तुझ्या आज्ञांपासून मला बहकूं देऊं नको

११ म्यां तुजपाशीं पाप करूं नयं झणून म्यां आपल्ये हृदयांत तुझें वचन राखून ठेविलें आहे

१२ हे ईश्वरा तूं सुवदित आहेस तूं आपले नियम मला शिकीव

१३ म्यां आपल्या ओंठानीं तुझ्या मुखचे सर्व विधि प्रव्यक्त केले आहेत

१४ जसा संपूर्ण धनाविषयीं तसा मी तुझ्या विधानांच्या मार्गांत आनंदलों आहे

१५ मी तुझ्या नियोगांचें ध्यान करीन आणि तुझ्या मार्गांस जपेन

१६ मी तुझे नियम पाळीत असतांना फार आनंदेन तुझें वचन मी विसर-णार नाही

३

१७ तूं आपल्ये सेवकावर उपकार कर म्यां वांचावें व तुझें वचन पाळावें

१८ म्यां तुझ्या धर्मविधींतले आश्चर्य्य अर्थ पाहावे झणून तूं माझे डोळे उघड

१९ मी पृथ्वींत आंगंतुक आहे तूं आपल्या आज्ञा मजपासून गुप्त करूं नको

२० नित्य तुझ्या विधींस इच्छून माझा जीव मोडावला आहे

२१ जे शापग्रस्त गर्विष्ठ तुझ्या आज्ञांपासून बहकतात त्यांस त्वां धमकाविलें आहे

२२ निंदा व अवहेलन मजपासून दूर कर कारण मी तुझीं विधानें पाळीत आलों आहे

२३ अधिपतीनीं बसून मजविषयीं संलाप केला तथापि तुझ्या सेवकांनें तुझ्या नियमांचें ध्यान केलें

२४ तुझीं विधानेंहि माझे आनंदार्थ व माझे मंत्रीच आहेत

२४

४

- २५ माझा जीव धूलीस चिकटतो तूं आपल्ये वचनाप्रमाणें मला जीवंत कर
 २६ म्यां आपले मार्ग प्रकट केले तेव्हां त्वां मला उत्तर दिलें तूं आपले
 नियम मला शिकीव
 २७ तूं आपल्या नियोगांचा मार्ग मला समजिव तेव्हां मी तुझ्या आश्चर्य्य-
 कर्मांचें ध्यान करीन
 २८ दुःखेंकडून माझा जीव गळून गेला आहे तूं आपल्या वचनाप्रमाणें
 मला स्थिराव
 २९ असत्यमार्गमजपासून दूर कर आणि तुझा धर्मविधि मला कृपा करून दे
 ३० म्यां सत्यतेचा मार्ग निवडला आहे म्यां आपल्यापुढें तुझे न्याय ठेविले
 आहेत
 ३१ मी तुझ्या विधानांस चिकटत आलों आहे हे ईश्वरा मला लज्जत
 होऊं देऊं नको
 ३२ तूं माझे हृदय विकसित करिशील तेव्हां मी तुझ्या आज्ञांचे मार्गांत
 धांवत चालेन

५

- ३३ हे ईश्वरा तूं आपल्या नियमांचा मार्ग मला दाखीव तेव्हां शेवटपर्यंत
 मी तो धरीन
 ३४ तूं मला बुद्धि दे झणजे तुझा धर्मविधि पाळीन व आपल्ये सर्वहृदयानें
 तो मी राखीन
 ३५ तूं आपल्ये आज्ञांचे मार्गांत मला चालीव कारण त्यांत मी संतोषतो
 ३६ लाभावर नको परंतु तुझ्या विधानांवर माझे चित्त लागे असें कर
 ३७ दुर्विषय पाहण्यापासून माझीं नेत्रें वळीव तुझे मार्गांत मला जीवित कर
 ३८ जो तुझा सेवक तुझे भोक्तीस आसक्त आहे त्याजप्रत तूं आपलें वचन
 खरें कर
 ३९ माझी निंदा जिला मी भितों ती दूर कर कां तर तुझ्या नीति उत्तम
 आहेत
 ४० पाहा म्यां तुझ्या नियोगांस इच्छिलें आहे तूं आपल्या सात्त्विकपणाप्र-
 माणें मला जीवित कर

६

- ४१ तुझे उपकारहि हे ईश्वरा मजवळ यावे तुझे वचनाप्रमाणें तुझे ता-
 रण यावें
 ४२ तेव्हां जो मला निंदितो त्यास प्रत्युत्तर करीन कारण मी तुझे वचनावर
 विश्वासलों आहे

- ४३ आणि माझ्या मुखांतून तूं आपलें सत्यवचन निस्तुक काढूं नको कारण मी तुझे न्यायाची प्रतीक्षा केली आहे
- ४४ मी नित्य सदासर्वकाल तुझा धर्मविधि पाळीत जाईन
- ४५ मी प्रशस्तपणें चालेन कारण म्यां तुझे नियोग अन्वेषिले आहेत
- ४६ तुझ्या विधानांविषयींहि मी राजांसमोर बोलेंन आणि लाजणार नाहीं
- ४७ तुझ्या ज्या आज्ञा मला आवडतात त्यांजविषयीं मी फार आनंदेन
- ४८ आणि तुझ्या ज्या आज्ञा मला आवडतात त्यांजविषयीं मी आपले हात उंचावीन व तुझ्या नियमांचें ध्यान करीन

७

- ४९ तूं आपल्या सेवकासाठीं आपलें वचन स्मर ज्याजवर त्वां मला आशा ठेवूं दिली तें
- ५० हेंच माझे पीडेंत माझे सांत्वन आहे कां तर तुझ्या वचनानें मला जीवित केलें आहे
- ५१ गर्विष्ठानीं माझा फार उपहास केला आहे तथापि तुझ्या धर्मविधिपासून मी वळलों नाहीं
- ५२ हे ईश्वरा तुझे पुरातन न्याय मी स्मरलों आणि सांत्वन पावलों आहे
- ५३ दुष्ट जे तुझा धर्मविधि टाकितात त्यांजकरितां मला भीषण लागलें आहे
- ५४ माझे प्रवासाचे घरांत तुझे नियम माझीं गीतेंच झाले आहेत
- ५५ हे ईश्वरा मी रात्रीं तुझे नाम स्मरलों आणि तुझा धर्मविधि म्यां पाळिला आहे
- ५६ हें मला झालें कां तर मी तुझ्या नियोगांस जपलों

८

- ५७ हे ईश्वरा तूं माझा वांटा आहेस मी तुझीं वचनें पाळीन असा म्यां निश्चय केला आहे
- ५८ म्यां पूर्णहृदयानें तुझ्या प्रसादासाठीं विनविलें तूं आपल्ये वचनाप्रमाणें मला प्रसन्न हो
- ५९ म्यां आपल्या मार्गांविषयीं विचार केला आणि तुझ्या विधानांकडे आपले पाय फिरविले
- ६० तुझ्या आज्ञा पाळ्यास म्यां कांहीं विलंब नकरितां त्वरा केली
- ६१ दुष्टांच्या टोळ्यांनीं मला वेढिलें तथापि तुझा धर्मविधि मी विसरलों नाहीं
- ६२ तुझ्या सत्यन्यायांकरितां तुला कृतज्ञता निवेदायास मी मध्यरात्रीं उठेन

- ६३ सर्व जे तुला भितात व तुझ्या नियोगांस जपतात त्यांचा मी सहाय
आहें
६४ हे ईश्वरा तुझे दयेनें पृथ्वी भरली आहे तूं आपले नियम मला शिकीव

९

- ६५ हे ईश्वरा त्वां आपल्या वचनाप्रमाणें आपल्ये सेवकाप्रत उत्तम केलें
आहे
६६ उत्तम बुद्धि व ज्ञान मला शिकीव कां तर म्यां तुझे आज्ञांचा विश्वास
धरिला आहे
६७ मी पीडित झाल्यापूर्वी भ्रमत असें परंतु आतां म्यां तुझें वचन पाळिलें
आहे
६८ तूं उत्तम आहेस व उत्तम करितोस तूं आपले नियम मला शिकीव
६९ गर्विष्ठानीं मजवर असत्य कल्पिलें आहे तथापि मी पूर्णहृदयानें तुझे
नियोग पाळीत जाईन
७० त्यांचें हृदय मेदासारखें जड आहे मी तुझे धर्मविधीविषयीं फार
आनंदतो
७१ मी पीडित होतो हें मला बरें झालें म्यां तुझे नियम शिकावे झणून
७२ सुवर्णरूप्याच्या सहस्रखंडीपेक्षां तुझ्या मुखचा धर्मविधि मला उत्तम
आहे

१०

- ७३ तुझ्या हातानीं मला घडिलें व रचिलें आहे म्यां तुझ्या आज्ञा शिकाव्या
झणून मला बुद्धि दे
७४ तुझे भक्त मला पाहून हर्षतील कारण म्यां तुझे वचनावर आशा ध-
रिली आहे
७५ हे ईश्वरा तुझे न्याय सत्यच आहेत आणि सत्यता धरून त्वां मला
पीडिलें आहे हें मी जाणतो
७६ तुझे सेवकाकडील जें तुझें वचन त्याप्रमाणें तुझी दया माझ्या सांत्वनार्थ
असावी
७७ म्यां जीवावें झणून तुझी परमकरुणा मजवर यावी कां तर तुझा धर्म-
विधि माझा सुखानंदच आहे
७८ गर्विष्ठ लज्जा पावोत कारण ते एहर्षीं मजप्रत वाकडें आचरले मी
तुझ्या नियोगांचें ध्यान करीन
७९ जे तुझें भय धरितात आणि जे तुझीं विधानें जाणतात ते मजकडे वळोत
८० म्यां लज्जा पावूं नये झणून तुझ्या नियमांविषयीं माझे हृदय सात्विक
असावें

११

८१ तुझे तारण इच्छून माझा जीव थकला आहे म्यां तुझे वचनावर आगा ठेविली आहे

८२ तूं माझे सांखन केव्हां करिशील असें मी द्वागत असतांना तुझ्या वचनास प्रतीक्षून माझे डोळे थकले आहेत

८३ कां तर धुरांत ठेविलेल्या बुधन्यासारखा मी झालों आहे तथापि तुझे नियम मी विसरलों नाहीं

८४ तुझ्या सेवकाचे दिवस किती आहेत जे माझ्या पाठीस लागतात त्यांजवर न्यायाधीशी केव्हां करिशील

८५ जे गर्विष्ठ तुझे धर्मविधीप्रमाणें वर्तत नाहींत त्यांनीं मजसाठीं खांचा खणिल्या आहेत

८६ तुझ्या सर्व आज्ञा सत्यताच आहेत ते उगीच माझे पाठीस लागले आहेत माझे साहाय्य कर

८७ ते मला धूर्लीत नष्ट करूं लागले तथापि तुझे नियोग म्यां सोडिले नाहींत

८८ तूं आपल्ये करुणेप्रमाणें मला जीवित कर द्याजे तुझ्या मुखचें विधान मी पाळीन

१२

८९ हे ईश्वरा सर्वकालपर्यंत तुझे वचन आकाशांत स्थापिलेलें आहे

९० तुझी सत्यता युगोयुगच आहे त्यां पृथ्वी स्थापिली आहे द्याणून ती अचंचल राहिले

९१ आजपर्यंत त्या वस्ता तुझे विधानांप्रमाणें टिकतात कां तर सर्व तुझे सेवक आहेत

९२ जर तुझा धर्मविधि माझा सुखानंद नसता तर मी आपल्ये पीडेंत नष्ट झालों असतो

९३ तुझे नियोग कधीं मी विसरणार नाहीं कारण त्यांजकडून त्यां मला जीवित केलें आहे

९४ मी तुझाच आहे मला तार कारण तुझ्या नियोगांस म्यां अन्वेषिलें आहे

९५ माझा नाश करायास दुष्ट मजवर टपले आहेत परंतु तुझ्या विधानांचें ध्यान करीन

९६ सर्व पूर्णतेचें अवसान म्यां पाहिलें आहे तुझी आज्ञा अत्यंत व्यापक आहे

१३

९७ तुझा धर्मविधि मी केवढा प्रिय मानितों सारा दिवस तो माझा ध्यानार्थच आहे

९८ त्वां आपल्या भाजांकडून मला माझे वैन्यांपेक्षां विद्वान केलें आहे कारण सदा त्या मजवळ आहेत

९९ माझे सर्व अध्यापकांपेक्षां मी बुद्धिमान झालों आहे कारण तुझीं विधानें माझा ध्यानविषय आहेत

१०० पुरातनजनांपेक्षां मी अधिक समजतो कारण तुझ्या नियोगांस जपत आलों आहे

१०१ म्यां तुझें वचन प्राळावें द्वाणून सर्वकुमार्गांपासून म्यां आपला पाय राखिला आहे

१०२ तुझ्या विधींपासून मी सरलों नाहीं कारण तूंच मला शिकविलें आहेस

१०३ तुझीं वाक्यें माझ्या रसनाला किति गोड आहेत तीं मधूपेक्षां माझे मुखाला मधुर आहेत

१०४ तुझ्या नियोगांकडून मी बुद्धि पावतो यामुळें मी सर्व असत्यमार्ग द्वेषितों

१४

१०५ तुझें वचन माझे पायासाठीं दीप व माझे वाटेसाठीं प्रकाश आहे

१०६ तुझे सत्यन्याय पाळायस म्यां शपथ केला आहे आणि त्यास मी खरें करीन

१०७ मी फार पीडित झालों आहे हे ईश्वरा तूं आपल्ये वचनाप्रमाणें मला जीवित कर

१०८ हे ईश्वरा माझ्या मुखचीं संतोषार्पणें मान्य कर आणि तुझे धर्मविधि मला शिकीव

१०९ माझा जीव माझे हातांत नित्य आहे तथापि तुझा धर्मविधि मी विसरत नाहीं

११० दुष्टानीं मसाठीं पाश मांडिला परंतु तुझ्या नियोगांपासून मी बहकलों नाहीं

१११ तुझीं विधानें म्यां सनातन विभागशीं धरिलीं आहेत कारण तीं माझा मनोहर्षच आहेत

११२ तुझे नियम सर्वदा अंतकालपर्यंत पाळायस म्यां आपलें मन लाविलें आहे

१९

- ११३ चंचलांस मी द्वेषितों परंतु तुझे धर्माविधीस प्रिय मानितों
 ११४ तूंच माझे शरण व माझे वारण आहेस मी तुझ्या वचनाची आशा
 धरितों
 ११५ अरे दुष्कर्मानों मजपासून दूर व्हां कां मी आपल्ये देवाच्या आज्ञा
 पाळीन
 ११६ म्यां जीवावें झणून तूं आपल्ये वचनाप्रमाणें मला संभाळ आणि माझे
 अपेक्षेविषयीं मला लज्जित होऊं देऊं नको
 ११७ माझे पाठबळ कर झणजे मी तरेन आणि नित्य तुझ्या नियमांला
 जपेन
 ११८ सर्व जे तुझ्या नियमांपासून भ्रमतात त्यांस त्वां नाकारिलें आहे कां
 त्यांचें कपट असत्यताच आहे
 ११९ पृथ्वीतल्या सर्वदुष्टांस तूं गाळाप्रमाणें दूर करितोस यामुळें मी तुझीं
 विधानें प्रिय मानितों
 १२० तुजविषयींच्या भीषणेंकडून माझे अंग थरारतें आणि तुझ्या न्यायां-
 करितां मी भित्तों

१६

- १२१ म्यां न्याय व सात्विकपण आचरिलें आहे मला माझे पीडकांचे सत्तेत
 सोडूं नको
 १२२ कुशल व्हावें झणून तूं आपल्ये सेवकाचा प्रतिभू हो गर्विष्ठानीं मज-
 वर बलाकार करूं नये
 १२३ तुझ्या तारणाची व तुझ्या सत्यवचनाची प्रतीक्षाकरून माझे डोळे
 थकले आहेत
 १२४ तूं आपल्या सेवकाप्रत आपल्ये करुणेंप्रमाणें कर आणि तुझे नियम
 मला शिकीव
 १२५ मी तुझा सेवक आहे म्यां तुझीं विधानें जाणावीं झणून मला बुद्धि दे
 १२६ ईश्वराला काम साधायची वेळ आली आहे त्यानीं तुझा धर्माविधि
 मोडिला आहे
 १२७ यामुळें सुवर्णापेक्षां उकृष्टसुवर्णापेक्षांही मी तुझ्या आज्ञा प्रिय मानितों
 १२८ झणून मी तुझे सर्वाविषयींचे सर्व नियोग यथार्थ मानितों सर्व असत्य-
 मार्ग मी द्वेषितों

१७

- १२९ तुझीं विधानें अद्भुत आहेत झणून माझा जीव तीं पाळितो

- १३० तुझ्या वाक्यांचें व्याख्यान प्रकाश पाडितें तें भोळ्यांस बोध करितें
 १३१ म्यां आपलें तोंड उघडून धापा दिल्या कारण म्यां तुझ्या आज्ञांची आर्शासा धरिली
 १३२ तूं मजकडे वळून जशी तुझ्या नामाच्या प्रीतिकर्ष्यांवर तशी मजवर दया कर
 १३३ माझीं पावलें तुझे वचनाप्रमाणें नीट चालीव आणि कोणताहि दोष मजवर प्रबल होऊं देऊं नको
 १३४ मनुष्याच्या बलाकारापासून मला उद्धर झणजे मी तुझे नियोग पाळीन
 १३५ तूं आपलें मुखतेज आपल्ये सेवकावर पडूं दे आणि तुझे नियोग मला शिकीव
 १३६ मनुष्यें तुझा धर्मविधि पाळीत नाहींत झणून माझे डोळे जलांच्या ओघानीं वाहतात

१८

- १३७ हे ईश्वरा तूं सात्विक आहेस आणि तुझे न्याय यथार्थ आहेत
 १३८ त्वां आपल्या विधानांचें सात्विकपण व अत्यंत सत्यता ठरविली आहेत
 १३९ माझ्या संतापानें मला विनष्ट केलें आहे कारण माझे शत्रु तुझीं वचनें विसरले आहेत
 १४० तुझे वचन फार स्वच्छ आहे झणून तुझा सेवक तें प्रिय मानितो
 १४१ मी कनिष्ठ व अवमानित आहे तथापि तुझे नियोग मी विसरलों नाहीं
 १४२ तुझे सात्विकपण सनातनसात्विकपणच आहे आणि तुझा धर्मविधि सत्यच आहे
 १४३ संकट व संकोच मला लागले तथापि तुझ्या आज्ञा माझा सुखानंदच आहेत
 १४४ तुझ्या विधानांचें सात्विकपण सनातन आहे तूं मला बुद्धि दे झणजे मी जीवित होईन

१९

- १४५ म्यां पूर्णहृदयानें आरोगी केली आहे मला उत्तर दे झणजे तुझे नियम पाळीन
 १४६ म्यां तुला प्रार्थना केली आहे मला तार झणजे तुझ्या विधानांस जपत जाईन
 १४७ म्यां पहांटेचे पूर्वी आरंभून आहूति केली म्यां तुझे वचनाची प्रतीक्षा केली आहे

- १४८ तुझे वचनाचें ध्यान करायास माझ्या नेत्रांनीं रात्रिप्रहरांची वाट पाहिले आहे
- १४९ तूं आपल्ये करुणेप्रमाणें माझा शब्द ऐक हे ईश्वरा तूं आपल्या न्यायाप्रमाणें मला जीवित कर
- १५० जे दुष्टपणास झटनात ते जवळ आहेत ते तुझ्या धर्मविधीपासून दूर आहेत
- १५१ तूं हे ईश्वरा जवळ आहेस आणि तुझ्या सर्व आज्ञा सत्यच आहेत
- १५२ तुझ्या विधानांविषयीं पूर्वीं म्यां जाणिलें आहे कीं तीं खां सर्वकालपर्यंत ठरविलीं आहेत

२०

- १५३ तूं माझी पीडा पाहून मला मुक्त कर कां तर तुझा धर्मविधि मी विसरलों नाहीं
- १५४ माझा वाद निभावून मला उद्धर तूं आपल्या वचनाप्रमाणें मला जीवित कर
- १५५ तारण दुष्टांपासून दूर आहे कारण त्यांनीं तुझे नियम शोधिले नाहींत
- १५६ हे ईश्वरा तुझी करुणा परमप्रभूत आहे तूं आपल्या न्यायाप्रमाणें मला जीवित कर
- १५७ माझे पाठीस लागणारे व माझे शत्रु बहुव आहेत तथापि तुझ्या विधानांपासून मी वळलों नाहीं
- १५८ मी अपराध्यांस पाहून कंटाळलों कारण त्यांनीं तुझे वचन पाळिलें नाहीं
- १५९ तुझ्या नियोगांस मी कसा प्रिय मानितों हें पाहा हे ईश्वरा तूं आपल्ये करुणेप्रमाणें मला जीवित कर
- १६० तुझे वचनाचा सारांश सत्यच आहे आणि तुझे सर्व सत्यन्याय सनातन आहेत

२१

- १६१ अधिपति एरव्हीं माझ्या पाठीस लागले परंतु माझ्या हृदयानें तुझ्या वचनाची भीड धरिली
- १६२ ज्याला मोठें लोत्र सांपडतें त्यासारखा मी तुझे वचनाविषयीं आनंदतो
- १६३ मी असल्यास द्वेषितों व त्याचा वीट मानितों तुझा धर्मविधि मी प्रिय मानितों
- १६४ प्रतिदिवसीं सातवेळां मी तुझ्या सत्यन्यायांकरितां तुला स्तवीन

१६५ जे तुझ्या धर्मविधीची आवड धरितात त्यांचें कुशल फार आहे आणि त्यांला कांहीं अडखळ पडणार नाहीं

१६६ हे ईश्वरा म्यां तुझे तारणाची प्रतीक्षा केली आहे व तुझ्या आज्ञा साधिल्या आहेत

१६७ माझ्या जीवानें तुझीं विधानें पाळिलीं आहेत आणि त्यांची मी फार आवड धरितों

१६८ मी तुझे नियोग व तुझीं विधानें पाळित आलों आहे कारण माझे सर्व मार्ग तुजसमोर आहेत

२२

१६९ हे ईश्वरा तुजपुढें माझी आरोळी पोहचवी तूं आपल्या वचनाप्रमाणें मला बुद्धि दे

१७० माझी विनंती तुजपुढें यावी तूं आपल्या वचनाप्रमाणें मला मुक्त कर

१७१ तूं आपले नियम मला शिकविलेस झणजे माझे ओंठ स्तुति उद्गारितील

१७२ माझी जिह्वा तुझे वचनाविषयीं बोलेल कारण तुझ्या सर्व आज्ञा सात्विकपणच आहेत

१७३ तुझे हातानें माझे साहाय्य करावें कां तर तुझे नियोग म्यां निवडिले आहेत

१७४ हे ईश्वरा म्यां तुझे तारणाची आशंसा केली आहे आणि तुझा धर्मविधि माझा सुखानंदच आहे

१७५ माझ्या जीवानें वांचावें आणि तुझी स्तुति करावी तुझ्या न्यायानीं माझे साहाय्य करावें

१७६ हरपलेल्या मेंढरावाणीं मी बहकलों आहे तूं आपल्या सेवकास शोध कारण मी तुझ्या आज्ञा विसरलों नाहीं

गीत १२०

१ दावीद देवगाविषयीं प्रार्थना करितो १ त्याचे जिभेचें गर्हण करितो
५ दुष्टांनीं त्याचें जें अवश्यक सहवर्त्तन त्याविषयीं तो विस्मय करितो

पदांचें गीत

१ म्यां आपल्या संकटांत ईश्वरास आरोळी केली तेव्हां त्यानें मला उत्तर दिलें

२ हे ईश्वरा माझा जीव असत्य ओंछांपासून व कपटयुक्त जिह्वेपासून मुक्त कर

- ३ अगे कपटयुक्तजिव्हे तुला काय देईल व तुला काय लावील
- ४ बलिठांचे तीक्ष्ण बाण झुडपांचे कवळाच्या जळत जुड्यांसहित ते
- ५ हाय मला कीं मेशेखांत मी प्रवास करितों आणि केदाराचे डेयांजवळ वस्ती करितों
- ६ जो स्वास्थ्य द्वेषितो त्याजवळ माझा जीव फार वेळ राहिला आहे
- ७ मी स्वास्थ्य इच्छितों परंतु जेव्हां मी बोलतों तेव्हां ते युद्धास मन लावितात.

गीत १२१

धार्मिक जे देवाचा आश्रय धरितात त्यांचें सुरक्षण वणिंलें जातें
पदांचें गीत

- १ पर्वतांकडे मी आपली दृष्टि लावूं काय माझे साहाय्य कोठून येतें
- २ ईश्वर जो आकाशाचा व पृथ्वीचा उत्पन्नकर्ता त्यापासूनच माझे साहाय्य येतें
- ३ तो तुझा पाय सरूं देणार नाही तुझा रक्षक निद्रालु होणार नाही
- ४ पाहा जो इस्वाएलास रक्षितो तो निद्रालु होत नाही आणि झोंपेंत पडत नाही
- ५ ईश्वर तुझा रक्षक आहे तुझे उजव्ये हाताकडेस ईश्वर तुझी छायाच आहे
- ६ दिवसा सूर्य अथवा रात्री चंद्र तुला बाधणार नाही
- ७ ईश्वर तुला सर्व अरिष्टापासून रक्षील तो तुझ्या जीवास रक्षील
- ८ आतांपासून सर्वकालपर्यंत ईश्वर तुझे बाहेरजाणें व तुझे आंतयेणें रक्षील

गीत १२२

१ मंडळीविषयीं दावीद आपला हर्ष सांगतो ६ आणि तिच्या कुमला-
साठीं प्रार्थितो

दावीदानें केलेलें पदांचें गीत

- १ आपण ईश्वराचे मंदिरांत जाऊं असें जे मला ह्मणाले त्यांसंगतीं मी हर्षलों
- २ हे येरूशालेमे तुझे दारांत आमचे पाय उभे राहतील
- ३ येरूशालेमे जी ससंप्रयुक्त नगराप्रमाणें बांधिलेली आहे ती

- ४ तिजकडे वर्ग ईश्वराचे वर्ग इस्त्राएलाचे प्रमाणाजवळ ईश्वराच्या नामाला कृतज्ञता निवेदायास चढत जातात
- ५ कां तर तेथें न्यायसिंहासनें दावीदाचे वंशाचीं सिंहासनें मांडलीं आहेत
- ६ येरूशालेमेचे कुशलसाठीं प्रार्थना करा जे तुला प्रिय मानितात ते सुखीं होतील
- ७ तुझे कोटांत कुशल व तुझे वाड्यांत क्षेम असो
- ८ माझे बंधु व मित्र यांजकरितां मी बोलेंच तुजमध्यें कुशल असो
- ९ ईश्वर जो आमचा देव त्याचे मंदिराकरितां मी तुझे हितास झटत जाईन

गीत १२३

१ धार्मिक जन देवावरचा आपला भाव सांगतात १ आणि निंदेपाद्वन मुक्त व्हांवें म्हणून प्रार्थितात

पदांचें गीत

- १ हे तूं जो आकाशांत राहतोस तुजकडे मी आपली दृष्टि लावितों
- २ पाहा जसे सेवकांचे डोळे आपल्ये धन्यांकडे व दासीचे डोळे आपल्ये बाईकडे पाहतात तसे ईश्वर जो आमचा देव तो आद्गावर दया करीपर्यंत त्याजकडे आमचे डोळे पाहतात
- ३ आद्गावर दया कर हे ईश्वरा आद्गावर दया कर कारण आद्गी फार निंदाक्रांत झालों आहों
- ४ स्वस्थांचे उपहासानें आणि गर्विष्ठांचे निंदेनें आमचा जीव आक्रांत झाला आहे

गीत १२४

आश्चर्यसुप्तीमुळें मंडळी देवाला बंदित्ये

दावीदानें केलेलें पदांचें गीत

- १ इस्त्राएल द्याणो कीं जर ईश्वर आद्गाकडे नसता
- २ जेव्हां मनुष्ये आद्गावर उठलीं तेव्हां आद्गाकडे जर ईश्वर नसता तर
- ३ जेव्हां आद्गावर त्यांचा क्रोध संतप्त झाला तेव्हां त्यांनीं आद्गाला सजीव गिळिलें असतें
- ४ तेव्हां जलानीं आद्गास बुडविलें असतें प्रवाह आमचे जीवावर गेला असता

- ५ तेव्हां उकट जलें आमचे जीवावर गेलीं असतीं
 ६ ईश्वर ज्यानें आद्यास त्यांच्या दंतांसाठीं आहारसें दिलें नाहीं तो सुव-
 दित असो
 ७ जसा पक्षी व्याधांचे पाशांतून तसा आमचा जीव मुक्त झाला आहे पाश
 तुटला आणि आद्वी मुक्त झालों आहों
 ८ ईश्वर जो आकाशाचा व पृथ्वीचा उत्पन्नकर्ता त्याच्या नामांत आमचें सा-
 हाय्य आहे

गीत १२५

१ जे देवावर भाव ठेवितात त्यांचें सुरक्षण ४ चार्मिकांसाठीं आणि दुष्टां-
 प्रतिकूल प्रार्थना केली जात्ये

पदांचें गीत

- १ जे ईश्वरावर भाव ठेवितात ते जो जीयोपर्वत नढळतां सर्वकालपर्यंत टि-
 कतो त्यासारखे होतील
 २ येरूशालेमेभोंवते पर्वत आहेत खरे आणि आतांपासून सर्वकालपर्यंत
 ईश्वर आपल्ये लोकांभोंवता आहे
 ३ कां तर दुष्टांचा दंड सात्विकांचे अवस्थेवर बसणार नाहीं सात्विकानीं आ-
 पले हात अन्यायास लावूं नयेत झणून
 ४ हे ईश्वरा जे सुजन आपल्या हृदयांचे यथार्थ आहेत त्यांचें हित कर
 ५ परंतु जे आपल्यां कुटिलमार्गांत वळतात त्यांस ईश्वर अन्यायकर्म्यांचे सं-
 गतीं नेईल इच्छाएलास कुशल होईल

गीत १२६

१ जीवघातकरूप प्रवासांतून संडळीचा जो अपूर्व पुनरात्म झाला तो मी
 वर्णून ४ त्यासाठीं प्रार्थना करित्ये आणि त्याचा परिणाम उत्तम होईल असें
 भविष्य सांगत्ये

पदांचें गीत

- १ जेव्हां ईश्वरानें जीयोनेचे पुनरागत परत आणिले तेव्हां आद्वी स्वप्न पाह-
 णान्यांवाणीं झालों
 २ तेव्हां हास्यानें आमचें मुख व उत्सवानें आमची जिह्वा भरली तेव्हां
 विधर्मलोकांमध्ये म्हणाले कीं त्यासाठीं ईश्वरानें महत्कर्म केलीं आहेत

- ३ ईश्वरानें आढ्यासाठीं म्हळ्ळें केलीं आहेत ह्याणून आढी हर्षित झालीं
आहीं
- ४ हे ईश्वरा दक्षिणेंतल्ये ओषांवाणीं आमचे पुनरागत परत आण
- ५ जे अश्रूनीं पेरितात ते उत्सवानें कापितील
- ६ जो बीजांचें पेरण घेऊन निश्वयें रडत बाहेर जाईल तो आपलीं पेंडकीं
घेऊन उत्सवानें खचीत आंत येईल

गात १२७

१ देवाचे आशीचा गुण १ सदास्त्रीं लेंकरें देवदत्त आहेत

मलोमोसाडीं पदांचें गीत

- १ जर ईश्वर मंदिर बांधीत नाहीं तर त्याचे बांधणारे त्याजवर व्यर्थ श्रम
करितात ईश्वर जर नगर रक्षीत नाहीं तर पाहरेकरी वृथा जागृत राहतो
- २ झुंजुरकां उठणें अतिरात्रीं बसणें श्रमाचें अन्न खाणें तुझाला व्यर्थच आ-
हे असें असतां कीं तोच आपल्ये प्रियास झोंप घेऊं देतो
- ३ पाहा लेंकरें ईश्वरदत्त विभागच आहेत गर्भस्थानफल प्रतिदान आहे
- ४ जसे बलवानाचे हातांत बाण तशीं यौवनाचीं लेंकरें आहेत
- ५ ज्या पुरुषानें आपला बाणकोष त्यानीं भरिला आहे तो सुखी ते लज्जित
होणार नाहींत परंतु द्वारांत ते वैन्याशीं बोलतील

गीत १२८

जे देवाला भितात त्यांचीं जीं विविध चितें चेत असतात तीं

पदांचें गीत.

- १ जो कोणी ईश्वरास भितो जो त्याचे मार्गांत चालतो तो धन्य
- २ तूं आपल्या हातचें श्रमफल तर खाशील तूं सुखी होशील व तुझे हित
होईल
- ३ तुझी स्त्री तुझे घराचे भितीशीं लाविलेल्ये फलद द्राक्षीसारखी होईल
तुझीं लेंकरें जाडताचे रोप्यांसारखीं तुझे मेजाभोंवतीं होतील
- ४ पाहा जो पुरुष ईश्वराला भितो तो तसाच आशीर्विशिष्ट होईल
- ५ ईश्वर जीयोनंतून तुला आशी देईल तर तूं आपल्ये आयुष्याचे सर्व दिव-
सांत येळ्ळालेमेचें हित पाहा
- ६ तूं आपल्या लेंकरांचीं लेंकरें पाहा इच्छाएलास कुशल असो

गीत १२९

१ देवांमैं इखाएली लोक त्यांच्या भारी कष्टांतून तारिलें म्हणून त्याला सांबावें
असा संबाध केला आहे ५ मंडळीचे द्वेषी शत्रू आहेत

पदांचें गीत

१ माझ्या यौवनापासून बहुतवेळां त्यांनीं मला पीडिलें असें इखाएलानें
द्वेषावें

२ माझ्या यौवनापासून बहुतवेळां त्यांनीं मला पीडिलें तथापि ते मजवर
प्रभाव पावले नाहींत

३ नांगऱ्यांनीं माझे पाठीवर नांगरलें त्यांनीं आपलीं तासें लांब केलीं

४ ईश्वर सात्विक आहे त्यानें दुष्टांचीं बंधनें तोडिलीं आहेत

५ सर्व जे जीयोनिस द्वेषितात ते लज्जा पावून पराङ्मुख होवोत

६ धाव्यावरचें जें तृण कोणी काढिल्यापूर्वीं कोमते त्यासारखे ते होवोत

७ ज्यानें कापणारा आपली मूठ व पेंडकी बांधणारा आपली कव भरित
नाहीं ते

८ आणि जे जवळून चालतात ते द्रवणत नाहींत कीं ईश्वराची आशी तुझ्या-
वर असो आद्वी ईश्वराच्या नामानें तुझाला आशीर्वाद देतो

गीत १३०

१ गीतकर्ता प्रार्थना करितांना आपली आशा सांगतो ५ आणि आशा
घरून तो आपला धीर सांगतो ७ इखाएलानें देवावर आशा देवाची म्हणून संबाध
करितो

पदांचें गीत

१ हे ईश्वरा अथाग स्थलांतून म्यां तुला आरोळी केली आहे

२ हे प्रभो माझा शब्द ऐक माझ्या विनंत्यांचे शब्दाकडे तुझे कान लाग-
लेले असोत

३ हे ईश्वरा जर तूं अन्याय ठेविशील तर हे प्रभो कोण उभा राहील

४ परंतु तुझी भीड धरावी म्हणून तुजवळ क्षमा आहे

५ मी ईश्वराची अपेक्षा करितों माझा जीव अपेक्षा करितो आणि त्याचे
वचनावर मी आशा ठेवितों

६ जे पहांटेची प्रतीक्षा करतात पहांटेची प्रतीक्षा जे करतात त्यांपेक्षांहि
माझा जीव ईश्वराची फार प्रतीक्षा करितो

७ हे इस्त्राएला ईश्वराची अपेक्षा कर कारण ईश्वराचे ठायी दया आहे त्याजवळच पूर्ण उद्धार आहे

८ तोच इस्त्राएलास त्याच्या सर्व अन्यायांपासून उद्धरील

गीत १३१

१ दावीद आपला विनय सांगून १ इस्त्राएलानें देवावर आम्हा देवावी म्हणून संबोध करितो

दावीदानें केलेलें पदांचें गीत

१ हे ईश्वरा माझे मन उन्नत नाही व माझी नेत्रे उदग्र नाहीत आणि मज-
हून थोर व अतर्क्य अर्थांत मी वर्तलों नाही

२ होय जसें स्तनपानवियुक्त बालक आपल्ये आईला होतें तसें म्यां आपलें
मन समाहित व शांत केलें आहे मला माझे मन स्तनपानवियुक्त बालकासारखें
झालें आहे

३ हे इस्त्राएला आतांपासून सर्वकालपर्यंत ईश्वरावर आशा ठेव

गीत १३२

१ प्रमाणसंपुटाविषयीं जी चिंता दावीदानें केली ती ती प्रार्थना करितांना
देवाला सांगतो ८ प्रमाणसंपुट घेऊन आपल्याचे वेळेस जी प्रार्थना ज्यानें
केली ती ११ आणि देवाचे प्रतिज्ञांचें जें कथन त्यानें केलें तें

पदांचें गीत

१ हे ईश्वरा दावीदाचें व त्याच्या सर्व कष्टांचें स्मरण कर

२ त्यानें कसें ईश्वराजवळ शपथ केला याकोबाचे समर्थास नवस केला

३ मी आपल्या घरचे मंडपांत शिरणार नाही आणि आपल्या मंचकावर चढ-
णार नाही

४ मी आपल्ये नेत्रांला निद्रा व आपल्ये पांण्याला उपनिद्रा लागूं देणार
नाहीं

५ ईश्वरासाठीं स्थान याकोबाचे समर्थासाठीं वस्ती मला सांपडेपर्यंत

६ पाह्य आम्हीं एफ्राथांत प्रमाणसंपुटाविषयीं ऐकिलें तो अरण्यक्षेत्रांत आ-
म्हास सांपडला

७ आम्ही त्याचे निवासांत जाऊं त्याचे पादासनाजवळ भजूं

८ हे ईश्वरा तूं आपल्या विश्रामस्थलांत प्रतिष्ठित हो तूंच व तुझा प्रतापाचा
प्रमाणसंपुट

- ९ तुझे आचार्य्य पुण्यवेष्टित असोत व तुझे भक्त उत्साहशब्द करोत
- १० दावीद जो तुझा सेवक व्याकरितां तूं आपला अभिषिक्त पराङ्मुख करूं नको
- ११ ईश्वरानें दावीदापार्शीं सत्यतेनें शपथ केला त्याजपासून तो वळणार नाहीं तुझे देहफलांतील तुझे सिंहासनावर बसवीन
- १२ तुझीं लेंकरें जर माझी संधा व माझीं जीं विधानें त्यांस शिकवीन तीं पाळिलीं तर त्यांचीं हि लेंकरें सर्वकालपर्यंत तुझे सिंहासनावर बसतील
- १३ कारण ईश्वरानें जीयोन निवडिली आहे आपली वस्ती व्हावयासाठीं इच्छिली आहे
- १४ ही सर्वकालपर्यंत माझें विश्रामस्थलच आहे एथें मी राहीन कां तर ही म्यां इच्छिली आहे
- १५ मी खचीत इचा आहार आशीर्विशिष्ट करीन इच्या दरिद्रांस भाकरीनें तृप्त करीन
- १६ इचे आचार्य्यहि उद्धारवेष्टित करीन आणि ईतले भक्त फार उत्सवशब्द करितील
- १७ तेथें दावीदासाठीं शृंग उगवे असें करीन म्यां आपल्ये अभिषिक्तासाठीं दीप सिद्ध केला आहे
- १८ त्याचे वैरी लज्जेनें वेष्टीन परंतु त्याजवर त्याचा मुकुट फुलले

गीत १३३

भक्तांच्या परस्पर सद्भावलेकरून अें दित द्यात असते तें

दावीदानें केलेलें पदांचें गीत

- १ पाहा बंधूंचें एकत्र राहणें किति उत्तम व किति मनोरम आहे
- २ हें डोईवरचे उत्तम तेलासारिखें आहे जें दाटीवर आहरोनाचे दाटीवर उतरलें जें त्याचे वस्त्रांच्या कांठांवर उतरलें तें
- ३ हें हर्मोनाचे दाहिवरासारिखें जें दाहिवर जीयोनेच्या पर्वतांवर उतरलें त्यासारिखेंहि आहे कां तर तेथें ईश्वरानें आशी दिली सर्वकालपर्यंत जीवनहि दिलें.

गीत १३४

देवाला सवावें म्हणून संबोध

पदांचें गीत

- १ पाहा ईश्वराच्या सर्व सेवकांनीं जे तुझी प्रतिरात्री ईश्वराचे मंदिरांत उभे राहतां ते तुझी ईश्वराला वंदी

- २ पवित्र स्थानांत तुम्ही आपले हात उंचावून ईश्वराचें सुवंदन करा
- ३ ईश्वर जो आकाशाचा व पृथ्वीचा उत्पन्नकर्ता त्यानें तुला जीयोनेंतून आशी द्यावी

गीत १३५

१ देवाला त्याचे द्येमुळे ५ त्याच्या सामर्थ्यामुळे ८ आणि त्याच्या ब्राह्मणांमुळे कवावे ऋणून संबोध १५ मूर्तींची व्यर्धता १९ देवाला वंदावे ऋणून संबोध

- १ तुम्ही ईश्वराला स्तवा ईश्वराचे नामाची प्रशंसा करा ईश्वराचे सेवकांनीं स्तवन करा
- २ जे तुम्ही ईश्वराचे मंदिरांत आमच्या देवाचे मंदिराच्या अंगणांत उभे राहतां ते
- ३ तुम्ही ईश्वराला स्तवा कां तर ईश्वर उत्तम आहे त्याचे नामाला गा कारण तें मनोरम आहे
- ४ कां तर आपल्यासाठीं ईश्वरानें याकोब निवडिला आपला स्वार्थ व्हायासाठीं इस्त्राएल निवडिला आहे
- ५ तर ईश्वर थोर आहे व आमचा प्रभु सर्वदेवांपैक्षां श्रेष्ठ आहे असें मी जाणतो
- ६ सर्व जें ईश्वराला बरें वाटलें तें त्यानें आकाशांत व पृथ्वीत जलांत व सर्व अथाग स्थानांत केलें आहे
- ७ तो पृथ्वीच्या शेवटापासून मेघ चढवितो पर्जन्यासाठीं विद्युत् उत्पन्न करितो आपल्या निर्धीनून वारा आणितो
- ८ त्यानें मिसर देशांतले प्रथमजात हाणिले जे मनुष्याचे आणि पशूंचे होते ते
- ९ त्यानें हे मिसरा तुजमध्यें फारोहाजवळ व त्याचे सर्व सेवकांजवळ अद्भुतें व उषात पाठविले
- १० त्यानें विपुल वंश हाणिले आणि बलवान राजे मारून टाकिले
- ११ सीहोन जो आमोरींचा राजा तो आणि ओग जो बाशानांचा राजा तो आणि खनाअनाचीं सर्व राज्यें तीं
- १२ आणि त्यांचा देश विभाग व्हायासाठीं आपले लोक जे इस्त्राएल यांस विभाग व्हायासाठीं त्यानें दिला
- १३ हे ईश्वरा तुझे नाम सर्वकालपर्यंत आहे तुजें स्मरण हे ईश्वरा युगोयुग-च आहे

- १४ कां तर ईश्वर आपल्ये लोकांची न्यायाधीशी करील आणि आपल्ये सेव कांविषयीं अनुतापेल
- १५ विधर्मलोकांच्या मूर्ति रुपें व सोनेच आहेत मनुष्याचें हस्तकर्मच आहेत
- १६ त्यांला मुखें आहेत परंतु बोलत नाहींत त्यांला डोळे आहेत परंतु पाह-
वत नाहीं
- १७ त्यांला कान आहेत परंतु ऐकू येत नाहीं आणि त्यांचे मुखांत कांहीं
श्वास नाहीं
- १८ त्यांसारखेच त्यांचे निर्माणकर्ते आहेत आणि सर्व जो त्यांजवर भाव
ठेवितो तो
- १९ इस्त्राएलाचे वंशानों ईश्वराला वंदा आहारोनाचे वंशानों ईश्वराला सुवं-
दित द्रव्या
- २० लेवीचे वंशानों ईश्वराला वंदा ईश्वराचे भक्तानों ईश्वराचें सुवंदन करा
- २१ ईश्वर जो येरूशालेमेस निवास करितो तो जीयोनंतून सुवंदित असो
तुझी ईश्वराला स्तव

गीत १३६

विशेष उपकारांमुळे कृतज्ञता निवेदाची म्हणून संवाध

- १ तुझी ईश्वराला कृतज्ञता निवेदा कारण तो उपकारिक आहे त्याची दया
सनातन आहे
- २ देवांचेदेवाला कृतज्ञता निवेदा कारण त्याची दया सनातन आहे
- ३ प्रभूंचेप्रभूला कृतज्ञता निवेदा कारण त्याची दया सनातन आहे
- ४ जो एकलाच महदाश्चर्यकर्म करितो त्याला कांकीं त्याची दया सनातन
आहे
- ५ ज्यानें बुद्धीकडून आकाशें उत्यन्न केलीं त्याला कारण त्याची दया सना-
तन आहे
- ६ ज्यानें पृथ्वी जलांवरतीं वितत केली त्याला कारण त्याची दया सनातन
आहे
- ७ ज्यानें महाज्योतिष्क उत्यन्न केले त्याला कारण त्याची दया सनातन आहे
- ८ सूर्य दिवसास ऐश्वर्य करायस कारण त्याची दया सनातन आहे
- ९ चंद्र व तारे रात्रीं ऐश्वर्य करायस कारण त्याची दया सनातन आहे
- १० ज्यानें मिसरांतील लोकांचे प्रथमजात हाणिले त्याला कारण त्याची
दया सनातन आहे
- ११ आणि त्यांजमधून इस्त्राएल आणिला कारण त्याची दया सनातन आहे

- १२ सुदृढ हस्तानें व प्रतत भुजानें कारण त्याची दया सनातन आहे
- १३ ज्यानें तांबडा समुद्र द्विभाग केला त्याला कारण त्याची दया सनातन आहे
- १४ आणि त्याजमधून इस्राएलास उतरिल्लें कारण त्याची दया सनातन आहे
- १५ आणि फारोहाला व त्याचे सैन्याला तांबड्या समुद्रांत पाडून टाकिल्लें कारण त्याची दया सनातन आहे
- १६ ज्यानें आपले लोक अरण्यांतून चालविले त्याला कारण त्याची दया सनातन आहे
- १७ ज्यानें महाराजे हाणिले त्याला कारण त्याची दया सनातन आहे
- १८ आणि प्रतापी राजे मारून टाकिले कारण त्याची दया सनातन आहे
- १९ सीहोन जो अमोरींचा राजा तो कारण त्याची दया सनातन आहे
- २० आणि ओग जो बाशानाचा राजा तो कारण त्याची दया सनातन आहे
- २१ आणि त्यांचा देश विभाग व्हायासाठीं दिला कारण त्याची दया सनातन आहे
- २२ इस्राएल जो आपला सेवक त्यास विभाग व्हायासाठीं दिला कारण त्याची दया सनातन आहे
- २३ जो आह्रास आमचे अधमदर्शेंत स्मरला कारण त्याची दया सनातन आहे
- २४ ज्यानें आमच्या शत्रूंपासूनहि आह्राला मुक्त केलें कारण त्याची दया सनातन आहे
- २५ जो सर्वजीवांस अन्न देतो कारण त्याची दया सनातन आहे
- २६ आकाशांचे देवाला कृतज्ञता निवेदा कारण त्याची दया सनातन आहे

गीत १३७

१ येरूदी लोकानीं जीवघातकरूप प्रवासांत जो धीर धरिला तो ७ एदेम आणि बाबेल यांस भविष्यवादी शत्रु म्हणतो

१ बाबेलेच्या नद्यांजवळ आह्री बसलों होय तेथें जीयोनेला स्मरून आह्री रडलों

२ तिजमधील वाळुंजांवर आह्रीं आपले चंग टांगून ठेविले

३ कां तर ज्यानीं आह्रास बंदिवान नेलें त्यानीं आह्रापाशीं गीत मागीतलें आणि आमचे पीडणारे हर्षण मागत बोलले आह्रासाठीं जीयोनेचें एकादें गीत गा

४ परदेशांत आह्री ईश्वराचें गीत कसे गाऊं

५ हे येरूशालेमे मी जर तुला विसरलों तर माझा उजवा हात मला विसरो

६ जर मी तुला स्मरत नाहीं जर मी आपल्ये मुख्य हर्षावरतीं येरूशालेम उंचावीत नाहीं तर माझे तालूस माझी जिव्हा चिकटो

७ हे ईश्वरा जे एदोमाचे वंश येरूशालेमेचे दिवसीं द्वणाले तिला पाडून टाका तळापर्यंत तिला पाडून टाका त्यांचें स्मरण कर

८ अगे बाबेलेचे कन्ये जी तूं ओसाड व्हायाची जसें त्यां आद्वाप्रत केले तसें जो तुला परत करील तो धन्य

९ जो तुझीं बालकें घेउन खडकावर आपटील तो धन्य

गीत १३८

१ दाबीद देवाला त्याचे वचनाचे सत्यतेमुळे स्तविता ४ पृथ्वीवरले राजे देवाला स्तविता असें तो भविष्य सांगतो ७ तो देवावरचा आपला भाव सांगतो

दाबीदानें केलेलें गीत

१ मी आपल्ये साये हृदयानें तुला स्तवीन ऐश्वर्य्यविशिष्टांसमोर तुला गाउन वर्णान

२ तुझ्या पवित्रमंदिराकडे भजन करीन आणि तुझे दयेकरितां व तुझ्या सत्याकरितां तुझे नाम स्तवीन कारण त्यां आपल्ये सर्व नामापेक्षां आपलें वचन विशिष्ट केले आहे

३ जेव्हां म्यां आहूति केली तेव्हां त्यां मला उत्तर दिलें आणि माझे जीवांत मला बलेंकडून पराक्रमयुक्त केले

४ हे ईश्वरा जेव्हां पृथ्वीतले सर्व राजे तुझ्या मुखचीं वाक्यें ऐकतील तेव्हां ते तुला स्तवितील

५ तेव्हां ते ईश्वराचे मार्गांत गातील कारण ईश्वराचें गौरव विशाल आहे

६ जरी ईश्वर उच्छ्रुत आहे तरीं नम्राला पाहतो परंतु समुन्नताला दूरून ओळखतो

७ जरीं मी संकटांमध्ये चाललों तरीं तूं मला जीवशक्ति देशील माझ्या वैन्यांचे क्रोधाविरुद्ध तूं आपला हात लांब करिशील आणि तुझा उजवा हात मला तारील

८ ईश्वर मजसाठीं कार्य्य साधील हे ईश्वरा तुझी दया सनातन आहे तूं आपलें हस्तकर्म सोडूं नको

गीत १३९

१ दावीद देवाला त्याचे सर्वगत नीतोमुळें खविता १० आणि त्याचा असंख्य उपकारांमुळें ११ दुष्ट दूर जावे असें म्हणतो १२ पुढ्याचे सत्यतेसाठीं प्राश्नितो
मुख्य गायकाला दावीदानें केलेलें गीत

- १ हे ईश्वरा त्वां मला निरीक्षिलें व जाणिलें आहे
- २ तूं माझे उठणें व बसणें जाणतोस तूं दूरून माझा मनोभाज समजतोस
- ३ तूं माझे चालणें व निजणें यांस ओळखतोस आणि माझ्या सर्वमार्गांचा परिचय त्वां केला आहे
- ४ पाहा हे ईश्वरा जें तूं सर्वतः जाणत नाहीस असें काहीं वाक्य माझे जिन्हेंत नाही
- ५ त्वां मला मार्गेपुढें वेढिलें आहे आणि आपला हात मजवर ठेविला आहे
- ६ असें ज्ञान मला फार आश्चर्य्य आहे हें ठच्चिंत आहे मला प्राप्त व्हा-याचें नाही
- ७ तुझे आत्म्यापासून मी कोठें जाऊं व तुझे सामक्ष्यापासून मी कोठें पळूं
- ८ जर मी आकाशांत चढतों तर तेथें तूं आहेस आणि मृत्युलौकांत जर आपलें आंथरूण धालितों तर पाहा तेथेंहि तूं आहेस
- ९ जर उदयपक्ष घेऊन मी समुद्राचे अंत्यसीमेवर राहतों तर
- १० तेथेंहि तुझा हात मला चालवील तुझा उजवा हात मला धरील
- ११ जर मी ह्याणतों निश्चयें मला अंधकार लक्षवील तर रात्रि मजभोंवती प्रकाशच होईल
- १२ होय अंधकार तुजपासून अस्पष्ट करित नाही परंतु रात्र दिवसाप्रमाणें प्रकाशत्ये जसा काळोख तसाच उज्वळ
- १३ कां तर त्वां माझे अंतर्याम संसिद्ध केलें माझे आईचे उदरीं त्वां मला आच्छादिलें
- १४ मी भीतिकारकणें आश्चर्य्य आहे ह्याणून मी तुला स्तवीन तुझीं कर्म आश्चर्य्य आहेत असें माझा जीव निश्चयें जाणतो
- १५ जेव्हां मी गुप्तांत निर्माण झालों आणि पृथ्वीचे खालील स्थानांत सुर-चित झालों तेव्हां माझे सत्व तुजपासून गूढ नव्हतें
- १६ तुझ्या नेत्रांनीं माझा पिंड प्राहिला आणि माझे अवयव दिवसानदिवस रचिले जात होते त्यांतला एक समापन्न नव्हता तेव्हां ते सर्व तुझ्या पुस्तकांत लिहिले होते
- १७ तर हे देवा तुझे संकल्प मला कित अर्थ्य आहेत त्यांचें संकलन केवढें विपुल आहे

- १८ त्यांस जर मी गणू लागलों तर ते वाळवेंपक्षां बहुत आहेत जेव्हां मी जागृत होतो तेव्हां मी अद्यापि तुजशीं आहें
- १९ खचीत हे देवा तूं दुष्टास छेदून टाकशील ह्मणून अरे हिंसक मनुष्यांनीं तुझी मजपासून दूर जा
- २० ते तुजप्रतिकूल दुष्टपणें बोलतात तुझे वैरी व्यर्थतेस आसक्त आहेत
- २१ हे ईश्वरा जे तुला द्वेषितात त्यांस मी द्वेषित नाहीं काय जे तुजवर उठतात त्यांस मी कंटाळत नाहीं काय
- २२ मी पूर्णद्वेषानें त्यांला द्वेषितों ते वैरी आहेत असें मी मानितों
- २३ हे देवा मला समीक्षून माझे हृदय जाण मला पारखून माझे मनोभाव जाण
- २४ आणि माझ्या अंगीं जर कोणतीहि मूर्तिपूजासक्ति असली तर पाहा आणि तुझे सनातन मार्गांत मला ने

गीत १४०

१ श्रावण आणि दारुण चांपासून मुक्त व्हायासाठीं दावीद प्रार्थना करितो न तो त्यांप्रतिकूल प्रार्थितो १९ देवावर भाव ठेवून तो समाधान पावतो मुख्य गायकाला दावीदानें बोलिलें गीत

- १ हे ईश्वरा दुष्टमनुष्यापासून मला सोड द्रोहकजनापासून मला रक्ष
- २ त्यांनीं आपल्या मनांत दुष्टसंकल्प केले आहेत ते नित्य युद्ध करायास मिळतात
- ३ त्यांनीं सर्पावर्णीं आपली जिन्हा तीक्ष्ण केली आहे जोगीसर्पांचें विष त्यांच्या ओंठांखालीं आहे
- ४ हे ईश्वरा दुष्टाच्या हातांपासून मला रक्ष द्रोहकजनापासून मला संभाळ ज्यांनीं माझीं पावलें टकलायाच्य़ा संकल्प केला आहे ते
- ५ गर्विष्ठानीं मजसाठीं पाश व रज्जु लाविले आहेत वाटेवर त्यांनीं जाळें पसरिलें आहे मजसाठीं सांपळे मांडले आहेत
- ६ मी ईश्वरास ह्मणालों तूंच माझा देव आहेस हे ईश्वरा माझ्या विर्न-त्यांचे शब्दाकडे कान लाव
- ७ हे देवा प्रभो माझे तारणाच्या सामर्थ्या संग्रामाचे दिवसीं त्वां माझीं डोईं आच्छादिली
- ८ हे ईश्वरा दुष्टाच्या इच्छा पुरवूं नको त्याचा दुष्ट संकल्प सिद्धीस जाऊं देऊं नको दिलास तर ते उन्नत होतील
- ९ जे मला घेरितात त्यांच्या मस्तकावर त्यांच्या ओंठांचें दुष्फल त्यांला आच्छादो

- १० त्यांजवर ज्वलित अंगार पडतील त्यांस तो अग्नीत टाकील आवत्तांत ज्यांत त्यांस उठवणार नाहीं
- ११ दुर्भाषकजन पृथ्वीत स्थापिला जायाचा नाहीं द्रोहकजन पाडायला अरिष्ट त्याचे पाठीस लागेल
- १२ ईश्वर दीनाचा वाद निभावील व दरिद्राचा न्याय करील असें मी जाणतों
- १३ निश्वर्ये सात्विकजन तुझ्या नामाला कृतज्ञता निवेदितील यथार्थजन तुजसमक्ष राहतील

गीत १४१

१ माझी चिंतती मान्य असावी २ माझे अंतःकरण सात्विक असावें ३ आणि माझा जीव पाशांपासून सुरक्षित राहावा अशी प्रार्थना दावीद-करितो

दावीदानें केलेलें गीत

- १ हे ईश्वरा तुला मी आहूति केली आहे मजसाठीं खरा कर मी तुला आरोळी करितांना माझ्या शब्दाकडे कान दे
- २ तुजसमोर माझी प्रार्थना धूपावार्णां व माझे हात उभारणें संध्याकाळचे अर्पणाप्रमाणें साधिलीं जावीं
- ३ हे ईश्वरा माझे मुखास रक्षण ठेव माझ्या ओंठांचें द्वार पाळ
- ४ कोणत्याहि दुष्ट विषयास दुष्कर्मीं पुरुषांसंगतीं दुराचरण करायस माझे मन वळूं देऊं नको आणि त्यांचीं मिष्टान्नं मला नको खाऊं देऊं
- ५ सात्विक मजवर फटका मारील तर तो दयाच आणि जर मला गहींल तर तें ज्या उकृष्ट तेलास माझी जोई नाकारणार नाहीं असें होईल कां तर अद्यापि त्यांचे अरिष्टांत माझी प्रार्थना केली जाईल
- ६ त्यांचे न्यायाधीश पर्वताच्या कळ्यांवर हाकून दिले होते तेव्हां त्यांनीं माझीं वाक्यें ऐकिलीं कां तीं मधुर होतीं
- ७ जसें कोणी भूमि उखाळितांना व फोडितांना घडतें तशीं आमचीं हाडें प्रेतलोकाचे कांठीं विखरिलीं आहेत
- ८ तथापि हे देवा प्रभो माझीं नेत्रें तुजकडे आहेत तुझा आश्रय मी धरितों माझा जीव विहीन सोडूं नको
- ९ जो पाश त्यांनीं मजसाठीं मांडिला आहे त्यापासून आणि दुष्कर्मींचे सांपळ्यांपासून मला रक्ष
- १० मी पार पडतांना दुष्ट आपल्यां जाळ्यांत पडोत

गीत. १४२

माझ्या कष्टांत माझे सर्व समाधान देवाचे प्रार्थनेकडून घेतें असें दावीद सांगतो।

दावीदानें केलेली काव्या त्यानें गुहेंत असतां केलेली प्रार्थना

१ मी आपल्ये वाणीकडून ईश्वरास आरोळी केली ईश्वरास मी आपल्ये वाणीकडून विनंती केली

२ त्यासमोर म्यां आपली काकळूत उच्चारिली म्यां आपलें संकट त्यास-
मक्ष निवेदिलें

३ माझ्या ठायीं माझा जीवात्मा मूर्च्छित झाला तेव्हां त्वां माझी वाट जा-
णिली ज्या मार्गांत मी चाललों त्यांत त्यानीं मजसाठीं पाश मांडिला

४ उजव्येकडे अवलोकन करितांना व पाहतांना मला कोणी अंगीकारणारा
नव्हता मजपासून आश्रय नाहींसा झाला माझे जीवाला कोणी पुसलें नाहीं

५ तुला हे ईश्वरा म्यां आरोळी केली मी ह्मणालों तूंच माझा आश्रय
जीवतांचे भूर्मीत माझा वांटा आहेस

६ माझे आरोळीस मन लाव कारण मी फार अधमस्थित झालों आहे
माझ्या पीडकांपासून मला मुक्त कर कां तर ते मजपेक्षां बलिष्ठ आहेत

७ म्यां तुझे नामाची प्रशंसा करावी ह्मणून माझा जीव बंधनवेश्मांतून
आण सात्विक सुखरूपें मला वेढितील कारण तूं मजवर उपकार करिशील

गीत १४३

१ न्यायांत मजवर कृपा करावी अशी दावीद प्रार्थना करितो १ तो
आपल्या खेदाविषयीं विलाप करितो ५ तो ध्यान आणि प्रार्थना करून आ-
पला भाव दृढ करितो ७ देवानें प्रसन्न असावें ८ मला मुक्त करावें १० मला
पवित्र करावें ११ आणि माझे शत्रु नष्ट करावे अशी प्रार्थना करितो

दावीदानें केलेलें गीत

१ हे ईश्वरा माझी प्रार्थना ऐक माझे विनंतीला कान दे तूं आपल्ये सत्य-
तेप्रमाणें व आपल्ये सात्विकपणाप्रमाणें मला उत्तर दे

२ आणि तूं आपल्या सेवकाशीं वाद करूं नको कारण तुजसमक्ष कोणी
जीवंत मनुष्य न्यायी निघणार नाहीं

३ कां.तर वैन्यानें माझा प्राण पीडिला आहे. माझा जीव हाणून धुळीत
मिळविला आहे पूर्वीच्या मृतांसारिखा मी अंधकारांत वस्ती करीं असें त्यानें
केलें आहे .

४ तर माझे ठायीं माझा जीवात्मा मूर्च्छित झाला आहे माझे हृदय मज-
मध्ये विषण्ण झालें आहे

५ मी पूर्वीचे दिवस स्मरतों तुझीं सर्व कर्मे ध्यानांत धरितों तुझ्या हस्तका-
र्यांचें चिंतन करितों

६ तुजकडे मी आपले हात उभारून पसरितों शुष्कभूमीप्रमाणें माझा
जीव तुसाठीं तृषतो

७ हे ईश्वरा त्वरा करून मला उत्तर दे माझा जीवात्मा थकला आहे तूं
आपलें मुख मजपासून आच्छादूं नको आच्छादलेंस तर जे खांचेंत उतरतात
त्यांसारखा मी होईन

८ प्रातःकालीं तूं आपली दया मला ऐकूं दे कां मी तुजवर भाव ठेवितों ज्या
मार्गांत म्यां चालवें तो मला दाखीव कारण मी आपला जीव तुजकडे उंचावितों

९ हे ईश्वरा माझ्या वैन्यांपासून मला मुक्त कर तुजकडे मी संवृत्ति घेतों

१० तुझे मनोदयाप्रमाणें करायास मला शिकीव कारण तूं माझा देव आ-
हेस तुझा आत्मा उत्तम आहे मला सपाट देशांत ने

११ हे ईश्वरा तूं आपल्या नामाकरितां मला जीवित कर तूं आपल्या सा-
त्विकपणाप्रमाणें माझा जीव संकटांतून निघे असें कर

१२ आणि तूं आपल्ये दयेप्रमाणें माझे वैरी नष्ट कर जे सर्व माझ्या
जीवास गांजितात तेहि नाहींसे कर कां मी तुझा सेवक आहे

गीत १४४

१ सजवर आणि मनुष्यजातीवर देवानें जी कृपा केली आहे तिजमुळे तो
सुवर्दित असे असे दावीद म्हणतो ५ देवानें पराक्रमेंकरून मला माझ्या
ब्रह्मपाखन मुक्त करावें अशी प्रार्थना तो करितो ८ मी देवाला सवीन
अशी प्रतिज्ञा तो करितो ११ राष्ट्र सुखी असावें अशी प्रार्थना तो करितो

दावीदानें केलेलें गीत

१ ईश्वर जो माझा बलाशय जो माझ्या हस्तांस युद्ध करायास व माझ्या
अंगुलींस संग्राम करायास शिकवितो तो सुवर्दित असावा.

२ माझा दयासागर व माझे दुर्ग माझे उच्छ्रितस्थल व माझा मुक्तिकर्ता
माझे वारण आणि ज्याचा आश्रय मी धरितों जो माझे हाताखालीं माझे लोक
वश्य करितो तो

३ हे ईश्वरा मनुष्य काय आणि त्याला स्वीकारितोस मनुष्यवंश काय आणि
त्याजला मानितोस

४ मनुष्य शून्यासारखें आहे त्याचे दिवस नश्वर छायेप्रमाणें आहेत

- ५ हे ईश्वरा तूं आपलें आकाश लववून उतर पर्वताला स्पर्श द्याणजे ते धुमतील
- ६ वीज चकाकवून त्याची दाणादाण कर तूं आपले तीर मारून त्यांस भडकीव
- ७ वरतून आपले हात लांब करून मला मुक्त कर विपुल जलांतून व परक्यांचें हातांतून मला सोड
- ८ ज्यांचें मुख दुष्टपण बोलतें आणि ज्यांचा उजवा हात असत्याचा उजवा हातच आहे ते
- ९ हे देवा मी तुला नवें गीत गाईन दशंतत्रयीणा वाजवून तुला गाऊन वर्णान
- १० जो राजाला तारण देतो जो आपल्या सेवकास दावीदास नाशक तरवारीपासून मुक्त करितो तो
- ११ ज्यांचें मुख दुष्टपण बोलतें आणि ज्यांचा उजवा हात असत्याचा उजवा हातच आहे त्यां परक्यांचे हातांतून मला सोडून मुक्त कर
- १२ अशासाठी कीं आमचे पुत्र आपल्या यौवनांत पाळिलेल्यां रोप्यांसारखे असावे आमच्या कन्या मंदिररचनेचे घडिलेल्या कोंपऱ्यांसारख्या असाव्या
- १३ आमचीं भांडारें आपल्यांतून सर्वप्रकारची वस्तु पुरविताना भरलीं असावीं आमच्यां वाड्यांत आमच्या कळपानीं सहस्त्रावधि अयुतावधि संतान करावें
- १४ आमचीं गाभणीं गुरें निरुपद्रव व निर्गर्भपात असावीं आणि आमच्या आळ्यांत आकांत नसावा
- १५ ज्यां लोकांची अवस्था अशी आहे ते धन्य ज्यां लोकांचा देव ईश्वरच आहे तेच धन्य आहेत

गीत १४५

१ देवाच्या माहात्म्यामुळे ८ त्याच्या उपकारितामुळे ११ त्याच्या राज्यामुळे १४ त्याचे नीतीमुळे १० आणि त्याचे तारक दशेमुळे दावीद त्याला स्तवितो

दावीदाने केलेले स्तोत्र

- १ हे माझ्या देवा राजा तुला मी उंचावीन आणि सदासर्वकाल तुझें नाम सुवांदित द्याणेन
- २ प्रतिदिवसीं तुझे मी सुवंदन करीन आणि सदासर्वकाल तुझें नाम स्तवीत जाईन
- ३ ईश्वर थोर आणि परमस्तुत्य आहे व त्याचें महत्त्व असमीक्ष्य आहे

४ पिढ्यानपिढीं तुझ्या कर्मांची प्रशंसा करील आणि तुझीं प्रतापकार्यें लोक प्रव्यक्त करितील

५ तुझे प्रतापाचें गौरवी ऐश्वर्य व तुझीं आश्चर्यकर्म मी ध्यान करित पाहीं

६ आणि तुझ्या भयंकर कार्यांचे प्रभावाविषयीं मनुष्यें बोलतील व तुझे महत्त्व मी वर्णोन

७ तुझ्या परम उपकारित्वाचें स्मरण तीं काढतील आणि तुझे सात्त्विकपण-उच्चस्वरानें गातील

८ ईश्वर कृपालु व दयालु मंदक्रोध व बहुप्रसादच आहे

९ ईश्वर सर्वास उपकारिक आहे व त्याची करुणा त्याचे सर्व कृत्यांवर आहे

१० हे ईश्वरा तुझीं सर्व कृत्यें तुला स्तवितील आणि तुझे भक्त तुला वंदितील

११ ते तुझ्या राज्याचे गौरवाविषयीं बोलतील व तुझे पराक्रमाविषयीं संभाषण करितील

१२ त्याचीं प्रतापकार्यें व त्याच्या राज्याचें गौरवी ऐश्वर्य मनुष्यांला कळवायास

१३ तुझे राज्य सर्वयुगांचें राज्य आहे व तुझे प्रभुत्व पिढ्यानपिढ्यां चालतें

१४ जे पडायाचे लागस येतात त्यां सर्वास ईश्वर उद्धरितो जे सर्व दुष्पून गेले आहेत त्यांसहि उभारितो

१५ सर्वांचीं नेत्रें तुजकडे प्रतीक्षा करितात आणि सुसमयीं त्यांला त्यांचें भक्ष्य देतोस

१६ तूं आपला हात उघडून सर्व जीवजंतूंची इच्छा तृप्त करितोस

१७ ईश्वर आपल्यां सर्व मार्गांत सात्त्विक व आपल्यां सर्व कर्मांत पवित्र आहे

१८ जे सर्व ईश्वरास आहूति करितात जे सर्व सत्यतेनें त्याला आहूति करितात त्यांला तो सुप्रसन्न आहे

१९ जे त्याला भितात त्यांची इच्छा तो पुरवील व त्यांची आरोळी ऐकून त्यांला तारिल

२० जे सर्व त्याची आवड धरितात त्यांजला ईश्वर रक्षील परंतु सर्व दुष्टांस नाशून टाकील

२१ माझे मुख ईश्वराची स्तुति बोलिल आणि सर्व मनुष्यजाति सदासर्वकाल त्याच्या पवित्रनामाला सुवंदित द्याणो

गीत १४६

१ देवाची स्तुति सर्वदा करायला जीतकर्ता प्रतिष्ठा करितो २ मनुष्यावर तो भाव न ठेवावा असा संवाद तो करितो ३ देव मात्र त्याचें सामर्थ्य न्याय द्या आणि राज्य यांमुळे भावास. योग्य आहे

- १ तुझी ईश्वराला स्तवा हे माझ्या जीवा तूं ईश्वराची प्रशंसा कर
- २ मी आपलें आयुष्य संपेपर्यंत ईश्वराला स्तवीन मी आहेंपर्यंत माझे देवाला गाऊन वर्णीन
- ३ अधिपतींवर व ज्याचे अंगीं तारणशक्ति नाही अशा मनुष्यावर तुझी भाव ठेवूं नका
- ४ त्याचा प्राण जातो तो आपल्ये मार्गांत मिळतो त्याच दिवसीं त्याचें प्रिय-संकल्प नाहीसे होतात
- ५ ज्याचा साहाय्यकर्ता याकोबाचा देव आहे ज्याची अपेक्षा ईश्वर जो आपला देव त्याजकडेच आहे तो धन्य
- ६ ज्यानें आकाश व पृथ्वी समुद्र व त्यांतलें जें सर्व यांस उत्पन्न केलें जो सदा सत्य रक्षितो
- ७ जो बलाकारार्त्तांसाठीं न्याय करितो जो भुकेल्यांस अन्न देतो ईश्वर बं-दिवानांस सुटी देतो
- ८ ईश्वर आंधळ्यांचीं नेत्रें उघडितो ईश्वर दुणलेल्यास उभारितो ईश्वर सात्विकांवर प्रीति करितो
- ९ ईश्वर विदेशीयांस रक्षितो पोरक्यास व विधवेस समाश्रित करितो परंतु दुष्टांचे मार्गांस विषम करितो
- १० ईश्वर सनातनतः राज्य करील हे जीयोने पिढ्यानपिढ्यां तुझा देव राज्य करील तुझी ईश्वराला स्तवा

गीत १४७

१ देव मंडळी रक्षितो ४ समर्थ आहे ६ आणि दबालु आहे म्हणून त्याला स्वार्थें असा संवाद भविष्यवादी करितो ७ आणि त्याचे मोतीमुळें ११ त्याचे राज्यावरच्या त्याच्या उपकारांमुळे १५ पंचभूतावरच्या त्याच्या बलामुळे १९ आणि मंडळींतल्या त्याच्या विधींमुळे त्याला स्वार्थें

- १ तुझी ईश्वराला स्तवा कां तर आमचे देवाला स्तुति गाणें उत्तम आहे मनोरमहि आहे स्तुतिकरण शुभकर्मच आहे
- २ ईश्वर येरूशालेम बांधितो इस्राएलाचे विखरलेले एकत्र मिळवितो

- ३ तो भग्नमनाच्यांस बरें करितो आणि त्यांच्या क्षतांस पट्टी लावून बांधितो
- ४ तो तान्यांची गणती करितो त्यां सर्वांस नामें ठेवितो
- ५ आमचा प्रभु थोर आणि महासमर्थ आहे त्याची बुद्धि अप्रमेय आहे
- ६ ईश्वर दीनांस समाश्रित करितो दुष्टांस धूर्लत ध्वस्त करितो
- ७ तुझी कृतज्ञता निवेदून परस्पर ईश्वराला गा चंग वाजवून आमचे देवा-
ला गा
- ८ तो मेघानां आकाश आच्छादितो तो भूमीसाठीं वृष्टि सिद्ध करितो डोंग-
रांवर गवत रुझवितो
- ९ तो पर्शूला व काकालाची जीं पिलें कर करतात त्याला त्यांचें भक्ष्य देतो
- १० तो घोड्यांचे पराक्रमाविषयीं आर्नदत नाही पुरुषाचे पायांविषयीं संतोष
करीत नाही
- ११ जे त्याला भितात जे त्याच्या दयेची अपेक्षा करतात त्यांजवर ईश्वर
प्रीति ठेवितो
- १२ हे येरूशालेमे ईश्वराची प्रशंसा कर हे जीयोने तूं आपल्ये देवाची
स्तुति कर
- १३ कां तर त्यानें तुझ्या दारांचे अडसर सुदृढ केले त्यानें तुजमध्यें तुझीं
लेंकरें आशीर्विशिष्ट केली आहेत
- १४ तो तुझे देशाला सुस्थ करितो गव्हांच्या सारानें तुला तृप्त करितो
- १५ तो आपली आज्ञा पृथ्वीवर पाठवितो त्याचा शब्द त्वरेनें धांवतो
- १६ तो उर्णेंसारिखें बर्फ देतो रक्षेसारिखी खार पसरितो
- १७ तो आपलें थिजलेलें पाणी तुकड्यांसारिखें घालितो त्याच्या हिमापुढें
कोण उभा राहू शकतो
- १८ तो आपली आज्ञा पाठवून त्यांस विधरवितो ती आपला वारा चालवितो
तेव्हां जलें गळून वाहतात
- १९ तो याकोबाला आपलीं वाक्यें व इस्राएलास आपले नियम व न्याय
प्रकट करितो
- २० कोणत्यांहि लोकांप्रत त्यानें असें केलें नाही व त्याचे न्याय त्यानीं
जाणिले नाहीत तुझी ईश्वराला स्तवा

गीत १४८

१ दिव्य ७ पार्थिव ११ आणि बुद्धिसंपन्न वस्तूनीं देवाला स्तवांचें म्हणून
गीतकर्ता संबोध करितो

१ तुझी ईश्वराला स्तवा आकाशांवर ईश्वराला स्तवा उच्छिन्न स्थानांत
त्याला स्तवा

- २ त्याचे सर्व दूतानों त्याला स्तवा स्तवा त्याला त्याचे सर्व सैन्यानों
- ३ अहो सूर्य्य आणि चंद्र हो त्याला स्तवा स्तवा त्याला सर्व प्रकाशी
ताऱ्यानों
- ४ आकाशांच्या आकाशानों आणि आकाशावरील जलानों त्याला स्तवा
- ५ तीं ईश्वराचें नाम स्तवोत कां तर त्यानें आज्ञा दिली तेव्हां तीं उयन्न
झालीं।
- ६ त्यानेंच तीं सर्वकालपर्यंत संस्थित केलीं आहेत त्यानें नियम ठरविला
आहे आणि तो ढळणार नाहीं
- ७ पृथ्वीवर तुझी ईश्वराला स्तवा मकरानों आणि सर्व अस्थाय जलानों
- ८ अग्नि व गारा बर्फ व धुकें जें वादळ त्याची आज्ञा साधितें तें
- ९ पर्वत व सर्व डोंगर फलदवृक्ष व सर्व एरेजवृक्ष
- १० श्वापद व सर्व पशु उरसर व पक्षी
- ११ पृथ्वीतले राजे व सर्व लोक अधिपति व पृथ्वीतले सर्व न्यायाधीश
- १२ तरुण व तरण्या झतारे व मुलगे
- १३ हे ईश्वराचें नाम स्तवोत कारण त्याचें नाम एकलेंच उच्छ्रित आहे
त्याचें ऐश्वर्य्य पृथ्वीवरतीं व आकाशावरतीं आहे
- १४ तोच आपल्या लोकांचें शृंग उभारिल तो आपल्या सर्व भक्तांचा जे
इस्त्राएल लोक त्याजवळ आहेत त्यांचा प्रशंसार्थच आहे तुझी ईश्वराला स्तवा

गीत १४९

१ देवांचें मंडळीवर जी प्रीति केली आहे तिजमुळें ५ आणि त्यानें आपल्या
भक्तांचा जें सामर्थ्य दिलें आहे त्याजमुळें त्याला स्वर्गाचें ज्ञान भविष्यवादी संवाध
करितो

१ तुझी ईश्वराला स्तवा ईश्वराला नवें गीत गा त्याचे भक्तांचे सभेंत
त्याची स्तुति गा

२ इस्त्राएल आपल्ये उत्पादकाविषयीं हर्षो जीयोनेचीं लेंकरें आपल्ये राजा-
विषयीं उह्लासोत

३ नृत्यांत त्याचें नाम स्तवोत डफ आणि चंग वाजवून त्याला वर्णोत

४ कां तर ईश्वर आपल्ये लोकांस प्रिय मानितो तो दीनांस तारणेंकडून
गौरवविशिष्ट करील

५ भक्त गौरवांत उह्लासोत ते आपल्या गाद्यांवर उच्चस्वरानें गावोत

६ देवाच्या उच्चस्वरयुक्त स्तुति त्यांचे कंठांत असोत आणि त्यांचे हातांत
दिधार तरवार असो

७ लोकांवर प्रतिकार आणि समुदायांवर शिक्षा करायला

- ८ त्यांचे राजे सांखळ्यानीं व त्यांचे महाजन बिड्यानीं बांधायला
 ९ त्यांजवर लिहिलेला न्याय करायला ही योग्यता त्याचे. सर्व भक्तांला
 आहे तुम्ही ईश्वराला स्तवा

गीत १५०

सर्व प्रकारांचीं वाद्यें वाजवून देवांला स्तवाचें म्हणून संवाध

- १ तुम्ही ईश्वराला स्तवा त्याचे पवित्रस्थानांत देवाला स्तवा त्याला त्याचे
 ऐश्वर्याचे अंतरिक्षांत स्तवा
 २ त्याच्या प्रतापकार्यींकरितां त्याला स्तवा त्याला त्याचे परम महत्त्वाप्रमाणें
 स्तवा
 ३ कर्णा वाजवून त्याला स्तवा वीणा व चंग वाजवून त्याला स्तवा
 ४ डफ वाजवून व नृत्य करून त्याला स्तवा तंत्रवाद्यें व यंत्रवाद्यें वाजवून
 त्याला स्तवा
 ५ मंजुताल झल्लरी वाजवून त्याला स्तवा उच्चताल झल्लरी वाजवून त्याला
 स्तवा
 ६ प्राणीमात्र ईश्वराला स्तवो तुम्ही ईश्वराला स्तवा

समाप्त

दृष्टान्तवचनांचें पुस्तक

अध्याय १

१ वचनांचा उपयोग ७ देवाची सद्गीति घरावी आणि त्याची गिऱ्हा
विश्वासाची म्हणून उपदेश १० आणि दुष्कर्मांचा भुलथापो वर्जाव्या म्हणून
१० ज्ञान आपल्या अवमानाविषयीं विस्माप करितें २४ जे त्याचा अवमान
करितात त्यांचें तें तर्जन करितें

- १ इस्त्राएलाचा राजा दावीद याचा पुत्र शेलोमो याची वचनें
- २ ज्ञान आणि संबोध हीं जाणावीं बुद्धीचीं वचनें समजावीं
- ३ सुबोध सालिकत्व आणि न्याय व यथार्थत्व यांची शिक्षा घ्यावी
- ४ भोळ्यांस चातुर्य तरण्याला विद्या व विवेक हीं द्यावीं ह्मणून
- ५ बुद्धिमान ऐकल आणि विद्या वाढवील आणि विवेकी सत्संकल्पाला पावेल
- ६ ह्मण आणि दृष्टान्त ज्ञान्यांचीं वचनें व त्यांचीं दृष्टकूटें समजायाला
- ७ ईश्वराची सद्गीति ज्ञानाचें आदिकारण आहे परंतु मूढांमे बोध आणि
शिक्षा यांला अवमानितात
- ८ माझ्या लेंकरा तूं आपल्ये बापाचा संबोध ऐकून घे आणि आपल्ये आ-
ईचा विधि वजूं नको
- ९ कांकीं ते तुझ्या डोईला शोभेचें वेष्टन आणि तुझ्या गळ्यांत माळा असे
होतील
- १० माझ्या लेंकरा जर पापी तुला भुलथाप देऊं लागले तर तूं अनुकूल
होऊं नको
- ११ आह्मासंगतीं ये आपण रक्त पाडायला टपूं उगीच निर्दोषासाठीं लपूं
- १२ आपण मृत्युलोकावाणीं त्यांला सजीव आणि गत्ताधोगाम्यांसारिखें
सकल गिळूं
- १३ सर्व महामूल्य द्रव्य पावूं आपलीं घरे लोत्रानें भरूं
- १४ तूं आपला पण आह्मामध्ये पाड आह्मासर्वंस एकच पिशवी असो
असें जर त्यानीं ह्मटलें

- १५ तर माझ्या लेंकरा त्यांसंगतीं मार्गांत चालूं नको त्यांचे वाटेपासून तूं
आपला पाय आकळून घे
- १६ कांकीं त्यांचे पाय दुष्कर्माकडे धांवतात आणि रक्त पाडायाला व्हरा
करितात
- १७ निश्चयें कोणत्याहि पक्ष्याचे देखतां जाळें पसरिलें तर वृथा जातें
- १८ ते तर त्यांच्याच रक्तासाठीं टपतात ते त्यांच्याच जीवांसाठीं लपतात
- १९ प्रत्येक लाभपरायण जो द्रव्यभन्याचा प्राण घेतो त्याचे मार्ग तसेच
असतात
- २० ज्ञान बाहेर गाजतें आळ्यांत तें आपला शब्द उच्चारितें
- २१ मेलेच्यां चवाठ्यांत द्वारांच्यां प्रवेशांत तें घोषण करितें नगरांत तें आ-
पलीं वचनें बोलतें
- २२ अविवेक्यानीं केव्हांपर्यंत तुझ्याला अविवेक आवडेल आणि निंदक निंदा
करीत आनंदतील आणि मूर्ख ज्ञानाला द्वेषितील
- २३ मी संबोध करितांना तुझी फिरा पाहा मी आपला आत्मा तुझ्याला पोंच-
वीन मी आपलीं वचनें तुझ्याला कळवीन
- २४ म्यां बोलाविलें आणि तुझीं उपेक्षा केली म्यां आपला हात प्रतत केला
आणि कोणी मानिलें नाहीं
- २५ परंतु तुझीं माझा सारा आदेश वर्जिला आहे आणि माझा संबोध घेत-
ला नाहीं.
- २६ यामुळें मीहि तुमचे आपदेला हांसेन तुझ्याला भीषण वाटेल तेव्हां उप-
हास करीन
- २७ जेव्हां तुझ्याला अभिमर्दावार्णीं भीषण लागेल आणि तुमचें विपादन वायु-
गुल्माप्रमाणें येईल संकट व संकोच जेव्हां तुझ्यावर येतील
- २८ तेव्हां ते मला आहूति करितील परंतु मी उत्तर देणार नाहीं ते झटून
मला अन्वेषितील परंतु मी त्यांला प्राप्त होणार नाहीं
- २९ कारण कीं त्यानीं ज्ञान द्वेषिलें आणि ईश्वराची सद्गीति निवडिली
नाहीं
- ३० ते माझा आदेश घेईनात त्यानीं माझा सारा संबोध अवमानिला
- ३१ तर ते आपल्या मार्गांच्या फलांतलें खातील आणि आपल्या संकल्पानीं
तृप्त होतील
- ३२ कांकीं निर्बुद्धींचा परावर्त त्यांला वधील आणि मूढांचें स्वास्थ्य त्यांला
नाशील
- ३३ परंतु जो माझें ऐकतो तो सुरक्षित वसेल आणि अरिष्टाच्या भयाव्हा-
चून स्वस्थ राहील

अध्याय २

१ ज्ञान आपल्या लेंकरांचा भक्ति प्रतिज्ञापितें १० आणि दुष्ट सहाय्या-
पादम सुरक्षण १० आणि सन्मार्गांत चालविणेंचि

१ ' माझ्या लेंकरां त्वां जर माझीं वचनें घेतलीं आणि माझ्या आज्ञा आपल्ये-
जवळ ठेविल्या

२ अशासाठीं कीं त्वां आपला कान ज्ञानाकडे द्यावा आणि बोधाकडे आपलें
मन लावावें

३ होय त्वां जर विवेकासाठीं आरोळी केली आणि बुद्धीसाठीं आपला श-
ब्द मोठ्यानें उच्चारिला

४ त्वां जसें रूप्याचें तसें तिचें अन्वेषण आणि जसें गुप्तनिर्घोचें तसें तिचें
समीक्षण जर केलें

५ तर तूं ईश्वराची सद्गति समजशील आणि देवाचें ज्ञान तुला प्राप्त
होईल

६ कांकीं ईश्वर ज्ञान देतो त्याच्या मुखांतून विद्या व विवेक येतात

७ तो सत्यात्म्यांसाठीं कुशल राखितो जे यथार्थतेनें वर्ततात त्यांला तो ढाल-
रूप आहे

८ न्यायाच्या वाटांला जपवें, द्यणून आणि तो आपल्या पवित्रांचा मार्ग
रक्षितो

९ तेव्हां सात्विकत्व आणि न्याय आणि यथार्थत्व प्रत्येक सन्मार्ग समजशील

१० ज्ञान तुझ्या मनांत आलें आणि विद्या तुझे जीवास रम्य झाली द्यणजे

११ विचार तुला रक्षील विवेक तुला संभाळील

१२ तुला दुष्कर्मांच्या मार्गापासून कुटिलवादी मनुष्यापासून मुक्त करायाला

१३ जे अंधकाराच्या मार्गांत चालायाला सत्यतेच्या वाटा टाकितात

१४ जे दुष्कर्म करायाला हर्षतात आणि दुष्कर्मांच्या कुटिलाचारांविषयीं

उल्लासतात

१५ ज्यांच्या वाटा वांकड्या आहेत आणि ते आपल्या मार्गांत वक्रगामी
आहेत

१६ तुला परनारीपासून जी परस्त्री आपल्या वचनानीं आर्जव करित्ये

१७ जिनें आपल्ये यौवनाचा नेता सोडिला आणि आपल्ये देवाची संधा
विसरली आहे तिजपासून मुक्त करायाला

१८ कांकीं तिचें घर मृत्यूकडेस आणि तिचे मार्ग मृतांकडेस खचळतात

१९ तिजकडे कोणी गेले तर परत येत नाहीत आणि जीवनाच्या वाटांला
पावत नाहीत

- २० अशासाठीं कीं त्यां सुशीलांच्या मार्गांत क्रमावें आणि सात्विकांच्या वाटा धरून चालावें
 २१ कांकीं सत्याम्बे देशांत वसतील आणि यथार्थजन त्यांत शिष्ट राहतील
 २२ परंतु दुष्ट पृथ्वींतून विलुप्त होतील आणि अधार्मिक तींतून उपटिले जातील

अध्याय ३

१ मान्यता करावी ५ भाव धरावा ७ विनीत असावें ८ भक्ति करावी
 ११ सच्चिष्णु असावें न्हणून उपदेश १२ ज्ञानाचा सुभद्रलाभ १६ ज्ञानाची शक्ति २१ आणि त्याचे उपकार २७ उपकारक असावें ३० कलह करूं नये ३१ मत्सर करूं नये न्हणून उपदेश ३२ दुष्टांची शत्रुदशा

१ माझ्या लेंकरा माझा धर्मविधि विसरूं नको आणि तुजें मन माझ्या आज्ञा संभाळो

२ कांकीं त्या आयुर्दीर्घत्व आणि वयोवृद्धि आणि कुशल तुला प्राप्त होऊं देतील

३ दया आणि सत्यता यांनीं तुला नसोडावें यांस तूं आपल्ये गळ्यांत बांध यांस तूं आपल्या हृदयाच्या पाटीवर लिह

४ छणजे देवाच्या आणि मनुष्याच्या दृष्टींत प्रसाद आणि कुशल पावशील

५ तूं आपल्या साऱ्या हृदयानें ईश्वरावर भाव ठेव आणि आपल्या विवेकाचा भरंवसा धरूं नको

६ तूं आपल्यां सर्व मार्गांत त्याला जाण छणजे तो तुझ्या वाटा निटावील

७ तूं आपल्या दृष्टीनें ज्ञानी असूं नको ईश्वराची सद्गीति धर आणि दुष्कर्मापासून दूर अस

८ हें तुझ्या नाभीला आरोग्य आणि तुझ्या हाडांला मज्जा होईल

९ तूं आपल्या द्रव्यानें आणि आपल्या सर्व उत्पत्तीच्या प्रथमफलानें ईश्वराचा सम्मान कर

१० छणजे तुझीं कोठारें फुफ्फुलतेनें भरतील आणि तुझीं कुंडें नव्या द्राक्षारसानें उतटतील

११ माझ्या लेंकरा तूं ईश्वराची शिक्षा अवमानूं नको आणि त्याच्या शासनाला कंटाळूं नको

१२ कांकीं ज्याजवर ईश्वर आवड ठेवितो त्यालां शासितो जसा बाप आपल्या प्रियपुत्रास तसा

१३ ज्या मनुष्याला ज्ञान सांपडलें आणि जो मनुष्य विवेक पावला आहे, तो धन्य

१४ कांकीं त्याची प्राप्ति रूप्याच्या प्राप्तिपेक्षां आणि त्याचा लाभ उक्लुष्ट सुवर्णापेक्षां उत्तम आहे

१५ तें माणिक्यांपेक्षां महामूल्य आहे आणि जे सर्व पदार्थ तुला इष्ट असतील ते त्याशीं सम्मेष नाहीत

१६ त्याच्या उजव्या हातांत आयुर्दीर्घत्व आणि त्याच्या डाव्या हातांत धन व गौरव आहे

१७ त्याचे मार्ग रम्यतेचे मार्ग आणि त्याच्या सर्व वाटा कुशल आहेत

१८ जे तें धरितात त्यांला तें जीवनवृक्ष आहे आणि जे तें बाळगतात ते प्रत्येक धन्य आहेत

१९ ईश्वरानें ज्ञानाकडून पृथ्वीचा पाया घातला बुद्धीकडून त्यानें आकाशें स्थापिलीं

२० त्याचे विद्येकडून जलाशय उद्भिन्न होतात आणि भेष दर्हिंवर गळूं देतात

२१ माझ्या लेंकरा हे तुझ्या नेत्रांपासून दूर जाऊं नयेत तूं सुबोध आणि विवेक संभाळीत जा

२२ ह्यणजे हे तुझ्या प्राणाला जीवन आणि तुझ्या गळ्याला शोभा होतील

२३ तेव्हां तूं आपल्ये मार्गांत सुखरूप चालशील आणि तुझा पाय ठेंचळणार नाही

२४ तूं आडे घेशील तेव्हां भिणार नाहीस होय तूं आडवा पडलास ह्यणजे तुझी निद्रा सुखमय होईल

२५ तूं आकस्मिक भीषणामुळें अथवा दुष्टांचा अवमई आला तरी त्याजमुळें भयभीत होऊं नको

२६ कांकीं ईश्वर तुझा भावविषय होईल आणि तुझा पाय धरिला नजावा ह्यणून त्याला राखील

२७ तूं हित करायला समर्थ असलास तर तें तयात्रांपासून अडकवून ठेवूं नको

२८ तुजवळ द्रव्य असलें तर तूं आपल्ये सविधाला तूं जा मग परत ये ह्यणजे उद्यां मी देईन असें ह्यणूं नको

२९ तूं आपल्या शेजाऱ्यावर वाईट योजूं नको तो तुजवळ निर्भय राहतो ह्यणून

३० मनुष्यानें जर तुझे वाईट केलें नाही तर त्याशीं उगीच विवाद करूं नको

३१ तूं पीडकाची ईर्ष्या करूं नको आणि त्याच्यां मार्गांतला कोणताहि निवडूं नको

३२ कांकीं ईश्वराला कुटिलाचा वीट वाटतो परंतु सत्यात्म्यांशीं त्याचें मित्रत्व आहे.

- ३३ ईश्वराचा शाप दुष्टाचे घरांत आहे परंतु तो सात्विकांच्या निवासाला
आशीर्विशिष्ट करितो
३४ निश्चयें तो निंदकांला निंदितो परंतु विनीतांवर प्रसाद करितो
३५ सुज्ञान गौरवाचा विभाग पावतील परंतु मूढ केवळ अप्रतिष्ठेनें उक्लूष्ट
होतील

अध्याय ४

१ लेंकरानीं मान्यता करावी म्हणून झेलामोला, त्याच्या आईबापांपासून जो
संबोध प्राप्त झाला तो तो संगतो ५ म्हणजे ज्ञानाकडे मन लावावे १४ आणि
दुष्टांचा मार्ग वर्जवा २० विश्वास घरावा २१ आणि पवित्र व्हावे म्हणून उप-
देशितो

- १ लेंकरानों बापाचा संबोध ऐका आणि बोध जाणायला मन लावा
२ कांकीं मी तुझाला उत्तम विद्या देतों माझा धर्मविधि वर्जून नका
३ कारण मी आपल्या बापाचा पुत्र होतों आपल्ये आईचे दृष्टींत सुकुमार
आणि एकसूनु होतो
४ तो तर मला शिकवी आणि मला झणजे तुझे मन माझीं वचनें धरो माझ्या
आज्ञा पाळून जीवत अस
५ ज्ञान प्राप्त कर बोध प्राप्त कर यांला विसरूं नको आणि माझ्या मुखच्या
वचनांपासून वळूं नको
६ त्याला सोडूं नको आणि तें तुला रक्षील त्याजवर आवड ठेव झणजे
तें तुला संभाळील
७ ज्ञान मुख्य अर्थ आहे झणून ज्ञान प्राप्त कर आणि आपल्ये सात्ये प्राप्ती-
सहित बोध प्राप्त कर
८ त्याला उंचाव झणजे तें तुला थोर करील खां त्याला आलिंगिलें झणजे
तें तुला गौरवविशिष्ट करील
९ तें तुझ्या डोईला शोभेचें वेष्टन देईल विराजितमुकुट तुला सोंपील
१० माझ्या लेंकरा माझीं वचनें ऐकून घे झणजे तुझे आयुष्याचीं वर्षे बहुत
होतील
११ म्यां तुला ज्ञानाचा मार्ग शिकविला आहे म्यां तुला यथार्थ वाटांत
चालविलें आहे
१२ तूं चालतांना तुझे पदक्रम संकुचित होणार नाहीत आणि धांवशील
तेव्हां आडखळणार नाहीस
१३ संबोध धरून ठेव सोडूं नको तो संभाळ कां तर तो तुझे जीवनच आहे
१४ दुष्टांचे वाटेत शिरूं नको आणि दुष्कर्म्यांच्या मार्गांत चालूं नको

- १५ त्याला वज्र त्याकडून जाऊं नको त्यापासून वळून जा
 १६ कांकी त्यानीं जर दुष्कर्म केलें नाहीं तर ते झोंप घेत नाहींत आणि त्यानीं
 जर कोणांला ध्वस्त केलें नाहीं तर त्यांची निद्रा विच्छिन्न होव्ये
 १७ कां तर ते दुष्टतेचें अन्न खातात आणि बलात्काराचा द्राक्षारस पितात
 १८ परंतु जो प्रकाशता उज्वेड उत्तरोत्तर मध्यान्हापर्यंत प्रकाशत चालतो
 त्यासारिखी सात्विकांची गति असत्ये
 १९ दुष्टांचा मार्ग काळोखावार्णी असतो ते कशाशीं अडखळतात हें त्यांला
 कळत नाहीं
 २० माझ्या लेंकरा माझ्या गोष्टीकडे मन लाव माझ्या वचनांकडे कान दे
 २१ तीं तुझ्या नेत्रांपासून दूर नजावीं तीं तूं आपल्या हृदयामध्ये राख
 २२ कांकी ज्यांला तीं सांपडतात त्यांला तीं जीवनच आहेत आणि त्यांच्या
 साऱ्ये देहाला चिकित्सन आहेत
 २३ प्रत्येक रक्षणार्थापेक्षां तूं आपल्या हृदयाला सावधान अस कांकी त्यांतून
 जीवनाचीं निर्याणें आहेत
 २४ तूं आपणापासून मुखाची कुटिलता सारून टाक आणि ओंठांची
 वक्रता तूं आपणापासून दूर कर
 २५ तुझे डोळे नीट समोर अवलोकन करोत आणि तुझ्या पांपण्या तुजपुढें
 धोपट पाहोत
 २६ तूं आपल्या प्रायांचे गतीला सावध अस आणि तुझे सर्व मार्ग सिद्ध
 असोत
 २७ उजव्येकडे अथवा डाव्येकडे वळूं नको तूं आपला पाय दुराचारापासून
 दूर राख

अध्याय ५

१ ज्ञानाकडे मन लावाचें म्हणून श्लोभा उपदेशितो २ अभिचार आणि
 उन्माद यांची दुष्टता तो सांगतो ३ अक्षयंतुष्ट उदार आणि इंद्रियनिग्रही
 असाचें म्हणून उपदेशितो ४ दुष्ट आपल्या पातकांकडून अभिमृहीत होतात

- १ माझे लेंकरा माझ्या ज्ञानाकडे मन लाव माझ्या बोधाकडे तूं आपला
 कान दे
 २ अशासाठीं कीं त्यां विवेक बाळगावा आणि तुझ्या ओंठांनीं विद्या सं-
 भाळवी
 ३ कांकी परनारीचे ओंठ मधुकोषावार्णी गळतात आणि तिचें मुख तैलापे-
 क्षां स्निग्ध असतें
 ४ परंतु तिचा परिणाम कृमिघासारिखा कटु द्विधार तरवारीसारिखा तीक्ष्ण
 आहे.

५ तिचे पाय मृत्युकडेस उतरतात तिचे पदक्रम मृत्युलोकास अभिसारण करितात

६ तूं जीवनाचे वाटेला सावध नसावास झगून तिच्या गाति चंचल असतात त्या तुझ्यानें जागवत नाहीत

७ तर आतां लेकरांनीं माझे एका आणि माझ्या मुखच्या वचनांपासून दूर जाऊं नका

८ तूं आपला मार्ग तिजपासून दूर राख आणि तिच्या घराच्या दाराजवळ जाऊं नको

९ अशासाठीं कीं त्वां आपलें गौरव इतरांला आणि आपलीं बर्षे क्रूरांला नद्यावीं

१० तुझ्या धनानें परकीय तृप्त नव्हावे आणि तुझीं श्रमफलें अन्याच्या घरांत नसावीं

११ आणि त्वां आपल्या अंतकाळीं आपला देह व आपला सार नष्ट झाल्यावर आक्रंदत

१२ नह्यणावें कीं कसें म्यां संबोधाला द्वेषिलें आणि माझ्या हृदयानें शासन अवमानिलें

१३ आणि म्यां आपल्या शिक्षाकरांचा शब्द ऐकिला नाहीं आपल्या बोधकरांकडे आपला कान लाविला नाहीं

१४ मेळा आणि सभा यांमध्ये मी बहुतकरून सर्व दुष्कर्मांत असें

१५ तूं आपल्या कूपांतून जलें आणि आपल्या आडांतून वाहतीं जलें पी

१६ तुझे झरे आळींत आणि जलांचे ओघळ चवांठ्यांत बहुशः वाहोत

१७ ते तुझेच मात्र असोत आणि तुजसहित अन्यांचे नसोत

१८ तुझा झरा आशीर्विशिष्ट असो आणि तूं आपल्या यौवनाचे स्त्रीशीं हर्षत अस

१९ आंढती हरिणी आणि प्रिय रानशेळी यांप्रमाणें तिचे स्तन तुला सर्वदा तृप्त करोत आणि नित्य तिचे आवडीनें सुमद अस

२० तर माझ्या लेकरा त्वां परनारीकडून कां मोहित व्हावें आणि परस्त्रीच्या उराचें आलिंगन कां करावें

२१ कांकीं मनुष्याचे मार्ग ईश्वराचे नेत्रांसमोर आहेत आणि तो त्याच्यां सर्व गर्तीला जपतो

२२ दुष्टालाच त्याचे अन्याय अभिगृहीत करितील आणि तो आपल्ये पापांच्या बंधांकडून धरिला जाईल

२३ तो संबोधाविना मरेल आणि आपल्या महामूढतेनें भ्रांत होऊन जाईल

अध्याय ६

१ प्रतिभू न व्हावे ६ आळशी नचावे १९ दुष्कर्म नकरावे म्हणून उपदेश
१६ देवाला सात अर्थ देव्य आहेत २० मान्यतेचीं चितें २५ व्यभिचाराचीं
दुष्टफलें

१ माझ्या लेंकरा जर तूं आपल्ये मित्राचा प्रतिभू झालास जर परकीयाला
त्वां टाळी दिली तर

२ तूं आपल्या मुखच्या वचनांकडून पाशांत पडला आहेस तूं आपल्या
मुखच्या वचनांकडून धरिला गेला आहेस

३ तर माझ्या लेंकरा तूं आपल्या मित्राच्या हातीं आलास झणजे हें करून
मुक्त हो तूं जा आणि विनीत होऊन आपल्या मित्राला आग्रह कर

४ तूं आपल्ये डोळ्यांला निद्रा आणि आपल्ये पांण्यांला तंद्रा देऊं नको

५ जसें व्याधाच्या हातांतून हरिणाला अथवा जसें जीवंतिकाच्या हातांतून
पक्ष्याला तसें तूं आपणाला मुक्त कर

६ आळशारे तूं मुंगीकडेस जा तिचे मार्ग पाहून विद्वान हो

७ ज्या तिला कोणी अधीश अथवा अधिकारी नसतां

८ ती उन्हाळ्यांत आपलें अन्न सिद्ध करित्ये आणि कापणीच्या समयां
आपलें भक्ष्य गोळा करून ठेवित्ये

९ अरे आळशा केव्हापर्यंत निजशील तूं आपल्ये झोंपेंतून केव्हां उठशील

१० अणखी थोडशी निद्रा घ्यावी थोडशा दुकल्या खाव्या निजायाला हात
थोडसे पोटाळावे

११ झणजे तुझे दारिद्र अभिक्रमकावाणीं आणि तुझी धनहीनता कवचयुक्त-
मनुष्याप्रमाणें येईल

१२ दुर्जन मनुष्य दुर्वृत्त पुरुष वाचेच्या कुटिलतेनें चालतो

१३ तो आपल्या डोळ्यांनीं निमीलिका करितो आपल्या पायांनीं बोलतो
आपल्या बोटांनीं शिकवितो

१४ त्याच्या मनांत व्यापाद असतात तो नित्यदुष्कर्म योजितो झगडे
उठवितो

१५ यामुळें त्याची आपदा अकस्मात येईल तो एकाएकीं निरुपाय भग्न
केला जाईल

१६ हे सहा अर्थ ईश्वर द्वेषितो होय सात त्याला वाट असे आहेत

१७ गर्वदृष्टि असत्यवादिनीजिह्वा आणि जे हात निर्दोषरक्त पाडितात ते

१८ जें हृदय दुष्टसंकल्प योजितें तें जे पाय दुष्कर्मास धांवायाला त्वरित
आहेत ते

- १९ जो असत्य साक्षी अनृतें उद्धारितो तो आणि जो भाव्वांमध्यें तंटे उठ-
वितो तो
- २० माझ्या लेंकरा तूं आपल्या बापाची आज्ञा पाळ आणि आपल्ये आईचा
विधि वज्रू नको
- २१ तीं तूं नित्य आपल्या हृदयाशीं आंवळून धर आणि तीं तूं आपल्या
गळ्यांत बांध
- २२ तूं चालत असतां ती तुला नेईल तूं निजलास झणजे ती तुला रक्षील
आणि जागृत होशील तेव्हां ती तुशीं संभाषण करील
- २३ कांकीं आज्ञा दीप आहे आणि धर्मविधि प्रकाश आहे आणि संबोधाचे
प्रत्यादेश जीवनाचा मार्ग आहेत
- २४ तुला दुष्टस्त्रियेपासून परनारीच्या जिद्धेच्या खिग्धभाषणापासून
रक्षायाला
- २५ तूं आपल्ये हृदयांत तिचे सुंदरतेची इच्छा धरूं नको आणि तिनें आ-
पल्ये पांपण्यांकडून तुला गृहीत करूं नये
- २६ कांकीं व्यभिचारिणीच्या योगानें मनुष्य भाकरीवर येतो आणि जारक-
मिणी प्रियजीवाची मृगया करील
- २७ मनुष्यानें आपल्ये ओटींत अग्नि घेतला झणजे त्याचीं वस्त्रें जळणार
नाहींत काय
- २८ कोणी जर अग्निदीप्त अंगारांवर चालला तर त्याचे पाय पोळणार
नाहींत काय
- २९ तसाच जो आपल्या शेजाऱ्याचे स्त्रियेपार्शीं जातो तो आहे जो कोणी
तिला स्पर्शितो तो निर्दोष असणार नाही
- ३० चोर भुकेला असतां जर त्यानें आपला जीव तृप्त करायामाठीं कांहीं
चोरलें तर लोक त्याला अळेरित नाहींत
- ३१ परंतु जर सांपडला तर तो सातपट परत भरून देईल तो आपल्या
घरचें सारें द्रव्य देईल
- ३२ परंतु जो स्त्रीशीं जारकर्म करितो तो बुद्धिहीन आहे जो असें करितो
तो आपल्या जीवास नाशितो
- ३३ पीडा आणि अप्रतिष्ठा त्याला प्राप्त होतील आणि त्याची अपकीर्ति
पुसून टाकिली जाणार नाही
- ३४ कांकीं शंका पुरुषाचें संतापन आहे झणून प्रतिकाराच्या दिवसीं तो
क्षांति करणार नाही
- ३५ तो कांहीं खंडणीला मानणार नाही आणि त्यां जरीं बहुत दानें दिलीं
तरीं तो अनुकूल होणार नाही

अध्याय ७

१ मनापाखन ज्ञानाचें प्रिय मिचळ करावें म्हणून ब्रेल्लोको उपदेशितो ६ त्यानें जें एक उदाहरण पाडिलें होतें तें सांगून १० तो अभिचारिणीची धूर्तता दाखवितो ११ आणि एका लालसालु तरुणाची अत्यंत मूढताहि सांगतो १४ अशी, हुशना करूं नये म्हणून तो प्रत्यादेश करितो

- १ माझ्या लेंकरा माझीं वचनें राख आणि माझ्या आज्ञा तूं आपल्येजवळ ठेव
- २ तूं माझ्या आज्ञा पाळ ह्मणजे वांचशील आणि तूं आपल्ये डोक्याचे पुतळीप्रमाणें माझा धर्मविधि पाळ
- ३ तीं तूं आपल्ये बोटांला बांध तीं तूं आपल्ये हृदयाचे पाटीवर लिही
- ४ तूं माझी बहीण आहेस असें ज्ञानाला ह्मण आणि बोधाला आपला ज्ञाति ह्मण
- ५ त्यानीं तुला परनारीपासून जी परस्त्री आपल्या वचनानीं आर्जव करित्ये तिजपासून रक्षावें ह्मणून
- ६ कांकीं म्यां आपल्ये घराचे खिडकीशीं आपल्ये जाळीचे आंतून अवलोकन केलें
- ७ आणि मूढांमध्ये पाहिला म्यां तरुणांमध्ये एक बुद्धिहीन तरुणा देखिला
- ८ तो आर्ळांतून तिच्या कोनाजवळून जात होता आणि तो तिच्या घराकडे उचे वाटेनें
- ९ सायान्हीं संध्याकाळीं मध्यरात्रीं आणि काळोखीं चालला
- १० तेव्हां पाहा एक वेश्यावेषयुक्त आणि मनाची धूर्त स्त्री त्याला भेटली
- ११ (ती उच्चभाषिणी आणि अनर्गल असत्यें आणि तिचे पाय तिच्या घरीं राहात नाहींत
- १२ ती कधीं कधीं बाहेर कधीं कधीं आळ्यांत आहे आणि प्रत्येका कोनाजवळ टपत्ये)
- १३ तेव्हां तिनें त्याला धरिलें आणि त्याला चुंबिलें तिनें आपलें मुख धृष्ट करून त्याला ह्मटलें
- १४ मजवळ कृतज्ञतानिवेदनबलि आहेत आज म्यां आपले नवस फेडिले आहेत
- १५ याकरितां तुला भेटायला तुझे मुख अन्वेषायला मी बाहेर आलों आहे आणि तूं मला सांपडला आहेस
- १६ म्यां आपला पलंग आस्तरणानीं वेलबुटीच्या वस्तानीं मिसरच्या स्वच्छ पांढऱ्ये वस्त्रानें परिष्कृत केला आहे
- १७ म्यां आपल्ये गादीला बोळ अगर दालचिनी फांसलीं आहेत

- १८ तूं ये आपण सकाळपर्यंत श्रृंगारानें पूर्णकाम होऊं आपण परस्पर आव-
डीनें संहृष्ट होऊं
- १९ कांकीं पति घरीं नाही तो दूर मार्गानें गेला आहे
- २० त्यानें आपणासंगतीं पैक्याचें गांठोडें घेतलें आहे पूर्णिमेस तो घरीं
येईल
- २१ तिनें आपल्या महाचातुर्यानें त्याला भुलविलें आपल्या ओंठांच्या लि-
ग्धभाषणेंकरून त्याला प्रेरिलें
- २२ लागलाच तो तिच्या पाठीमागून चालला जसा वृष वधनाला अथवा
जसा खोडा मूढाच्या शासनार्थ जातो तसा
- २३ तीर त्याच्या कालेयाचे पार जाईपर्यंत जसा पक्षी पाशाकडे त्वरा करितो
आणि तो त्याच्या जीवासाठीं आहे हें जाणत नाही तसा
- २४ तर आतां लेकरांनीं माझे ऐका आणि माझ्या मुखच्या वचनांकडे मन
लावा
- २५ तुझे मन तिच्या मार्गांकडे वळूं नये तूं तिच्यां वाटांत बहकून शिरूं नको
- २६ कांकीं तिनें बहुत क्षत करून पाडिले आहेत आणि तिनें जे वधिलेले
त्यांतले बहुत पराक्रमी होते
- २७ तिचें घर मृत्युलोकाकडचा मार्ग आहे तो मृत्यूच्या कोंड्यांकडे उतरतो

अध्याय ८

१ ज्ञानाची प्रसिद्धि ६ आणि त्याची स्पष्टता १० ज्ञानाचा उत्कर्ष १२
त्याचा स्वभाव १५ त्याची शक्ति १८ त्याचें घन २२ आणि त्याची समा-
तनता २२ ज्ञान सुखदायक आहे म्हणून त्याची इच्छा घरावी

१ ज्ञान आहूति करित नाही काय आणि बोध आपला शब्द गाजवीत
नाहीं काय

२ तें उच्चस्थलांच्या माथ्यावर मार्गाजवळ वाटांच्या प्रदेशीं उभें राहेंतें

३ तें वेशीजवळ नगराच्या मुखावर द्वारांच्या प्रवेशास गाजतें

४ मनुष्यांनीं तुझ्याकडे मी आहूति करितों आणि मनुष्यवंशांकडे माझा शब्द
आहे

५ मूढांनीं विवेक समजा आणि मूर्खानीं बुद्धि उमजा

६ मी स्पष्ट गोष्टी बोलतों आणि माझ्या ओंठांचें उघडणें यथार्थ गोष्टी-
विषयीं आहे म्हणून तुझी ऐका

७ कांकीं माझे मुख सत्य बोलेल आणि माझ्या ओंठांला दृष्टतेचा वीट
वाटतो

८ माझ्या मुखर्ची सर्व वचनें सात्विकत्वविशिष्ट आहेत त्यांत काहीं वक्र अथवा कुटिल नाहीं

९ विवेक्याला तीं सर्व ठीक आहेत आणि विद्याप्राप्तांला यथार्थ आहेत

१० रूप्य तर नका घेऊं परंतु माझा संबोध घ्या आणि वर्य्य सुवर्णापेक्षां विद्या घ्या

११ कां तर ज्ञान माणिक्यापेक्षां उत्तम आहे आणि सर्व एषणीय अर्थ त्याशीं सम्येय नाहींत

१२ मी ज्ञान विवेकाशीं राहतों आणि सद्युक्तींची विद्या काढितों

१३ ईश्वराची सद्गीति दुष्कर्मांचें द्वेषण आहे गर्व आणि अभिमान आणि कुमार्ग आणि कुटिलभाषिमुख यांला मी द्वेषितों

१४ सुमंत्रित आणि सुबोध हीं माझीं आहेत मी बुद्धि आहे मला सामर्थ्य आहे

१५ मजकडून राजे राज्य करितात आणि अधिकारी न्याय नेमून ठेवितात

१६ मजकडून अधिपति प्रधान आणि पृथ्वीचे सर्वन्यायाधीश अधिकार करितात

१७ जे मजवर आवड ठेवितात त्यांला मी प्रिय मानितों आणि जे झटून मला अन्वेषितात त्यांला मी प्राप्त होईन

१८ धन आणि गौरव स्थविरद्रव्य आणि न्याय्यत्व हीं मजवळ आहेत

१९ माझे फल सुवर्णापेक्षां सत्सुवर्णापेक्षांहि आणि माझी प्राप्ति वर्य्यरूप्यापेक्षां उत्तम आहे

२० सात्विकत्वाच्यां मार्गांत न्यायाच्यां वाटांमध्ये मी चालवितों

२१ जे मजवर प्रीति ठेवितात ते सत्वाचें धारण करीत असें म्यां करावें झणून आणि त्यांचे निधि मी भरीन

२२ ईश्वरानें आपल्या मार्गाच्या आदीं आपल्या पुरातनकर्मांपूर्वीं माझे धारण केलें

२३ अनादिकालापासून आदीपासून पृथ्वीच्या पूर्वीं मी अभिषिक्त झालों

२४ जेव्हां जलाशय नव्हते जेव्हां जलपूर्त झरे नव्हते तेव्हां मी जन्मलों

२५ पर्वत ठाम झाल्यापूर्वीं डोंगरांच्या पूर्वीं मी जन्मलों

२६ जेव्हां त्यानें पृथ्वी आणि क्षेत्रस्थल आणि भूमिधूलीचा मुख्यांश हीं उत्पन्न केलीं नव्हतीं तेव्हां

२७ जेव्हां त्यानें आकाशें सिद्ध केलीं त्यानें जेव्हां जलाशयाच्या व्यासावर परिधि नेमिला तेव्हां मी तेथें होतों

२८ जेव्हां त्यानें वरतीं मेघ दृढ केले जेव्हां जलाशयाचे उद्गम महाबल झाले

२९ जलें त्याचे सीमेवर न अतिक्रमावीं झणून जेव्हां त्यानें समुद्रासाठीं मर्यादा ठेविली त्यानें जेव्हां पृथ्वीचें पाये नेमिले

- ३० तेव्हां मी त्याजवळ पोष्यपुत्र असा होतो आणि नित्य मी त्याचा आनंदविषय असें मी त्यासमोर सर्वदा संतोष करीं
- ३१ त्याचे पृथ्वीच्या आजीव्य भूमीविषयीं मी संतोष करीं आणि मनुष्यजातीवर माझे आनंद असत
- ३२ तर आतां लेकरांनीं माझे ऐका कां तर जे माझे मार्ग धरून चालतात ते धन्य आहेत
- ३३ संबोध ऐकून घ्या आणि ज्ञानवान व्हा त्याला वज्रू नका
- ३४ जो मनुष्य माझ्या द्वारशाखांजवळ जागत माझ्या द्वारस्तंभांजवळ जपत माझे ऐकतो तो धन्य
- ३५ कांकीं ज्याला मी सांपडतो त्याला जीवन सांपडतें आणि त्याला ईश्वराजवळून अनुग्रह प्राप्त होतो
- ३६ परंतु जो मजप्रत पाप करितो तो आपल्ये जीवाला उपद्रव करितो जे मला द्वेषितात त्यां सर्वांला मरण आवडतें

अध्याय ९

१ ज्ञानाचें शिक्षाकरण ११ मूढतेची रीति १६ आणि धांति.

- १ ज्ञानानें आपलें घर बांधिलें आहे त्यानें आपले सात स्तंभ तोडून सिद्ध केले आहेत
- २ त्यानें आपले पाक्यपशु मारिले आहेत त्यानें आपला द्राक्षारस मिसळिला आहे आणि आपलें भेज परिष्कृत केलें आहे
- ३ त्यानें आपल्या तरुण्या बाहेर पाठविल्या आहेत ते नगरांतल्या उच्चस्थानांच्या कळसांवर आहूति करितें
- ४ जो कोणी मूढ असेल तो इकडे वळो जो बुद्धिहीन आहे त्याला ते धाणतें
- ५ याहो माझ्या अर्नातलें कांहीं खा आणि जो द्राक्षारस म्यां मिसळिला आहे त्यांतला कांहीं प्या
- ६ मूढांला वर्जा आणि वांचा आणि बुद्धीच्या मार्गांत नीट चाला
- ७ जो निंदकाचें गर्हण करितो तो आपण अप्रतिष्ठा पावतो आणि जो दुष्टाला प्रत्यादेश करितो त्याला कलंक लागतो
- ८ निंदकाचें गर्हण करूं नको केलेंस तर कदाचित तो तुला द्वेषील ज्ञान्याला प्रत्यादेश कर धाणजे तो तुला प्रिय मानील
- ९ ज्ञान्याला बोध दे धाणजे तो अणखी ज्ञानवत्तर होईल सात्विकाला शिकीव धाणजे तो अधिक विद्यावान होईल
- १० ईश्वराची सद्गीति ज्ञानाचा प्रारंभ आहे आणि पवित्रांला जाणणें बुद्धि आहे

- ११ कांकी मजकडून तुझे दिवस बहुत होतील आणि तुझ्या आयुष्याची वर्षे वाढतील
- १२ जर ज्ञानी असलास तर आत्मार्थ ज्ञानी असशील परंतु जर निंदा केलीस तर तूंच मात्र तिचे फल भोगिशील
- १३ मूर्खस्त्री उच्चभाषिणी असत्ये ती मूढ आहे आणि कांहीं जाणत नाही
- १४ कांकी ती वसतीच्या उच्चस्थलांत आपल्ये घराचे द्वाराजवळ आसनावर बसत्ये
- १५ जे वाटसरू आपल्या वाटांत नीट चालतात त्यांला बोलावावे ह्मणून
- १६ जो कोणी मूढ असेल तो इकडे वळो आणि जो बुद्धिहीन आहे त्याला-हि ती ह्मणत्ये
- १७ चोरलेलीं जलें गोड आहेत आणि गूढभुज्यमान अन्न मनोरम आहे
- १८ परंतु मृत तेथे आहेत आणि तिचे आमंत्रित नरकाच्या खोल स्थानांत आहेत असें तो जाणत नाही

अध्याय १०

या अध्यायापासून पंचविषयाये अध्यायापर्यंत आचारसंबंधी सद्गुणांविषयी आणि यांच्या विपरीत दुर्गुणांविषयी विविध वचनें सांगितलीं आहेत

- १ गेलोमोचीं दृष्टांतवचनें ज्ञानी पुत्र बापाला हृष्ट करितो परंतु मूर्ख पुत्र आपल्ये आईला दुःखदायक आहे
- २ दुष्टतेचे निधि कांहीं हित करित नाहीत परंतु सात्विकत्व मृत्यूपासून मुक्त करितें
- ३ ईश्वर सात्विकाचे जीवाला भुकेलें असूं देणार नाही परंतु तो दुष्टाची इच्छा प्रत्याहत करितो
- ४ जो शिथिलमुष्टीनें कार्य करितो तो दरिद्री होतो परंतु उद्योग्यांचा हस्त धन मिळवितो
- ५ उन्हाळ्यांत गोळा करितो तो पुत्र बुद्धिमान आहे परंतु कापणीचे समर्थीं निद्रायमान राहतो तो पुत्र लज्जाकर आहे
- ६ सात्विकाचे डोईवर आशी असतात परंतु बलात्कार दुष्टांचें मुख आच्छादितो
- ७ सात्विकाचें स्मरण आशीर्विशिष्ट असतें परंतु दुष्टांचें नाम कुजून जाईल
- ८ मनाचा बुद्धिमान आज्ञा मानून घेईल परंतु वाचाल मूर्ख अधक्षित होईल

९ जो यथार्थतेनें वर्त्ततो तो कुशलानें वर्त्ततो परंतु जो आपले मार्ग कुटिल करितो तो प्रव्यक्त केला जाईल

१० जो डोळ्यानें निमीलिका करितो तो दुःख देतो परंतु वाचाल मूर्ख अधःक्षिप्त केला जाईल

११ सात्विकाचें मुख जीवनरूप आहे परंतु दुष्टांचें मुख द्रोह आच्छादितो

१२ द्वेष झगडे उठवितो परंतु प्रीति सर्व अपराधांला आच्छादित्ये

१३ बुद्धिमानाच्यां ओंठांत ज्ञान सांपडतें परंतु निर्बुद्धीच्या पाठीस दंड पाहिजे

१४ ज्ञानी जन विद्येचा संग्रह करून ठेवितात परंतु मूर्खाचें मुख समीप व्यापादन आहे

१५ धनवानाचें द्रव्य त्याचें सुदृढनगर आहे निर्धनांचें अधःकरण त्यांचें दारिद्र आहे

१६ सात्विकाचें कार्य्य जीवनार्थ आहे दुष्टाची प्राप्ति पापार्थ असत्ये

१७ जो संबोध पाळितो तो जीवनाच्या मार्गांत आहे परंतु जो प्रत्यादेशाला वजितो तो भ्रांत आहे

१८ जो अनृताच्या ओंठानीं द्वेष गुप्त राखितो तो आणि जो चहाडी उच्चारितो तोहि मूर्ख आहे

१९ वचनांच्या बहुत्वांत पातकाचा अभाव नसतो तर जो आपले ओंठ आकळितो तो बुद्धिमान

२० सात्विकाची जिह्वा वर्परूप्यशी आहे दुष्टांचें हृदय निःसृत आहे

२१ सात्विकाचे ओंठ बहुतांला चारतात परंतु मूर्ख अबुद्धीनें मरतात

२२ ईश्वराची आशीच कोणेकाला धनवान करित्ये आणि तो तिजसुद्धां कांहीं दुःख लावीत नाहीं

२३ संकल्पित दुष्कर्म करणें मूढाला खेळसें आहे परंतु बुद्धिमान मनुष्य ज्ञानसंपन्न आहे

२४ ज्याला दुष्ट भितो तें त्याजवर येईल परंतु सात्विक जें इच्छितात तें त्यांला दिलें जाईल

२५ जसा वायुगुल्म होऊन जातो तसा दुष्ट नाहींसा होतो परंतु सात्विक सनातन आधारास्पद आहे

२६ जसा अम्ल दांतांला आणि जसा धूर डोळ्यांला लागतो तसा गमणारा जे त्याला पाठवितात त्यांला वाटतो

२७ ईश्वराची सद्गीति आयुष्य वाढवित्ये परंतु दुष्टांचीं वर्षे उणीं केलीं जाताल

२८ सात्विकांची आशा हर्ष अशी होईल परंतु दुष्टांची अपेक्षां नाश पावेल

२९ ईश्वराचा मार्ग यथार्थजनाला आश्रय आहे परंतु दुष्कर्म्यांला व्यापादान प्राप्त होईल

- ३० सात्विक कर्हीं ढळणार नाहीं परंतु दुष्ट पृथ्वीत स्वस्थ वसणार नाहीं
 ३१ सात्विकाचें मुख ज्ञान निसवूं देतें परंतु कुटिलभाषिणी जिब्या विच्छिन्न केली जाईल
 ३२ जें मान्य तें सात्विकाच्या ओंठांला कळतें परंतु दुष्टांचें मुख कुटिलभाषण बोलतें

अध्याय ११

- १ कपटाची तागडी ईश्वराला वीट असी वाटत्ये परंतु यथार्थ माड त्याला मान्य आहे
 २ गर्व आला ह्यणजे अप्रतिष्ठा येत्ये परंतु विनीतांच्या ठायीं ज्ञान असतें
 ३ सत्यात्म्यांची यथार्थता त्यांला संभाळीत चालवील परंतु अविश्वस्तोची कुटिलता त्यांला विपादित करील
 ४ रोषाच्या दिवसी धन हित करीत नाहीं परंतु सात्विकत्व मृत्यूपासून सोडवितें
 ५ यथार्थाचें सात्विकत्व त्याचा मार्ग नीट करील परंतु दुष्ट आपल्ये दुष्टतेनें गळून पडेल
 ६ सत्यात्म्यांचें सात्विकत्व त्यांला मुक्त करील परंतु अधार्मिक आपल्ये कुशीलतेंत धरिले जातील
 ७ दुष्टमनुष्य मरतो तेव्हां त्याची अपेक्षा नष्ट होत्ये आणि अन्याय्यांची आशा नाहींशी होत्ये
 ८ सात्विक संकटांतून मुक्त होतो आणि त्याच्या स्थानीं दुष्ट येतो
 ९ अधार्मिक आपल्या तोंडानें आपल्ये शेजाऱ्याला नाशितो परंतु विद्वेकरून सात्विक मुक्त केले जातील
 १० सात्विकांचें कुशल असतांना वसती उह्यासत्ये परंतु दुष्ट नष्ट होतात तेव्हां उत्सव होतो
 ११ सत्यात्म्यांचे आशीनें वसती उंचाविली जात्ये परंतु दुष्टांच्या तोंडानें ध्वस्त होत्ये
 १२ निर्बुद्धि आपल्या शेजाऱ्याला तुच्छ मानितो परंतु विवेकी मनुष्य मीन धरितो
 १३ लुबरा गूढभाषित उघडें करितो परंतु विश्वासू आत्म्याचा गोष्ट गुप्त राखितो
 १४ सुमंजित नसलें तर लोक ध्वस्त होतात परंतु मंत्र्यांच्या बहुत्वानें कुशल असतें
 १५ कोणी परकीयाचा प्रतिभू झाला तर हानि पावेल परंतु जो टाळी देणाऱ्यांस अनुकूल होत नाही तो निर्भय राहतो

- १६ प्रसत्तीची स्त्री सम्मान पावत्ये आणि बलवानजन धन संपादितात
- १७ दयालु मनुष्य आपल्या जीवावर उपकार करितो परंतु क्रूरजन आपल्या-
देहाला सतावितो
- १८ दुष्ट अनृताचें कर्मफल संपादितो परंतु जो सात्विकत्व पेरितो त्याला स-
त्यतेचें प्रतिदान प्राप्त होईल
- १९ तसेंच सात्विकत्व जीवनसाधक आहे परंतु दुष्कर्मानुसारी आपलें मरण
होई असें करितो
- २० कुटिलमनाचे ईश्वराला वीटसे आहेत परंतु यथार्थमार्गाचे त्याच्या मनो-
योग्य आहेत
- २१ युगानुयुग दुष्कर्मी अदंडित असणार नाही परंतु सात्विकाची संतति
मुक्त केली जाईल
- २२ सुंदर स्त्री विवेकहीन असली तर जशी डुकराच्या नाकाडांत सोऱ्याची
नथ तशी आहे
- २३ सात्विकाची इच्छा केवळ शुभ आहे दुष्टांची अपेक्षा रोष आहे
- २४ विखरितो आणि अधिक समृद्ध होतो असा कोणी आहे आणि जें य-
थार्थ त्यापेक्षा अधिक राखून ठेवितो तथापि परिणाम दारिद्र्य होतो असाहि कोणीएक
आहे
- २५ उपकारक जीव भेदस्वी केला जाईल आणि जो पाणी पाजितो त्यालाहि
पाणी पाजिलें जाईल
- २६ जो धान्य अडकवून ठेवितो त्याला लोक शापितील परंतु जो धान्य विकि-
तो त्याचे डोईवर आशीर्वाद होईल
- २७ जो झटून हित अन्वेषितो तो अनुग्रह पावतो परंतु जो अरिष्ट शोधितो
त्याजवर तें येईल
- २८ जो आपल्या धनावर भाव ठेवितो तो ध्वस्त होईल परंतु सात्विक ढाह-
ळीवार्णी डवरतील
- २९ जो आपलें घर रडवितो तो वाऱ्याचें धारण करील आणि मूर्ख मनाच्या
बुद्धिमानाचा सेवक होईल
- ३० सात्विकाचें फल जीवनवृक्ष आहे आणि जो जीवाभ्यांस प्राप्त करितो
तो ज्ञानी
- ३१ पाहा सात्विकाला पृथ्वींत कर्मफल दिलें जाईल दुष्ट आणि पातकी
यांला सर निश्वये

अध्याय १२

१ ज्याला संबोध आवडतो त्याला विद्या आवडत्ये परंतु जो प्रत्यादेशाला
द्वेषितो तो पशुशील

- २ सुशीलजन ईश्वराजवळून अनुग्रह पावतो परंतु दुःसंकल्प मनुष्याला तो दोषी ठरवील
- ३ दुष्टतेनें मनुष्य स्थापिला बाणार नाही परंतु सात्विकांचें मूळ सारिलें नाही जायाचें
- ४ शुभशील स्त्री आपल्ये पतीला मुकुट आहे परंतु लज्जाकरिणी त्याच्यां हाडांत सडी अशी आहे
- ५ सात्विकांच्या कल्पना न्याय्य आहेत दुष्टांचे संकल्प कपट आहेत
- ६ दुष्टांचीं वचनें घातासाठीं दडी भारण्याचीं आहेत परंतु सत्यात्म्यांचें मुख त्यांला मुक्त करील
- ७ दुष्ट ठलंडून नाहीसे होतात परंतु सात्विकांचें घर टिकेल
- ८ मनुष्य आपल्या सुबोधप्रमाणें प्रशंसित होईल परंतु कुटिलमनाचा, अवमानिला जाईल
- ९ जो अन्नहीन असून आत्ममानी आहे व्यापेक्षां जो अपमानित असून ससेवक आहे तो उत्तम आहे
- १० सात्विक आपल्ये पशूच्या जीवाला मानितो परंतु दुष्टांच्या करुणा क्रूरच आहेत
- ११ जो आपली भूमि राबतो तो अन्नानें तृप्त होईल परंतु जो निरर्थकांस अनुसरतो तो निवृद्धि
- १२ दुष्ट दुष्कर्मांचें लोत्र इच्छितो परंतु सात्विकांचें मूळ फल देतें
- १३ ओंठांच्या पातकानें दुष्कर्मी पाशबद्ध होतो परंतु सात्विक संकटांतून निघेल
- १४ मुखाच्या फलाकडून मनुष्य हितानें तृप्त होईल आणि मनुष्याच्या हातांचें प्रतिफल त्याला परत दिले जाईल
- १५ मूर्खाला स्वमार्ग नीट दिसतो परंतु जो उपदेश ऐकून घेतो तो सुज्ञ
- १६ मूर्खाचा रोष लागलाच कळतो परंतु विवेकी अप्रतिष्ठा आच्छादितो
- १७ जो सत्य बोलतो तो सात्विकत्व प्रकट करितो परंतु असत्य साक्षी कपट
- १८ तरवारीच्या भोंसकण्यांप्रमाणें बकतो असा कौणीएक आहे परंतु सुज्ञांची जिन्हा चिकित्सा आहे
- १९ सत्यतेचा ओंठ सदा ठरेल परंतु अनृताची जिन्हा केवळ क्षणभर राहील
- २० जे अरिष्ट योजितात त्यांच्या हृदयांत कपट आहे परंतु कुशलाच्या आदेष्ट्यांला हर्ष होईल
- २१ सात्विकाला काहीं विपदा लागणार नाही परंतु दुष्ट अरिष्टानें भरिले जातील

- २२ अनुत्वादी ओठ ईश्वराला वीटसे आहेत परंतु जे सत्यतेनें वर्ततात ते त्याच्या मनोयोग्य आहेत
- २३ चतुरमनुष्य विद्या गुप्त राखितो परंतु मूढांचें मन मूर्खता वदतें
- २४ उद्योग्यांचा हात प्रभुत्व करील परंतु आळशी करद होतील
- २५ मनुष्याचे मनांतली अतिचिंता तें विषण्ण करित्ये परंतु सुवचन त्याला दृष्ट करितें
- २६ सात्विक आपल्ये शेजाऱ्याहून विशिष्ट आहे परंतु दुष्टांचा मार्ग त्यालां-
बहकवितो
- २७ आळशी आपल्या आहारार्थं मृगया करित नाही परंतु उद्योगी मनु-
ष्याचें द्रव्य महामूल्य आहे
- २८ सात्विकत्वाच्या मार्गांत जीवन आहे आणि त्याच्या सडक वाटेत मृत्यु
नाहीं

अध्याय १३

- १ सुज्ञपुत्र आपल्ये बापाचा संबोध ऐकून घेतो परंतु निंदक प्रत्यादेश ऐकत
नाहीं
- २ मुखाच्या फलाकडून मनुष्य हित भोगील परंतु पातक्यांचा जीवात्मा
बलात्कार खाईल
- ३ जो आपलें मुख संभाळितो तो आपला जीव रक्षितो परंतु जो आपले
ओठ वासितो त्याला व्यापादन होईल
- ४ आळशाचा जीव इच्छितो आणि कांहीं मिळत नाही परंतु उद्योग्यांचा
जीव मेदस्वी केला जाईल
- ५ सात्विक असत्यवाद द्वेषितो परंतु दुष्ट कुत्सितकर्म करितो आणि अप-
तिष्ठा पावतो
- ६ यथार्थमार्गाच्याला सात्विकत्व संभाळितें परंतु दुष्टता पाप्याला विपादित
करित्ये
- ७ आपणाला धनवान करितो तथापि त्याला कांहीं नाही असा कोणीएक
आहे आपणाला दरिद्री करितो तथापि त्याला विपुल द्रव्य आहे असाहि एखादा
आहे
- ८ मनुष्याच्या जीवाची खंडणी त्याचें धन आहे परंतु दरिद्री धमकी ऐकत
नाहीं
- ९ सात्विकांचा प्रकाश उजळेल परंतु दुष्टांचा दीप विझून जाईल
- १० केवळ गर्वानें कोणी झगडा उठवितो परंतु जे संबोध ऐकून घेतात त्यांचे
ठायीं ज्ञान आहे
- ११ द्रव्य निःसत्त्वतेमुळें उणें होतें परंतु जो आपल्याजवळ संग्रह करितो तो
समृद्ध होतो

- १२ विलंबित आशा हृदय रोगी करित्ये परंतु पुरविलेली इच्छा जीवनवृक्ष आहे
- १३ जो वचन तुच्छ मानितो तो विनष्ट होईल परंतु जो आज्ञेला भितो त्याला फल दिलें जाईल
- १४ मृत्यूच्या पाशांपासून दूर राहावें झणून सुज्ञाचा धर्मविधि जीवनाचा झरा आहे
- १५ सुबोध अनुग्रह मिळवितो परंतु पातक्यांचा मार्ग विषम आहे
- १६ प्रत्येक विवेकी विद्येनें वर्ततो परंतु मूढ आपली मूर्खता प्रकट करितो
- १७ दुष्टदूत अरिष्टांत पडतो परंतु विश्वस्तसंदेशहर चिकित्सा आहे
- १८ जो संबोध अवेरितो त्याला दारिद्र आणि अप्रतिष्ठा प्राप्त होतील परंतु जो प्रत्यादेशाला मानितो तो सम्मानित केला जाईल
- १९ पुरविलेली इच्छा जीवाला रम्य आहे परंतु दुष्कर्म सोडणें मूढांला वीट सें वाटतें
- २० जो ज्ञान्यांशीं वर्ततो तो ज्ञानी होईल परंतु मूढांचा सहभावी दूषित केला जाईल
- २१ अरिष्ट पाप्यांचे पाठीस लागेल परंतु सात्विकांला हित परत दिलें जाईल
- २२ सयुरुष आपल्या लेंकरांच्यां लेंकरांला धार्यविभाग देऊन मरतो आणि पाप्यांचें द्रव्य सात्विकासाठीं ठेविलें नातें
- २३ दरिद्रांचे कृपीनें पुष्कल अन्न उत्पन्न होतें परंतु अन्यायानें विनष्ट होतो असा कोणीएक आहे
- २४ जो आपला दंड आकळितो तो आपल्ये लेंकराला द्वेषितो परंतु जो त्याला प्रिय मानितो तो त्याच्या शासनाला जपतो
- २५ सात्विक आतृप्त खातो परंतु दुष्टांचें उदर अन्नहीन राहिल

अध्याय १४

- १ सुन्न स्त्रिया आपलें घर बांधितात परंतु मूर्ख स्त्री आपल्ये हातानीं तें पाडून टाकित्ये
- २ जो यथार्थतेनें वर्ततो तो ईश्वराला भितो परंतु जो आपल्यां मार्गांत कुटिल आहे तो त्याला अवमानितो
- ३ मुख्याच्या मुखांत गर्वाचा दंड आहे परंतु सुज्ञांचे ओंठ त्यांला रक्षितील
- ४ बैल नसले तर गोठा स्वच्छ राहतो परंतु वृषाच्या बलेंकरून पुष्कल संपत्ति होत्ये
- ५ विश्वासू साक्षी लबाडी बोलणार नाहीं परंतु असत्य साक्षी अनृतें उद्गारिल

६. निंदक ज्ञान शोधितो आणि त्याला कांहीं सांपडत नाही परंतु समजणाऱ्याला विद्या सोपी पडत्ये

७. मूढमनुष्याला विद्येचे ओंठ नाहीत असे समजून तूं त्यासमोरून जा

८. विवेक्याचें ज्ञान आपला मार्ग समजणें आहे परंतु. मूढांची मूर्खता वंचन आहे.

९. मूर्ख पातकाविषयी थट्टा करितात परंतु सत्यात्म्यांमध्ये करुणा आहे

१०. हृदय आपला खेद जाणतें आणि त्याचे हर्षाचा सहभावी परकीय होत नाही

११. दुष्टांचें घर. विपादित होईल परंतु सत्यात्म्याचा डेरा क्षेमविशिष्ट राहिल

१२. मनुष्याला शुद्ध दिसतो असा कोणीएक मार्ग आहे परंतु त्याचा परिणाम मृत्युमार्ग आहे

१३. हासांत देखील हृदय खिन्न असेल आणि अशा हर्षाचा परिणाम शोक असतो

१४. परावर्त्तक हृदयाचा आपल्या मार्गांनी आणि सन्मनुष्य आपल्यानें तृप्त होईल

१५. मूढ प्रत्येक गोष्टीवर विश्वसतो परंतु विवेकी आपल्ये गतीला जपतो

१६. सुन्न भितो आणि वाइटापासून दूर जातो परंतु मूढ मगलम आणि धृष्ट असतो

१७. शीघ्रकोपी मूर्खता करितो आणि दुष्टसंकल्पांचा मनुष्य द्वेषिला जातो

१८. मूढ मूर्खतेचें धारण करितात परंतु विवेकी ज्ञानानें मुकुटमंडित असतात

१९. वाईट बऱ्यांपुढें आणि दुष्ट सात्विकांचे द्वांराजवळ नमतात

२०. दरिद्री आपल्या शेजाऱ्यांनंहि द्विष्ट असतो परंतु धनवान पुष्कलांस प्रिय आहे

२१. जो आपल्ये शेजाऱ्याला अवमानितो तो पाप करितो परंतु जो दरिद्रांवर दया करितो तो धन्य

२२. जे दुष्कर्म योजितात ते भ्रांत नाहीत काय परंतु जे सुकृतीची युक्ति करितात त्यांना दया आणि सत्यता प्राप्त होतील

२३. सर्वश्रमांत प्राप्ति होत असत्ये परंतु ओंठांची वाचा केवळ तोटा घडवित्ये

२४. सुज्ञानांचा मुकुट त्यांचें धन आहे मूढांची मूर्खता मूर्खताच

२५. सत्यसाक्षी जीवांना मुक्त करितो परंतु कपटी साक्षी अनृतें बोलतो

२६. ईश्वराच्या भयान्त दृढ भरंवसा आहे आणि त्याच्या लेंकरांना आश्रय आहे

२७. मृत्यूच्या पाशांपासून दूर राहावें द्वाणून ईश्वराची सद्गीति जीवनाचा झरा आहे

२८ लोकांच्या बहुत्वांत राजाची प्रतिष्ठा आहे परंतु लोकांचा तोटा असला तर अधिपतीचा ध्वंस होतो

२९ जो मंदक्रोध तो महाबुद्धीचा आहे परंतु जो अयतात्मा तो मूर्खता प्रकट करितो

३० सुस्थहृदय देहाचें जीवन आहे परंतु मत्सर हाडांची सडी आहे

३१ जो दरिद्राला पीडितो तो आपले उद्यन्नकर्त्याला निंदितो परंतु जो त्याचा सम्मान करितो तो निर्धनावर दया करितो

३२ दुष्ट आपल्या दुष्टतेत उडविला जातो परंतु सात्विक आपल्या मरणाचे वेळेस आश्रय धरून भाव ठेवितो

३३ बुद्धिमानाच्या मनांत ज्ञान राहतें परंतु मूढांच्या ठायीं जें असेल तें कळविलें जातें

३४ सात्विकत्व जातीला उंचावितें परंतु पातक लोकांची अप्रतिष्ठा घडवितें

३५ राजाचा प्रसाद सुन्नसेवकावर होतो परंतु जो लज्जाकर आहे त्याजवर त्याचा रोष होतो

अध्याय १५

१ विनीत उत्तर कोप हटवितें परंतु कठोर भाषण क्रोध चढवितें

२ सुज्ञांची जिह्वा उत्तम ज्ञान बोलत्ये परंतु मूढांचें मुख मूर्खता उद्गारितें

३ ईश्वराचीं नेत्रें वाईट आणि बरें पाहात सर्वत्र आहेत

४ जिह्हेचा विनय जीवनवृक्ष आहे परंतु तीतलें द्वाडपण आत्म्याला भंजक आहे

५ मूर्ख आपल्ये बापाचा संबोध अन्हेरितो परंतु जो प्रत्यादेश मानितो तो विवेकी आहे

६ सात्विकाच्या घरांत पुष्कळ धन आहे परंतु दुष्टाच्या प्राप्तद्रव्यांत व्यस्तता आहे

७ सुज्ञानांचे ओंठ विद्या पारखितात परंतु मूढांचें मन अशुद्ध आहे

८ दुष्टांचा यज्ञ ईश्वराला वीट असा आहे परंतु सत्यात्म्यांची प्रार्थना त्याला आनंदद आहे

९ दुष्टाचा मार्ग ईश्वराला वीट असा आहे परंतु जो सात्विकत्व अनुसरतो त्याजवर तो प्रीति करितो

१० जो मार्ग सोडितो त्याला भारी शासन प्राप्त होईल जो प्रत्यादेश द्वेषितो तो मरेल

११ मृत्युलोक आणि विनाश ईश्वरासमोर आहेत तर निश्चयें मनुष्यवंशांचीं हृदयेहि आहेत

१२ जो त्याला प्रत्यादेश करितो त्याजवर निंदक प्रीति करीत नाही तो सुज्ञानांकडेस जात नाही

- १३ हृष्टहृदय मुख सौम्य करितें परंतु हृदयाच्या क्लेशानें आत्मा भ्रम होतो
- १४ बुद्धिमनाचें मन विद्या अन्वेषितें परंतु मूढांचें मुख मूर्खता भक्षितें
- १५ विषण्णाचें सर्व दिवस दुर्गत आहेत परंतु आनंदिहृदयाच्याला नित्य सम्भोजन आहे
- १६ थोडकें धन ईश्वराची सद्गीति असतांना महानिधीपेक्षां उत्तम आहे यासहित उद्देग असला तर
- १७ शाकभोजन तेंथें प्रीति असतांना पुष्टवृषापेक्षां उत्तम आहे यासहित द्वेष असला तर
- १८ कोपी मनुष्य झगडा उठवितो परंतु जो मंदक्रोध तो तंटा शांतवितो
- १९ आळशाचा मार्ग कांट्यांचें कुंपण सा आहे परंतु सत्यात्म्यांची वाट सडक केली आहे
- २० सुज्ञपुत्र बापाला हृष्ट करितो परंतु मूढ मनुष्य आपल्ये आईला अवमानितो
- २१ बुद्धिहीनाला मूर्खता हर्षशी आहे परंतु विवेकी मनुष्य नीट वर्ततो
- २२ सम्मंत्रणावांचून संकल्प बिघडतात परंतु मंत्र्यांच्या बहुत्वानें ठरतात
- २३ मनुष्याला आपल्ये मुखच्या उत्तरानें हर्ष होतो आणि सुसमयोजित वचन किति उत्तम आहे
- २४ सुज्ञानाला जीवनाचा मार्ग वरचेकडे आहे तो खालच्या मृत्युलोकापासून दूर जावा झणून
- २५ ईश्वर गर्विष्ठांचें घर विनष्ट करील परंतु तो विधवेची सीमा ठरवील
- २६ दुष्कर्मांच्या कल्पाना ईश्वराला वीटशा आहेत परंतु पुण्यांचीं वचनें मनोरम आहेत
- २७ लाभलिप्सु आपलें घर कष्टी करितो परंतु जो दानें द्वेषितो तो वांचेल
- २८ सात्विकाचें मन उत्तर करायला विचार करितें परंतु दुष्टांचें मुख वाईट गोष्टी उद्गारितें
- २९ ईश्वर दुष्टांपासून दूर आहे परंतु तो सात्विकांची प्रार्थना ऐकतो
- ३० नेत्रांचा प्रकाश हृदय हृष्ट करितो शुभवात्ता हाडें मज्जापूर्त करित्ये
- ३१ जो कान जीवनाचा प्रत्यादेश ऐकतो तो सुज्ञानामर्थ्य असतो
- ३२ जो संबोधाचा तिरस्कार करितो तो आपल्ये जीवाला तुच्छ मानितो परंतु जो प्रत्यादेश ऐकतो तो बुद्धि पावतो
- ३३ ईश्वराची सद्गीति ज्ञानाचा संबोध आहे आणि सम्मानापूर्वी नम्रता असत्ये

अध्याय १६

- १ मनुष्याला मनःसंकल्प आहेत आणि ईश्वरापासून जिव्हेचें उत्तर आहे
- २ मनुष्याला आपले सर्व मार्ग पुण्य दिसतात परंतु ईश्वर आले ताडून पाहतो.

३ तूं आपलीं कार्य्ये ईश्वराचे स्वाधीन कर द्यणजे तुझे संकल्प ठरविले जातील

४ ईश्वरानें आत्मार्थ सर्व केलें आणि दुष्टानेंहि अरिष्टान्या दिवसार्थ

५ प्रत्येक उल्कटहृदयाचा ईश्वराला वीट असा आहे युगानुयुग तो अदंडित असणार नाही

६ दया आणि सत्यता यांकडून अन्यायाचें पावन केलें जातें आणि ईश्वराच्या सद्गीतीनें कोणी दुष्कर्मापासून दूर राहतो

७ मनुष्याचे मार्ग ईश्वराच्या मनास आले द्यणजे त्याचे वैरीहि त्याशीं अनपकारी राहात असें तो करितो

८ यथार्थतेनें प्राप्त थोडकें द्रव्य अन्यायानें प्राप्त महासंपत्तीपेक्षां उत्तम आहे

९ मनुष्याचें मन त्याच्या मार्गाचा विचार करितें परंतु ईश्वर त्याचे पदक्रम निटावितो

१० निर्णय राजाच्या ओंठांवर आहे न्यायांत त्याचे मुखानें निकृत बोलूं नये

११ न्यायाची तागडी आणि पारडी हीं ईश्वराचीं आहेत पिशवींतले सर्व माड त्याचें कर्म आहेत

१२ दुष्टता करण्याचा वीट राजांला येवो कांकीं सिंहासन सात्विकत्वानें स्थापिलें जातें

१३ सात्विकत्वाचे ओंठ राजांला संतोषद असोत आणि जो यथार्थ बोलतो त्याला ते प्रिय मानोत

१४ राजाचा कोप मृत्युदूतसा आहे परंतु सुज्ञान मनुष्य त्याला शांतवील

१५ राजाचें मुखतेज जीवनद आहे आणि त्याचा अनुग्रह उत्तरपर्जन्याच्या मेघासारखा आहे

१६ सुवर्णापेक्षां ज्ञानप्राप्ति केवढी उत्तम आहे आणि रूप्यापेक्षां बोधप्राप्ति वर्य्य आहे

१७ दुष्कर्मापासून वळून जाणें सत्याभ्यांची सडक वाट आहे जो आपल्ये मार्गाकडे लक्ष्य ठेवितो तो आपल्ये जीवाला रक्षितो

१८ भंगाच्या पुरस्तर गर्व आणि भ्रंशाच्या पुरस्तर उल्कट आत्मा असतो

१९ गळ्विष्टांशीं लोत्र वांटण्यापेक्षां दीनांशीं नम्रात्मा असणें उत्तम आहे

२० जो सुबुद्धीनें गोष्टीकडे लक्ष्य लावितो तो हित पावेल आणि जो ईश्वरावर भाव ठेवितो तो सुखी

२१ सुज्ञमनाचा विवेकी द्यटला जाईल आणि विद्या ओंठांचा मधुररस वाढवितो

२२ सुबोध तत्संपन्नांला जीवनाचा झरा आहे परंतु मूर्खता मूर्खांला शासनरूप आहे

- २३ सुज्ञानार्थे मन त्याच्या मुखाला शिकवितें आणि त्याचे ओंठ विद्यावि-
शिष्ट करितें
- २४ मनोरम वचनें मधुकोषशीं आहेत तीं जीवाला गोड आणि हाडांला
आरोग्यद आहेत
- २५ मनुष्याला नीट दिसतो असा एक मार्ग आहे परंतु त्याचा परिणाम
मृत्युमार्ग आहे
- २६ कामकरी आत्मार्थ काम करितो कार्की त्याचें तोंड तें त्याजवर लादतें
- २७ दुरात्मा मनुष्य दुष्टता खणितो आणि त्याच्या ओंठांवर जाणो हुरपळता
अभि आहे
- २८ द्वाड मनुष्य विवाद उठवितो आणि कुजबुजा मित्रांला विप्रयुक्त करितो
- २९ द्रोही मनुष्य आपल्ये सविधाला भुलथाप देतो आणि त्याला अनुत्तम-
मार्गांत घेऊन जातो
- ३० तो द्वाडचाळे कल्यायासाठीं आपले डोळे मिटितो त्यानें दुष्कर्म साधिलें
द्वयजे तो आपले ओंठ आंढळून धरितो
- ३१ केशशुक्ल सात्विकत्वाच्या मार्गांत असलें तर शोभेचा मुकुट आहे
- ३२ मंदक्रोध पराक्रम्यापेक्षां आणि नियतात्मा नगरग्राह्यापेक्षां उत्तम आहे
- ३३ फांसा ओंटीत घातला जातो परंतु त्याचा सर्व निर्णय ईश्वराकडून होतो

अध्याय १७

- १ कौरडा तुकडा याशीं स्वास्थ्य असतांना घरभरबलीपेक्षां उत्तम आहे
यांसहित विमति असली तर
- २ बुद्धिमान सेवक लज्जाकर पुत्रावर प्रभुत्व करील आणि भाव्यांमध्यें वि-
भाग पावेल
- ३ रूप्यासाठीं मूस आणि सुवर्णासाठीं भट्टी आहे परंतु ईश्वर हृदयें
धारखितो
- ४ दुष्कर्मी अनृताच्या ओंठांला जपून ऐकतो आणि असत्यवादी दुष्टजिव्हे-
कडे कान देतो
- ५ जो दरिद्राला उपहासतो तो आपल्ये उसादकाला निंदितो आणि जो आ-
पदांमुळें हर्षतो तो अदंडित राहणार नाही
- ६ लेंकरांची लेंकरें वृद्धांचा मुकुट आहेत आणि लेंकरांची शोभा त्यांचे
बाप आहेत
- ७ उक्लृष्ट वाचा मूर्खाला शोभत नाही अधिपतीला तर निश्चयें अनृत भा-
षण साजत नाही
- ८ दान तद्विशीष्टाच्या दृष्टींत महामूल्य मणिसें आहे जिकडे जिकडे तें वळतें
तिकडे तिकडे सुभद्र असतें

९ जो अपराधाला आच्छादितो तो प्रीति अन्वेषितो परंतु जो गोष्ट अनुवादतो तो मित्रांला विप्रयुक्त करितो

१० मूढाच्या मनांत शंभर फटक्यांचे ठसण्यापेक्षां प्रत्यादेश सुबुद्धीच्या मनांत अधिक ठसतो

११ दुष्कर्मी केवळ अनर्गलता अन्वेषितो झणून अभिद्रोही दूत त्याजप्रत पाठविला जाईल

१२ हतापत्य आस्वल मनुष्याला भेटो परंतु मूढ स्वमूर्खतेनें त्याला भेटूं नये

१३ जो बऱ्याच्या स्थानीं वाईट परत करितो त्याच्या घरापासून अरिष्ट सरणार नाही

१४ कोणी जलें सुटूं देतांना जसें घडतें तसा विवादाचा प्रारंभ असतो झणून विप्रलाप होऊं लागल्यापूर्वी कलह सोड

१५ जो दुष्टाला न्यायी ठरवितो आणि जो सात्त्विकाला दोषी ठरवितो ते उभयतां ईश्वराला वीट असे आहेत

१६ मूढाला कांहीं बुद्धि नसतां ज्ञान पावायाला त्याच्या हातांत मूल्य कां असात्रें

१७ सखा सर्वदा प्रीति करितो आणि एकादा भाऊ कष्टाला जन्मला असेल

१८ बुद्धिहीन मनुष्य आपल्या मित्राच्या समक्ष टाळी देऊन प्रतिभू होतो

१९ ज्याला कलह आवडतो त्याला अपराध आवडतो आणि जो आपलें द्वार उंचावितो तो भंगाला अन्वेषितो

२० द्वाडमनाचा हित पावत नाही आणि निकृतजिव्हेचा अरिष्टांत पडतो

२१ जो मूढाला जन्म देतो तो आपल्या शोकार्थं देतो आणि मूर्खाच्या बापाला हर्ष वाटणार नाही

२२ इष्टहृदय पुष्टिद औषधप्रमाणें कुशल करितें परंतु भग्न आत्मा हाडें सुखवितो

२३ न्यायाचे मार्ग निकृत करावे झणून दुष्ट ओंटींतून लांच घेतो

२४ सुबुद्धीपुढें ज्ञान आहे परंतु मूढाचीं नेत्रें पृथ्वीच्या सीमेकडे असतात

२५ मूढ पुत्र आपल्ये बापाला शोककारक आणि आपल्ये प्रसवतीला अति-खेदकारक आहे

२६ सात्त्विकाला दंडणें आणि यथार्थतेकरितां अधिपतींला हाणणें उत्तम नाही

२७ जो आपलीं वचनें आकळितो तो ज्ञानवान आणि जो विनीतात्मा तो बुद्धिमान मनुष्य आहे

२८ मूर्ख देखील मौन धरितांना सुज्ञ गणिला जातो आणि जो आपले ओंठ मिटून धरितो तो सुबुद्धि असें कोणी समजेल

अध्याय १८

- १ एकांतस्थित स्वच्छार्थाला अन्वेषितो तो सर्वविद्याभ्यास करितो
- २ मूढ बोधांत नाही परंतु त्याचें हृदय प्रकट व्हावें यांत संतोषतो
- ३ दुष्ट येतो तेव्हां अपमानहि येतो आणि अप्रतिष्ठेसहित निंदा येत्ये
- ४ मनुष्याच्या मुखचीं वचनें गंभीरजले अशीं आहेत ज्ञानाचा झरा वाहल्या ओघळासारखा आहे
- ५ सात्विकाचा न्याय निकृत करायासाठीं दुष्टाचा पक्षपात करणें उत्तम नाही
- ६ मूढाचे ओंठ विवादांत शिरतात आणि त्याचें मुख प्रहार मागतें
- ७ मूर्खाचें मुख त्याला व्यापादनकारक आहे आणि त्याचे ओंठ त्याच्या जीवाला पाशरूप आहेत
- ८ कुजबुज्याचीं वचनें निस्तन्यांसारखीं आहेत तीं उदराच्या अंतर्वेष्मांत उतरतात
- ९ जो आपल्या धंद्यांत निरुत्साह आहे तो उडावाचा भाऊ आहे
- १० ईश्वराचें नाम सुदृढदुर्ग आहे त्यांत सात्विक धावून समाश्रित राहतो
- ११ धनवानाचें द्रव्य त्याचें सुदृढनगर आहे आणि त्याच्या मते तें उच्चिन्न कोट्ट असें आहे
- १२ भंगापूर्वीं मनुष्याचें मन उलूट असतें आणि गौरवापूर्वीं नम्रता असत्ये
- १३ गोष्ट ऐकिल्यापूर्वीं कोणी मत्स्युत्तर केलें तर हें त्याची मूर्खता आणि अप्रतिष्ठा आहे
- १४ मनुष्याचा आत्मा त्याची विकृति साहील परंतु प्रहारार्त आत्मा कोण सोसूं शकेल
- १५ सुबुद्धीचें मन ज्ञान पावतें आणि सुज्ञांचा कान विद्या अन्वेषितो
- १६ मनुष्याचें दान त्यासाठीं आश्रय करितें आणि त्याला महाजनांसमोर पांचवितें
- १७ जो आपल्या वादांत प्रथम आहे तो सात्विक दिसतो परंतु त्याचा शेजारी येऊन त्याचें समीक्षण करितो
- १८ पण विवादांला स्तब्ध करितो आणि समर्थीमध्ये वियोग करितो
- १९ विमनीकृत भाऊ दुर्गपुरापेक्षां दुर्ज्जय आहे आणि त्याचे विवाद कोट्टाच्या अडसरांसारखे आहेत
- २० मनुष्याच्या मुखाचे फलानें त्याचें उदर भरेल आणि तो आपल्ये ओंठांचे प्राप्तीनें तृप्त होईल
- २१ मरण आणि जीवन जिव्हेच्या सत्तेंत आहेत आणि ज्याला ती आवडत्ये ते तिचें फल खातील
- २२ ज्याला बायको मिळाली त्याला उत्तम अर्थ मिळाला आहे आणि त्याला ईश्वराजवळून अनुग्रह प्राप्त झाला आहे

२३ दरिद्री काकळूत करित बोलतो परंतु धनवान कठोरपणें उत्तर करितो
 २४ मनुष्याला स्वहान्यर्थ मित्र असतील परंतु भाव्यापेक्षा अधिक आसक्त
 राहतो असा एक सखा आहे

अध्याय १९

- १ जो दरिद्री आपल्या यथार्थतेनें वर्ततो तो कुटिलोष्टांच्या मूढापेक्षा बरा आहे
- २ जीवात्मा ज्ञानाविना असला तर बरें नाही आणि जो आपल्ये पायानीं त्वरा करितो तो पापांत पडतो
- ३ मनुष्याची मूर्खता त्याचा मार्ग विषम करित्ये आणि त्याचें मन ईश्वरावर खिजतें
- ४ द्रव्य बहुत मित्र जोडून देतें परंतु निर्धन आपल्ये सविधापासून विप्रयुक्त केला जातो
- ५ असत्य साक्षी अदंडित राहणार नाही आणि जो अनृतें बोलतो तो सुटणार नाही
- ६ अधिपतीला बहुत आर्जवतात आणि दात्याचे सर्व मित्र होतात
- ७ दरिद्र्याचे सर्व भाऊ त्याला द्वेषितात होय त्याचे मित्रहि त्यापासून दूर जातात तो वचनें बोलत त्यांचे पाठीस लागतो परंतु ते अनुकूल होत नाहीत
- ८ जो बुद्धि पावतो तो आपल्ये जीवाला प्रिय मानितो जो विवेक संभाळितो त्याला हित प्राप्त होईल
- ९ असत्यसाक्षी अदंडित राहणार नाही आणि जो अनृतें बोलतो तो नाश पावेल
- १० सुखाश मूढाला शोभत नाही सेवकाला तर अधिपतींवर प्रभुत्व करणें निश्चयें साजत नाही
- ११ मनुष्याचा विवेक त्याचे क्रोडाला मंद राखितो आणि अपराधाचें उलंघन करणें त्याची शोभा आहे
- १२ राजाचा रोष सिंहाच्या गर्जनवत आहे परंतु त्याचा अनुग्रह गवतावरच्या दहिंवरसारखा आहे
- १३ मूढ पुत्र आपल्ये बापाला आपदारूप आहे आणि बायकोचे विप्रलाप सतत पागोळी असे आहेत
- १४ घर आणि धन पितृप्राप्त विभाग आहेत परंतु बुद्धिमती बायको ईश्वरदत्त आहे
- १५ आलस्य कोणीएक निर्द्वैत पडे असें करितें आणि निरुत्साह जीव भुकेल राहील
- १६ जो आज्ञा पाळितो तो आपला जीव पाळितो परंतु जो त्याचे मार्ग अवमानितो तो मरेल

१७ जो दरिद्रावर दया करितो तो ईश्वराला उसनें देतो आणि त्याचें प्रति-
दान तो त्याला भरून देईल

१८ बोंपर्यंत आशा आहे तोंपर्यंत तूं आपल्ये पुत्राचें शासन कर आणि
त्याच्या मरणाकडे तूं आपलें मन लावूं नको

१९ जो शीघ्रकोपी तो दंड पावेल कांकीं जरीं त्यां त्याला मुक्त केलें तरीं
तुला पुनः असें करावें लागेल

२० तूं आपल्ये अंतकालीं सुज्ञान निघावें झणून उपदेश ऐक आणि संबोध
मान्य करून घे

२१ मनुष्याचे मनांत बहुत कल्पना असतात परंतु जो ईश्वराचा संकल्प
तोच ठरेल

२२ मनुष्याचा मनोरथ त्याची प्रियता आहे आणि असत्यवादापेक्षां द-
रिद्री बरा आहे

२३ ईश्वराची सद्गीति जीवद आहे तद्विशिष्ट तृप्त राहिल तो अरिष्टानें
बाधिला जाणार नाही

२४ आळशी आपला हात पात्रांत घालून ठेवितो आणि आपल्ये मुखाकडे-
सहि तो परत करित नाही

२५ निंदकाला तडाका मार झणजे भोळ्या सावध होईल आणि बुद्धिमानाला
प्रत्यादेश कर झणजे तो ज्ञान समजेल

२६ जो आपल्ये बापाला लुटून आपली आई पळवितो तो लज्जाकर व
त्रपाकर पुत्र आहे

२७ माझ्या लेंकरा जो संबोध कोणी ज्ञानाच्या वचनांपासून बहकें असें
करितो तो ऐकायास अनुकूल होऊं नको

२८ दुरात्मा साक्षी न्यायाची थड्या करितो आणि दुष्टांचें मुख अन्याय
मिळितें

२९ निंदकांसाठीं शासनें आणि मूढांचे पाठीसाठीं प्रहार सिद्ध आहेत

अध्याय २०

१ द्राक्षारस निंदक मद्य क्षोभक आहे जो कोणी त्यानें डगमगतो तो सुन्न
नाहीं

२ राजाचा धाक सिंहाच्या गर्जनासारखा आहे जो त्याला रुसवितो तो
आपल्या जीवावर पाप करितो

३ विवाद सोडणें मनुष्याला गौरवद आहे परंतु प्रत्येक मूर्ख विप्रलाप
करील

४ आळशी थंडीमुळें नांगरीत नाहीं झणून तो कापणीचे समयीं भीक मागेल
आणि त्याला कांहीं मिळणार नाहीं

५ मनुष्याच्या मनांतला संकल्प गंभीर जलांसारखा असेल परंतु विवेकीजन तो बाहेर काढील

६ बहुतकरून मनुष्ये प्रत्येक आपली सुकृति गाजवितात परंतु विश्वासू मनुष्य कोणाला सांपडेल

७ सात्विक आपत्ये यथार्थतेनें वर्तते तो त्याच्या मार्गे त्याचीं लेंकरें सुखी असतात

८ राजा न्यायाच्या सिंहासनावर बसला असतां आपल्या नेत्रांनीं सर्व दुष्कर्म उडवून टाकितो

९ म्यां आपलें हृदय पुण्य केलें मी आपलें पाप दूर करून स्वच्छ झालों आहे असें कोण झणेल

१० द्विविध माड आणि द्विविध मापें दोन्ही ईश्वराला वीट अशीं आहेत

११ त्याचें करण पुण्य आणि यथार्थ असेल किं नाही याविषयीं पोर देखील त्याच्या चेष्टितांनीं कळतें

१२ ऐकता कान आणि पाहतें नेत्र हीं दोन्ही ईश्वरानें उत्पन्न केलीं

१३ तूं दरिद्री नव्हांवें झणून तुला निद्रा आवडूं नये तूं आपले डोळे उघडे राखून भाकरीनें तृप्त अस

१४ वाईट वाईट असें विकतघेणारा झणतो आणि तो गेला झणजे फुशारतो

१५ सुवर्ण आणि बहुत माणिक्ये आहेत परंतु ज्ञानाचे ओंठ महामूल्य रत्न आहेत

१६ जो परकीयाचा प्रतिभू झाला आहे त्याचें वस्त्र घे आणि परनारीकरितां त्यापासून गहाण घे

१७ अनृताचें अन्न कोणेकाला गोड वाटतें परंतु तदनंतर त्याचें तोंड कंकरानें भरिलें जाईल

१८ संमंत्रणेंकरून संकल्प ठरविले जातात आणि सुमंत्रितें करितांना युद्ध कर

१९ लुबरा गूढभाषित उघडें करितो तर बकबक्याशीं मैत्र्य करूं नको

२० जो आपत्ये बापाला अथवा आपत्ये आईला श्रापितो त्याचा दीपनिविड अंधकारांत विझून जाईल

२१ विभाग पहिल्यानें लोभेंकरून प्राप्त झाला असेल परंतु त्याचा परिणाम आरीविंशिष्ट होणार नाही

२२ मी दुष्कर्म परत भरून देईन असें झणूं नको ईश्वराची प्रतिक्षा कर झणजे तो तुला तारील

२३ द्विविध माड ईश्वराला वीट असे आहेत आणि कपटाची तागडी बरी नाही

- २४ पुरुषाच्या गति ईश्वराकडून आहेत तर मनुष्य आपला मार्ग कसा समजेल
- २५ उतावळीनें पवित्र वचन बोलणें आणि नवस केल्यानंतर विचार करणें मनुष्याला केवळ पाशरूप आहे
- २६ सुज्ञ राजा दुष्टांल उडवून टाकितो आणि त्यांजवर चक्र फिरवितो
- २७ मनुष्याचा आत्मा ईश्वराचा दीप आहे तो अंतर्त्यामाच्या सर्व अंतर्वै-
श्मांचें समीक्षण करितो
- २८ दया आणि सत्यता राजाला संरक्षितात आणि तो आपलें सिंहासन द-
येनें संभाळील
- २९ तरण्यांची शोभा त्यांचा पराक्रम आहे आणि महत्तरांची विशिष्टता
केशशुक्ल आहे
- ३० क्षताचे वळ दूषणाचें शुद्धीकरण आहेत आणि फटके अंतर्त्यामाच्या
अंतर्वैश्मांचें

अध्याय २१

- १ राजाचें मन ईश्वराच्या हातीं जलांचे पाट सें आहे जिकडे कोणीकडे तो
इच्छितो तिकडे तें वळवितो
- २ मनुष्याचा प्रत्येक मार्ग त्याचे दृष्टीनें नीट आहे परंतु ईश्वर हृदयें ताडून
पाहतो
- ३ सात्विकत्व व न्याय्यत्व करणें ईश्वराला यज्ञापेक्षां वर्थ्य आहे
- ४ समुन्नत दृष्टि आणि विस्फूर्द्धमान हृदय आणि दुष्टांची लागवडहि पाप
आहे
- ५ उद्योग्याचे संकल्प केवळ समृद्धिकर असतात परंतु प्रत्येक उतावळ्याचे
केवळ दारिद्रकर
- ६ असत्यवादिनी जिद्धेनें निधि प्राप्त करणें मरणावेषकांची इतस्ततः उड-
विलेली मृगतृषा आहे
- ७ दुष्टांचें लुटणें त्यांला संहृत करील कांकीं न्याय करायला ते मान्य होत
नाहींत
- ८ मनुष्याचा मार्ग वक्र व विलक्षण असतो परंतु जो पुण्य त्याचें करणें य-
थार्थ असतें
- ९ झगडाळ स्वियेशीं सहायतेच्या गृहांत राहण्यापेक्षां धाब्याचे एके कोना-
वर बसणें बरें आहे
- १० दुष्टाचा जीवात्मा वाईट इच्छितो त्यासमक्ष त्याचा सविध दया पावत
नाहीं

- ११ निंदक दंडिला जातो तेव्हां भोळा सुन्न होतो आणि सुन्नानाला बोध केला झणजे तो विद्या पावतो
- १२ दुष्टाच्या घराकडे सात्विक सद्बुद्धीनें लक्ष्य लावितो दुष्टांस दुष्कर्मांमुळे देव विपादित करितो
- १३ दरिद्राचे आरोळीपासून जो आपले कान झांकितो तोहि आरोळी मारील परंतु त्याला उत्तर दिलें जाणार नाही
- १४ एकांती दिलेलें दान क्रोडाला आणि ओंटींत घातलेली उपदा तीव्रकोपाला शांतविल्ये
- १५ न्याय करणें सात्विकाला हर्षद आहे परंतु दुष्कर्मींला भीषणद आहे
- १६ सुबोधाच्या मार्गांतून जो बहकतो तो मृतांच्या समाजांत मिळून राहिल
- १७ ज्याला संहर्ष आवडतो तो दरिद्री होईल ज्याला द्राक्षारस व नवनीत आवडतात तो धनवान होणार नाही
- १८ सात्विकासाठीं दुष्ट आणि सत्याभ्यांसाठीं अधार्मिक खंडणी असा होईल
- १९ झगडाळू आणि रागीट स्त्रियेशीं राहण्यापेक्षां अरण्यांत वसणें बरें आहे
- २० एषणीय निधि आणि तैल सुज्ञाच्या निवासांत असतात परंतु मूढ मनुष्य तीं वेचून टाकितो
- २१ जो सात्विकत्व आणि उपकारित्व अनुसरतो त्याला जीवन पुण्य आणि गौरव प्राप्त होतात
- २२ बलिष्ठांच्या नगरावर सुज्ञान चढतो आणि त्याची विश्वस्तसुदृढता उतरितो
- २३ जो आपलें मुख आणि आपली जिह्वा संरक्षितो तो आपला जीव संकटांपासून संरक्षितो
- २४ जो उल्लटरोषानें वर्ततो त्याचें नाम उल्लट व उन्मत्त निंदक आहे
- २५ आळशाची इच्छा त्याला मारून टाकिल्ये त्याचे हात उद्योग करायला मान्य नाहीत झणून
- २६ सारादिवस तो अभिलाष करितो परंतु सात्विक देतो राखून ठेवित नाही
- २७ दुष्टांचा बलि वीट असा आहे तो जेव्हां दुष्टसंकल्पानें आणितो तेव्हां तर तो निश्चर्ये
- २८ असत्यवादी साक्षी नष्ट होईल परंतु जो सत्यता ऐकतो तो ती बोलतो
- २९ दुष्ट मनुष्य आपलें मुख धृष्ट करितो परंतु जो सत्यात्मा तो आपला मार्ग निटावितो

- ३० कांहीं ज्ञान कांहीं बुद्धि कांहीं संमंत्रण ईश्वराप्रतिकूल चालत नाही.
 ३१ युद्धदिवसार्थ अश्व सिद्ध होतो परंतु तारण ईश्वराकडून घडते

अध्याय २२

- १ पुष्कळ धनापेक्षां सुप्रतिष्ठा आणि रूढ्य व सुवर्ण यापेक्षां सत्प्रसाद वर्य आहे
- २ धनवान आणि दरिद्री एकमेकांशीं मिळतात त्यां सर्वांचा उत्पन्नकर्ता ईश्वर आहे
- ३ विवेकी अरिष्ट पाहून लपतो परंतु मूढ पुढें चालून दंडिले जातात
- ४ नम्रशीलता आणि ईश्वराची सद्गीति यांचें फल धन व गौरव आणि जीवन हीं आहे
- ५ कंटक आणि पाश वक्रगाम्याच्या मार्गांत असतात जो आपला जीव रक्षितो तो त्यांपासून दूर राहिल
- ६ ज्या मार्गांत चालवें त्यास पोर लाव धरणजे तो वृद्ध झाल्यावर त्यांतून वळणार नाही
- ७ धनवान दरिद्रांवर प्रभुत्व करितो आणि उसनें घेणारा उसनें देणाऱ्याचा सेवक आहे
- ८ जो अन्याय पेरितो तो कष्टांची कापणी करील आणि त्याच्या रोषाच्या दंडानें नाश पावेल
- ९ जो उदारदृष्टीचा तो आशीर्विशिष्ट होईल तो आपल्ये अन्नांतलें कांहींसें दरिद्राला देतो धरणून
- १० निंदक घालवून दे धरणजे विवाद निघून जाईल आणि विप्रलाप व बीभत्स स्तब्ध होतील.
- ११ ज्याला हृदयस्वच्छता आवडत्ये त्याच्या ओंठांचे रम्यतेमुळें राजा त्याचा मित्र होईल
- १२ ईश्वराचीं नेत्रें ज्ञानतः जपतात आणि तो विश्वासघातकाचीं वचनें व्यस्त करितो
- १३ आळशी धरणतो कीं बाहेर सिंह आहे मी आव्यांमध्यें ठार मारिला जाईन
- १४ परनारीचें मुख खोल खांच आहे ज्याचा वीट ईश्वराला वाटतो तो तींत पडेल
- १५ पोरान्या हृदयांत मूर्खता बद्ध असत्ये परंतु शासनदंड तिला त्यापासून दूर करील
- १६ जो आपलें द्रव्य वाढवायासाठीं दरिद्राला पीडितो तो आणि जो धनवानाला देतो तोहि दारिद्रास येईलच येईल

१७ . तूं आपला कान देऊन ज्ञान्यांचीं वचनें ऐक आणि माझे विद्येकडे तूं आपलें मन लाव

१८ कांकीं तीं जर तूं आपल्या अंतर्गामांत राखिलींस तर मनोरम होईल तीं एकदा तुझ्या ओंठांवर सिद्ध असत जातील

१९ ईश्वरावर तुझा भाव असावा झणून म्यां आज तुला तुलाच ज्ञान कळविलें आहे

२० सत्याच्या वचनांचा निश्चय म्यां तुला कळवावा जे तुजकडे प्रश्न पाठवितील त्यांला त्यां सत्याच्या वचनांचें उत्तर करावें

२१ झणून मंत्रणें व विद्या यांतल्या उल्कृष्ट गोष्टी म्यां तुसाठीं लिहिल्या नाहींत काय

२२ दरिद्राचें हरण करूं नको तो दरिद्री आहे झणून आणि वेशींत दीनाला पाडूं नको

२३ कांकीं ईश्वर त्यांचा वाद करील आणि त्याच्या हरणाऱ्यांचा जीव संहृत करील

२४ क्रोधाशीं मैत्र्य करूं नको आणि कोप्याशीं नको वर्तूं

२५ वर्तलास तर कदाचित त्याचे आचार शिकशील आणि आपल्ये जीवाला पाश पावशील

२६ टाळीदेणाऱ्यांतला अथवा ऋणांसाठीं जे प्रतिभू यांतला एक तूं असूं नको

२७ फेडायाला जर तुजवळ कांहीं नाहीं तर त्यानें तुजखालून तुझी गादी कां काढून घ्यावी

२८ जी पुरातन सीमा तुझ्या वडिलांनीं करून ठेविली ती सांरूं नको

२९ मनुष्याला त्याच्या धंद्यांत निपुण असतां पाहिलेंस काय तो राजांसमोर उभा राहील अधमांसमोर नाहीं उभा राहणार

अध्याय २३

१ अधिकाऱ्यांसंगतीं जेवायला बसलास झणजे तुजपुढें काय आहे हें ध्यानांत आण

२ आणि जर अन्नलिप्सु असलास तर तूं आपल्ये गळ्यास सुरी लाव

३ त्याचीं मिष्टान्नं इच्छूं नको कां तर तीं भुलविणारें भक्ष्य आहेत

४ धनवान व्हायला श्रम करूं नको तूं आपल्ये बुद्धीवर भरंवसा नको ठेवूं

५ तूं आपली दृष्टि त्याजकडे लाविशील काय आणि तें नाहींच कांकीं धन निश्चयें आपणासाठीं पक्ष करितें जसा खभांति आकाशाकडे तसें तें उडून जातें

६ कुदृष्टीचें अन्न खाऊं नको आणि त्याचीं मिष्टान्नं नको इच्छूं

७ कांकीं तो आपल्ये मनांत गणीत असतां खा पी असें तुला द्वाणेल परंतु त्याचें हृदय तुजशीं नाहीं

८ जो तुकडा तूं खाळा असशील तो ओकून टाकिशील आणि आपलीं गोड वचनें गमावशील

९ मूढाच्यां कानांत बोलूं नको कांकीं तो तुझ्या वचनांचे सुबोधाला तुच्छ मानील

१० पुरातन सीमा सारूं नको आणि अनाथांच्यां शेतांत नको शिरूं

११ कांकीं त्यांचा उद्धरणारा बलवान आहे तो तुजशीं त्यांचा वाद करील

१२ तूं आपलें मन संबोधाकडे आणि आपले कान विद्येच्या वचनांकडे लाव

१३ पारापासून शासन अटकावूं नको कांकीं तूं दंडानें त्याला तडाका मारिलास तर तो मरणार नाहीं

१४ तूं दंडानें त्याला तडाका मार द्वाणजे त्याचा जीव नरकापासून सोडविशील

१५ माझ्या लेंकरा तुझे हृदय जर सुन्न असलें तर माझे हृदय माझेच हर्षेल

१६ होय तुझे ओंठ यथार्थ बोलत असतां माझे अंतर्याम उल्लासेल

१७ तुझ्या हृदयानें पाप्यांची ईर्ष्या करूं नये परंतु सारादिवस ईश्वराची सद्गीति धरावी

१८ कांकीं निश्चयें परिणाम आहे आणि तुझी आज्ञा विलुप्त होणार नाहीं

१९ माझ्या लेंकरा तूं ऐकून सुन्न अस आणि आपलें मन मार्गांत नीट संभाळ

२० द्राक्षारसप्यांशीं आणि जे स्वदेहदुर्वृत्ति करितात त्यांशीं असूं नको

२१ कांकीं मद्यपी आणि सोदा दारिद्रास येतील आणि तंद्रा कोणीएकाला चिंध्या परिधान करवील

२२ तुझ्या ज्या बापानें तुला जन्म दिला त्याचें ऐक आणि तुझी आई वृद्ध झाली असतां तिला अवमानूं नको

२३ सत्य विकत घे विकूं नको ज्ञान शिक्षा आणि बुद्धिहि

२४ सात्विकाचा बाप फार उल्लासेल आणि सुज्ञाचा जनक व्याविषयीं हर्षेल

२५ तुझे आईबाप हर्षतील जी तुला प्रसविली ती उल्लासेल

२६ माझ्या लेंकरा तूं आपलें हृदय मजकडे दे आणि तुझीं नेत्रें माझ्या मागेंला जपोत

२७ कांकीं व्यभिचारिणी खोल चर आहे आणि परनारी संकटगर्ता आहे

२८ तीहि जशी हरणार्थ तशी टपत्ये आणि मनुष्यांमध्ये पातकी वाढवित्ये

२९ कोणाला हाय कोणाला अहा कोणाला विवाद कोणाला विप्रलाप कोणाला निष्कारण क्षतें आहेत कोणाला डोळ्यांची काळोखी आहे

३० जे द्राक्षारस पीत पीत अतिकाल राहतात आणि मिश्रितमद्य अन्वेषायला जातात त्यांला

३१. द्राक्षारस तांबडा असतां आणि प्याल्यांत चमकतां व यथायोग्य उत-
तां तूं पाहूं नको
३२. शेवटीं तो सर्पावाणीं डसतो आणि फुरशाप्रमाणें विषदंत मारितो
३३. तुझीं नेत्रें परनारीला पाहतील आणि तुझें हृदय द्वाड गोष्टी बोलेल
३४. होय जो समुद्रामध्यें आडवा पडला त्यासारखा अथवा डोलकाठीच्या
माथ्यावर जो निजला त्यासारखा होशील
३५. त्यानीं मला तडाका मारिला असतां मी दुःखित झालों नाहीं त्यानीं म-
ला पिटिलें असतां म्यां जाणलें नाहीं मी केव्हां जागृत होईन मी त्याला अणखी
अन्वेषीन असें झणशील

अध्याय २४

१. दुरात्म्यां मनुष्यांची इंध्या करूं नको आणि त्यांशीं असायाला इच्छूं नको
२. कांकीं त्यांचें हृदय अवमर्द संकल्पितें आणि त्यांचे ओठ उपद्रव बोलतात
३. ज्ञानेंकरून घर बांधिलें जातें आणि बुद्धीकडून संस्थापित होतें
४. आणि विद्येंकरून कोठड्या सर्व महामूल्य व मनोरम द्रव्यानें भरिल्या
जातील
५. ज्ञानी पुरुष बलवान आहे आणि विद्वान मनुष्य पराक्रम दृढ करितो
६. कांकीं सुमंत्रितेंकरून तूं आपलें युद्ध करिशील आणि मंत्र्यांच्या बहुत्वानें
सुरक्षण होत असतें
७. मूर्खाला ज्ञान अत्युक्त आहे वेशींत तो आपलें मुख उघडीत नाहीं
८. जो दुष्कर्म करायला संकल्पितो त्याला लोक व्यापादी म्हणतील
९. मूर्खतेचा संकल्प पापच आहे आणि मनुष्यांला निंदकांचा वीट वाटतो
१०. संकटाच्या दिवसीं जर तूं विमनस्क झालास तर तुझा पराक्रम अल्प
आहे
११. जे मरायाला नेलेले आणि वधिले जायाचे लागस आलेले त्यांस मुक्त
करायला जर झटला नाहींस
१२. पाहा आर्क्षीं हें जाणलें नाहीं असें जर ह्मटलेंस तर जो हृदयें ताडून
पाहतो तो समजणार नाहीं काय आणि जो तुझ्या जीवाला संरक्षितो तो जाणणार
नाहीं आणि प्रत्येक मनुष्याला त्याच्या कर्माप्रमाणें फल देणार नाहीं काय
१३. माझ्या लेंकरा मधु खा तें चांगलें आहे ह्मणून आणि मधुकोषच्योत
तुझे तालूस गोड वाटो
१४. तसेंच ज्ञान तुला प्राप्त झालें ह्मणजे तुझे जीवाला वाटेल असें जाण
आणि परिणाम होईल आणि तुझी आशा विलुप्त होणार नाहीं
१५. अरे दुष्टा सात्विकाच्या निवासावर टपूं नको त्याच्या विश्रांतिस्थानाचा
अवमर्द करूं नको

१६ कां तर सात्विक सातवेळा पडला तरी पुनः उठेल परंतु दुष्ट अरिष्टांत पडतील

१७ तुझा वैरी पडला असतां हर्षू नको आणि तो गळून पडला असतां तुझे हृदय उल्लासूं नये

१८ उल्लासलें तर कदाचित ईश्वर पाहील आणि त्याला वाईट वाटेल आणि तो आपला क्रोध त्यापासून फिरवील

१९ दुष्कर्मांमुळे चिडूं नको आणि दुरात्म्यांची ईर्ष्या नको करूं

२० कांकीं दुष्कर्मांचा सत्यरिणाम होणार नाहीं दुष्टांचा दीप विझून जाईल

२१ माझ्या लेकरा ईश्वराचें आणि राजाचें भय धर चंचल अनर्गलांशीं मिळूं नको

२२ कारण त्यांची आपदा अकस्मात येईल आणि त्यां दोषांचा ध्वंस कोण जाणे

२३ हे अर्थीह सुज्ञांचे आहेत न्यायांत पक्षपात करणें बरें नाहीं

२४ जो दुष्टाला ह्मणतो कीं तूं सात्विक आहेस त्याला लोक गालि देतील समुदाय त्याला अघोर मानतील

२५ परंतु जे दुष्टाला प्रत्यादेश करितात त्यांचा आनंद होईल आणि त्यांज-
वर उत्तम आशी येईल

२६ जो उत्तर करित यथार्थवचनें बोलतो तो आपले ओंठ सज्ज करितो

२७ तूं बाहेर आपली सामग्री सिद्ध कर आणि शेतांत तूं आपणासाठीं ती सज्जित कर तदनंतर आपलें घर बांध

२८ निष्कारण तूं आपल्या शेजाऱ्यावर साक्षी होऊं नको आणि आपल्ये ओं-
ठानीं फसवूं नको

२९ जसें त्यानें मला केलें आहे तसें त्याला करीन त्या मनुष्याला त्याच्या
करण्याप्रमाणें भरून देईन असें ह्मणूं नको

३० आळशी जनाच्या शेताकडून आणि निर्बुद्धि मनुष्याच्या मळ्याकडून मी
गेलों

३१ तेव्हां पाहा त्या सर्वांवर निदण रुझलें होतें आणि विषकंटक झाडानीं
त्याची भूमि झांकिली होती आणि त्याचें दगडी कुसूं मोडलें होतें

३२ तेव्हां म्यां देखून आपलें मन लाविलें म्यां पाहून संबोध घेतला

३३ अणखी थोडशी निद्रा घ्यावी थोडशा डुकल्या खाव्या निजायाला हात
थोडसे पोटाळावे

३४ ह्मणजे तुझे दारिद्र अभिक्रमकावार्णी आणि तुझी धनहीनता कवच-
युक्त मनुष्यावार्णी येईल

अध्याय २५

१. राजाविषयीं च आणि विप्रलाप वर्जाचे आणि त्यांचीं विविध कारणें वर्जाचीं याविषयीं कित्तिरक वचनें लिहिलीं आहेत

१. येहूदाचा राजा हिज्कीया याच्या मनुष्यांनीं शेलोमोच्या ज्यां वचनांची मत केली तींच हीं पुढें येतात

२ गोष्ट गूढ राखणें देवाचें गौरव परंतु राजांचें गौरव गोष्ट समीक्षणें आहे

३ आकाश उंच आणि पृथ्वी खोल आहे आणि राजांचें हृदय असमीक्ष्य आहे

४ रूप्याचा गाळ दूर करावा म्हणजे गाळणाऱ्यासाठीं पात्र निघेल

५ राजासमोरून दुष्ट दूर करावा झणजे त्याचें सिंहासन सात्विकपणें स्थापिलें जाईल

६ राजासमोर तूं आपली प्रतिष्ठा मिरवूं नको आणि महाजनांच्या स्थानीं उभा राहूं नको

७ कांकीं तुझ्या डोळ्यांनीं जो अधिपति पाहिला आहे त्यासमोर तुला नीच करावें यापेक्षां तूं इकडे वर ये असें तुला झणावें हें बरें आहे

८ विवाद करायला त्वरेनें बाहेर जाऊं नको गेलास तर त्याच्या शेवटीं तुझ्या शेजाऱ्यानें तुला लज्जित केलें झणजे काय करिशील

९ तूं आपला वाद आपल्ये शेजाऱ्याशींच कर आणि अन्याला रहस्य प्रव्यक्त करूं नको

१० केलेंस तर कदाचित ऐकणारा तुझी अप्रतिष्ठा करील आणि तुझी अकीर्ति फिरून जाणार नाही

११ यथार्थोक्त वचन रूप्यचित्रितपात्रस्थित सुवर्णसेवि असें आहे

१२ जशी सोन्याची कुडकी आणि उत्कृष्ट सोन्याचें भूषण तसा सुन्न प्रत्यादेशक ऐकत्या कानाला आहे

१३ कापणीच्या समयीं जसें हिमानीचें शीत तसा विश्वस्त दूत त्याच्या पाठविणाऱ्यांस आहे कांकीं तो आपल्ये धन्यांचा जीव समाहित करितो

१४ जो खोठ्या दानाविषयीं फुशारतो तो वृष्टिहीन मेघ व वायु असा आहे

१५ सहनतेंकरून अधिपति मनावला जातो आणि मृदु जिह्वा हाड मोडिल्ये

१६ तुला मधु सांपडलें झणजे तुला पुरे एवढें खा नाही तर कदाचित तूं अतितृप्त होऊन तें ओकून टाकिशील

१७ तूं आपला पाय आपल्ये शेजाऱ्याचे घरांत केवळ कधींमधीं जाऊं दे नाही तर कदाचित तो तुला कंटाळून तुला द्वेषील

- १८ जो आपत्ये शेजाऱ्यावर खोटी साक्ष भरितो तो घण आणि तरवार आणि सुतीक्ष्ण तीर असा आहे
- १९ संकटसमयीं अविश्वस्त्रावर भरंवसा ठेवणें भयदंत आणि पेंचलेला पाय असें आहे
- २० जो हिमकालीं वस्त्र काढितो तो जसा आणि जसा क्षारावर अम्ल तसा जो खिन्नहृदयाला गीतें गातो तो आहे
- २१ तुझ्या द्वेषकाला जर भूक लागली तर त्याला अन्न खायाला घाल जर त्याला तहान लागली तर त्याला पाणी प्यायाला दे
- २२ ह्यणजे त्याचे डोईवर अभेय अंगारांचा राशि घालशील आणि ईश्वर तुला फल भरून देईल
- २३ उत्तरेकडचा वारा वृष्टि उडवून दूर करितो तसें रोषवाहणमुख चुगल जिव्हेला
- २४ झगडाळू स्त्रियेगीं सहायतेच्या घरांत राहण्यापेक्षां धाब्याच्या एका कोनावर वसणें बरें आहे
- २५ तृषार्त्तजीवाला जशीं शीतलजलें तशी दूरदेशांतून आलेली शुभवार्त्ता आहे
- २६ दुष्टाच्या समक्ष सात्विक भ्रष्ट झाला असतां गडुळलेला जलोद्गम आणि दूषित झरा असा आहे
- २७ पुष्कल मधु खाणें बरें नाहीं आणि स्वगौरव समीक्षणें कष्टकर आहे
- २८ जो नियतात्मा नाहीं तो कोट्टहीन भयपूर असा आहे

अध्याय २६

१ इड ११ आळशी १० आणि झगडाळू सुवरे पांविषयीं चीं कितिरक पचनें

- १ उष्णकालीं जशी हिमानी आणि कापणीच्या समयीं जशी वृष्टि तसें गौरव मूढाला शोभत नाहीं
- २ जसा पक्षी भ्रमत जशी निळवी उडत येत्ये तसा शाप निष्कारण येत नाहीं
- ३ अश्याला कशा खराला मुखयंत्रण आणि मूढाचे पाठीला दंड पाहिजे
- ४ मूढाला त्याचे मूर्खतेप्रमाणें उत्तर करूं नको केलेंस तर कदाचित तूं हि न्यासारिखा होशील
- ५ मूढाला त्याचे मूर्खतेप्रमाणें उत्तर कर नाहीं तर तो आपल्या भतें सुज्ञान होईल
- ६ जो मूढाचे हातीं निरोप पाठवितो तो पाय कापून उपद्रव पितो

- ७ व्यंगाचे पाय लंगडतात तशी मूढांच्या मुखांत झण लंगडत्ये
 ८ गोफणींत धोंडा बांधितो तो जसा तसा मूढाचा सन्मान करितो तो आहे
 ९ जसा मद्याक्रांताचे हातांत रतलेला कांटा तशी मूढांच्या मुखांत झण आहे,
 १० ज्या महामहिम्यानें विश्व उच्यन्न केलें तो मूढांला आणि अतिक्रामकां-
 लाहि फल भरून देतो
 ११ जसा कुत्रा आपल्या वांताकडे फिरतो तसा मूढ आपली मूर्खता पुनः
 करील
 १२ मनुष्य स्वमतें सुज्ञान असतां पाहिलास तर त्याच्यापेक्षां मूढाविषयीं
 अधिक आशा आहे
 १३ मार्गांत सिंह आहे आख्यांत सिंह आहे असें आळशी झणतो
 १४ जशी द्वारशाखा आपल्या कुंसावर फिरत्ये तसा आळशी आपल्ये मं-
 चकावर फिरतो
 १५ आळशी आपला हात पात्रांत ठेवितो तो आपल्ये मुखाकडे तो परत
 आणायाला कंटाळतो
 १६ आळशी स्वमतें सात प्रामाणिकांपेक्षां सुज्ञान आहे
 १७ कुत्र्याचे कान धरितो तो जसा तसा जो जवळून जातांना स्वसंबंधी
 नाही अशा विवादांत शिरतो तो आहे
 १८ खेळतांना अभिशिख तीर आणि मरण फेंकितो तो जसा
 १९ तसा जो आपल्ये शेजाऱ्याला फसवून मी विनोद करित नव्हतों काय,
 असें झणतो तो आहे
 २० इन्धन नसलें तर अग्नि विझेल आणि कुजबुज्या नसतां झगडा शमेल
 २१ जसे कोळसे अंगारांला आणि जशीं फांटीं अभीला तसा झगडाळू म-
 नुष्य विवाद चेतवायाला आहे
 २२ कुजबुज्याचीं वचनें निस्तन्यांसारिखीं आहेत तीं उदराच्यां अंतर्वेश्मांत
 उतरतात
 २३ जशी गाळाच्या रुप्यानें मढलेली खापरी तसे स्नेहित ओंठ आणि दु-
 रालें हृदय आहेत
 २४ द्वेषक आपल्या ओंठानीं मिष करितो आणि आपल्या अंतर्त्यामांत कपट
 ठेवितो
 २५ जरी तो दयावाणीनें बोलिला तरी त्याजवर विश्वासूं नको कांकी त्याचे
 हृदयांत सात कुत्सित भावना असतील
 २६ ज्याचा द्वेष मिषानें आच्छादिला आहे त्याची दुरात्मता सभेंत प्रकट
 केली जाईल
 २७ जो खांच खणितो तो तीत पडेल आणि जो धोंडा लोटितो त्याजवर
 तो उलटून घेईल

२८ असत्यवादिनी जिह्वा स्वपीडितांस द्वेषित्ये आणि खिग्धभाषकमुख धका देते

अध्याय २७

१ अर्हकार २ सत्यप्रोति ११ दोष चुकण्याची चिंता १२ आणि घरची ऋणपट यांविषयीचीं कितीएक वचनें

१ उद्यांच्या दिवसाविषयीं फुशारूं नको कांकीं एक दिवस काय प्रसवेल हें तुला कळलें नाहीं

२ इतरानें तुला स्तवावें स्वमुखानें नको अन्यानें तुझ्याच ओंठानीं नको

३ दगड जड आणि वाळू भारी आहे परंतु मूर्खाचा रोष त्यां दोहोंपेक्षाहि भारी आहे

४ कोपाची तीव्रता आणि क्रोधाचा प्रवाह असो परंतु ईर्ष्येपुढें कोण उभारहील

५ उघडा प्रत्यादेश गुप्तप्रीतीपेक्षां बरा आहे

६ भियकारानें केलेलीं क्षतें विश्वस्त आहेत परंतु द्वेषकाचीं चुंबनें कपटमय आहेत

७ तृप्त जीव मधुकोषच्योताला कंटाळतो परंतु भुकेल्या जीवाला कौणताहि कडू पदार्थ गोड वाटतो

८ जो पक्षी आपल्ये कोट्यापासून भ्रमतो तो जसा तसा जो मनुष्य आपल्या स्थानापासून भ्रमतो तो आहे

९ न्नक्षण आणि सुरभि हृदय हृष्ट करितात आणि त्याच्या मित्राचा मधुरसाहि हृद्य उपदेशेकरून

१० तूं आपला मित्र आणि आपल्ये बापाचा मित्र सोडूं नको आणि आपल्ये आपदेचे दिवसीं आपल्या भाव्वाच्या घरास जाऊं नको समीप संवासी दूर भाव्वापेक्षां बरा आहे

११ माझ्या लेंकरा सुन्न अस आणि माझे हृदय हृष्ट कर ह्यणजे मी आपल्या निंदकाला प्रत्युत्तर करीन

१२ विवेकी अरिष्ट पाहून लपतो परंतु मूढ पुढें चालून दंडिले जातात

१३ जो परकीयाचा प्रतिभू झाला आहे त्याचें वस्त्र घे आणि परनारीकरितां त्यापासून गहाण घे

१४ पहांटे जो आपल्ये मित्राला मोठे शब्दानें आशीर्वाद देतो त्यासाठीं तो शाप असा मानिला जाईल

१५ वृष्टिदिवसीं सतत पागोळी आणि झगडाळ बायको सारिखीच आहेत

१६ जो तिला आवरितो तो वाऱ्याला आवरितो आणि आपल्या उजव्या हातांतलें अक्षण जें प्रत्ययास येईलच तेंहि

१७ लोह लोहानें तीक्ष्ण होतें आणि मनुष्य आपल्ये मित्राचें मुख तीक्ष्ण करितो

१८ जो अंजीरवृक्षाला संभाळितो तो त्याचें फल खाईल आणि जो आपल्ये धन्याला जपतो तो सम्मान पावेल

१९ जसें पाण्यांत मुखाला मुख प्रतिबिंबितें तसें मनुष्याला मनुष्याचें हृदयहि

२० मृत्युलोक आणि नाश तूम होत नाहीत आणि मनुष्याचीं नेत्रेंहि तूम होत नाहीत

२१ रुप्यासाठीं मूस आणि सोऱ्यासाठीं भट्टी आहे तर मनुष्य आपल्ये स्तुतीप्रमाणें असावा

२२ जरी मूर्खाला उखळांत चूर्णामध्यें मुसळानें कुटिलेंस तरी त्याची मूर्खता त्यापासून जाणार नाही

२३ तूं आपल्ये मेंढरांची अवस्था निश्चयें जाण आपल्या कळपांकडे आपलें मन लाव

२४ कांकीं धन सर्वकालपर्यंत टिकत नाही आणि मुकुट युगानुयुग टिकेल किं काय

२५ तृण उगवतें आणि हिरवळ दृष्टीस पडत्ये आणि पर्वतांतले उद्दिद खुडिले जातात

२६ कोंकरें तुझ्या वस्तार्थ आहेत आणि बकरे शेताचें मूल्य आहेत

२७ आणि तुला स्वभक्ष्यार्थ आणि आपल्या घरच्या भक्ष्यार्थ आणि आपल्ये दासींच्या उपजीवनार्थ श्रेष्ठ्यांचें पुरतें दूध मिळेल

अध्याय २८

अधर्माविषयीं आणि धार्मिक सत्त्वतेविषयींचीं कित्तिएक वचनें

१ कोणी पाठीस लागला नसतां दुष्ट पळतात परंतु सात्विक सिंहावाणीं प्रगल्भ असतात

२ देशाच्या पातकामुळें त्याचे बहुत अधिपति होतात परंतु सुबुद्धि व सुज्ञान मनुष्याकडून तो दीर्घकाल यथास्थित राहिल

३ जो दरिद्री पुरुष दुर्गतांला पीडितो तो संहारक व अन्ननाशक पर्जन्यसा आहे

४ जे धर्मविधि सोडितात ते दुष्टांला स्तवितात परंतु जे धर्मविधि पाळितात ते त्यांशीं लढतात

५ दुरात्मे मनुष्य न्याय समजत नाहीत परंतु ईश्वराचे अन्वेषक सर्व समजतात

- ६ जो दरिद्री स्वसत्त्वतेनें वर्त्ततो तो कुटिलाचार धनवानापेक्षां उत्तम आहे
- ७ जो धर्मविधि पाळितो तो सुबुद्धि पुत्र आहे परंतु जो सोद्यांचा सहाय आहे तो आपल्ये बापाची अप्रतिष्ठा करितो
- ८ जो व्याजानें व वृद्धीनें आपलें धन वाढवितो तो दुर्गतोपकारकार्य तें संचित करील
- ९ धर्मविधि न एकावा झणून जो आपला कान फिरवितो त्याची प्रार्थनाहि वीट अशी मानिली जाईल
- १० जो सत्यात्म्यांस कुमार्गांत बहकवितो तो आपल्ये खांचेंतच पडेल परंतु यथार्थात्मे कुशलाचें धारण करितील
- ११ धनवान स्वमते ज्ञानवान असतो परंतु कोणी सुबुद्धि दरिद्री त्याला समीक्षितो
- १२ सात्विक उल्लासतात तेव्हां मोठी शोभा असत्ये परंतु दुष्ट उठले झणजे मनुष्यें लपतात
- १३ जो आपलीं पातकें आच्छादितो तो क्षेम्य असणार नाहीं परंतु जो पाप अंगीकारून सोडितो तो दया पावेल
- १४ जो मनुष्य नित्य भय धरितो तो धन्य परंतु जो आपलें हृदय कठोर करितो तो अरिष्टांत पडेल
- १५ जसा गरजता सिंह अथवा फिरता ऋक्ष तसा दुष्ट अधिकारी दरिद्री लोकांकडे वर्त्ततो
- १६ बुद्धिहीन अधिपति महाबलाकारी असतो परंतु जो लोभाला द्वेषितो तो आपलें आयुष्य दीर्घ करील
- १७ मनुष्य कोणीएकाच्या रक्तामुळें पीडलेला असतां गर्तेकडे जर पळाला तर त्याला कोणी अटकावूं नये
- १८ जो यथार्थतेनें वर्त्ततो तो तारिला जाईल परंतु कुटिलाचार एकाएकीं गळून पडेल
- १९ जो आपली भूमि राबितो तो भाकरीनें तृप्त होईल परंतु जो वृथोत्पन्नांस अनुसरतो त्याला यथेष्ट दारिद्र होईल
- २० विश्वासू मनुष्य बव्हाशीर्विशिष्ट होईल परंतु धनवान व्हायला जो त्वरा करितो तो निर्दोष असणार नाहीं
- २१ पक्षपात करणें बरें नाहीं आणि भाकरीच्या तुकड्यासाठीं पुरुषानें पातक केलें तर बरें नाहीं
- २२ जो द्रव्याज्जनार्थ उतावळी करितो तो कुदृष्टि आहे आणि त्याला दारिद्र येईल असें तो जाणत नाहीं
- २३ जो मनुष्याला प्रत्यादेश करितो तो तदनंतर जिव्हेनें जो श्लाघा करितो त्यापेक्षां अधिक अनुग्रह पावेल

२४ जो आपल्या बापाला अथवा आईला लुटून कांहीं पातक झालें नाहीं असें झणतो तो नाशकाचा सहभावी आहे

२५ जो विस्पद्दमान मनाचा तो विवाद चेतवितो परंतु जो ईश्वरावर भाव ठेवितो तो पुष्ट केला जाईल

२६ जो आपल्या हृदयावर भाव ठेवितो तो मूढ आहे परंतु जो ज्ञानतः वर्ततो तो मुक्त केला जाईल

२७ जो दरिद्राला देतो त्याला तोटा पडणार नाहीं परंतु जो आपले डोळे झांकितो तो बहुत गालि पावेल

२८ दुष्ट उठतात तेव्हां मनुष्यें लपतात परंतु ते नष्ट झाले झणजे सात्विक वाढतात

अध्याय २९

१ सौमिक नीतीविषयीं १५ आणि गृहनीतीविषयीं १९ क्रोध गर्व चौर्य घैर्ये आणि दूषण यांविषयींचीं कित्तिरेक वचनें

१ जो बहुत प्रत्यादेश पावून आपली मान ताठ करितो तो अकस्मात भ्रम होईल आणि कोणताहि उपाय असणार नाहीं

२ सात्विक प्रधान आहेत तेव्हां लोक हर्षतात परंतु दुष्ट अधिकारी असले झणजे प्रजा उच्छ्वास टाकिल्ये

३ ज्याला ज्ञान आवडतें तो आपल्ये बापाला हृष्ट करितो परंतु वेश्यांचा सखा धन उधळितो

४ राजा न्यायानें राष्ट्र स्थिरावितो परंतु जो उपदा घेतो तो तें निदाळितो

५ जो पुरुष आपल्ये शेजाऱ्याला आर्जवितो तो त्याच्या पावलांसाठीं जाळें पसरितो

६ दुरात्म्या मनुष्याच्या पातकांत पाश आहे परंतु सात्विक जय करून हर्षतो

७ सात्विक दरिद्रांचा वाद जाणतो परंतु दुष्ट तो जाणायास विवेक करीत नाहीं

८ निंदक मनुष्य नगर चेतवितात परंतु सुज्ञजन क्रोध शांतवितात

९ सुज्ञ मनुष्यानें मूर्ख मनुष्याशीं वाद केला तरी तो चरफडेल आणि हांसेल आणि शांति पावणार नाहीं

१० घातक मनुष्य यथार्थाला द्वेषितात परंतु सत्यात्मे त्याचें जीवरक्षण अन्वेषितात

११ मूढ आपलें सारें मन प्रकट करितो परंतु सुज्ञान तें आकळून राखितो

१२ जो अधिकारी अनृताकडे कान देतो त्याचे सर्व सेवक दुष्ट असतात

१३ दरिद्री आणि पीडक एकत्र मिळतात ईश्वर त्यां उभयांचीं नेत्रें प्रकाशित करितो

१४ जो राजा सत्यतेनें दरिद्रांचा न्याय करितो त्याचें सिंहासन सर्वकालपर्यंत संस्थापित राहिल

१५ दंड आणि प्रत्यादेश ज्ञान देतात परंतु स्वतंत्र सोडिलेले पोर आपल्ये आईला लज्जार्त्त करील

१६ दुष्ट वाढतात तेव्हां प्रातःक वाढते परंतु सात्विक र्याचा ध्वंस पाहतील

१७ तूं आपल्ये पुत्राला शास द्याणजे तो तुला चैन पडूं देईल होय तो तुझ्या जीवाला आनंद वाटूं देईल

१८ उपदेश नसला तर लोक लंपट होतात परंतु जो धर्मविधि पाळितो तो धन्य

१९ सेवक केवळ वचनानीं शासिला जात नाहीं कांकीं जरीं समजला तरीं उत्तर करणार नाहीं

२० मनुष्य स्ववचनांचें उतावळें असतां पाहिलेस तर त्याच्यापेक्षां मूढाविषयीं अधिक आशा आहे

२१ कोणी आपला सेवक बाल्यापासून लाडकाविला तर शेवटीं तो त्याचा पुत्रसा होईल

२२ क्रोधी मनुष्य झगडा चेतवितो आणि कोपी जन बहुदोष असतो

२३ मनुष्याचा गर्व त्याला अधम करील परंतु नम्रात्मा गौरव पावेल

२४ जो चोराला भागी होतो तो आपल्या जीवाला द्वेषितो जो शाप ऐकून तो प्रकट करीत नाहीं सोहि

२५ मनुष्याचा त्रास पाश घालितो परंतु जो ईश्वरावर भाव ठेवितो तो सुरक्षित राहिल

२६ अधिकाऱ्याचा प्रसाद बहुत अन्वेषितात परंतु प्रत्येकाचा न्याय ईश्वराजवळूनच येतो

२७ अन्यायी मनुष्य सात्विकांला वीट असा आहे आणि सदाचारी जन दुष्टाला अघोर वाटतो

अध्याय ३०

१ आगूर आपले मत सांगतो ७ त्याचे प्रार्थनेचे दोन विषय १० कनिष्ठांसाठी
अन्याय करू नये ११ चार दुष्ट जाति आहेत १५ चार पदार्थ अतर्पणीय
आहेत १७ आर्द्रबापांचा अपमान करू नये १८ चार पदार्थ दुर्भेद्य आहेत
१९ चार पदार्थ असह्य आहेत २४ चार जीव फार शाहणे आहेत २९
चार जीव प्रतापी आहेत ३९ क्रोध निवारणाचा

१ याकेचा पुत्र आगूर याची वचनें द्वाणजे जो प्रवाद त्या पुरुषानें ईथीए-
लाला ईथीएलालाच आणि उखालाला सांगितला तो

२ मी तर कोणत्याहि मनुष्यापेक्षां पशुशील आहे आणि मनुष्यबुद्धि मला
नाहीं

३ मी ज्ञान शिकलों नाहीं आणि पवित्रांची विद्या मला कळली नाहीं!

४ आकाशावर कोण चढला अथवा उतरला कोणी आपल्या अंजलीत वारा
एकवटून घेतला आहे कोणी वस्त्रांत जलें बांधून ठेविली आहेत पृथ्वीच्या सर्व
सीमा कोणी स्थापिल्या आहेत त्याचें नाम काय अथवा त्याचे पुत्राचें नाम काय
तुला कळलें किं काय

५ देवाचें प्रत्येक वचन स्वच्छ आहे त्याजवर जे भाव ठेवितात त्यांला तो
वारणरूप आहे

६ त्याच्या वचनांला कांहीं लावूं नको लाविलेंस तर कदाचित तो तुला
प्रत्यादेश करील आणि तूं असत्यवादी निघशील

७ दोन अर्थ म्यां तुजपाशीं मागीतले आहेत मी मरें त्यापूर्वी ते मजपासून
अडकवून ठेवूं नको

८ अनुत्त आणि असत्यवाद मजपासून दूर राख दारिद्र अथवा आढ्यता
मला देऊं नको नित्याचें अन्न मला खायाला दे

९ नाहीं तर कदाचित मी तुम असतां नास्तिक्य बोलेन आणि ईश्वर कोण
असें द्वाणेन अथवा दारिद्री असतां चोरी करीन आणि आपल्ये देवाचें नाम अधर्मा-
ने घेईन

१० सेवकाची चहाडी त्याच्या धन्याजवळ करूं नको केलीस तर कदाचित
तो तुला शापील आणि तूं दोषी निघशील

११ आपल्ये बापाला शापिल्ये आणि आपल्ये आईला आशीर्वाद देत नाहीं
अशी एक जाति आहे

१२ स्वदृष्टीनें स्वच्छ असली तरीं स्वमलापासून धुतली नाहीं अशी एक
जाति आहे

१३ जिचीं नेत्रें किती उच्छिन्न आणि जिच्या पांण्या उन्नत आहेत अशी
एक जाति आहे

१४ दीनांस पृथ्वीतून आणि दरिद्रांस मनुष्यांतून खायला जिचे दांत तर-
वारीसारिखे आणि जिच्या दादा सुन्यांसारिख्या आहेत अशी एक जाति आहे

१५ जळवेच्या दोन कन्या आहेत दे दे असें झणतात कधी तृप्त होत नाहीत
असे तीन पदार्थ आहेत होय चार पुरे झणून झणत नाहीत

१६ झणजे मृत्युलोक आणि वंध्यगर्भाशय जी पृथ्वी जलपूत होत नाही ती
आणि जो अग्नि पुरे असें झणत नाही तो

१७ जो डोळा बापाचा उपहास करितो आणि आईची मान्यता करायला
अव्हेरितो त्याला खोऱ्यांतले कृष्णकाक टोंचितील आणि खभांतीची पिलें त्याला
खातील

१८ मला फार आश्चर्य वाटतात' असे तिन अर्थ आहेत होय मला कळत
नाहींत असे चार आहेत

१९ खभांतीचा मार्ग विहायसांत सर्पाचा मार्ग खडकावर गलबताचा मार्ग
समुद्रामध्ये आणि पुरुषाचा मार्ग कुमारीसंगती

२० जारकर्मिणी स्त्रियेचा मार्ग असा आहे ती खाऊन आपलें तोंड पुशिये
आणि झणत्ये म्यां काहीं दुराचार केला नाही

२१ तिहीं अर्थांमुळें पृथ्वी विव्हल आहे आणि जे तिच्यानें साहवत नाहीत
त्यां चोहोंनुळेंहि

२२ सेवक अधिकार करितो तेव्हां त्याजमुळें आणि मूर्ख अन्नानें तृप्त झाला
तेव्हां त्याजमुळें

२३ द्वेष्य स्त्री विवाहित झाली तेव्हां तिजमुळें आणि दासी आपल्ये बाई-
ची भागधेय झाली तेव्हां तिजमुळें

२४ पृथ्वीतले ते चार जीव लहान आहेत परंतु ते अत्यंत शाहणे आहेत

२५ मुंग्या अशक्त जाति आहेत तथापि त्या आपलें भक्ष्य उष्णकालीं सिद्ध
करून ठेवितात

२६ अरण्याखु निर्बल प्राणी आहेत तथापि ते आपलीं घरे खडकांत को-
रून ठेवितात

२७ टोळांचा कोणी राजा नाही तथापि ते सर्व दलव्यूहानें बाहेर जातात

२८ पाल आपल्या हातानीं धारण करित्ये आणि राजांच्यां मंदिरांत असत्ये

२९ चांगले चालतात असे तीन जीव आहेत होय चार सुंदर क्रमतात

३० सिंह जो पशूंमध्ये परम पराक्रमी आहे आणि कोणापासूनहि परा-
ङ्मुख होत नाही तो

३१ पराक्रमी घोडा आणि बोकड आणि ज्या राजापुढें कोणाच्यानें उभें ठा-
कवत नाही तो

३२ तूं आपणाला उंचावून जर मूर्खता केलीस अथवा दुष्टता संकल्पिलीस
तर आपला हात आपल्ये मुखावर लाव

३३ तर दूध घुसळणें लोणी निघूं देतें आणि नाक पिळणें रक्त काढितें तसें
क्रोधमेरणें झगडा उठवितें

अध्याय ३१

१, लक्ष्मणलाला इंद्रियनिग्रह आणि भोगनियमन यांविषयी जो उपदेश झाला तो इ पंडितांचें सांख्यन आणि संरक्षण करावें १० चांगऱ्ये बायकोची प्रशंसा आणि तिचे गुण

१ लमूएल राजाचीं वचनें ह्यणजे जो प्रवाद त्याचे आईनें त्याला शिकविला तो

२ काय माझ्या लेंकरा काय माझ्या पोटच्या लेंकरा काय माझ्या नवसांच्या लेंकरा

३ तूं आपलें बल स्त्रियांला आणि आपले मार्ग राजांच्या नाशकाला देऊं नको

४ हे लमूएला द्राक्षारस पिणें राजांला शोभत नाहीं नाहीं राजांला शोभत आणि मद्येच्छा अधिपर्तीला साजत नाहीं

५ तो प्याला तर कदाचित तो नियमाला विसरेल आणि एकाद्या दीनाचा वाद निकृत करील

६ जो नाशाचे लागास आला आहे त्याला मद्य आणि खिन्नान्यांला द्राक्षारस दे.

७ त्यानें पिऊन आपलें दारिद्र विसरावें आणि आपले कष्ट पुनः न स्मरावे मुक्यांसाठीं सर्व अनयांच्या वादासाठीं तूं आपलें मुख उघड

९ तूं आपलें मुख उघड सात्त्विकपणें न्याय कर दीन व दरिद्री यांचा वाद ठरीव

१० सद्गुण स्त्री कोणाला सांपडेल तिचें मूल्य माणिक्यांच्यापेक्षां थोर आहे

११ तिचा पति मनापासून तिजवर भरंवसा ठेवितो आणि त्याला संपत्तीचा तोटा पडत नाहीं

१२ ती आपल्ये आयुष्याचे सर्व दिवस त्याचें हित करील अरिष्ट करणार नाहीं

१३ ती लेंकर आणि ताग शोधून घेत्ये आणि आपल्ये हातानीं आनंदतः कार्य्य करित्ये

१४ ती वणिजांच्या गलबतांसारिखी आहे ती आपलें अन्न दूरून आणित्ये

१५ रात्र गेली नाहीं ती उठून आपल्या घराण्याला आहार आणि आपल्ये सेवकींला शिधा देत्ये

१६ ती शेताचा विचार करून तें विकत घेत्ये ती स्वहस्तफलानें द्राक्ष्यांचा मळा लावित्ये

१७ ती आपली कटी बलानें वेष्टित्ये आणि आपले भुज दृढ करित्ये

१८ आपलें वाणिज्य उत्तम आहे असें ती समजत्ये रात्री तिचा दिवा विझत नाहीं

१९ ती आपले हात चातीला लावित्ये आणि तिच्या मुष्टि पेळा धरितात

२० ती आपली मुष्टि दीनाकडे पसरित्ये होय ती आपले हात दरिद्राकडे पुढें करित्ये

२१ ती आपल्या घराण्याविषयीं भीत नाहीं कांकीं तिचें सारें घराणें किर्मिजी-रंगाचें वस्त्र व्यालेलें असतें

२२ ती आपल्येसाठीं वेलबुटीचीं आस्तरणें करित्ये तिचें पांघरूण स्वच्छ पांढरें वस्त्र आणि किर्मिजीरंगाचें वस्त्र असतें

२३ तिचा पति वेशींत जाणिला जातों तो देशांतल्या महत्तरांमध्ये बसला असतो तेव्हां

२४ ती स्वच्छ पांढरें वस्त्र करून विकित्ये आणि कटीबंध वणिजाला विकत दैत्ये

२५ सामर्थ्य आणि शोभा तिचें पांघरूण आहेत आणि ती पुढल्ये कालाला हांसत्ये

२६ ती ज्ञानानें आपलें मुख उघडित्ये आणि दयेचा विधि तिचे जिव्हेवर असतो

२७ ती आपल्ये घराण्याच्या आचारांला जपत्ये आणि आळसाचें अन्न ती खात नाहीं

२८ तिचीं लेकरें उठून तिला धन्य झणतात तिचा पतिहि उठून तिला स्तवितो

२९ बहुत कन्यानीं सहणतेनें कार्य्य केले आहे परंतु त्यां सर्वांवर तूं उत्कर्ष केला आहेस

३० सुंदरता वंचक आणि सुरूपता व्यर्थ आहे जी स्त्री ईश्वराची सद्गीति धरित्ये ती स्तुत्य आहे

३१ तिच्यां हस्तफलांतलें तिला द्या आणि वेशींत तिचीं कर्म तिला स्तवोत

उपदेशक

अध्याय १

१ मनुष्याच्या सर्व गति निरर्थक आहेत असे उपदेशक सांगतो ४ कारण सृष्ट प्रदार्थ आपल्या गतीत बंधल आहेत ८ त्याकडून काहीं नवे निघत नाही आणि सर्व पुरातन अर्थ विसरले जातात ११ आणि विद्यानुसेवनहि बर्ध असे त्याने अनुभविले आहे म्हणून तो अग्नी गोष्ठ सांगतो

१ येरूशालेमेंतला राजा दावीद याचा पुत्र जो उपदेशक त्याची वचनें

२ व्यर्थतांची व्यर्थता असें उपदेशक झणतो व्यर्थतांची व्यर्थता सर्व व्यर्थताच आहे

३ सूर्याखालतीं मनुष्य जो सर्व कष्ट करितो त्याचें त्याला फल काय

४ एक पिढी गेली झणजे दुसरी पिढी येत्ये परंतु पृथ्वी सर्वकालपर्यंत टिकत्ये

५ सूर्य तर उगवतो आणि सूर्य मावळतो आणि जेथे तो उगवला तिकडे स्वस्थानाकडे त्वरेनें चालतो

६ तो दक्षिणेकडे जातो आणि फिरून उत्तरेकडे येतो वारा फिरत फिरत जातो आणि वारा आपल्ये पर्यायांनुसार परत येतो

७ सर्व नद्या वहात समुद्रांत जातात तथापि समुद्र भरला नाही ज्या स्थानांतून नद्या निघतात तिकडे त्या फिरून जातात

८ सर्व अर्थ श्रमी आहेत मनुष्याच्यानें सांगवत नाही डोळा पाहून तृप्त होत नाही कान ऐकून पूर्त होत नाही

९ जें काहीं झालें आहे तें तेंच आहे जें होईल आणि जें काहीं केलें आहे तें तेंच आहे जें केलें जाईल आणि सूर्याखालतीं काहीं नवे नाही

१० ज्याविषयीं कोणी झणेल कीं पाहा हें नवे आहे असें काहीं आहे काय जो पुरातनकाल आद्म्यापूर्वी होता त्यांत तें आर्षाच झालें आहे

११ पूर्व अर्थांचें काहीं स्मरण नाही आणि जे पुढें होणार आहेत त्यांचेंहि स्मरण जे अणखी पुढें होतील त्यांसुद्धां राहणार नाही

१२ मी उपदेशक येरूशालेमेंत इस्त्राएलाचा राजा होतो

१३ आणि आकाशाखालतीं जें काहीं केलें जातें त्याचें अन्वेषण आणि समीक्षण ज्ञानतः करायाला म्यां आपलें मन लाविलें हें दुःसाध्य कार्य देवानें मनुष्य-जातीला दिलें आहे यांत उद्योग करावा झणून

१४ सूर्याखालती जी सर्व कर्म केली जातात ती म्यां पाहिली आहेत आणि पाहा सर्व व्यर्थता आणि रिकामी खटपट आहे

१५ जे वांकडे त्याच्याने नीट होवत नाही जे उणे ते गणिले जाऊ शकत नाही

१६ म्यां आपल्या मनांत बोलत छटले पाहा मी महत्त्वसंपन्न झालो आहे आणि जे सर्व मजपूवी येरूशालेमंत होते त्यांच्यापेक्षा मला अधिक ज्ञान प्राप्त झाले आहे होय माझ्या मनानें बहुत ज्ञान आणि विद्या अनुभविली होती

१७ आणि ज्ञान समजायला आणि उन्मत्ता व मूढता जाणायला म्यां आपले मन दिले मग हेहि रिकामी खटपट आहे असे मी समजलो

१८ कांकी बहुत ज्ञानांत बहुत खेद असतो आणि जो विद्या-वाढवितो तो शोक वाढवितो

अध्याय २

१ मनुष्याच्या गतीची जो व्यर्थता आनंदाच्या कर्मांत असत्ये ती १२ जरीं झुडापेक्षां सुज्ञान उत्तम आहे तरीं उभयांला एकसारखें आपतन घडत असते १८ मनुष्ये आपले अमफल अज्ञातांकडे सोडून जातात म्हणून अम करणे व्यर्थ आहे २४ उद्योग करून आनंदाचे यापेक्षा कांहीं बरे नाही परंतु असें करू शकणे देवदत्त आहे

१ म्यां आपल्ये मनांत छटले ये हो मी तुला हर्षकडून पारखितो झणून तूं सुख भोगीत जा मग पाहा हेहि व्यर्थता आहे

२ मी हास्याविषयीं झणालो ते उन्मत्त आहे आणि हर्षाविषयीं तो काय करितो

३ म्यां आपले मन ज्ञानाकडे लावीत असतांही आपला देह द्राक्षारसाने पोषावा आणि मूढता धरावी जें मनुष्यवंशाला उत्तम आहे जें त्यानीं आकाशाखालतीं आपल्ये आयुष्याचे सर्वदिवस करावे तें मी पाहीं तोंपर्यंत असा विचार म्यां आपल्ये मनांत केला

४ म्यां मोठीं कार्ये केलीं म्यां आपणासाठीं घरे बांधिलीं म्यां आपणासाठीं द्राक्षांचे मळे लाविले

५ म्यां उपवनें आणि वृक्षवाटिका हीं केलीं आणि यांत सर्वप्रकारच्या फलांचे वृक्ष लाविले

६ म्यां आपणासाठीं जलाशय केले त्यांकडून वृक्षस्फुटदन शिपावे म्हणून

७ म्यां दास आणि दासी घेतलीं आणि मला गृहज होते आणि जे सर्व मजपूवी येरूशालेमंत होते त्यांच्यापेक्षा मला गुरांचें आणि शेरडामेंढरांचें बहुत धन होतें

८ म्यां आपणासाठीं रूप्याचा आणि सुवर्णाचा आणि राजे व राष्ट्रे यांच्या

स्वत्वधनाच संग्रह केला म्यां आपणासाठी गायक आणि गायकी ठेविली. आणि मनुष्यवंशांचे मनोरम विषय पुष्कळपणे घेतले

९ मी तर महान झालो आणि जे सर्व मजपूर्वी येरूशालेमेंत होते त्यांपेक्षा समृद्ध झालो आणि माझे ज्ञान माझे ठायीं अखंडित राहिले

१० आणि जे कांहीं माझ्या नेत्रांनीं दृष्टिले तें त्यांपासून म्यां अटकाविलें नाहीं आणि म्यां आपलें मन कशाहि हर्षापासून आकळिलें नाहीं कांकीं माझ्या सर्वकर्मामुळे माझे हृदय हर्षे आणि माझ्या सर्व श्रमफलांतून माझा वाटा हाच होता

११ मग जीं सर्व कर्म माझ्या हातांनीं केलीं होतीं त्यांजकडे आणि जें सर्व कार्य साधायला म्यां श्रम केले होते त्याजकडे म्यां पाहिलें आणि पाहा सारें व्यर्थता आणि रिकामी खटपट आहे आणि सूर्याखालतीं कांहीं फल नाहीं

१२ आणि ज्ञान व उन्मत्तता व मूढता पाहायला म्यां अवलोकन केले कांकीं जो मनुष्य राजामार्गे येतो तो काय करू शकेल जें इतरांनीं पूर्वीं केले होते तेंच

१३ मग अंधकारापेक्षां प्रकाश जितका श्रेष्ठ आहे तितकें मूढतेपेक्षां ज्ञान श्रेष्ठ आहे असें म्यां पाहिलें

१४ सुज्ञानाचीं नेत्रें त्याच्या मस्तकांत असतात परंतु मूढ अंधकारांत चालतो आणि त्यां सर्वांस एकसारखें आपतन घडत असतें असेंहि मी समजलों

१५ तेव्हां मी आपल्ये मनांत दृष्ट्यालें जसें मूढाला घडतें तसें मलाहि घडतें तर मी कां अधिक सुज्ञान आहे मग हेहि व्यर्थता आहे असें म्यां आपल्ये मनांत दृष्टलें

१६ कांकीं सर्वकालपर्यंत मूढाच्यापेक्षां सुज्ञानाचें कांहीं अधिक स्मरण नाहीं आणि नुक्तें जें झालें आहे तें सर्व पुढल्यां दिवसांत विसरलें जाईल आणि मूढासारखा सुज्ञान कसा मरतो

१७ तर म्यां जीवन द्वेषिलें कारण जें कर्म सूर्याखालतीं केले जातें तें मला अनिष्ट वाटलें कांकीं सर्व व्यर्थता आणि रिकामी खटपट आहे

१८ होय माझे जें कार्य म्यां सूर्याखालतीं केले होते तें सर्व म्यां द्वेषिलें कारण जो मनुष्य माझ्यामार्गे होईल त्याकडे मला तें सोडून जावें लागतें

१९ आणि तो सुज्ञान अथवा मूर्ख असेल हें कोण जाणे तथापि माझे जें सर्व कार्य म्यां सूर्याखालतीं केले आहे आणि ज्यांत म्यां आपलें ज्ञान दाखविलेले आहे त्याचा अधिकार तो करील हेहि व्यर्थता आहे

२० तर माझे जें सर्व कार्य म्यां सूर्याखालतीं केले होते त्याजविषयीं मी आपलें मन निराश करायला फिरलों

२१ कांकीं ज्याचें कार्य ज्ञानानें विद्येनें आणि सिद्धीनें बनतें असा मनुष्य आहे तथापि त्यांत ज्यानें कांहीं श्रम केला नाहीं त्याकडे त्याच्या विभागार्थें तें तो सोडून जाईल हेहि व्यर्थता आणि मोठें अरिष्ट आहे

२२ कांकीं मनुष्यानें आपलें जें सर्व कार्य आणि आपल्ये मनाचें जें चिंतन सूर्याखालतीं केले आहे त्याकडून त्याला काय प्राप्त होतें

२३ कां तर त्याचे सर्वदिवस शोकमय आणि त्याचा उद्यम खेदमय असतात होय त्याचें मन रात्री स्वस्थ राहात नाही हेंहि व्यर्थता आहे

२४ मनुष्यानें खावें प्यावें आणि स्वकाम्यांत स्वजीवाला सुख भोगूं द्यावें यापेक्षां त्याला कांहीं उत्तम नाही हेंहि देवाचे हातापासून घडतें असें म्यां पाहिलें

२५ कांकीं मजपेक्षां कोण उत्तम भोजन खाईल अथवा तें अधिक सुखानें भोगील

२६ तर स्वसमक्ष जें उत्तम तें ज्ञान विद्या आणि हर्ष देव मनुष्याला देतो परंतु तो पाप्याला कष्ट देतो त्यानें संग्रह करून आणि सांठवून जो देवासमोर भला आहे त्याला द्यावें द्याणून हेंहि व्यर्थता आणि रिकामी खटपट आहे

अध्याय ३

१ सभयांच्या अनिवारणीय परिवर्तनकरून मनुष्याच्या कष्टास व्यर्थता लाविली जात्ये ११ देवाचीं कर्मे महाविशिष्ट आहेत १६ परलोकीं देव मनुष्याच्या कर्मांचा निर्णय करील तो इहलोकीं पशूवाणीं वर्तला असला तरि

१ प्रत्येक अर्थाला समय आहे आणि आकाशाखालतीं प्रत्येक प्रयोगाला वेळ आहे

२ जन्मण्याची वेळ आणि मरण्याची वेळ लावण्याची वेळ आणि जें लाविलेलें त्याच्या उपटण्याची वेळ

३ वधण्याची वेळ आणि बरें करण्याची वेळ मोडण्याची वेळ आणि बांधण्याची वेळ

४ रडण्याची वेळ आणि हंसण्याची वेळ आक्रंदण्याची वेळ आणि नाचण्याची वेळ

५ धोंडे फेंकून देण्याची वेळ आणि धोंडे गोळा करण्याची वेळ आलिंगन करण्याची वेळ आणि आलिंगनापासून दूर राहण्याची वेळ

६ अन्वेषण्याची वेळ आणि गमावण्याची वेळ राखण्याची वेळ आणि टाकून देण्याची वेळ

७ फाडण्याची वेळ आणि शिवण्याची वेळ मीन धरण्याची वेळ आणि बोलण्याची वेळ

८ आवड धरण्याची वेळ आणि द्वेषण्याची वेळ युद्धाची वेळ आणि स्वास्थ्याची वेळ

९ कार्यकर्ता ज्यांत श्रमतो तेणेंकरून त्याला प्राप्ति काय

१० जो उद्योग देवानें मनुष्यवशांला दिला आहे त्यांत त्यानीं खपावें द्याणून तो म्यां पाहिला आहे

११ त्यानें सर्व त्याच्या समयीं सुंदर केलें आहे आणि त्यानें त्यांच्या मनांत जग ठेविलें आहे जें सर्व कर्म देवानें केलें आहे तें आदीपासून अंतपर्यंत मनुष्याच्यानें शोधून पाहवत नाही द्याणून

१२ मनुष्याने हर्षावे आणि आपल्या आयुष्यांत सुकृति करावी यावांचून त्यांत कांहीं हित नाही असें मी जाणतो

१३ आणि प्रत्येक मनुष्याने खावे प्यावे आणि आपल्या सर्व उद्योगांतलें हित भोगावें हें देवदत्त आहे

१४ जें कांहीं देव करितो तें सर्वकालपर्यंत ठरेल त्याशीं कांहीं लाववत नाही आणि त्यापासून कांहीं काढवत नाही आणि देवानें तें केले आहे त्यासमक्ष मनुष्यानें सद्गीति धरावी ह्मणून असें मी जाणतो

१५ जें कांहीं पूर्वी झालें तें आतां आहे आणि जें व्हायाचें आहे तें आधीं झालें आणि जें होऊन गेलें त्याची झडती देव करील

१६ अणखी सूर्याखालती न्यायाचें स्थान म्यां पाहिलें तेंव्हां तेथें दुष्टता होती आणि सात्विकत्वाचें स्थान तो तेथेंहि दुष्टता होती

१७ म्यां आपल्ये मनांत झटलें देव सात्विकाचा आणि दुष्टाचाहि न्याय करील कांकीं प्रत्येक प्रयोगार्थ समय आहे आणि तेथें तो प्रत्येक कर्माचा निर्णय ठरवील

१८ त्याला देवानें प्रव्यक्त करावें आणि आपण पशु आहों असें त्याला दिसावें हें मनुष्यवंशाच्या अवस्थेविषयीं म्यां आपल्ये मनांत झटलें

१९ कांकीं जें मनुष्यवंशाला घडतें तें पशूला घडतें त्याला तर एकसारखेंच घडतें जसे हे मरतात तसे ते मरतात आणि सर्वांचा एकच श्वास आहे तर पशुपक्षां मनुष्याला कांहीं विशिष्टता नाही कांकीं सर्व व्यर्थता आहे

२० सर्व एकास्थानाकडे जातात सर्व धुळींतून उदन्न झाले आणि सर्व फिरून धुळीस मिळतात

२१ मनुष्यवंशांचा जो आत्मा वरतीं चढतो तो आणि पशूचा जो आत्मा खालतीं भूमीकडेस उतरतो तो कोण जाणे

२२ तर मनुष्यानें स्वकार्यांत हर्षावे यापेक्षां कांहीं उत्तम नाही कांकीं हें त्याचा विभाग आहे असें मला दिसलें कांकीं तो गेल्यावर जें कांहीं होईल तें पाहा याला त्याला कोण आणील

अध्याय ४

१ मनुष्याची व्यर्थता पीडनेंकरून अधिक होत्ये ४ मत्सरंकरून ५ आलस्यंकरून ७ लोभंकरून ८ एकांतनेंकरून ११ आणि सखंदतेकरून

१ तर म्यां फिरून जीं सर्व पीडनें सूर्याखालतीं केलीं जातात त्यांचा विचार केला आणि पाहा पीडलेल्यांचीं आंसवें आणि त्यांला कोणी सांत्वनकर्ता नव्हता आणि त्यांच्या पीडणाऱ्यांकडे बल होतें परंतु त्यांला कोणी सांत्वनकर्ता नव्हता

२ ह्मणून जे जीवत अद्ययावत जीवत आहेत त्यांच्यापेक्षां जे मृत आधीं मरून गेले आहेत त्यांची अधिक प्रशंसा म्यां केली

३ होय जो अद्यापि उत्पन्न झाला नाही जें वाईट कर्म सूर्याखालतीं केलें जातें तें ज्यानें पाहिलें नाही तो त्यां उभयांपेक्षां बरा आहे

४ आणि सर्व कार्य्य आणि कर्माची सिद्धि यांमुळें मनुष्याची ईर्ष्या त्याचा शेजारी करितो असें म्यां विचार करून पाहिलें हेंहि व्यर्थता आणि रिकामी खटपट आहे

५ मूढ आपले हात पोटाळून धरितो आणि आपला देह रगतो

६ स्वास्थ्य असलें तर ओंजळभरापेक्षां मूठभर बरें आहे त्याशीं कष्ट आणि रिकामी खटपट असली तर

७ मग म्यां फिरून सूर्याखालतीं व्यर्थता पाहिली

८ कोणी एकाकी आहे आणि त्यासंगतीं दुसरा नाही होय त्याला पुत्र नाही भाऊ नाही तथापि त्याच्या सर्व कष्टाचा कांहीं अंत नाही आणि त्याचें नेत्र धनानें तृप्त होत नाही आणि कोणासाठीं मी खपून स्वजाव सुखहीन करितों असें तो झणत नाही हेंहि व्यर्थता आहे होय हें दुःसह कष्टच आहे

९ दोषे एकापेक्षां बरे आहेत कारण त्यांला त्यांच्या उद्योगामुळें बरें वेतन प्राप्त होतें

१० कांकीं ते जर गळून पडले तर एक स्वसहायाला उठवील परंतु जो एकलाच असून गळून पडतो त्याला हाय कारण त्याला उठवायास दुसरा कोणी नाही

११ अणखी दोषे जर एकत्र निजले तर त्यांला उब येईल परंतु एकल्यास उब कशी येईल

१२ आणि त्याजवर जर एक प्रबल झाला तर त्याजपुढें दोषे उभे ठाकतील आणि तिहेरी दोरी लीकर तुटत नाही

१३ जो वृद्ध आणि मूढ राजा उपदेश घ्यायाला मान्य होत नाही त्याजपेक्षां दरिद्री आणि सुज्ञान पोर बरा आहे

१४ कांकीं तो बंदिशाळेंतून राज्य करायाला बाहेर येतो तर जो त्याच्या राष्ट्रांत जन्मला आहे तो दरिद्री होतो

१५ जे सर्व जीवंत सूर्याखालतीं वर्त्ततात ते जो त्यांच्या स्थानीं दुसरा संतान उभा राहिल त्यामुद्दां म्यां विचार करून पाहिले

१६ सर्व लोकांचा त्यांपूर्वी जे सर्व होते त्यांचाहि कांहीं अंत नाही जे पुढें हौणार आहेत तेहि त्यांजविषयीं हर्षणार नाहीं तर हेंहि व्यर्थता आणि रिकामी खटपट आहे

अध्याय ५

१ देवाचे सेवेत कांचीं अनुचित करूं नये ८ षोडशाविषयी आश्चर्य वाटूं नये ९ घनाचो अर्थता १० द्रव्याचा आनंदयुक्त संभोग देवदत्त आहे

१ तू देवाच्या घरास जातांना आपला पाय संभाळ आणि मूढांवाणीं बलि

द्यायाला नको परंतु ऐकायाला जवळ ये कांकीं ते वार्ड करित असतां जाणत नाहींत

२ तूं आपल्या मुखानें उतावळा असूं नको आणि तुझ्या हृदयानें देवास-
मोर कांहीं उच्चारयाला त्वरा करूं नये कांकीं देव आकाशांत आहे आणि तूं पृथ्वी-
वर आहेस यामुळें तुझीं वचनें थोडीं असोत

३ ॥ कां तर व्यवहाराच्या बहुतेकळून स्वप्न येतो आणि वचनांच्या बहुत्वानें
मूढाची वाणी येत्ये

४ तूं देवाला नवस केला असतां तो फेडयाला उशीर करूं नको कांकीं
मूढांविषयी त्याचा कांहीं संतोष नाहीं जें त्वां प्रतिज्ञापिलें आहे तें भरून द्यावें

५ त्वां प्रतिज्ञापून भरून दिलें नाहीं तर यापेक्षां त्वां न प्रतिज्ञापार्वें हें
बरें आहे

६ तूं आपल्या मुखाला आपलें अंग पापिष्ठ ठरवूं देऊं नको आणि ती चूक
होती असें दूतासमक्ष झणूं नको तुझ्या शब्दामुळें देवानें कां कुपित होऊन तुझ्या
हस्तांचें कर्म बिघडावें

७ कांकीं स्वप्नांचें बहुत्व आणि वचनें वाढविणें यांत अनेक व्यर्थता अस-
तात तर तूं देवाची सद्गीति धर

८ दरिद्राचें पीडन आणि न्याय व सात्विकत्व यांचें अपहरण जर राष्ट्रांत
पाहिलेंस तर यामुळें विस्मित होऊं नको कांकीं परात्पर जपतो आणि त्यापेक्षां अ-
नेक उन्नत आहेत

९ पृथ्वीचें फल सर्वांसाठीं आहे राजाहि शेताकडून सेविला जातो

१० ज्याला रुपें आवडतें तो रुप्यानें आणि ज्याला विपुल धन आवडतें तो
संपत्तीनें तृप्त होणार नाहीं हेंहि व्यर्थता आहे

११ संपत्ति वाढली झणजे तिचे खाणारे वाढतात तर तिच्यां धन्यांला स्व-
नेत्रानीं ती पाहण्यावांचून अणखी फल काय

१२ उद्योग्यानें थोडकें अथवा बहुत खावें असलें तरी त्याची निद्रा गोड
असत्ये परंतु धनवानाचा अतिशय त्याला निद्रा घेऊं देत नाहीं

१३ जें म्यां सूर्याखालतीं पाहिलें आहे असें एक दुःखकर अरिष्ट आहे
झणजे द्रव्य त्याच्यां धन्यांसाठीं त्यांच्या अहितार्थ राखलेलें

१४ तर तें द्रव्य विपद्ग्रस्त उद्यमेकरून बुडतें आणि तो पुत्राला जन्म देतो
आणि त्याच्या हातांत कांहीं नाहीं

१५ जसा तो आपल्ये आईचे उदरांतून निघाला जसा तो आला तसाच
नम्र जायाला फिरेल आणि तो आपल्या श्रमफलांतलें कांहीं आपल्या हातांत घेऊन
जाणार नाहीं

१६ तर जसा तो आला तसाच सर्वथा जाईल हेंहि दुःखकर अरिष्ट आहे
आणि ज्यानें वाऱ्यासाठीं उद्योग केला आहे त्याला फल काय

१७ आणि तो आपलें आयुष्यभर अंधकारांत खातो आणि आपला रोग व भंग हे फार क्षोभानें सोशितो

१८ जें म्यां पाहिलें आहे तें पाहा मनुष्यानें खावें प्यावें आणि देवानें त्यांचें जें आयुष्य त्याला दिलें आहे त्याचे सर्व दिवस तो जो आपला सर्व उद्योग करितो त्यांतलें हित भोगावें हें बरें आणि शुभच आहे कांकीं हें त्याचा वांटा आहे

१९ आणि ज्या कोणाहि मनुष्याला देवानें धन व द्रव्य दिलें आहे आणि त्यांतलें कांहींस भोगायला आणि आपला वांटा घ्यायला आणि आपल्या उद्योगांत हर्षायला शक्ति दिली आहे हें देवदत्त आहे

२० कांकीं तो आपल्ये आयुष्याचे दिवस फार स्मरणार नाही कां तर देव त्याच्या हृदयाच्या हर्षास अनुकूल आहे

अध्याय ६

१ संभोगानांचून धन व्यर्थ आहे २ सुख नसले तर संतति व्यर्थ आहे ३ केवळ दीर्घ आयुष्यानें सुख होत नाही ४ इच्छा विनांत होऊ नयेत ११ व्यर्थता फार आहे म्हणून मनुष्याचें हित समृद्ध होत नाही

१ जें म्यां सूर्याखालतीं पाहिलें असें एक अरिष्ट आहे आणि तें मनुष्यांमध्ये फार असतें

२ तो मनुष्य ज्याला देवानें धन व द्रव्य आणि गौरव दिलें आहे आणि तो स्वजीवार्थ जें कांहीं इच्छितो त्याचा त्याला कांहीं तोंटा नाही तथापि देव त्याला त्यांतलें किंचितहि भोगायला शक्ति देत नाही परंतु परकीयजन तें भोगितो हें व्यर्थता आणि वाईट विकृति आहे

३ जर मनुष्यानें शंभर लेंकरांला जन्म दिला आणि तो बहुत वर्षे वांचला आणि त्याच्या वर्षांचे दिवस बहुत असले तथापि त्याचा जीव हितानें तृप्त झाला नाही आणि त्याचें पुरणें झालें नाही तर त्यापेक्षां पतितगर्भ बरा आहे असें मी जाणतो

४ कांकीं तो व्यर्थतेनें येतो आणि अंधकारांत जातो आणि त्याचें नाम अंधकारानें समावृत होईल

५ आणि यानें सूर्य पाहिल्ला नाही आणि कांहीं जाणलें नाही याला त्याच्यापेक्षां अधिक समाधान आहे

६ होय तो जरी हजार वर्षे द्विगुणित वांचला तरी त्यानें कांहीं हित अनुभविलें नाही सर्व एकाच स्थानाकडे जात नाहीत काय

७ मनुष्याचा सर्व उद्योग त्याच्या मुखासाठीं आहे तथापि इच्छा पूर्ण होत नाही

८ कांकीं सुज्ञानाला मूढापेक्षां काय अधिक आहे जे दीन जीवतांपुढें चालायला जाणतो त्याला काय आहे

९ नेत्रांचें दर्शन ह्छेच्या चलनापेक्षां बरें आहे हेंहि व्यर्थता आणि रिकामी खटपट आहे

१० जें कांहीं झालें त्याचें नाम आर्धा ठेविलें आहे आणि तें मनुष्य आहे असें कळलें आहे आणि जो त्यापेक्षां प्रबल आहे त्यागीं विवाद करायला त्ते समर्थ नाही

११ व्यर्थता वाढविणारे अर्थ बहुत आहेत तर मनुष्याला काय विशेष आहे

१२ कांकीं मनुष्याचें जें व्यर्थ आयुष्य तो छायेवार्णी घालवितो त्या आयुष्याचे सर्वदिवसपर्यंत त्याला काय उत्तम आहे हें कोण जाणे कारण मनुष्याच्या मार्गे सूर्याखालतीं काय होईल हें त्याला कोण प्रकट करील

अध्याय ७

१ बर्धतेचे उपाय ऋणजे शुभनाम २ विनीतात्मा ३ सद्गता ११ आणि ज्ञान २१ ज्ञान दुर्लभ आहे

१ शुभनाम उकृष्टभक्षणपेक्षां आणि एकाद्याच्या जन्मदिवसापेक्षां त्याचा मरणदिवस उत्तम आहे

२ संभोजनाच्या घरास जाण्यापेक्षां आक्रंदनाच्या घरास जाणें बरें आहे कां तर तें सर्वमनुष्यांचें अवसान आहे आणि जीवंत हें आपल्या मनांत ठेवील

३ हास्यापेक्षां खेद बरा आहे कांकीं मुखाच्या शोकार्त्तेंकरून हृदय शुद्ध होतें

४ सुज्ञानांचें मन आक्रंदनाच्या घराकडे लागतें परंतु मूढांचें मन हर्षाच्या घराकडे

५ मूढांचें गीत ऐकण्यापेक्षां सुज्ञानांचें गर्हण ऐकणें मनुष्याला बरें आहे

६ कांकीं थालीखालतीं जसा कांट्यांचा कडकडाट तसें मूढांचें हास्य असतें हेंहि व्यर्थता आहे

७ पीडन सुज्ञानालाहि उन्मत्त करितें आणि दान हृदयाला बिघडितें

८ गोष्टीच्या आदीपेक्षां तिच्या अंत बरा आहे आणि समुन्नताभ्यापेक्षां नियंतात्मा उत्तम आहे

९ तूं आपल्या आत्म्यानें रुसायला उतावळा असूं नको कांकीं रोष मूढांच्या हृदयांत राहतो

१० यांपेक्षां पूर्वदिवस बरे होते याचें कारण काय असेल असें द्रष्टुं नको कांकीं याविषयीं तूं ज्ञानतः विचारित नाहीस

११ ज्ञान विभागासुद्धां उत्तम आहे तेंपेकरून सूर्यपश्यांला फल प्राप्त होतें

१२ कांकीं ज्ञान छायांरूप आणि रूप्य छायांरूप आहे परंतु विद्येची विशिष्टता हीच आहे कीं ज्ञान तत्संपन्नांल्य जीवन देतें

१३. देवाचें कर्म पाहून विचार कर कांकी त्यानें जें वांकडे केलें आहे तें कोण नीट करूं शकतो

१४. क्षेमाच्या वेळीं सुखी अस आणि विपदेच्या वेळीं विचार कर देवानेहि एकामत एक ठेविला आहे अशासाठीं कीं तदनंतर मनुष्याला कांहीं न सांपडावें

१५. म्यां आपल्ये व्यर्थतेच्यां दिवसांत सर्व पाहिलें आहे स्वसात्विकत्वांत नष्ट होतो असा एकादा सात्विक आहे आणि स्वदुष्टतें आयुष्य दीर्घ करितो असा एकादा दुष्ट आहे

१६. तूं अतिशयित सात्विक असूं नको आणि आपणाला फार ज्ञानी करूं नको त्यां आपणाला कां नाशवें

१७. तूं अतिशयित दुष्ट असूं नको आणि मूढ असूं नको तूं स्वसमयापूर्वीं कां मरावास

१८. तूं हें धरिलेंस तर बरें होय यापासून तूं आपला हान सोडूं नको कांकी जो देवाचें सद्गुण धरितो तो त्यांसर्वांतून निघेल

१९. जे दहा पराक्रमी नगरांत असतील त्यांपेक्षां ज्ञान सुज्ञानाला बलवान करिते

२०. तर उत्तम करितो आणि पाप नाही करित असा कोणी सात्विक मनुष्य पृथ्वीवर नाही.

२१. जे सर्व शब्द लोक बोलतात त्यांकडे तूं आपलें मन लावूं नको लाविलेंस तर कदाचित तूं आपला सेवक तुला शापितां एकशील

२२. कांकी बहुधा त्यांहि अन्याया शापिलें आहे असें तुझ्या मनाला कळतें

२३. हें सर्व म्यां ज्ञानेंकरून शोधिलें आहे म्यां ज्ञानी व्हावें असें मी झणाली परंतु तें मजपासून दूर राहिलें

२४. जें दूर आणि फार खोल आहे तें कोणाला सांपडेल

२५. म्यां जाणावें आणि समीक्षावें आणि ज्ञान व तत्त्व अन्वेषावें आणि मूढतेची होय मूढतेची व उन्मत्ततेची दुष्टता समजावी झणून म्यां आपलें मन लाविलें

२६. आणि ज्या स्त्रियेचें हृदय पाश व जाळी असें आहे आणि तिचे हात बंधनें असे आहेत ती मृत्यूपेक्षां कटु आहे असें म्यां अनुभविलें आहे

जो देवाला बरा दिसतो तो तिजपासून मोकळा राहिल परंतु पापी तिजकडून गृहीत होईल

२७. उपदेशक झणतो पाहा मला तत्त्व सांपडावें झणून म्यां एक एक पाहून शोधून घेतलें आहे

२८. जें माझा जीव अजूनपर्यंत शोधीत आला आहे परंतु तें मला सांपडलें नाही एक मनुष्य हजारामध्यें मला सांपडला आहे परंतु त्यां सर्वांमध्यें एक स्त्री मला सांपडली नाही

२९. पाहा हेंच मात्र मला सांपडलें आहे कीं देवानें मनुष्य सत्यात्मा असा उत्पन्न केला परंतु त्यानीं बहुत कल्पना काढिल्या आहेत

अध्याय ८

१ राजांचा आदर करावा १ दिव्य विधानाहा सावध असावे १२ दुष्टांचे, क्षेमांतल्ये अवस्थेपेक्षां धार्मिकांचे विपदेंतली अवस्था उत्तम आहे ११ देवाचें कार्य असनीक्ष्य आहे

१ ज्ञान्यासारिखा कोण आहे आणि गोष्टीचें व्याख्यान कोण जाणतो मनुष्याचें ज्ञान त्याचें मुख सतेज करितें आणि त्याच्या मुखाची धृष्टता पालटली जाल्ये

२ राजाची आज्ञा पाळ देवाच्या शपथेमुळें ती पाळ असें मी द्वाणतों

३ त्यासमोरून जायाला उतावळा असूं नको वार्डेट गोष्टींत उभा राहूं नको कांकीं जें कांहीं त्याला बरें वाटतें तें तो करितो

४ जेथें राजाचें वचन आहे तेथें सामर्थ्य आहे आणि तूं काय करितोस असें त्याला कोण द्वाणेल

५ जो आज्ञा पाळितो तो कांहीं वार्डेट अनुभवणार नाहीं सुज्ञानाचें मन समय आणि न्यायहि समजतें

६ प्रत्येक प्रयोगार्थ समय आणि न्याय आहे द्वाणून मनुष्याचा कष्ट त्याजवर भारी आहे

७ कांकीं जें होईल तें त्याला कळलें नाहीं तर तें केव्हां कसें होईल हें त्याला कोण सांगेल

८ आत्मा अडकवून राखायाला कोणी मनुष्य आल्यावर प्रबल नाहीं आणि मरणदिवसीं त्याचें कांहीं सामर्थ्य नाहीं आणि त्या युद्धांतून सुटी होत नाहीं आणि दुष्टता तत्परायणांस मुक्त करणार नाहीं

९ हें सर्व म्यां पाहिलें आहे आणि कोणतेंहि कर्म जें सूर्याखालतीं केलें जातें त्याजकडे म्यां आपलें मन लाविलें आहे एक समय आहे ज्या त्यांत एक मनुष्य आपणाला अरिष्ट व्हायाजोगा दुसऱ्यावर अधिकार करितो

१० आणि असेंच म्यां दुष्ट पुरिलेले पाहिले ते येउन पवित्राच्या स्थानांतून गेले होते आणि ज्या नगरांत त्यानीं तसें केलें होतें त्यांत ते विसरले गेले होते हेहि व्यर्थता आहे

११ दुष्कर्माचा निर्णय लीकर साधिला जात नाहीं द्वाणून यांकरितां मनुष्यां कशांचें हृदय त्यांच्या ठायीं वार्डेट करायाला तत्पर असतें

१२ पापी जरीं शंभरवेळा दुष्कर्म करून दीर्घ आयुष्यपर्यंत वांचला तरी जे देवाला भितात जे त्याच्या समक्ष भितात त्यांचें हित होईल असें मी निश्चयें जाणतो

१३ परंतु दुष्टांचें हित होणार नाहीं आणि तो आपलें छायारूप आयुष्य दीर्घ करणार नाहीं कारण तो देवांच्या समक्ष भीत नाहीं

१४ जी पृथ्वीवर केली जात्ये अशी एक व्यर्थता आहे द्वाणजे ज्याला दुष्टां-

च्या कर्माप्रमाणे घडते असे सात्विक जन आहेत आणि ज्याला सात्विकांच्या कर्माप्रमाणे घडते असे दुष्टजनहि आहेत हेहि व्यर्थता आहे असे मी झणाले

१५ आणि म्यां हर्षाची प्रशंसा केली कांकीं खावे प्यावे आणि हर्षावे यापेक्षां सूर्याखालतीं मनुष्याला कांहीं उत्तम नाही कां तर त्याच्या आयुष्याचे जे दिवस देव त्याला सूर्याखालतीं देतो त्यांपर्यंत त्याच्या श्रमफलांतले हें त्याजवळ राहिल

१६ ज्ञान समजायाला आणि जें कार्य पृथ्वीवर केले जाते तें पाह्याला जेव्हां म्यां आपले मन लाविले (कांकीं अहीरात्र ज्याच्या डोळ्यांस निद्रा पडत नाही असाहि एखादा आहे)

१७ तेव्हां मी देवाचे सर्व कर्म पाहून समजलों कीं जें कर्म सूर्याखालतीं केले जाते तें मनुष्याला पुरतें शोधवत नाही कांकीं तें शोधायाला जरी मनुष्यानें श्रम केला तरी तें त्याला सांपडणार नाही होय तें मी जाणेन असें जरी ज्ञान्यानें झटले तरी तो तें पुरतें समजू शकणार नाही

अध्याय ९

१ बरे आणि वाईट यांला सारिखीच आपतनें घडतात ४ मनुष्याला मरण चुकवत नाही ७ या आयुष्यांत सुख त्यांचा वरिष्ठ भाग आहे १२ देवाचे विधान सर्वावर चालते १५ बलापेक्षां ज्ञान उत्तम आहे

१ तर हें सर्व म्यां आपल्या मनास आणिले हें सर्व शोधून समजायाला कीं सात्विक आणि सुज्ञान आणि त्यांचीं कार्ये देवाच्या सत्तेत आहेत त्यांचे दृष्टीस जें कांहीं पडते त्यावरून मनुष्याला प्रीति अथवा द्वेष जाणवत नाही

२ सर्वांस सारें सारिखेंच घडते सात्विकास आणि दुष्टास भत्यास आणि पवित्रास आणि अपवित्रास यज्ञकर्त्यांस आणि जो यज्ञ करित नाही त्यास एकसारखें आपतन घडते जसा सदात्मा तसा पापी आणि जसा शपथ वाहणारा तसा शपथेस भिणारा असतो

३ जें सर्व सूर्याखालतीं केले जाते त्यांत हें अरिष्ट आहे कीं सर्वांस एकसारखें आपतन घडते होय मनुष्यवंशांचें हृदय क्लिबिषानें भरले आहे आणि त्यांचें आयुष्यभर त्यांच्या मनांत उन्मत्तता असत्ये आणि तदनंतर ते मृतांस जातात

४ तर सर्व जीवतांशीं जो संयुक्त आहे त्याला भरंवसा धरितां येतो कांकीं मृतसिंहापेक्षां जीवंत कुतरा बरा आहे

५ कांकीं आपण मरणार आहों असें जीवंत जाणतात परंतु मृत कांहीं जाणत नाहीत आणि त्यांला अणखी कांहीं प्राप्ति नाही कां तर त्यांची स्मृति विसरिली गेली आहे

६ आणि त्यांची प्रीति आणि त्यांचा द्वेष आणि त्यांची ईर्ष्या हीं आधीं विनष्ट झालीं आहेत आणि जें कांहीं सूर्याखालतीं केले जाते त्यांतला त्यांला सर्वकल्पपर्यंत अणखी कांहीं वांटा नाही

७ तूं जा हर्षानें आपली भाकर खा आणि सुखमय हृदयानें आपला द्राक्षा-
रस पा कांकीं आतां देव तुझीं कर्म मान्य करितो

८ सर्वदा तुझीं वस्त्रें पांढरीं असावीं आणि तुझ्या डोईस ऋक्षणाचा तोटा
नसावा

९ तुझे व्यर्थतेच्या आयुष्याचे जे दिवस त्यानें तुला सूर्याखालतीं दिले
आहेत त्या सर्वांस तुझे व्यर्थतेच्यां सर्वच दिवसांत तुझी जी स्त्री तुला आवडत्ये
तिजशीं तूं आयुःसुख भोगित जा कांकीं आयुष्यांत आणि तूं जो आपला उद्योग
सूर्याखालतीं करितोस त्यांतहि तुझा विभोक्ता हाच आहे

१० जें कांहीं करायला तुझ्या हाताला प्राप्त होतें तें तूं स्वपराक्रमानें कर
कांकीं ज्याकडे तूं जात आहेस त्या मृत्युलोकांत कांहीं कर्म अथवा संकल्प अथवा
विद्या अथवा ज्ञान नाही

११ म्यां फिरून सूर्याखालतीं असें पाहिलें कीं वेग्यांला धांव व बलवानां-
ला युद्ध साधत नाहीं आणि ज्ञान्यांला अन्न आणि विवेक्यांला धन आणि निपुणां-
ला अनुग्रह विशेष नाहीं परंतु समय आणि आपतन हीं सर्वांला घडतात

१२ कांकीं मनुष्य आपला समय जाणत नाहीं जे मत्स्य दुरत्यय जाळ्यांत
गृहीत होतात ते जसे आणि जे पक्षी पार्शांत धरिले जातात ते जसे तसे मनुष्यवंश
अरिष्टाचे समयीं पाशबद्ध होतात तो अकस्मात त्याजवर येऊन पडतो तेव्हां

१३ हें ज्ञानहि म्यां सूर्याखालतीं पाहिलें आहे आणि हें मला मोठें वाटलें

१४ एक धाकटी नगरी होती आणि तींत थोडकीं मनुष्यें होती तिजकडे ए-
का मोठ्या राजानें येऊन तिला वेढा घातला आणि तिजवर भोठाले मोरचे बांधिले

१५ तेव्हां तींत एक सुज्ञान दरिद्री मनुष्य सांपडला आणि त्यानें आपल्या
ज्ञानेंकरून ती नगरी वांचविली तथापि त्या दरिद्री मनुष्याचें स्मरण कोणी केले
नाहीं

१६ मग मी ह्यणालों बलापेक्षां ज्ञान उत्तम आहे तथापि दरिद्राचें ज्ञान
अवमानिलें जातें आणि त्याचीं वचनें ऐकिलीं जात नाहींत

१७ जो मूढांमध्ये अधिकार करितो त्याचे आरोळीपेक्षां सुज्ञानांचीं वचनें
शांततेंत अधिक ऐकिलीं जातात

१८ बुद्धांच्या आयुधापेक्षां ज्ञान उत्तम आहे परंतु एक पातकी पुष्कल हित
ज्ञाशितो

अध्याय १०

१ ज्ञान आणि झूढता यांविषयीं १६ राजांच्या दुराचाराविषयीं १८ आ-
लस्याविषयीं १९ आणि पैसाविषयीं कित्तिएक वचनें आहेत २० राजांविषयीं
मनुष्यांच्या कल्पना योग्य असाव्या

१ नाशक मक्षिका रसायनाचें ऋक्षण दुर्गंध करून बिघडितात तसेंच ज्ञे
ज्ञान व गौरव यांमुळे सम्मान्य आहे त्याला थोडकी मूढता बिघडिल्ये

२. सुज्ञानाचें हृदय त्याच्या उजव्या पांश्वी आहे परंतु मूढाचें हृदय त्याच्या डाव्या पांश्वी

३. होय जो मूढ आहे तो मार्गांत चालतांनाहि त्याची बुद्धि उणी पडत्ये आणि मी मूढ आहे असें तो प्रत्येकाला द्वाणतो

४. जर अधिकाऱ्याचा आत्मा तुजवर चढला तर तूं आपलें स्थान सोडूं नको कांकीं विनय मोठे अपराध शांतवितो

५. एक अनर्थ आहे तो म्यां, सूर्याखालतीं अधिकाऱ्यापासून जी भांति निघत्ये तिजसारिखा पाहिला आहे

६. मूढता थोर पदवींत स्थापिली जात्ये आणि धनवंत नीचपदांत बसतात

७. म्यां सेवक घोड्यांवर आणि अधिपति सेवकांवाणीं भूमीवर चालतां पाहिले आहेत

८. जो खांच खाणितो तोच तोंत पडेल आणि जो कुंपण मोडितो त्याला सर्प डसेल

९. जो दगड काढितो तो त्यांजकडून चोळवटिला जाईल जो लांकडे तोडितो त्याला त्यांजकडून धोंका बसेल

१०. जर शस्त्र बांधलें आणि त्यानें धार नपाजविली तर अधिक बल लावावें लागेल परंतु साधायासाठीं ज्ञान उपयोगी पडतें

११. निश्चयें गारुडाविना सर्प डसेल आणि व्यापेक्षां बकबक्या बरा नाही

१२. सुज्ञानाच्या मुखची वचनें मनोरम आहेत परंतु मूढाचे ओंठ त्यालाच माशिवील

१३. त्याच्या मुखचे वचनांचा प्रारंभ मूढता असतो आणि त्याच्या भाषांचा परिणाम अनर्थाचें वेड असतो

१४. आणि मूढ वाचाल असतो काय घडेल हें मनुष्याला कळलें नाही आणि त्याच्या मार्गे जें होईल तें त्याला कोण सांगेल

१५. मूढांची खटपट त्यांतल्या प्रत्येकास श्रमवित्ये कारण तो नगरास जायाला जाणत नाही

१६. हे देशा ज्या तुझा राजा पोर आहे आणि तुझे अधिपति सकाळीं खातात त्या तुला हाय

१७. हे देशा ज्या तुझा राजा कुलीनांचा पुत्र आहे आणि तुझे अधिपति रौहपानार्थ नाही परंतु बलार्थ सुसमयीं खातात तो तूं धन्य आहेस

१८. आलस्यानें रचना झिजून जात्ये आणि हस्तशिथिलतेनें घर गळतें

१९. लोक हास्यार्थ भोजन करीत असतात आणि द्राक्षारस जीवाला इष्ट करितो परंतु पैका सर्वप्रयोगार्थ उपयोगी पडतो.

२०. तूं आपल्ये भावनेंत देखील राजाला शापूं नको आणि आपल्या शयनागारांतहि धनवानाला गालि देऊं नको कांकीं खग शब्द घेऊन जाईल आणि पक्षी मोष्ट सांगेल

अध्याय ११

१ दानधर्माविषयी कितिरक आदेश केले आहेत ७ जीवनाच्या वेळीं मरणार्थे मनन ८ आणि यौवनाच्या वेळीं न्यायाच्या दिवसाचे मनन केले पाहिजे

१ तूं आपलें अन्न जलांवर टाक कांकीं बहुतदिवसानंतर तें तुला मिळेल
२ तूं सातांजणाला आणि आठांजणालाहि वांटा दे कांकीं पृथ्वीवर काय अनर्थ होईल हें तुला कळलें नाहीं

३ जर भेष पर्जन्यानें भरले तर ते तो पृथ्वीवर गळूं देऊन रिक्त होतात आणि वृक्ष जर दक्षिणेकडे अथवा उत्तरेकडे पडला तर ज्यास्थानीं वृक्ष पडला आहे तेथेंच राहिल

४ जो वाऱ्याला जपतो तो पेरणार नाहीं आणि जो मेघांला पाहतो तो कापणी करणार नाहीं

५ आल्याची गति काय आहे हें आणि गर्भिणीच्या उदरीं हाडें कशीं घडलीं जातात हेंहि जसें तुला कळलें नाहीं तसें जो देव सर्व साधितो त्याचें कर्म तुला कळत नाहीं

६ सकाळीं तूं आपलें बीज पेर आणि संध्याकाळीं तूं आपला हात रिकामा असूं देऊं नको कांकीं कोणतें सफल होईल हें किंवा तें अथवा तीं दोन्ही एकसारखीं बरीं होतील किं नाहीं हें तुला कळलें नाहीं

७ प्रकाश मनोहर आहे आणि सूर्य्य पाहणें डोळ्यांस रम्य आहे

८ मनुष्य जरीं बहुत वर्षे वांचला आणि त्यां सर्वांत हर्षला तरी तो अंधकाराचे दिवस स्मरे कांकीं ते बहुत होतील जें सर्व येतें तें व्यर्थता आहे

९ हे तरुणां तूं आपल्या यौवनांत हर्षत जा आणि आपल्या तारुण्याच्या दिवसांत तुझे हृदय तुला आनंदमय करो आणि तूं स्वहृदयाच्या मार्गांत आणि आपल्या नेत्रांचे दृष्टीनें चाल परंतु यां सर्व कर्माविषयीं देव तुला न्यायांत आणील असें तूं जाण

१० तर तूं आपल्ये हृदयांतून खेद काढून टाक आणि जें वाईट तें तूं आपल्ये देहापासून दूर कर कांकीं बाल्य आणि तारुण्य व्यर्थता आहेत

अध्याय १२

१ उत्पन्नकर्त्यांचे स्मरण सुसमयीं केले पाहिजे ८ संवाध करायला उपदेशकाची चिंता १२ देवाची सद्गती बर्धतेचा मुख्य उपाय आहे

१ तूं आपल्या तारुण्याच्या दिवसांत आपल्ये उत्पादकाला स्मर जोपर्यंत

अनर्थाचे दिवस आले नाहीत आणि ज्यांविषयीं तूं द्वयणशील कीं यांत मला कांहीं संतोष नाही तीं वर्षे पोंचलीं नाहीत

२ जोंपर्यंत सूर्य्य व प्रकाश आणि चंद्र व तारे अंधकारावृत झाले नाहीत आणि वृष्टि झाल्यावर मेघ परत आले नाहीत

३ ज्या वेळीं गृहरक्षक थरथर कांपतील आणि बलवान मनुष्य नमतील आणि दळणाऱ्या थोडक्या झाल्या आहेत द्वयणून स्तब्ध होतील आणि खिडक्यांतून ज्या पाहतात त्या अंधकारावृत होतील

४ आणि दळण्याचा शब्द धिमा असतां आळीत द्वारे बंद केलीं जातील आणि तो पक्ष्याचे शब्दास उठेल आणि गायनाच्या सर्व कन्या विषण्ण होतील

५ आणि जें उंच त्यामुळे ते भितील आणि भीषणें मार्गांत होतील आणि बढाम फुलेल आणि पतंग भारसा वाटेल आणि इच्छा भागेल कांकीं मनुष्य आप्त्ये सनातन घरास जातो आणि आळीत आक्रंदणारे फिरतात

६ जोंपर्यंत रूप्यतंत्र फिटलें नाही आणि सुवर्णपात्र फुटलें नाही अथवा झयावरचा लोटा भग्न झाला नाही आणि आडावरला रहाट मोडला नाही-

७ मग धूलि यथापूर्व भूमीस पुनः मिळेल आणि ज्या देवानें जीवात्मा घातला त्याजकडेस तो परत जाईल

८ व्यर्थतांची व्यर्थता सारें व्यर्थता आहे असें उपदेशक द्वयणतो

९ अणखी उपदेशक ज्ञानी होता द्वयणून तो लोकांला ज्ञान शिकवी होय त्यानें विचार आणि समीक्षण करून बहुत वचनें रचिलीं

१० मनोज्ञ शब्द सांपडावे द्वयणून उपदेशकानें अन्वेषिलें आणि जें लिहिलें आहे तें यथार्थ सत्यतेचीं वचनें आहे

११ ज्ञान्यांचीं वचनें प्रतोद आणि खिळे अशीं आहेत तीं सभापतीनीं रोंदलीं जातात एके पालकाकडून दिलीं जातात

१२ अणखी माझे लेकरा यांकडून संबोध घे बहुत पुस्तकें करण्याचा कांहीं अंत नाही आणि पुष्कल विद्याभ्यास देहाची श्रान्तिच आहे

१३ साय्ये गोष्टीचें अवसान आपण ऐकूं देवाची सद्गीति धर आणि त्याच्या आज्ञा पाळ कांकीं मनुष्याचें सर्वस्व हेंच आहे

१४ कांकीं प्रत्येक कर्म प्रत्येक गुप्त गोष्टीसुद्धां बरें असो वाईट असो देखून न्यायांत आणील

शेलोमोचें गीत

अध्याय १

१ खिसावर जी मंडळीची प्रीति आचे ती ५ मंडळी आपली अरूपता खी-
कारित्ये ७ त्याचे कळपाकडची वाट दाखवावी म्हणून ती प्रार्थित्ये ८ खिस तिन-
ला पालकांच्या डेऱ्यांकडची वाट दाखवितो ९ आणि तिजवरची आपली प्रीति
दाखवून ११ प्रसादमय प्रतिज्ञा तिशीं करितो १२ मंडळी, आणि खिस परस्पर
प्रियभाषण करितात

१ गीतांचें गीत जें शेलोमोचें तें

२ तो आपल्या मुखचुंबनांनीं मला चुंबो कांकीं तुझी प्रीति द्राक्षारसापेक्षां
उत्तम आहे

३ तुझ्यां उत्तम म्रक्षणांच्या सुवासानें तुझें नामे म्रक्षणावार्णीं प्रश्रुत आहे
यामुळें कुमारी तुजवर प्रीति करितात

४ मला आकर्ष आह्मी तुजमार्गें धावूं राजानें आपल्ये कोठड्यांत मला आणि-
लें आहे आह्मी तुजविषयीं उल्लासूं आणि हर्षूं तुझी प्रीति द्राक्षारसापेक्षां अधिक
आह्मी स्मरूं सत्यामे तुजवर आवड ठेवितात

५ येरूशालेमेच्या कन्यांनीं मी काळी परंतु सुंदर आहे जसे केदाराचे डेरें
जसे शेलोमोचे पडदे तशी

६ मला पाहूं नका कांकीं मी काळी ठिकर आहे सूर्यानें मजकडे दृष्टि लावि-
ली आहे माझे आईचे लेंकरानीं मजवर रुसून मला द्राक्षींच्या मळ्यांची राखणारी
केलें परंतु म्यां आपला द्राक्षींचा मळा राखिला नाहीं

७ ज्या तुजवर माझ्या जीवानें आवड ठेविली आहे तो तूं कोठें चारितोस
आणि मध्यान्हीं आपला कळप कोठें बसूं देतोस हें मला सांग कांकीं तुझ्यां सहा-
यांचे कळपांजवळ मी शोकाकुलेवार्णीं कां असावी

८ अगे स्त्रियांतल्ये परमसुंदरे तुला जर कळत नाहीं तर तूं कळपाच्या पाव-
लांकडून बाहेर जा आणि पालकांच्या डेऱ्यांजवळ आपलीं बकरीं चार

९ अगे वल्लभे फारओच्या रथांच्या आश्याची उपमा म्यां तुला दिली आहे

१० तुझे गाल रत्नमालानीं तुझी मान मुक्तावलीनीं सुंदर आहे

११ सोन्याचे हार रुप्याच्यां टिकांसुद्धां आह्मी तुजसाठीं करूं

१२ राजा आपल्ये मेजाजवळ बसला असतां माझी जटामांसी आपला घम-
घमाट व्यापूं देत्ये

१३ माझा वल्लभ मला बोळाची गांठोडी असा आहे तो सारिरान्न माझ्यां स्तनांमध्ये विजेले

१४ एन्गेदीच्या द्राक्षींच्या मळ्यांतल्ये कर्पूराचा गुच्छ सा माझा वल्लभ मला आहे

१५ अगे माझे प्रिये पाहा तूं सुंदर आहेस पाहा सुरूप आहेस तुझे डोळे कपोतांचे आहेत

१६ हे माझ्या कांता पाहा तूं सुंदर आहेस होय मनोहर आपला पलंगहि हिरवा आहे

१७ आपल्ये घराच्या तुळ्यां महादार्क्या आपल्या फळ्या भद्रदार्क्या आहेत

अध्याय २

१ खिस्राची आणि त्याचे मंडळीची परस्पर प्रीति ८ मंडळीची आशा १० आणि तिचें बोलवावणें १४ खिल मंडळीची चिंता करितो १६ मंडळी आपला भाव व आशा सांगत्ये

१ मी शारोनांतली नर्गिस खोऱ्यांतली सोसन आहे

२ जशी सोसन कांटेच्या झाडांमध्ये तशी माझी कांता कन्यांमध्ये आहे

३ जसा सेविवृक्ष वनवृक्षांमध्ये तसा माझा वल्लभ पुत्रांमध्ये आहे मी त्याचे छायेची आशांसा धरून तिजखालतीं बसल्यें आणि त्याचें फल माझ्या रसनाला गोड वाटलें

४ त्यानें मला सहपानागारांत आणिलें आणि मजवर त्याचा ध्वज प्रीतिच होता

५ द्राक्षापुपानीं माझे पाठबळ करा सेवीनीं माझे समाधान करा कांकीं मी प्रीत्याक्रांत आहे

६ त्याचा डाना हात माझे डोईखालतीं आहे आणि त्याचा उजवा हात मला आलिंगितो

७ येरूशालेमेचे कन्यांनीं तुझाला रानांतल्या हरिणींचा आणि मृगींचा शपथ करून मी झणल्यें तुझी माझे कांताला उठवूं नकां जागृत करूं नकां त्याचा मनोदय असेल तोंपर्यंत

८ माझ्या वल्लभाचा शब्द पाहा तो पर्वतांवर उडी मारीत डोंगरांवर कुदत येतो

९ माझा वल्लभ हरिणासारखा अथवा मृगवत्सासारखा आहे पाहा तो आमचे भिंतीचे आड उभा राहून खिडक्यांतून टहेळतो जाळीचे आंतून दृष्टिपात करितो

१० माझा वल्लभ मला बोलत झणाला अगे माझे प्रिये माझे सुंदरे तूं उठून ये

- ११ कांकीं पाहा हिमकाल सरला आहे वृष्टि होऊन गेली आहे
 १२ पुष्ये भूमीवर दिसतात पल्लवलूनीचा वेळ जवळ आला आहे आणि आमच्या देशांत कलध्वनीचा शब्द ऐकिला जातो
 १३ अंजीरवृक्ष आपले हिरवे अंजीर पिकू देतो आणि पुष्पितद्राक्षा सुवास व्यापू देतात अगे माझे कांते माझे सुंदरे तूं उठून ये
 १४ अगे माझे कपोते जी तूं खडकाच्या कड्यांत चढणीच्या गुह्यस्थलांत आहेस ती तूं आपलें मुख मला दाखीव आपला शब्द मला ऐकू दे कांकीं तुझा शब्द मंजुल आणि तुझे मुख सौम्य आहे
 १५ जीं कोंकडे जीं लहान कोंकडे द्राक्षींच्या मळ्यांस आमच्या पुष्पित द्राक्षींच्या मळ्यांसच नाशितात तीं आढासादीं धूरा
 १६ माझा वल्लभ माझाच आहे आणि मी त्याचीच आहे तो सोसनींमध्ये चारतो
 १७ दिवस स्नास करी आणि छाया पळून जात तोंपर्यंत हे माझ्या वल्लभा तूं फीर आणि विप्रयोगाच्या पर्वतांवर हरिणावार्णी अथवा मृगवत्सावार्णी अस

अध्याय ३

१ परीक्षेचे वेळीं मंडळीचे युद्ध आणि जय ६ मंडळी ख्रिस्ताविषयीं गौरव मानित्ये

- १ ज्याजवर माझ्या जीवांनं आवड ठेविली आहे त्याजला म्यां आपल्ये पलंगावर रात्री अन्वेषिलें म्यां त्याला अन्वेषिलें परंतु तो मला सांपडला नाही
 २ मी उठून नगरांतल्या आळ्यांत व चवाठ्यांत फिरूं ज्याजवर माझ्या जीवांनं आवड ठेविली आहे त्याजला अन्वेषूं म्यां त्याला अन्वेषिलें परंतु तो मला सांपडला नाही
 ३ जे रक्षक नगरांत फिरत असत त्यांला मी सांपडल्यें तेव्हां मी म्हणाल्यो ज्याजवर माझ्या जीवांनं आवड ठेविली आहे तो तुझीं पाहिला आहे काय
 ४ मी त्यांजपासून ईषन्मात्र गेल्यें इतक्यांत ज्याजवर माझ्या जीवांनं आवड ठेविली आहे तो मला सांपडला म्यां त्याला धरिलें आणि म्यां आपल्ये आईचे घरांत आणि जिनें माझे गर्भधारण केलें तिचे कोठडींत त्याला आणिल्यापर्यंत त्याला सोडिलें नाही
 ५ येरूशालेमेचे कन्यानीं बुद्दाला रानांतल्या हरिणींचा आणि मृगांचा शपथ करून मी झणल्यें तुझी माझे कांताला उठवूं नका जागृत करूं नका त्याचा मनोदय असेल तोंपर्यंत
 ६ जी धुमावलींसारिखी बोळानें व रसालानें वाणिजाच्या सर्व पिष्टातानें सुवासित असतां अरण्यांतून चढत येत्ये ही कोण आहे

७. पाहा त्याचा पलंग जो शेलोमोचा आहे त्याभोवते हस्तालाच्या वीरांतले साडे चार असतात

ते सर्व शस्त्रधर रणपंडित आहेत रात्रीतल्या भयामुळे प्रत्येकाची तरवार त्याचे मांडीस असत्ये

९ शेलोमो राजानें आपणासाठीं लेबानोनच्या काष्ठाचा एक रथ केला

१० त्यानें त्याचे स्तंभ रूप्याचे केले त्याचा आधार सुवर्णाचा त्याची मढवणी किर्मिजीरंगाचे वस्त्राची त्याचा मध्यप्रदेश येरूशालेमच्या कन्यांकडून प्रीतिनें मास्तरलेला होता

११ जीयोनेचे कन्यानें तुझी शिबेर आणि ज्या मुकुटांनं त्याचे आईनें त्याच्या स्वयंवराचे दिवसीं त्याच्या हृदयहर्षाचे दिवसींच त्याला मंडित केले तद्दिशिष्ट शेलोमो राजाला पाहा

अध्याय ४

१ खिस्त मंडळीचे सदगुण वर्णितो तें तिज्जवरची आपली प्रीति सांगतो
११ मंडळी आपण त्याजकडे विद्यमान व्हायला योग्य असावे म्हणून प्रार्थित्ये

१ अगे माझे प्रिये पाहा तूं सुंदर आहेस पाहा सुरूप आहेस तुझे बुरख्याचे आंत तुझे डोळे कपोतांचे आहेत जो शेरडांचा कळप गिलआद पर्वतावर बसला आहे त्यासारखे तुझे केश आहेत

२ ज्या कातरलेल्या मेंढ्या धुण्यापासून वर आल्या आहेत ज्यांतत्ये प्रत्येक जुळें आहे आणि त्यांतली कोणी अपत्यहीन नाही त्यांच्या कळपावाणीं तुझे दात आहेत

३ तुझे ओंठ किर्मिजीरंगाच्या सुतासारखें आहेत आणि तुझी वाचा मनोरम आहे तुझ्या बुरख्याचे आंत तुजें कानशील डार्लिबाच्या तुकड्यासारखें आहे

४ दावीदाचें जें दुर्ग आयुभागासार्थ बांधिलें आहे ज्यास एक हजार ठाली त्या सर्व वीरांचे वारण असतांना टांगलेल्या आहेत त्यासारखी तुझी मान आहे

५ जे दोन हरिणवत्स हरिणीचें जुळें असतांना सोसर्नामध्नें चरतात त्यां सारिखे तुझे दोन स्तन आहेत

६ दिवस श्वास करी आणि छाया पळून जाव तोंपर्यंत बोळाच्या पर्वताकडे व रसालाच्या डोंगराकडे मी जातो

७ अगे माझे प्रिये तूं सर्व सुंदर आहेस तुझ्या अंगीं कोणताहि कलंक नाही

८ मजसंगतीं लेबानोनाहून अगे माझे प्रिये लेबानोनाहून मजसंगतीं ये अमानाच्या माथ्यावरून शेनीर आणि हर्मोन यांच्या माथ्यावरून सिहांच्या आश्रयावरून चित्यांच्या पर्वतांवरून अवलोकन कर

९ अगे माझे बहिणी माझे नवये तूं माझे हृदय हरिलें आहेस तूं आपल्या

डोळ्यांतल्ये एकानें आपल्या हाराचे एके पदरानें माझे हृदय हरून घेतलें, आहेस

१० अगे माझे बहिणी माझे नवये तुझी प्रीति किती सुभग आहे द्राक्षार-
सापेक्षां तुझी प्रीति आणि सर्व सुगंधीपेक्षां तुझ्या व्रक्षणांचा वास किती अधिक
उत्तम आहे.

११ अगे माझे नवये तुझे ओंठ मधुकोषावाणीं गळतात तुझे जिभेखालतीं
मधु व दुग्ध आहेत आणि तुझ्या वस्त्रांचा वास लेबानोनाच्या वासासारखा आहे

१२ माझी बहीण माझी नवरी समावृत्त बाग सरुद्ध झरा मुद्रित कुंड अशी
आहे

१३ तुझीं रोपें डाळिंबींचें सुरसफलयुक्त उपवन कर्पूरवृक्ष जटामांशांसुद्धां
अशीं आहेत

१४ जटामांसी आणि कुकुम नलिका आणि दालचिनी सर्व रसालवृक्षांसुद्धां
रसगंध आणि अग्रु सर्व श्रेष्ठसुरभींसुद्धां

१५ उपवनांचा झरा जीवज्जलकूप आणि लेबानोनाहून वाहते ओषध

१६ हे उत्तरेच्या वाऱ्या जागृत हो हे दक्षिणेच्या वाऱ्या तूं ये माझ्या उपव-
नावर वहा द्वाणजे त्याचे सुरभि व्यपितिले माझा प्रिय आपल्या उपवनांत येवो
आणि आपलीं सुरस फलें खावो

अध्याय ५

१ खिस्र मंडळीला बोलावन प्रबोधित करितो २ मंडळी खिस्राची प्रीति
अनुभवून प्रीत्याक्रांत होत्ये ३ खिस्राचे सद्गुण वर्णिले जातान

१ अगे माझे बहिणी माझे नवये मी आपल्या उपवनांत आलों आहे म्या
आपला बोळ आपल्या सुरभीसुद्धां संचित केला आहे म्यां आपल्या मधूसुद्धां आ-
पला मधुकोष खाल्ला आहे म्यां आपल्ये दुग्धासुद्धां आपला द्राक्षारस प्याला आहे
माझ्या मित्रानों तुझी रखा माझ्या प्रियानों तुझी पिऊन तुम व्हा

२ मी निजल्यें परंतु माझे हृदय जागतें माझ्या वल्लभाचा शब्द तो दार ठो-
कीत द्वाणतो अगे माझे बहिणी माझे प्रिये माझे कपोते माझे निदोषे तूं मजसाठीं दार
उघड कांकीं माझे मस्तक दहिंवरानें आणि माझे कुरुल रात्रिबिंदूनीं भरले आहेत

३ म्यां आपलें पांघरूण काढलें आहे तें कशी घालूं म्यां आपले पाय धुतलें
आहेत ते कशी अशुचित करूं

४ माझ्या वल्लभानें आपला हात दारच्छिद्रांतून आंत पुढें केला तेव्हां मा-
झीं आंतडीं त्यासाठीं कळवळलीं

५ मी आपल्ये वल्लभाला दार उघडायाला उठल्यें तेव्हां माझ्या हातानीं
बोळ आणि माझे बोटांनीं घमघमता बोळ द्वारयंत्राच्या मुठ्यावर गळूं दिला

६ म्यां आपल्या वल्लभाला दार उघडिलें परंतु माझा प्रिय सरून गेला

होता तो बोलिला तेव्हां माझा झीव निघाला म्यां त्यास अन्वेषिलें परंतु तो मला सांपडला नाही म्यां त्याला हाक मारिली परंतु त्यानें मला उत्तर केलें नाहीं

७ नगरांत जे रक्षक फिरत असतात त्यांला मी सांपडल्यें त्यांनीं मला हाणिलें मला क्षत केलें कोटांच्या रक्षकांनीं मजपासून माझा बुरखा काढून घेतला

८ येरूशालेमेचे कन्यांनीं मी तुझास खरावून सांगल्यें जर माझा वल्लभ तुझाला सांपडला तर मी प्रीतिनें रोगिणी आहे असें तुझी त्याला सांगा

९ अगे स्त्रियांतल्ये परमसुंदरे तुझा वल्लभ इतरवल्लभांपेक्षां काय विशेष आहे तूं आम्हास एवढें खरावून बोलिली आहेस झणून तुझा प्रिय अन्यप्रियाहून काय श्रेष्ठ आहे

१० माझा वल्लभ गोंधू आणि लाल आहे अयुतामध्ये परमविशिष्ट

११ त्याचें डोचकें सत्सुवर्णसें आहे त्याचें कुरल सुप्रलंब आणि कृष्णकाकासदृश सुनील आहेत

१२ त्याचे डोळे जलनद्यांजवळच्या कपोतांचे से आहेत ते दुग्धघीत व सुप्रफुल्ल आहेत

१३ त्याचे गाल सुरभिकेदार सुगंध फुलझाडांचे कुंजसे आहेत त्याचे ओंठ सोसनीसे आहेत ते धमधमता बोलू गळू देतात

१४ त्याचे हात लसण्यानीं जडलेलीं सुवर्णवलयेसे आहेत त्याचें उदर नीलमणिसमावृत हस्तिदंताचा कारुज से आहे

१५ त्याचे पाय सत्सुवर्णाच्या उथळ्यांवर स्थापिलेले मरमरी स्तंभसे आहेत त्याचें रूप लेबानोनासारखें आहे भद्रदारुंसदृश वर्त्य आहे

१६ त्याचें मुख परममधुर आहे होय तो सर्वतः एषणीय आहे अहो येरूशालेमेचे कन्यांनीं हाच माझा वल्लभ हाच माझा सखा आहे

अध्याय ६

१ मंडळी खिसावरचा आपला खिसास सांगत्ये ४ खिस मंडळीचे सदगुण वर्णितो १० आणि तिजवरची आपली प्रीति सांगतो

१ तुझा वल्लभ कोणीकडे गेला आहे अगे स्त्रियांतल्ये परमसुंदर तुझा प्रिय कोणीकडे वळला आहे तुजसंगतीं आम्ही त्याला शोधूं

२ माझा वल्लभ आपल्या बागांत सुरभिकेदाराकडे उपवर्नात चारायाला सोसनी तोडून घ्यायाला उतरून गेला आहे

३ मी आपल्या वल्लभाची आहे आणि माझा वल्लभ माझा आहे तो सोसनीमध्ये चारतो आहे

४ अगे माझे प्रिये तूं तिर्जासारखी सुंदर येरूशालेमेवाणीं सुभग ध्वजराजिनी सेनेवाणीं भयंकर आहेस

५ तूं आपले डोळे मजपुढून फिरिव कांकीं त्यानीं मला आक्रांत केलें आहे जो शेरडांचा कळप गिलआद पर्वतावर लोंबत बसला आहे त्यासारिखे तुझे केश आहेत

६ ज्या मेंढ्या धुण्यापासून वर आल्या आहेत ज्यांतल्ये प्रत्येकीस जुळें आहे आणि त्यांतली कोणी अपत्यहीन नाही त्यांच्या कळपावाणीं तुझे दांत आहेत

७ तुझ्या बुरख्याचे आंत तुझे कानशील डाळिंबाच्या तुकड्यासारिखें आहे

८ साठ रात्रा आणि ऐशीं सहेल्या आणि असंख्य कुमारी आहेत

९ माझी कपोती माझी निदोषा एकली आहे ती आपल्ये आईची एकलती आपल्ये प्रसवित्रीची व्यर्था आहे कन्यानीं तिला पाहून धन्य झटलें रात्रांनीं क सहेल्यानीं तिला पाहून स्तविलें

१० जी चंद्रवत् सुंदर सूर्यवत् स्वच्छ ध्वजराजिनी सेनेवाणीं भयंकर असतांना प्रभाताप्रमाणें बाहेर अवलोकन करित्ये ही कोण आहे

११ ओघाजवळचीं हिरवीं झाडें पाहायाला आणि द्राक्षी फुटली व डाळिंबी फुलल्या आहेत किं नाहीत हें पाहायाला सारफलांच्या बागांत मी उतरलों

१२ मी नजाणतां माझ्या जीवानें अस्त्र अम्मीनादाबाच्या रथांसारिखें केलें

१३ फीर फीर अगे शूलम्भीथे आर्द्यां तुला पाहावें द्यगून फीर तूं फीर शूलम्भीथेचें काय पाहाल दोहों सैन्यांचा समुदाय सें

अध्याय ७

१ मंडळीचे सद्गुण अणखी वर्णिले जातात १० मंडळी आपला भाव आणि आशंसा सांगत्ये

१ अगे अधिपतीचे कन्ये तुझे पाय पादुकांसहित किती सुंदर आहेत जे अलंकार निपुण कारूचें हस्तकर्म आहेत त्यांसारिखे तुझ्या मांड्यांचे संधि आहेत

२ जें वर्तुलपात्र मिश्रितद्राक्षारसहीन नाही तसदृश तुझी नाभि आहे गव्हांचा जो पुंज सोसनीनीं समावृत आहे त्यांसारिखें तुझे उदर आहे

३ जे दोन हरिणवस्त हरिणीचें जुळें आहेत त्यांसारिखे तुझे दोन स्तन आहेत

४ तुझी मान हस्तिदंताच्या दुर्गासारिखी आहे हेस्त्रोनेंत बेथरब्बीमेच्या वेशीजवळ जे मस्यतल्ल आहेत त्यांसदृश तुझे डोळे आहेत दम्भेशेकेच्या अभिमुखें जें लेबानोनाचें दुर्ग आहे तद्वत् तुझे नाक आहे

५ तुजवरलें तुझे डोचकें खुमैलासारिखें आहे आणि तुझे डोईचे केश किर्मिजीरंगाच्या रेशमासदृश आहेत त्यांच्या कुरुलानीं राजा बद्ध आहे

६ अगे भिये आनंदांकारितां तूं किती सुंदर व किती सुभग आहेस

७ ही तुझी उंची खज्जूर वृक्षासारिखी आहे आणि तुझे स्तन द्राक्षागुच्छांसदृश आहेत

मी ह्याणालें खजूरवृक्षीवर चढेन त्याच्या प्रसवांला धरीन तेव्हां तुझे स्तन द्राक्षींच्या गुच्छांसारिखें असतें आणि तुझे नाकाचा वास सेविफलांचा सा असो

९ आणि जो उत्तम द्राक्षारस माझे पियेसाठीं असतांना गळ्यांत नीट उतरतो व निद्राणांच्या ओंठांवर सहज चाळतो तद्वत् तुझी तालू असो

१० मी आपल्ये वल्लभाची आहे आणि त्याचा मनोरथ मजकडे आहे

११ हे माझे वल्लभा ये आपण बाहेर पाटांगणांत जाऊं रात्रौ ग्रामांत वसूं

१२ पहांटे उठून द्राक्षींच्या मळ्यांत जाऊं द्राक्षी फुटली द्राक्षीचा सुगंध पुष्पगुच्छ विकसला व डाळिंबी मळ्या आहेत किं नाहींत हें पाहूं तें मी आपल्या प्रीति तुला भोगूं देईन

१३ कोणांतक्या घमघमतात आणि आमच्या वेशींजवळ सर्वप्रकारचीं सुरस फलें नवीं आणि जुनीं आहेत तीं हे माझे वल्लभा म्यां तुजसाठीं राखून ठेविली आहेत

अध्याय ८

१ मंडळी खिसावरची आपली प्रीति सांगत्ये ६ प्रोतोची तीव्रता वर्णिली जात्ये ८ विधर्मजाति बोलाविल्या जातील १४ मंडळी खिसाच्या आगमासाठीं प्राथेना करित्ये

१ हंहंहं ओ माझा भाऊ माझ्या आईचे स्तन चोंखी त्यासारिखा जर तूं असतास तर बरें होतें तूं जर मला बाहेर सांपडतास तर मी तुला चुंबियें होय काणीं मला अवमानितेन

२ मी तुला नेऊन आपल्ये आईचे घरास आणित्यें ती मला शिकविते मी तुला सुरभित द्राक्षारसांतला आपल्या डाळिंबाच्या रसांतला प्यायाला देयें

३ त्याचा डावा हात माझे डोईखालतीं असता आणि त्याचा उजवा हात मला आलिंगिता

४ येरूशालेमेचे कन्यानीं मी तुला खरावून सांगत्यें तुझी माझे कांताला उठवूं नका जागृत करूं नका त्याचा मनोदय असेल तोंपर्यंत

५ जी आपल्ये वल्लभावर टेंकत अरण्यांतून चढत येत्ये आहे ही कोण आहे सेविवृक्षाखालीं म्यां तुला उठविलें तें तुझी आई तुझे जन्माची प्रसूतिवेदना पावली जी तुला प्रसवली ती तें प्रसूतिवेदना पावली

६ तूं आपल्ये हृदयावर मला मुद्रेप्रमाणें मुद्रावत् आपल्ये बाहूवर ठेव कांकीं प्रीति मृत्यूसारिखी बलिष्ठ आहे आशंका मृत्यूलोकासदृश कठोर आहे तिचे दाह ज्या अग्नीचा ज्वाल अतितीव्र आहे त्याचे द्राहसे आहेत

७ बहुजलें प्रीति विझवूं शकत नाहींत आणि प्रवाहांच्यानें तिला बुडववत

नाहीं जरीं मनुष्यानें आपल्या घरचें सर्वधन प्रीत्यर्थ दिलें तरीं तें अगदीं तुच्छ मानिलें जाईल

८ आमची एक धाकली बहीण आहे आणि तिला स्तन नाहीत जन्हा। तचा मागणी केली जाईल तेव्हां आझी आपल्ये बहिणीकरितां काय करूं

९ ती जर कुंसूं असली तर तिजवर रुप्याची मुंढेरी आझी बांधूं आणि ती जर द्वारशाखा असली तर तिला भद्रदारूच्या फळ्यानीं आच्छादूं

१० मी कुंसूं आहे आणि माझे स्तन दुर्गासारखे आहेत तेव्हां अनुग्रह पावतीप्रमाणें मी त्याचे दृष्टीस होयें

११ बाअल हामोनेस शेलोमोचा एक द्राक्षीचा मळा होता त्यानें तो मळा रक्षकांच्या स्वाधीन केला त्याच्या फलांसाठीं त्यानें कांसः एक हजार रूप्यखंडें आपणून द्यावीं लागत

१२ जो माझा द्राक्षीचा मळा मजकडे आहे तो मजपुढें आहे हे शेलोमो एक हजार तुझीं आहेत आणि त्याचें फल जे राखितात त्यांचीं दोनगें आहेत

१३ जी तूं उपवनांत वसत्येस त्यां माझे शब्दाकडे सहाय कान देतात तो मला ऐकूं दे

१४ हे माझे वल्लभा तूं पळ आणि सुरभींच्या पर्वतांवर हरिणावार्णी अथवा भृगवत्सावार्णी अस

समाप्त

00044174

Digitized with financial assistance from the
Government of Maharashtra
on 02 January, 2016

